

30 KORTFILMFESTIVALEN

GRIMSTAD KULTURHUS
14-19 JUNI 2007

KATALOG FOR DEN 30. KORTFILMFESTIVALEN, Grimstad 14.-19. juni 2007

ISSN 0804-0958 Design og repro: Motorfinger.no Trykk: Zoom-Grafisk AS Opplag: 1500

Papir: Munken Lynx 115 g. Utgiver: Kortfilmfestivalen, Filmens Hus, Dronningens gate 16, NO-0152

Oslo tlf.: +47 22 47 46 46 faks: +47 22 47 46 90, kortfilmfestivalen@kortfilmfestivalen.no

www.kortfilmfestivalen.no

4 | STYRE | STAB | TAKK

KORTFILMFESTIVALENS STYRE THE BOARD OF THE NORWEGIAN SHORT FILM FESTIVAL

Solveig Solbakken (styreleder/Director of the Board)
Helga Fjordholm
Øystein Haga
Per Norstrøm
Per Platou

PROGRAMKOMITÉ/PROGRAMME COMMITTEE

Helga Fjordholm
Yngvild Sve Flikke
Rolv Gjestland
Dag Johan Haugerud
Arild Jørgensen
Per Platou
Kaja Wright Polmar

DAGLIG LEDER/FESTIVAL DIRECTOR

Torunn Nyen

ADMINISTRASJON/ADMINISTRATION

Anne Berentsen (Pressekontakt/Press Coordinator)
Erna Figved
Maja Lunde
Karen Anne Okstad
Kjetil Svendsen
Hans Morten Wærp

STAB/FESTIVAL STAFF

Einar Aarvig
Karin Glomsaker
Tonje Hardersen
Merete Haseth
Emma Lind
Karen Margrethe Milde
Silje Næss
Inger Karin Rønning
Toril Simonsen
Ivar Smedstad
Stephan Udbjerg

TEKNISK STAB/FESTIVAL TECHNICAL STAFF

Rolv Gjestland (Teknisk sjef/Technical Chief)
Arild Jørgensen
Tom Morch
Merete Victor
Tommy Aase
Stein Erik Aulie
Torstein Braseth
Eirik Bratthammar
Trine Nordmark Børstad
Kati Eckl
Thor Vidar Hjelmervik
Ole Johan Husveg
Sissel Trædal Johansen
Maria Nordø Jørstad
Ulf Knutsen
Svein Harald Milde
Greg Pope
Miguel Sanchez
Tor Håvard Strand
Bjørnar Thun
Annikken Valland
Fredrik Meyer Vangsnæs
Anette Westgård

KATALOGREDAKSJON/CATALOGUE EDITORIAL

Karen Anne Okstad (Redaktør/Editor)
Helga Fjordholm
Torunn Nyen
Erna Figved
Kjetil Svendsen
Hans Morten Wærp

KATALOGOVERSETTELSE OG KORREKTUR/ TRANSLATIONS AND PROOF READING

Stephen Henry
Sarah Prosser
Gro Roksand
Dag Sødtholt

DESIGN

Johan Sæther
Jørgen Due Nordli
Terje Johnsen

FESTIVALAVIS/FESTIVAL DAILY

Kjartan Helleve (Redaktør / Editor)
Astrid Haugstad
Jens Kihl
Øystein Steine Larsen
Anlaug Lid
Stein Inge Århus

GRIMSTAD TURISTKONTOR/GRIMSTAD TOURIST OFFICE

Monica Ånes Ellingsen
Dorte Stormoen
Carina Thomsen

GRIMSTAD KULTURHUS/THE CULTURE HOUSE IN GRIMSTAD

Morten H. Agnor
Brit Holmberg
Audun Herthe
Birgit Seljeseth
Dag Gunnar Stormoen

Vi takker også alle frivillige medarbeidere i Grimstad!
We also thank all the volunteers in Grimstad!

FOR ØKONOMISK STØTTE OG PRAKTISK HJELP TAKKER VI/WE WOULD LIKE TO THANK

Apotekergården, Kjetil Jørgensen
Apple Norge, Erling Teig
Aust-Agder fylkeskommune
AV-konsept A/S
Bie Apartment & Feriesenter ANS, Torunn Åsheim
Dana Dajani
Dans for Voksne, Harald Fetveit
Dean Whitbread
Den norske filmskolen, Gunnar Svensrud og Malte Wadman
Det Danske Filminstitut, Anne Marie Kurstein
Festival Signes de Nuit, Dieter Wiczorek
Film & Kino, Erik Zmuda
FilmForm, Anna-Karin Larsson
Film fra Sar, Magne Antonsen
Filmkontakt Nord
Filmpolitiet P3, Tone Donald og Morten Skogly
Finnish Film Foundation, Marja Pallassalo
Flickerfest, Bronwyn Kidd
Grimstad Adressetidende
Grimstad Hotell, Magnus Kristiansen
Grimstad kommune, kultursjef Bjørn Christian Pedersen
Grimstad Kulturskole, Randi Nümann
Grimstad Kunstforening, Jan Petter Balavoine
Grimstad Min By
Grimstad Næringsråd
Grimstad Vertshus
Gunnar Strøm
Hjalmar Wilhelmssen A/S
Inger Lise Hansen
International Short Film Conference

Image Forum, Koyo Yamashita
Impakt Festival, Arjon Dunnewind
Kjellermestern A/S, Finn Gustavsen
Knutsen KinoTekniske A/S
Kodak Norge, Tore Kopseng
Kristiansand Kino, Petter Benestad
Kultur- og kirkedepartementet
Lise Fearnely
Location, Grimstad
Namur Film Festival, Hervé le Phuez
Nat Muller, Rotterdam/Beirut
Nordic Digital Alliance
Nordisk Film, Aage Aaberge
Norlandia Sørlandet Hotell
Norsk filmforbund
Norsk filminstitutt, Arna Bersaas, Katrine Haaheim, Tito Pannaggi
Norsk filmklubbforbund
Norsk filmutvikling
Norsk filmvederlagsfond
Novare, Odd Bjørn Ness, Erik Ness, Håkon Ljøstad og Svein Larsen
Office Line, Erlend Larsen
Orkidé blomster
Projection Design, Anders Løkke
Strand Hotel Fevik, Agnes Berntsen og Gry R. Groven
Svenska Filminstitutet, Andreas Fock
Tampere International Short Film Festival
Tom-Erik Lønnerød
Toril Simonsen
Østereng Kontor & Datasenter

INNHOOLD | CONTENT

Velkommen/ Welcome	s. 6
Priser/ Awards	s. 8
Jury norsk kortfilm/ Jury Norwegian Short Film	s. 10
Jury norsk dokumentar/ Jury Norwegian Documentaries	s. 11
Jury internasjonal kortfilm/ Jury International Short Film	s. 12
Årets oppsummerer/ Summary of Norwegian Short Films	s. 13
Deltakertreff/ Meet the directors	s. 14
FILMER I KONKURRANSE/COMPETITION PROGRAMME	
Norsk kortfilm/ Norwegian Short film	s. 16
Norsk dokumentar/ Norwegian Documentaries	s. 62
Internasjonal kortfilm/ International Short Film	s. 74
Internasjonal dokumentar/ International Documentaries	s. 97
SIDEPGRAM/ADDITIONAL PROGRAMME	
30 år med norsk animasjon/ 30th Anniversary with Norwegian Animation	s. 114
Palestinsk og libanesisk film/ Palestinian and Lebanese Film	s. 130
Brakhage/Marhaug/Meland	s. 140
Tokyo Loop: Japansk animasjon/ Japanese Animation	s. 148
Episodefilm/ Episode Film	s. 154
Henning Carlsen: De gamle/ Old People	s. 156
Norsk dokumentar sideprogram/ Norwegian Documentaries	s. 157
Kortfilm for barn/ Short Film for Children	s. 162
Fem grøss/ Five Thrillers	s. 168
Lang natt med kort film/ A Long Night of Short Film	s. 170
SEMINAR OG ARRANGEMENT/SEMINARS AND EVENTS	
Installasjon: The Emotion Organ	s. 172
Debatt: Nasjonalt arkiv for videokunst	s. 178
Debatt: Penga eller livet: Om norsk animasjonsfilm (NFF/FFAF)	s. 180
Debatt: Kortfilmfestivalen 30 år – veien videre? (NFF)	s. 181
Apple-seminar	s. 182
Seminar: Hva med lyden? (NFU)	s. 183
Animasjonsverksted/ Animation Workshop	s. 183
Utekino på Torskeholme/ Outdoor Cinema	s. 185
Avslutningsfest/ Closing Party	s. 187
Jubileumsfest/ Animation Party	s. 187
Champagnegrøss med jordbær/ Champagne Shudders	s. 187
Dagen-derpå-frokost/ Morning-After Breakfast	s. 187
Indeks regissører/ Index Directors	s. 189
Indeks filmer/ Index Films	s. 190
Konkurransfilmer dag for dag/ Films in Competition	s. 192
Programoversikt/ Programme Overview	s. 194

VELKOMMEN TIL DEN 30. KORTFILMFESTIVALEN OG DEN 20. I GRIMSTAD!

Vi brukte mye tid på tilbakeblikk da vi feiret 25 år i 2002. Det ble mimret og reflektert, arkivene ble gjennomgått og anekdoter fortalt. Ved årets jubileum har vi valgt å fokusere på norsk animasjon gjennom 30 år. Ikke bare fordi festivalens fødselshjelper Kine Aune er en av animasjonsmiljøets nestorer. Men også fordi den norske animasjonsfilmen så absolutt fortjener ekstra oppmerksomhet akkurat nå. Norske animerte kortfilmer vinner internasjonale priser og Torill Kove vant i år til og med en Oscar. Samtidig er det faretruende få påmeldte animasjonsfilmer til Kortfilmfestivalen, og de er laget uten produsent og skikkelig finansiering. Det er derfor gledelig og viktig at Norsk filmforbund sammen med Foreningen For Animert Film inviterer til debatten «Penga eller livet! – Norsk animasjonsfilm til hvilken pris?»

Filmforbundet vil også debattere Kortfilmfestivalen på debattmøtet «Kortfilmfestivalen 30 år – veien videre? Vi forbereder oss på ris, ros, gode råd, forslag og innspill, – både fra filmbransjen generelt og kortfilmfolket spesielt.

Norsk kulturråd ga høsten 2006 sosiolog Mie Berg Simonsen i oppdrag å utrede et nasjonalt arkiv for videokunst. Rapporten «Å bevare det flyktige» konkluderer med at det haster med å sikre norsk videokunst og gjøre den tilgjengelig for publikum, fagmiljøer og ettertiden. Kortfilmfestivalen støtter arbeidet med å ta fatt på denne viktige oppgaven, og har invitert Mie til å fortelle om arbeidet.

WELCOME TO THE THIRTIETH NORWEGIAN SHORT FILM FESTIVAL AND THE TWENTIETH IN GRIMSTAD!

We devoted a good deal of time reminiscing when we celebrated our 25th anniversary in 2002. There was much emotion and reflection, the archives were opened and anecdotes were told. For this year's anniversary we have chosen to focus on thirty years of Norwegian animation. Not only because the festival's midwife, Kine Aune, is one of the animation community's Nestors, but also because the Norwegian animated film so desperately needs extra attention right now. Norwegian animated shorts win international awards, including Torill Kove's Oscar this year. At the same time, frighteningly few animated films are submitted to the Short Film Festival, and they are made with no producer and little funding. It is gratifying and important, then, that the Norwegian Film Workers' Association and the Norwegian Animation Association are sponsoring the debate «Money or your life! – Norwegian animated films at what cost?»

Norwegian Film Workers' Association will also discuss the Short Film Festival in a debate: «The Norwegian Short Film Festival at 30 Years – What's Next?» We are preparing for criticism, praise, suggestions and input – from both the film community in general and the short film community in particular.

In autumn of 2006, the Norwegian Arts Council gave sociologist Mie Berg Simonsen the task of studying the prospect of creating a national archive for video art. The report «Preserving the Transitory» concludes by emphasising the urgency of safeguard-

Mediene har en tendens til å framstille Midtøsten som en ensartet konfliktzone. For å nyansere bildet har Kortfilmfestivalen i år invitert filmer og filmskaperne fra Libanon og Palestina. Kuratorene Nat Muller og Jim Quilty var i Beirut i april og sammen har de valgt ut film til dette programmet som de vil presentere sammen med de tre regissørene Rania Stephan (Libanon), Larissa Sansour (Palestina) og Rowan Al Faqih (Palestina).

Foruten å være en visningsarena for ny norsk og internasjonal kort- og dokumentarfilm, er Grimstad et sted der filmfolk og bransjefolk fra inn og utland møtes, knytter kontakter og forhåpentligvis legger grunnlaget for nye prosjekter og filmer. Måtte 2007 bli en vellykket festival for oss alle.

ing Norwegian video art and making it accessible to the public, the research community, and for the future. The Short Film Festival supports getting down to work on this important project, and has invited Mie to give a talk about her work.

The media have a tendency to portray the Middle East as a homogeneous conflict area. This year, in order to add nuance to this image, the Short Film Festival has invited films and filmmakers from Lebanon and Palestine. The curators Nat Muller and Jim Quilty were in Beirut in April and together they have chosen films for the programme that they will present alongside three directors: Rania Stephan (Lebanon) Larissa Sansour (Palestine) and Rowan Al Faqih (Palestine).

In addition to being a stage for new Norwegian and international short and documentary film, Grimstad is a meeting place for people involved with film at all levels, from Norway and abroad, to network and hopefully lay the foundation for new projects and films. With hope that 2007 will be a successful festival for all of us.

Torunn Nyen
daglig leder
Solveig Varnes Solbakken
styreleder

PRISER 2007 THE 2007 AWARDS

GRAND PRIX GRIMSTAD

Grand Prix Grimstad går til beste film i den internasjonale kortfilmkonkurransen. Prisen på 2500 euro er gitt av Nordisk Film. Prisen deles ut av festivalens internasjonale jury. Filmene i internasjonal konkurranse er hentet fra ulike internasjonale filmfestivaler. I tillegg er tre filmer fra det norske kortfilmprogrammet plukket ut til å delta i denne konkurransen.

The Grand Prix Grimstad goes to the best film in the international short film competition. The prize consists of 2500 euro given by Nordisk Film and is awarded by an international jury of five members. The films in the international competition have been brought to Grimstad from various international film festivals. Additionally, three films from the Norwegian short film programme have been selected to compete for this prize.

PRIS UIP GRIMSTAD

Prix UIP Grimstad

Prix UIP Grimstad på 2000 euro går til beste europeiske kortfilm i den internasjonale kortfilmkonkurransen. Under 15 minuetter og produsert etter 01.01 2006. Vinneren nomineres automatisk til the European Film Academy Short Film 2007. Filmene i internasjonal konkurranse er hentet fra ulike internasjonale filmfestivaler. I tillegg er tre filmer fra det norske kortfilmprogrammet plukket ut til å delta i denne konkurransen. Den internasjonale juryen deler også ut denne prisen.

The Prix UIP Grimstad consists of 2000 euro and goes to the best European short film in the international competition. The winner is automatically nominated for the European Film Academy Short Film 2007 - Prix UIP. The films in the international competition have been brought to Grimstad from various international film festivals. Additionally, three films from the Norwegian short film programme have been selected to compete for this prize. It is also awarded by the international jury.

GULLSTOLEN

The Golden Chair

Prisen er på 50 000 kroner og går til en film i norsk kortfilmkonkurranse. Prisen gis av Norsk filminstitutt. Gullstolen er en gylden regissørstol på blå glassokkel designet av Heidi Biørnstad med utgangspunkt i Ingri Egebergs festivallogo. Arbeidet er utført av gullsmed Per Scharffenberg og Hadeland Glassverk. Kortfilmjuryen på fem medlemmer deler ut denne prisen.

This prize of NOK 50,000 is given by the Norwegian Film Institute and goes to a film in the Norwegian short film competition. The Golden Chair trophy is a golden director's chair on a base of blue glass, designed by Heidi Biørnstad, based on Ingri Egeberg's festival logo. It is produced by the goldsmith Per Scharffenberg and Hadeland Glassverk, and is awarded by the five-member short film jury.

TERJE VIGEN-PRISEN**The Terje Vigen Award**

Terje Vigen-prisen, gitt av Grimstad kommune, er en bronsestatuett laget av kunstneren Harald Oredam. Kortfilmjuryen deler ut denne prisen til en film i norsk kortfilmkonkurranse.

The Terje Vigen Award is a bronze statuette given by the Municipality of Grimstad. It is made by the sculptor Harald Oredam and is inspired by Henrik Ibsen's famous poem about a national hero who once lived near Grimstad. The short film jury awards this prize to a film in the Norwegian short film competition.

DOKUMENTARFILMPRISEN**The Documentary Award**

Dokumentarfilmprisen på 50 000 kroner er gitt av NRK og går til beste film i norsk dokumentarfilmkonkurranse. Den deles ut av festivalens dokumentarfilmjury.

This prize consists of NOK 50,000 given by the Norwegian Broadcasting Corporation (NRK), and goes to the best film in the documentary film competition. It is awarded by the documentary jury

NORSK FILMFORBUNDS FAGPRIS**The Norwegian Film Workers' Association's Technical Award**

Prisen er på 10 000 kroner og går til den personen som i sin fagfunksjon utmerker seg i det norske konkurranseprogrammet. Prisen deles ut av en jury oppnevnt av Norsk Filmforbund.

A jury selected by the Norwegian Film Workers' Association will present a prize of NOK 10,000 to the person who represents the best technical achievement among the Norwegian films in competition.

Jury/The Jury:

Gunhild Magnor, regissør/director & fotograf/photographer, Terje Lind Bjørsvik, scenograf/scenographer, Are Syvertsen, klipper/editor

TIMEGLASSET**The Hourglass**

Timeglasset er Dramatikerforbundets pris på 10 000 kroner. Den går til den eller de som står bak det beste manuskriptet i en kort fiksjonsfilm eller novellefilm i norsk kortfilmkonkurransen. Prisen deles ut av en jury oppnevnt av Dramatikerforbundet.

A jury selected by the Norwegian Playwrights' Association will present a prize of NOK 10,000 to the person(s) behind the best script for a short or mid-length fiction film in the Norwegian short film competition.

Jury/ The Jury:

Monica Boracco Borring, Lars Gudmestad

FILMKRITIKERPRISEN**The Film Critics Award**

Filmkritikerprisen til beste norske kortfilm i konkurranse deles ut av en jury oppnevnt av Norsk Filmkritikerlag. Prisen består av et grafisk trykk av en lokal kunstner.

A jury selected by the Norwegian Film Critics Association will present a prize to the best Norwegian short film in competition.

Jury/The Jury: Vegard Larsen (Dagbladet), Ulrik Eriksen (Film&Kino), Jon Inge Faldalen (Rush Print, Plan B).

PUBLIKUMSPRISEN**The Audience Award**

Publikumsprisen går til en film i norsk kortfilmkonkurranse. Den består av videodistribusjon gjennom Film&Kinos S-filmordning, som er et av tiltakene fra Film&Kino for å fremme interesse for kvalitetsfilm på video.

The Audience Award goes to a film in the Norwegian short film competition. It consists of a video distribution deal through Film&Kino's S-Film label, which is one of this organization's initiatives for the promotion of quality films on video.

FILMPOLITIETS KORTFILMPRIS**The «Filmpolitiets» Short Film Award**

I samarbeid med Kortfilmfestivalen avholder NRK P3 en egen kortfilmkonkurranse på nett. Alle som meldte på film til Kortfilmfestivalen i år har fått tilbud om å delta. Du kan stemme ved å gå inn på www.nrk.no/kortfilm. Deltakerne på årets festival kan stemme via våre publikums-Mac'er på Grimstad kulturhus. Birger Vestmo fra Filmpolitiet i P3 deler ut prisen på 10 000 kroner samt et tilbud om salg av visningsrett til NRKs fjernsynskanaler, under prisutdelingen i Grimstad Kulturhus 18. juni kl. 19.00.

In co-operation with the Norwegian Broadcasting Corporation (NRK P3), the Norwegian Short Film Festival is organising a short film competition on the Internet. You can see the films and vote on www.nrk.no/kortfilm. Festival audiences can vote using our Audience Macs at Kulturhuset. Birger Vestmo from Filmpolitiet P3 will present the award of NOK 10,000, along with an offer to sell the screening rights to Norwegian Broadcasting's television channels, during the award ceremony in Grimstad Kulturhus on June 18 at 7 pm.

MUSIKKVIDEOPRIS**Music Video Award**

Kortfilmfestivalen oppretter i år en egen pris for beste norske musikkvideo. Prisen er på 15 000 kroner og blir gitt av platebransjens interesseorganisasjoner FPI og FONONO. Festivalens kortfilmjury deler ut prisen.

This year the Short Film Festival will present for the first time an award for best Norwegian music video. The prize is NOK 15,000 which is donated by the record industry associations FPI and FONONO. The short film jury will present the award.

TALENTPRIS FRA NORDISK FILM

Nordisk Film ønsker å hjelpe i gang unge og nyetablerte filmskapere. Dette vil de gjøre med en pris bestående av konsulenthjelp til manus, prosjektutvikling, finansiering og produksjon samt produksjonsutstyr fra Nordisk Film/EBH. I tillegg kommer laboratoriearbeid fra Nordisk Film Post Production fram til 35mm kopi og lydetterarbeid og eventuell lansering fra Nordisk Film distribusjon.

Nordisk Film wishes to help forward young and newly established filmmakers. They will do this by issuing an award that includes professional assistance with manuscripts, project development, financial guidance, production as well as production equipment from Nordisk Films/EBH. In addition, the award will involve laboratory work by Nordisk Film post Production including 35mm copy, sound finishing and a possible launch by Nordisk Film Distribution.

Jury/The jury:

Cornelia Boysen, Roy Anderson, Espen Skjetne og Aage Aaberge

10 | JURY NORSK KORTFILM

JURY NORWEGIAN SHORT FILM

CHARLOTTE BLOM
regissør/director
Norge/Norway

Charlotte Blom er regissør og utdannet ved Edinburgh College of Art. Hun har deltatt på Kortfilmfestivalen med filmene *Twisted Sisters Goes Baccara* (1999) og *En søndag i Schweigaardsgate* (2004), der sistnevnte fikk hederlig omtale i Grimstad og en Amanda for beste kortfilm i Haugesund. I fjor gjorde hun hat-trick på Kortfilmfestivalen og fikk Gullstolen, Kritikerprisen og Publikumsprisen for *Kokos* (2006), en komedie som også fikk pris for beste kortfilm på Nordisk Panorama. For tiden holder hun på med et spillefilmmanus sammen med manusforfatter Karianne Lund.

Charlotte Blom was educated at Edinburgh College of Art. She participated previously in Grimstad with *Twisted Sisters Goes Baccara* (1999) and *A Sunday in Schweigaardsgate* (2004). The latter film won a Honourable Mention at the Norwegian Short Film Festival before going on to win the Amanda Award for Best Short in Haugesund later in the same year. Last year she scored a hat-trick at the Norwegian Short Film Festival when she was awarded The Golden Chair, The Film Critics Award and The Audience Award for *Coco-Nuts* (2006). This comedy also won the award for best short film at Nordisk Panorama. Charlotte Blom is currently writing a new feature film together with scriptwriter Karianne Lund.

HENNING CARLSEN
regissør/director
Danmark/Denmark

Henning Carlsen startet med å lage kortfilmer på 1950-tallet og fikk sitt gjennombrudd som regissør med *De gamle* i 1961. Samtidig som han laget flere kortfilmer, begynte han å lage spillefilm, og allerede med den første, *Dilemma* (1962), vant han internasjonal anerkjennelse. I 1966 regisserte Carlsen den norske filmen *Sult*, som ble en stor internasjonal suksess, der Per Oscarsson vant Gullpalmen for sin legendariske hovedrolle. Henning Carlsen var i perioden 1968–1981 leder av Dagmarbiografene i København.

Henning Carlsen first started making short films in the 1950's and made his breakthrough as a director with *Old People* in 1961. While continuing to make shorts, he also began to make feature films. The very first of these *A World Of Strangers* (1962) attracted much international acclaim. Carlsen directed the Norwegian film *Hunger* in 1966 which went on to become a major international success. Per Oscarsson won a Golden Palm for his legendary leading role in this film. Henning Carlsen was Director of the Dagmarbiografene in Copenhagen from 1968 to 1981.

TORILL KOVE
regissør/director, animator/animator
manusforfatter/scriptwriter
Norge/Norway

Torill Kove studerte animasjon ved Concordia-universitetet i Montreal og jobber som animator, manusforfatter, regissør og illustratør. Hun har vært involvert i en rekke kortfilmprosjekter på National Filmboard of Canada, hvor hun nylig også ledet en tre måneders animasjonsworkshop. Med filmen *Min bestemor strøk kongens skjorter* (1999) vant hun prisen på Kortfilmfestivalen. Filmen ble også nominert til Oscar. I år fikk hun en ny sjanse og vant norgeshistoriens andre Oscar for den norsk-kanadiske kortfilmen *Den danske dikteren* (2006).

Torill Kove studied animation at Concordia University in Montreal and now works as an animator, scriptwriter, director and illustrator. She has been involved in numerous productions in a variety of roles at the National Film Board of Canada. The most recent of these involved supervising a three month animation workshop. In 1999 she won The Hourglass award for her film *My Grandmother Ironed The King's Shirts* which was also nominated for an Oscar. Earlier this year she won an Oscar for the Norwegian-Canadian short film *The Danish Poet*.

ESKIL VOGT
regissør/director
manusforfatter/scriptwriter
Norge/Norway

Eskil Vogt er utdannet ved regilinjen på Frankrikes nasjonale filmskole, La Fémis. Han har skrevet og regissert flere prisbelønte kortfilmer, blant andre *Les étrangers* (*De fremmede*, 2004) og *Une étreinte* (*En omfavelse*, 2003) som vant Terje Vigen-prisen og Prix UIP på Kortfilmfestivalen i Grimstad i 2003. Vogt jobber som manusforfatter sammen med Joachim Trier, og sammen skrev de spillefilmen *Reprise* (2006) som har gjort seg bemerket på internasjonale festivaler det siste året. Vogt jobber nå på et nytt manus sammen med Trier, og utvikler samtidig sin debutfilm som spillefilmregissør i Frankrike.

Eskil Vogt is the only Norwegian to have studied directing at France's national film school La Fémis. He co-wrote several of Joachim Trier's films and has written and directed a number of award winning short films. His film *Une étreinte* (*An Embrace*) won The Terje Vigen Award and the Prix UIP Grimstad at the Norwegian Short Film Festival in 2003. His short-story film *Les étrangers* (*The Strangers*), made in 2004, still receives special mentions at international film festivals. Eskil is currently developing a new script with Joachim Trier and at the same time preparing for his debut as a feature film director in France.

HISHAM ZAMAN
regissør/director
Norge/Norway

Hisham Zaman er utdannet regissør ved Den norske filmskolen. Han har deltatt på Kortfilmfestivalen med kortfilmene *Innbruddstyven* (2001) og *Broen* (2003), der sistnevnte vant Timeglasset og Prix UIP Grimstad. Zaman gjorde tidenes gjennombrudd på Kortfilmfestivalen i 2005 der *Bawke* vant fem priser, inkludert Gullstolen og Prix UIP Grimstad. *Bawke* fikk Amanda for beste kortfilm, har senere vunnet en rekke internasjonale filmpriser og ble invitert til Sundance Film Festival i 2006. Tidligere i år åpnet regissøren Tromsø Internasjonale Filmfestival med filmen *Vinterland* (2007). Zaman arbeider for tiden med sin spillefilmdebut.

Hisham Zaman studied directing at the Norwegian Film School. He has participated in Grimstad with his two short films, *The Burglar* (2001) and *The Bridge* (2003). The latter film won both The Hourglass and The Prix UIP Grimstad. Zaman made the biggest breakthrough in the history of the festival in 2005 when *Bawke* won five awards, including The Golden Chair and Prix UIP Grimstad. *Bawke* was also awarded the Amanda for best short film and subsequently won a wide variety of international awards and an invitation to the Sundance Film Festival in 2006. Zaman's film *Winterland* was the opening film at Tromsø International Film Festival earlier this year. He is currently working on his first feature length film.

SALOME JASHI
journalist
regissør/director
Georgia

Salome Jashi er frilans dokumentarfilmskaper som til daglig jobber for et georgisk tv-selskap som journalist. Hun har nylig avsluttet en master i praktisk dokumentarfilm ved Royal Holloway-universitetet i London. Dokumentaren *One of Me* (2006) ble i fjor vist på National Portrait Gallery. Hennes siste dokumentarfilm *Their Helicopter* (2006) som vi viser her i Grimstad, er allerede vist på en rekke internasjonale filmfestivaler. Den vant publikumsprisen på filmfestivalen Niamori i Tbilisi i Georgia.

Jashi is a freelance documentary filmmaker and also works for a Georgian television company as a journalist. She has recently completed an MA in Documentary by Practice at the Department of Media Arts at Royal Holloway, University of London. One of her student films was screened at the National Portrait Gallery in London. Her most recent film *Their Helicopter*, which we are screening here in Grimstad, has already been screened at a number of international film festivals. It won the Audience Award at the Mountain Film Festival 'Niamori' in Tbilisi, Georgia.

STAFFAN LAMM
regissør/director
filmfotograf/cinematographer
Sverige/Sweden

Staffan Lamm begynte å jobbe i 1958 med filmskaper Peter Weiss og laget sammen med ham to spillefilmer, noen kortfilmer og en dokumentar. Lamm har siden sekstitallet arbeidet som frilans kort- og dokumentarfilmskaper, mest for svensk tv. Han har hatt foto på en rekke spillefilmer og regisserte i 1993 sin første spillefilm, *Morfars resa*, etter eget manus. I 2003 ferdigstilte han en prisbelønt kortfilm om Vietnamtribunalen 1967 i Stockholm. Filmen het *Russeltribunalen*, og ble vist på Kortfilmfestivalen i 2005. I fjor ble filmen *Oberättat*, ferdig, en novellesamling i filmisk form som vi viser på årets Kortfilmfestivalen i år.

Staffan Lamm began working with filmmaker Peter Weiss in 1958 and together they made two feature films, several short films and a documentary film. Since the sixties Lamm has worked as a freelance short and documentary filmmaker, mostly for Swedish television. He has worked as a photographer on various feature films and in 1993 he wrote and directed his first feature film *Grandfather's Journey*. In 2003 he finished an award-winning short film about the Vietnam war tribunal of 1967. This film, *The Russell Tribunal* was shown at the Norwegian Short Film Festival in 2005. This year we are screening the film *Untold* (2006), a collection of short stories in cinematic form.

AGNETA MOGREN
produsent/producer
festivalsjef/festival director
Sverige/Sweden

Agneta Mogren har siden 2002 vært festivalsjef på Sveriges største dokumentarfestival, Tempo Dokumentärfestival, som hun var med å starte i 1998. Hun har tidligere arbeidet som produsent i Sveriges Radio og produsert en rekke kulturprogram samt en radiodokumentar. Hun har også arbeidet med programmering og utstilling på Kulturhuset i Stockholm, og med digitalkino og film lansering på Folkets Bio, en kulturforening som importerer og distribuerer kvalitetsfilm fra hele verden til kinoer over hele Sverige. Mogren er med i nomineringsgruppa for den Svenske Guldbaggen.

Agneta Mogren is Director of Sweden's largest documentary film festival: Tempo Dokumentärfestival, which she co-founded in 1998 and has directed since 2002. Prior to this Mogren worked with Swedish Radio where she produced various arts programmes and a radio documentary. She has also been responsible for programming and exhibitions at the Culture House in Stockholm and with digital screenings and film premières at Folkets Bio – an organisation that imports quality films from all over the world and distributes them throughout Sweden. Mogren is a member of the nomination panel for the Swedish Guldbagge (the Swedish Academy Award).

12 | JURY INTERNASJONAL KORTFILM

JURY INTERNATIONAL SHORT FILM

KAREN GRAVÅS
klipper/ film editor
Norge/Norway

Karen Gravås starter til høsten sitt tredje og siste år ved klippe-linjen på Den norske film-skolen. Hun har en allsidig bakgrunn med blant annet en 3-årig medieteknikkutdanning fra Høgskolen i Stavanger og en del jobberfaring fra film- og tv-produksjoner.

Karen Gravås will begin her third and final year at the Norwegian Film School this autumn, where she is studying editing. She has a multi-faceted background, including a 3-year qualification in media techniques from Stavanger University College and experience in film and television production.

JAN ERIK HOLST
avdelingsdirektør for Utenlandsavdelingen, NFI
Norge/Norway

Jan Erik Holst er avdelingsdirektør for Utenlandsavdelingen ved Norsk filminstitutt. Han har undervist i filmhistorie, vært leder av blant annet Norsk Filmforbund, Norsk Filmklubbforbund og Scandinavian Films. Holst har bakgrunn som filmkritiker i Aftenposten og Dag og Tid, og som filmskribent i Dagbladet og Arbeiderbladet og flere tidsskrift. Han har også arbeidet som produsent for spillefilm og kortfilm. Holst har vært juryleder for Amanda-prisen i perioden 1985–2005, og jurymedlem ved en rekke internasjonale filmfestivaler.

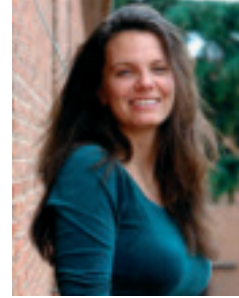
Jan Erik Holst is Director of the International Department of the Norwegian Film Institute. He has lectured on the history of film and has led various organisations including The Norwegian Film Fund, The Norwegian Film Club Association and Scandinavian Films. Holst has a background as film critic in Aftenposten and Dag og Tid and as film commentator in Dagbladet, Arbeiderbladet and several journals. He has also produced both feature and short films. Holst was jury chairman for the Amanda Awards from 1985 until 2005 and has been a regular member of juries at various international film festivals.

GUNVOR NELSON
regissør/director
Sverige/Sweden

Gunvor Nelson regnes som en av pionerene innen eksperimentell film, der hun legger til side de tradisjonelle fortellerteknikkene til fordel for et mer poetisk og personlig visuelt språk. Etter tretti år i California der hun blant annet underviste på San Francisco Art Institute, flyttet Gunvor Nelson tilbake til Sverige på begynnelsen av 1990-tallet. I 2006 viste Museum of Modern Art i New York en retrospektiv utstilling med hennes verk. Hun mottok også Stora stipendium av Sveriges Bildkonstnårsfond i fjor. Nå til høsten blir det visninger av Nelsons filmer på Moderna Museet i Stockholm.

Gunvor Nelson is considered a pioneer within experimental film. She is known for avoiding traditional story-telling techniques and instead opting for a more poetic and visual language. She lived in California for more than thirty years, a time that included teaching at San Francisco Art Institute. Nelson moved back to Sweden at the beginning of the 1990's. In 2006 the Museum of Modern Art in New York held a retrospective of her work and in the same year she was awarded a scholarship («Stora stipendium») by Sweden's Visual Arts Fund. A selection of her films will be exhibited at Moderna Museet in Stockholm this autumn.

ANNETTE SCHOLZ
assistent director
Spania/Spain

Annette Scholz studerte i Heidelberg samtidig som hun arbeidet for den internasjonale filmfestivalen i Mannheim-Heidelberg. I 2002 flyttet hun til Spania hvor hun fullførte en doktorgrad i spansk samtid-film. Hun var med på å starte Den spanske filmfesti-valen i Tübingen-Stuttgart og CineForum, og deltok på den første iberioamerikanske filmfesti-valen i Passau. Siden 2006 har hun arbeidet for Alcine (Festival de Cine de Alcalá de Henares/ Comunidad de Madrid), den viktigste festivalen for spansk kortfilm i Spania.

Annette Scholz studied in Heidelberg while working for the International Film Festival in Mannheim-Heidelberg. She moved to Spain in 2002 where she wrote her doctoral thesis on contemporary Spanish cinema. Scholz is co-founder of the Spanish Film Festival Tübingen-Stuttgart and the CineForum Association and played a key role in the organisation of the first Iberian-American Film Festival in Passau. Since 2006 Scholz has worked as an assistant director for Alcine (Festival de Cine de Alcalá de Henares/ Comunidad de Madrid), the most important national festival for Spanish short films.

STEINAR STALSBERG

klipper/ film editor

Norge/Norway

Steinar Stalsberg går klippelinjen ved Den norske filmskolen og starter til høsten på sitt tredje og siste år. Han har tidligere en utdannelse i fjernsynsteknikk ved Høgskolen i Lillehammer og har klippet dokumentarer for NRK og TV 2. Han har også jobbet som onliner og grafisk designer på flere tv- og dokumentarprosjekter.

Steinar Stalsberg is currently studying editing at The Norwegian Film School; he will begin his third and final year this autumn. Previously he gained a degree in Television Technique at Lillehammer University College and has edited documentaries for NRK and TV 2. In addition Stalsberg has worked as an onliner and graphic designer for several television and documentary projects.

ÅRETS OPPSUMMERER

LARS VILKS

Siden 1988 har filmpersonligheter fra en lang rekke nasjoner og med forskjellig filmfaglig utgangspunkt presentert sitt inntrykk av norsk kortfilm for festivalens publikum i en oppsummerende forelesning. Vi har blant annet hatt besøk av manusdoktor Syd Field og regissørene Marjorie Keller, Dusan Makavejev og Carl Johan de Geer, og fra mer hjemlige trakter kulturforsker Nina Witoszek, bare for å nevne noen. Oppsummererne står helt fritt til å bestemme hva foredraget skal inneholde, men ofte forsøker de å finne sammenhenger og peke på tendenser som preger filmene og samtalene på festivalen.

I år har vi invitert kunstner og kunstteoretiker Lars Vilks fra Sverige til å gjøre sine betraktninger om norsk kortfilm 2007. Han er mest kjent for sitt kontroversielle skulpturprosjekt Nimis, påbegynt i 1980, der han har laget to skulpturer av 75 tonn drivved i Skåne i Sverige. Den norske regissøren Hans Otto Nicolayssen laget for øvrig en dokumentar om verket, vist på det første Nordisk Panorama i juni 1990. I Vilks Nimis-prosjekt inngår også den virtuelle nasjonen Ladonia, etablert i 1996 (www.ladonia.com).

Vilks siste separatutstilling var på Moderna Museet i Stockholm i 2004. Han var også representert på Momentum i Moss i 2006. Han har gitt ut en rekke bøker, blant annet *Teori om allting* (2002) og *Hur man blir samtidskonstnär på tre dagar* (2005). Ved siden av sitt virke som kunstner har Vilks arbeidet ved Statens Kunstakademi i Oslo, Konsthögskolan i Stockholm og Kunstakademiet i Bergen. De som er mer nysgjerrige på vår gjest fra Sverige, kan lese hans daglige kommentarer til hendelser i samtidskunsten på bloggen www.vilks.net.

Since 1988 film personalities, from a long line of nations, and with varied professional backgrounds, have presented their impressions of Norwegian short film for the festival public in an evaluation lecture. To name a few, we have hosted script doctor Syd Field and director Marjorie Keller, Dusan Makavejev and Carl Johan de Geer, and from closer to home, culture researcher Nina Witoszek. The summary lecturers enjoy complete freedom to decide for themselves what they will lecture on, but usually they try to find common themes and point out tendencies which characterise the films and discussions at the festival.

This year we have invited artist and art theoretician Lars Vilks from Sweden to give his reflections on Norwegian short film for 2007. He is best known for his controversial sculpture project Nimis, begun in 1980, where he made two 75 metric ton driftwood sculptures in Skåne, Sweden. The Norwegian director Hans Otto Nicolayssen made a documentary about the work, shown at the first Nordic Panorama in June of 1990. Within Vilks Nimis project is also the virtual nation of Ladonia, established in 1996 (www.ladonia.com).

Vilks most recent solo exhibition was at Moderna Museet in Stockholm in 2004. He was also represented at Momentum Moss in 2006. He has published several books, including *Teori om allting* (2002) and *Hur man blir samtidskonstnär på tre dagar* (2005). Alongside his work as artist, Vilks has worked at The National Academy of Art in Oslo, The Royal University College of Fine Arts in Stockholm and Bergen National Academy of the Arts. Those who are curious about our guest from Sweden can read his daily commentary about what is happening in modern art on the blog www.vilks.net.

Alle regissører med film i kortfilmkonkurransen blir presentert på scenen før hvert program starter, men regissørene får først *snakke* om filmen sin på deltakertreffene, som finner sted hver dag på Apotekergården i 2. etasje. Apotekergården ligger ca. tre hundre meter ned i Storgata fra Kulturhuset.

Deltakertreffene ledes av filmkritiker og barnefilmkonsulent i Film&Kino, Tonje Hardersen og filmkritiker Einar Aarvig. Hardersen leder deltakertreff for femte år på rad, mens Aarvig har tatt over stafettpinnen etter veteranen Kalle Løchen, som nå er blitt kortfilmkonsulent i Norsk filmfond. Regissørene får her fortelle og forklare hvordan og hvorfor de har laget nettopp den filmen de har laget. Her kan også publikum komme til orde med spørsmål og meninger. Enten du nettopp har laget filmen eller nettopp har sett den, er dette en sjelden sjanse til å luften spørsmål du sitter inne med.

INTERNASJONAL KORTFILM INTERNATIONAL SHORT FILMS

Regissører med film i det internasjonale kortfilmprogrammet som er til stede, vil også få anledning til å presentere filmen og snakke om den etter visning. Dette skjer i salen når publikum er til stede.

Directors with films in the international short film programme present in Grimstad will also have the opportunity to present their films and discuss them after the screening. This takes place in the screening room while the audience is present.

NORSK KORTFILM MØT REGISSØRENE

APOTEKERGÅRDEN, FREDAG KL. 13.00

Norsk kortfilm 1

Norsk kortfilm 2

APOTEKERGÅRDEN, SØNDAG KL. 14.00

Norsk kortfilm 5

Norsk kortfilm 6

APOTEKERGÅRDEN, LØRDAG KL. 14.00

Norsk kortfilm 3

Norsk kortfilm 4

APOTEKERGÅRDEN, MANDAG KL. 13.00

Norsk kortfilm 7

Norsk kortfilm 8

Norsk kortfilm 9

Directors with short film in competition will be introduced on stage before each programme begins, however «meet the filmmakers» gives them their first opportunity to *talk* about their film. This daily event takes place at Apotekergården 1st. floor, which is located three hundred meters down the street from Kulturhuset in Storgata.

«Meet the filmmakers» is hosted by Tonje Hardersen, film critic and children's film consultant at *Film&Kino*, and film critic Einar Aarvig.

NORSK DOKUMENTAR SAMTALE I SALEN

Regissører med dokumentar i konkurranse blir presentert på scenen før hvert program starter. De får lov til å snakke om filmen sin umiddelbart etter visningen i salen, og publikum får anledning til å stille spørsmål. Samtalene ledes av Silje Riise Næss, programansvarlig på Litteraturhuset i Oslo og styremedlem i Arthaus og Film fra Sør-festivalen.

Directors with documentaries in competition will be introduced on stage prior to the start of each programme. They are free to discuss their film immediately following the screening, and the audience has the opportunity to ask questions. The conversations will be hosted by Silje Riise Næss, programme director at Litteraturhuset in Oslo and board member at Arthaus and Films from the South Festival.

NORSK KORTFILM 2007

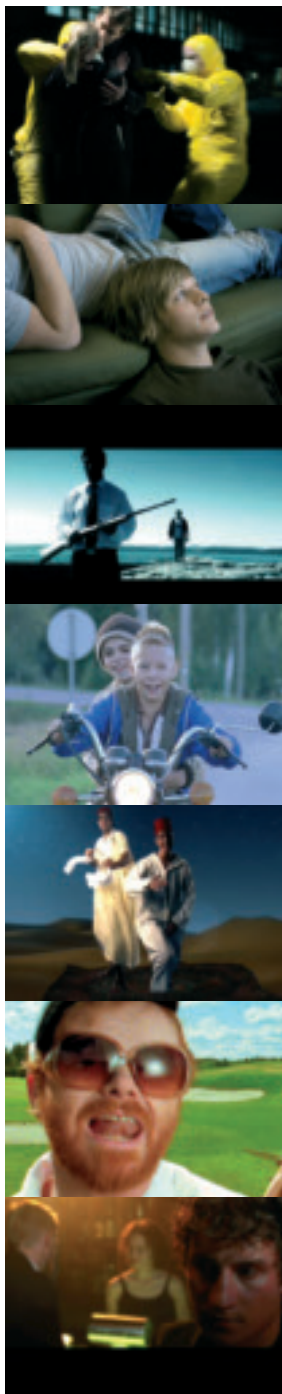

NORSK KORTFILM 2007

NORWEGIAN SHORT FILM 2007

OPPVEKSTFILMER OG LIVET PÅ SKYGGESIDEN

COMING-OF-AGE FILMS AND LIFE ON THE DARK SIDE

Forhåndsjuryen for kortfilm har bestått av Greg Pope, eksperimentell filmskaper og kinomaskinist på Cinemateket, Arild Jørgensen, som er filmarkivar og har jobbet med Kortfilmfestivalen siden dens spede begynnelse, og Kaja Wright Polmar, animasjonsregissør og animator. De har ikke hatt noen enkel oppgave: Av 259 innsendte kortfilmer er det bare omtrent 25 prosent som får delta i hovedprogrammet. Her er deres omtale av filmene og begrunnelse for utvalget.

Vi har valgt ut 57 filmer, som vi mener reflekterer et utvalg av det beste som rører seg i norsk kortfilm anno 2007. Uansett sjanger og tema har vi lett etter filmer som har noe eget ved seg, filmer som både har noe interessant å fortelle, og som matcher kortfilmformatet.

Det siste året har det pågått en heftig diskusjon i filmmiljøet om hvorfor så få kvinner regisserer spillefilm. Kort- og dokumentarfilmmiljøet har tradisjonelt hatt en bedre kjønnsfordeling, men vi må dessverre konstatere at årets filmer ikke representerer den kjønnsbalansen vi kunne ønsket. Av regissørene til de innsendte kortfilmene er 34 prosent kvinner. Av de 57 filmene som deltar i det norske hovedprogrammet, er 18 filmer regissert av kvinner og 39 av menn. Det tilsvarer en kvinneandel på 32 prosent.

Vi skal ikke her gå dypt inn i hva denne kjønnsfordelingen har å si for *hvilke historier som blir fortalt*, men forhåndsjuryen mener at vi i år faktisk kan se noen klare tendenser. Det er noen historier som fortelles ofte, det er noen temaer kortfilmskaperne har vært spesielt opptatt av.

Vi mottok svært mange *oppvekstfilmer*, og det har vært en tendens i det norske programmet i flere år. Det er populært å lage filmer om barndom og ungdomstid, søskenforhold og oppløste familier. Skyldes dette at de fleste kortfilmregissørene er relativt unge, slik at erfaringer fra oppveksten er det stoffet de kjenner best, og som det derfor er naturlig å gripe etter? Er filmene en kollektiv bearbeidelse av egne erfaringer, fra en generasjon som har gjennomlevd oppløsningen av den norske kjernefamilien? Eller ligger det filmpolitiske årsaker bak: Står filmer for og med barn spesielt sterkt i Norge som et resultat av prioriteringer hos finansieringsorganene? Vi finner ikke like mange

The pre-selection jury for short film includes Greg Pope, an experimental filmmaker and projectionist at Cinematheque; Arild Jørgensen, a film archivist who has worked with the Norwegian Short Film Festival since its humble beginnings; and Kaja Wright Polmar, animation director and animator. They've had no easy task: of 259 short films received, only about 25% will make the main programme. Here they discuss the selection process.

We have selected 57 films that we believe reflect a range of the best that are causing a stir in Norwegian short film in 2007. Regardless of genre and theme, we have searched for films that have something special about them, films that have something interesting to say, as well as meeting the requirements of the short film format.

This past year there has been intense discussion within the film community about why there are so few women directing feature films. Traditionally, the short and documentary film community has had better gender distribution, but we must note, unfortunately, that this year's films are not representative of the gender balance we would have liked. Of the films we received, 34% were directed by women. Of the 57 films in competition in the Norwegian main programme, 18 films have female directors. The women's share amounts to 32 percent.

Here we will not explore what this gender distribution means for *what stories are being told*, but the pre-selection jury believes that this year, in fact, we can see some clear tendencies. There are some stories which are told frequently, and some themes that short filmmakers have been particularly concerned with.

We received very many *coming-of-age films*, and this has been a tendency in the Norwegian programme for many years. It is popular to make films about childhood and youth, sibling relationships and broken families. Is this due to the fact that most short film directors are relatively young, and that the experience of growing up is the material they know best, and therefore naturally gravitate towards? Are the films a collective investigation of their own experience, from a generation which has

oppvekstfilmer internasjonalt. Kan vi snakke om et særnorsk fenomen? Uansett er mange av oppveksthistoriene blitt svært gode filmer, noe som satte oss i et dilemma: Skal alle de gode filmene være med uavhengig av tematikk, eller skal vi satse på å vise det brede utvalget, filmer med tematisk og formmessig spredning? Vårt mandat er blant annet å se etter: «Kreativitet, originalitet og nyskapning (...) mangfold, bredde og ulike uttrykksformer». Vi fant det riktig å velge bredde.

I år ser det ut til at spesielt de yngste regissørene ofte velger å fokusere på samfunnets skyggeside. Overraskende mange filmer handler om urbane problemer som rus, hjemløshet og prostitusjon. Antakelig reflekterer disse filmene et bybilde stadig mer preget av sosiale problemer og en ektefølt empati med de narkomane. Kanskje føler mange yngre regissører at disse historiene er spesielt virkelige og autentiske? En lang rekke andre filmer tematiserer i hvert fall frykten for 9–16-livet på kontor. Disse filmene ironiserer over et normalt, statisk hverdagsliv.

Uansett tema må en god kortfilm også ha et formmessig konsept. Regissøren må klare å skape et eget univers rundt sin historie og sine karakterer, ideelt sett er dette universet både originalt og troverdig. Regissøren må beherske begrensningene kortfilmformatet gir, og hvis vi kan tillate oss et hjertesukk, skulle vi ønske at flere ville lage *korte* filmer. Mange av filmene vi har sett, bruker unødvendig lang tid på enkle poeng og lukker handlingen så tett at det knapt er plass til å puste for oss som seere. Mange av årets filmer kommer fra regissører som aspirerer til å ville lage spillefilm, og filmene nærmer seg spillefilmen både tematisk og formmessig. Men kortfilmen kan være så mye mer enn en kort spillefilm!

Den animerte kortfilmen har alltid stått sterkt på Kortfilmfestivalen. I år feirer festivalen 30 år, og jubileet blir markert med en egen animasjons-gallaforestilling. Norske animerte kortfilmer er tradisjonelt svært populære internasjonalt, noe ikke minst Oscar-statuetten til Torill Kove beviser. Derfor er det skuffende at det er så få animerte kortfilmer i årets program. De animerte filmene som ble påmeldt i år, er nesten uten unntak produsert «på kjøkkenbenken», uten produsent og uten skikkelig finansiering. Det er stor mangel på produsenter i animasjonsbransjen, hovedsakelig fordi det er svært vanskelig å skaffe finansiering til (kostbare) animerte kortfilmer. Ironisk nok er det et problem for kortfilmen at det nå er gode tider i norsk animasjonsbransje for øvrig. Mange animatører er sysselsatt blant annet med de animerte tv-seriene som for tiden produseres i Norge, og har kanskje ikke tid til å sette i verk egne prosjekter? Vi i forhåndsjuryen spør i alle fall: Hvor blir det av den frie animerte kortfilmen?

Kaja Wright Polmar

Greg Pope

Arild Jørgensen

lived through the disintegration of the Norwegian nuclear family? Or are film politics behind it: are films for and with children especially prevalent in Norway as a result of prioritisation by the funding organisations? Internationally, we don't come across as many coming-of-age films. Can we speak of this as a distinctively Norwegian phenomenon? At any rate, many of the coming-of-age stories have become very good films, something which has created a dilemma for us: should all of the good films be included independent of theme, or should we show a wider range of films which are more varied thematically and formally? Our mandate, among other things, is to look for: «creativity, originality and innovation (...) diversity, broad and varied forms of expression.» We found it fitting to choose wide.

This year it looks like the young directors in particular often are choosing to focus on society's darker side. A surprising number of films take up urban problems such as substance abuse, homelessness and prostitution. These films probably reflect an image of the city which is increasingly characterised by social problems and a heartfelt empathy for the addict. Perhaps many young directors feel that these stories are especially real and authentic? In any case, a long string of other films address the theme of fear of the nine-to-five life at the office. These films look ironically at the normal, static, everyday existence.

Irrespective of theme, a good short film must also have a concept in terms of form. The director must be able to create a distinctive universe for his or her story and characters, ideally this universe is both original and believable. The director must be in control of the limitations inherent in the short film format, and if we can allow ourselves a weary sigh, we would wish that more people would make *short* films. Many of the films we have seen use an unnecessary amount of time on obvious points and compress the action so tightly that there is hardly room for us viewers to breathe. Many of this year's films are by directors who aspire to make feature films, and the films approach a feature film format both thematically and formally. But the short film can be so much more than a short feature film!

The animated short film has always had a solid presence at The Norwegian Short Film Festival. This year the festival celebrates its 30th year, and the anniversary will be marked with a separate *animation gala show*. Traditionally, animated Norwegian short films are very popular abroad, as Torill Kove's Oscar statuette proves. It is therefore disappointing that there are so few animated short films in this year's programme. The animated films that have been submitted this year are almost without exception «kitchen sink productions», without producers and without funding support. There is a noticeable lack of producers in animation, primarily because it is very difficult to obtain funding for the relatively costly animated short film. Ironically enough, in other respects it is a problem for short film that these are encouraging times in the Norwegian animation. Is it because many animators are employed by, amongst others, the animated TV series that are currently being produced in Norway, and have no time for their own projects? We in the pre-selection jury ask at any rate: what has become of the independent animated short film?

NORSK MUSIKKVIDEO 2007

NORWEGIAN MUSIC VIDEO 2007

MUSIKKVIDEO INN I VARMEN

Forhåndsjuryen for musikkvideo 2007 har bestått av Greg Pope, eksperimentell filmskaper og kinomaskinist på Cinemateket, Yngvild Flikke som er producer i NRK og regissør Arild Frølich. Av de 67 påmeldte musikkvideobidragene har juryen plukket ut 21 til et eget musikkvideoprogram.

Endelig har Kortfilmfestivalen i Grimstad fått sin egen musikkvideopris! Det er på tide at musikkvideo blir verdsatt og vurdert som seriøst filmuttrykk. For det lages mye musikkvideo i Norge, og det er mange involverte i alle fagfunksjoner. Av 67 påmeldte bidrag har juryen plukket ut 21 til et eget musikkvideoprogram, som også blir en del av hovedprogrammet. Fristen for påmelding i år var kort, men vi er veldig fornøyde med responsen. Vi vet at det er produsert minst dobbelt så mange som kunne ha vært påmeldt, og vi håper derfor at denne prisen blir lagt merke til, at den har kommet for å bli, og at det blir en pris det ligger prestisje i å vinne. Dette blir den eneste seriøse musikkvideoprisen man kan vinne i Norge som verdsetter filmskaperne bak, så den bør henge høyt!

Mange av dere som leser dette har sikkert vært med, eller blitt spurt om å være med på å lage en musikkvideo. Noen du kjenner spiller i et band, eller de kjenner noen som gjør det, og lurere på om ikke «du som driver på med film og sånn», kunne være interessert? Det eneste som er sikkert, er at de avslutter med å si: «men det er ikke noe særlig med penger, da.» Slik er det alltid!

The pre-selection jury for Music Video 2007 includes Greg Pope, experimental filmmaker and projectionist at Cinematheque, Yngvild Flikke, producer at NRK and director Arild Frølich. Of the 67 films competing music video contributions, the jury has picked out 21 for a separate music video programme.

The Norwegian Short Film Festival in Grimstad finally has its own music video prize! It's about time that music video is finally appreciated and considered as a serious film expression. There are a lot of music videos being made in Norway, and a lot of people involved in all areas of their production. Of the 67 submissions, the jury selected 21 for the separate music video programme, which is also part of the main programme. The deadline for submissions this year was tight, but we are very satisfied with the response. We know that at least twice as many have been produced which could have been submitted, and so we hope that this prize will be noticed, that it has come to stay, and that to win this prize will bring prestige. This will be the only serious music video award that you can win in Norway, one which shows appreciation to the filmmakers who are behind it, so it should hang with pride!

Many of you who are reading this have surely been involved, or been asked to get involved with making a music video. Someone you know plays in a band, or they know someone who does, and wonder if «you who work in film» would be interested? The one thing for certain

For, som i kortfilmen, det er fortsatt en slags dugnadsånd over det å lage musikkvideo. Musikkvideoer lages av entusiaster, av noen som har noe på hjertet, som har en idé de brenner for eller en teknikk de ønsker å utforske, og nesten uten unntak av kjærlighet til musikken og musikkvideoen som uttrykksform.

Ofte er det regissørene som kommer med ideene og som nærmest egenhendig må stå for gjennomføringen av produksjonen. Når det er slik, er det ideen som står i fokus, og derfor blir det litt kjedelig de gangene man bare prøver å kopiere utenlandske og dyrere produksjoner. Heldigvis er det unntak.

Paradoksalt nok er det trolig de dårlige økonomiske premissene som gjør at musikkvideoene ofte ikke bare blir en promo for en låt, men også et personlig uttrykk. Musikkvideo er i større grad enn kortfilm en arena for fri utfoldelse og lek. Alt er lov! Fallhøyden er litt lavere enn hvis du får støtte til en kortfilm og skal vise verden hva du er god for. Dermed kan det oppstå noe som ellers aldri ville ha blitt noe av. Noe unikt, friskt og personlig.

Dette betyr ikke at de som lager videoer ikke tar det seriøst. Musikkvideoproduksjonen i Norge er proffere enn noensinne, norsk musikk er mangfoldig og populær, og mulighetene til å få vist videoene er flere. Og det er noen som virkelig satser på musikkvideo. Noen har fått med to videoer i programmet, og flere var nær ved å få det.

Vi har forsøkt å sette sammen et program som representerer mangfoldet i norsk musikkvideoproduksjon i året som gikk. Det finnes helt klart forskjellige sjangre innenfor musikkvideo! Vi har gjort vår inndeling ut fra ønsket om å få fram et representativt og godt blandet utvalg av de beste innenfor disse.

Til slutt minner vi om at musikkvideoprogrammet også inngår som del av selve kortfilmprogrammet, og dermed kan det hende at årets vinner av Gullstolen, publikumsprisen eller Terje Vigen-prisen er i dette programmet, og slik skal det være! For i år har musikkvideoen endelig kommet inn i kortfilmvarmen. Gratulerer, og velkommen skal du være!

Yngvild Flikke
Greg Pope
Arild Frølich

is that they end by saying: «there's really not much money in it, though!» It's always like this!, because, as with short film, there is still a kind of spirit of volunteerism hovering over music video production. Music videos are made by enthusiasts, by those who have something heartfelt to express, who have an idea they are passionate about or a technique they would like to explore, and almost without exception, have a love for the music and music video as a form of expression.

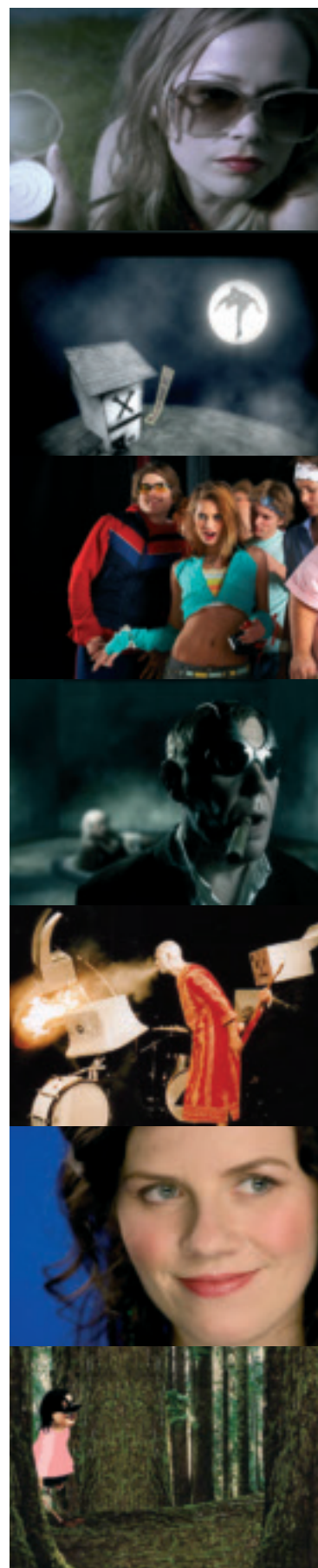
Often, it's the directors who bring the ideas and who must single-handedly see the production through. When it is like this, it's the idea that remains in focus. It gets a bit tedious on those occasions when a director is simply attempting to copy foreign and more expensive productions, fortunately this is an exception.

Paradoxically, it is often the case that no-budget finances makes music video not just a promo, but also a personal expression. To a larger degree than short film, music video is an arena for development and play. The first rule is: there are no rules! The fall isn't quite as far as when you receive funding for a short film and want to show the world what you can do. That said, something can come out of it that otherwise would never have materialized. Something unique, fresh and personal.

This doesn't mean that those who make videos do not take it seriously. Music video production in Norway is more professional than ever, Norwegian music is multi-faceted and popular, and the potential for videos to reach an audience are many. There are some who are really betting on music video. Some have two videos in the programme, and several were close to doing this.

We have tried to put together a programme that represents the diversity of Norwegian music video production over the past year. Of course there are different genres within music video. We have recognised this and chosen accordingly in the hope of displaying a representative and varied selection of the best.

Finally, we are keeping in mind that the music video programme also constitutes part of the short film programme itself, so it could be that this year's winner of The Golden Chair, The Audience Award, or the Terje Vigen Award is in this programme! Because this year music video has finally entered into the fold of short film. Congratulations and welcome!

KUBISTEN**The Cubist****HD | 8 min | 2007**

Regi/Direction	Joachim Rønning
Manus/Screenplay	Joachim Rønning
Foto/Camera	Gaute Gunnari
Klipp/Editing	Per-Erik Eriksen
Musikk/Music	Magnus Beite
Lyd/Sound	Baard Haugan Ingebretsen Tormod Ringnes
Dekor/Design	Tuva Hølmebakk
Med/With	Espen Eckbo Hilde Louise Asbjørnsen
Fin/Fin	You Are Here/Norsk filmfond v/Peter Bøe
Prod/Prod	Brede Hovland for You Are Here Hegdehaugsv. 27 N-0352 Oslo brede@youarehere.no T: +47 934 40 990

Kubisten er historien om en mann så rigid at alle og alt firkantet tiltrekker ham. En dag møter han en kvinne og oppdager at kjærlighetens form er rund.

The Cubist is a story about a man who is so rigid that everything that is square is attractive to him. One day he meets a woman and realises that love's shape is round.

JOACHIM RØNNING (f. 1972) har sammen med Espen Sandberg regissert ca. 500 reklamefilmer over hele verden. Våren 2006 debuterte de som spillefilmregissører med *Bandidos* – en meksikansk western produsert av Luc Besson, og med Salma Hayek og Penelope Cruz i hovedrollene. *Kubisten* er Rønnings første kortfilm som soloregissør.

JOACHIM RØNNING (b. 1972) has together with Espen Sandberg directed about 500 advertisements all over the world. He made his debut as a feature film director in 2006 with *Bandidos* – a Mexican western produced by Luc Besson, and starring Salma Hayek and Penelope Cruz. *The Cubist* is Rønning's first short film as solo director.

DET VISNER**It's Fading****DV/DVCam | 10 min | 2006**

Regi/Direction	Petter Napstad
Manus/Screenplay	Petter Napstad
Foto/Camera	Petter Napstad
Klipp/Editing	Petter Napstad
Musikk/Music	Lasse Stang Stein Villa
Lyd/Sound	Remi A. Hoven Petter Napstad
Med/With	Örjan Mattsson Bengt Nilsen
Prod/Prod	Nordland kunst- og filmskole Postboks 49 N-8309 Kabelvåg adm@kunstfilm.no T: +47 76 06 63 60

En mann finner en rekke fotografier i et dødsbo. På flere av dem figurerer en underlig gutt som han blir opptatt av å finne ut mer om.

A man finds a large number of photographs in the estate of a dead person. Many of them depict a strange boy whom he becomes determined to find out more about.

PETTER NAPSTAD (f. 1982) har sin filmutdannelse fra Nordland kunst- og filmskole, der han ble ferdig i 2005.

PETTER NAPSTAD (b. 1982) completed his film studies at Nordland Art and Film School in 2005.

VED VEIS ENDE**The End of the Road**

DigiBeta | 8 min | 2006

Regi/Direction Rolv Håan og Paul René Roestad
 Manus/Screenplay Paul René Roestad
 Foto/Camera Paul René Roestad
 Klipp/Editing Paul René Roestad
 Lyd/Sound Håkon Lammetun
 Prod/Prod Paul René Roestad for Laterna Magica as Pb 118 Røa N-0701 Oslo laterna@laterna.no T: +47 22 92 01 40

Siden 50-tallet har den siste reisen for utallige biler endt på en skogsvei ved Ørje, langt inne i skogen ved skiltet «Här slutar allmän väg». Hundretalls mosegrodde silhuetter i skogen går nesten i ett med skogslandskapet. Biler på rekke og rad – som i kø på søndagstur til sjøen – men det er noe som mangler. Menneskene som bærer minnene om dem, er for lengst vekk.

Since the 1950s the final trip for a number of cars has ended on a forest road near Ørje, deep in the wood, with the signpost «the public road ends here». There in the forest, hundreds of moss-covered silhouettes merge with the wooded landscape. One after another – as if they were lined up on a Sunday trip to the coast – but there is something missing. The people who carry the memories of them disappeared long ago.

ROLV HÅAN og **PAUL RENÉ ROESTAD** har arbeidet med bilder og filmfotografi i flere tiår. Dette er deres debut sammen som både regissører og fotografer.

ROLV HÅAN and **PAUL RENÉ ROESTAD** have worked with images and film photography for several decades. This is their first film together as both director and photographer.

MIN MORMOR**My Granny**

35mm | 1 min | 2007

Regi/Direction Erika Viktoria Olsson
 Manus/Screenplay Erika Viktoria Olsson
 Foto/Camera Åsmund Barikmo
 Klipp/Editing André Saltrøe
 Lyd/Sound Catrine Heltzen
 Ole Einar Stavne
 Dekor/Design Erika Viktoria Olsson
 Med/With Greta Johansson
 Prod.leder/Prod Ida Bang
 Prod/Prod Frederik Hestvold for Film og TV-akademiet NISS Christian Kroghshgt. 2 N-0134 Oslo frederik.hestvold@niss.no T: +47 916 05 551

Nattbordets små hemmeligheter.

The night table's little secrets.

ERIKA VIKTORIA OLSSON (f. 1979) er student ved Film og TV-akademiet ved NISS. Hun er opprinnelig svensk dokumentarist og er opptatt av mellom-menneskelige forhold og de små øyeblikkene i livet. Filmen hadde sin første offentlige visning på Minimalen i april.

ERIKA VIKTORIA OLSSON (b. 1979) studies film and television at Nordic Institute of Stage and Studio in Oslo. She is originally a Swedish documentary filmmaker and is passionate about interpersonal relationships and the tiny moments in life. The film had its first screening in April at Minimalen (short film festival in Trondheim).

JAZZ & KAJAKK

DigiBeta | 19 min | 2006

Regi/Direction Ubbe Haavind
 Manus/Screenplay Ubbe Haavind
 Foto/Camera Simon Hawken
 Klipp/Editing Thomas Trælnes
 Lyd/Sound Marius Brovold
 Med/With Gerhard Aspheim
 Fin/Fin Norsk filmfond v/Peter Bæ
 Prod/Prod Hugo Hagemann Føsker for
 COD Productions
 Torggata 31
 N-0183 Oslo
 hugo@trobbel.no
 T: +47 920 11 946

Regissør Haavind observerte noen eldre padlere som dro ut på fjorden hver morgen. En av disse tok alltid med seg kassettspiller når han skulle trene i klubben. Det var noe spesielt med mannen, musikken og klubbygningen, og Haavind begynte å ta svart-hvitt-bilder. Underveis kom filmen til å handle om jazzmusikeren Gerhard Aspheims liv, og om betraktninger om livets omskiftninger og tilfeldigheter.

The director Haavind watches some elderly canoeists paddling out into the fjord every morning. One of them always takes a tape recorder to play music while he is training at the club. There is something special about the man, the music and the club house, so Haavind begins to take black and white photographs. Gradually the film evolves into one about the life of jazz musician Gerhard Aspeim, and about our perceptions of life's shifts and coincidences.

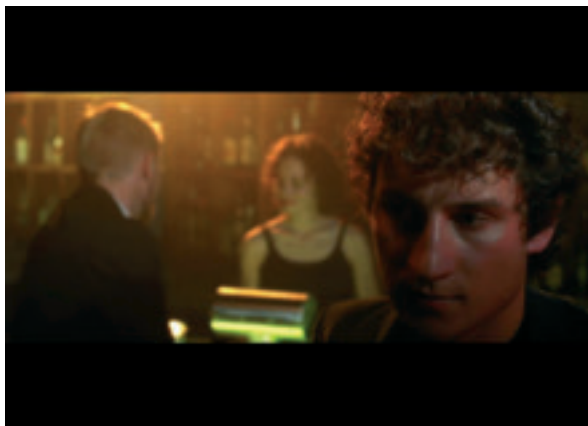
UBBE HAAVIND (f. 1965) har filmutdanning fra USA og Norge, og var med på å starte Kraftwerk Productions i 1994, og Trøbbel AS og COD Productions i 2003, der han i dag virker som regissør og medeier. Han har bl.a. vært med på å lage den offisielle filmen for Lillehammer-OL, som vant Emmy i 1995, og han har hatt regi på over hundre reklamefilmer i inn- og utland.

UBBE HAAVIND (b. 1965) studied film in both the USA and Norway and co-founded the companies Kraftwerk Productions in 1994 and Trøbbel AS and COD Productions in 2003. He works in COD Productions as a director and joint owner. He has among other things been responsible for over 100 advertisements both in Norway and abroad.

KILOLIRAKIS

35mm | 6 min | 2006

Regi/Direction Kent Jensen
 Manus/Screenplay Kent Jensen
 Foto/Camera Frank Alveg
 Klipp/Editing Jo Eldøen
 Musikk/Music Jon Egil Ramslie
 Lyd/Sound Kenneth Gustavson
 Megaphon v/Erling Rein
 Med/With Kamil Zabielski
 Torgny G. Aanderaa
 Stine I. Johnsen
 Christian Hengebøl
 Fin/Fin Fond for lyd og bilde
 Norsk filmfond
 Lørenskog kommune
 Dalchowsverden
 Prod/Prod Ivan Gasparini og
 Andrea Gasparini for
 Screenquest
 Møllergaten 28, N-0179 Oslo Oslo
 ivan@screenquest.com
 andrea@screenquest.com
 T: +47 22 20 70 90

På en nattklubb oppdager en ung mann at alle andre enn ham selv kommuniserer med kun tre ord. En surrealistisk kortfilm om gruppepress og konformitet.

A young man at a nightclub realises that everyone is communicating with only three words, except for him. A surreal short film about peer pressure and conformity.

KENT JENSEN (f. 1972) har virket i mange år som storyboardtegnar, (bl.a. for *Detektor* (2000) og *Amatørene* (2001)). Han har skrevet manus til spillefilmen *Blikket* (2005) sammen med filmens regissør Nour-Eddine Lakhmari. For tiden jobber Kent med spillefilmmanuset *Syk* sammen med Ivan Gasparini.

KENT JENSEN (b. 1972) has worked for many years as a storyboard artist, *Detector* (2000), *You Really Got Me* (2001). He wrote the script for the feature film *Le Regard* (2005) together with the film's director, Nour-Eddine Lakhmari. Currently Kent is working on the script of the feature film *Syk* together with Ivan Gasparini.

SAMMENBRUDD

Breakdown

DV/DVCam | 5 min | 2007

Regi/Direction Jan Kanon
 Manus/Screenplay Jan Kanon
 Foto/Camera Jan Kanon
 Klipp/Editing Jan Kanon
 Musikk/Music Jan Kanon
 Lyd/Sound Jan Kanon
 Animasjon/Animation Jan Kanon
 Prod/Prod Jan Kanon
 Konvallveien 2
 N-1450 Nesoddtangen
 jan.kanon@smartcall.no
 T: +47 66 91 55 11

Filmen handler om et ektepar med barn som etter en ulykke møter det totale sammenbrudd.

The film is about a married couple with a child who, after an accident, faces a complete breakdown.

JAN KANON (f. 1955) flyttet fra Nederland til Norge i 1983. Han er selvlært og har jobbet med film siden 2003. I fjor deltok han på Kortfilmfestivalen med filmen *Fantasi* (2005).

JAN KANON (b. 1955) moved to Norway from the Netherlands in 1983. He is self-taught and has worked in film since 2003. Last year he had a film in competition at the Norwegian Short Film Festival entitled *Fantasi* (2005).

DU SKAL FÅ EN DAG I MORGEN

Lament

35mm | 7 min | 2007

Regi/Direction Pål Jackman
 Manus/Screenplay Pia Noreger
 Pål Jackman
 Foto/Camera Jakob Ingimundarson
 Klipp/Editing Vidar Flataukan
 Lyd/Sound Thomas Angell Endresen
 Dekor/Design Pia Noreger
 Med/With Nina Ellen Ødegård
 Anne Rut Jøner
 Filmfondet Fuzz
 Vestnorsk filmsenter
 Filmkraft Rogaland
 Prod/Prod Maria Ekerhovd for Alligator
 Georgernes Verft 12
 N-5011 Bergen
 maria@alligator.no
 T: +47 55 21 40 50

En mor og et barn med kolikk er alene i en liten leilighet. Barnet gråter uavbrutt. Så blir det plutselig stille.

A mother and a colicky child are alone in a small flat. The child cries without ceasing. Then suddenly everything goes quiet.

PÅL JACKMAN (f. 1968) vant i 1998 Gullstolen under Kortfilmfestivalen i Grimstad for filmen *Benny*. Han spillefilmdebuterte med *Detektor* i 2000. Jackman har etter dette konsentrert seg hovedsakelig om musikkarrieren, men har hele tiden skrevet egne historier.

PÅL JACKMAN (b. 1968) won The Golden Chair Award at Grimstad in 1998 for his film *Benny*. His debut feature film was *Detector* in 2000. Jackman has subsequently focussed mostly on his music career and has always written stories.

HVORFOR HAR DET IKKE VÆRT NOEN STORE KVINNELIGE KUNSTNERE?

Why Have There Been No Great Women Artists?

DV/DVCam | 3 min | 2006

Regi/Direction	Birgitte Sigmundstad
Manus/Screenplay	Birgitte Sigmundstad
Foto/Camera	Torstein Nodland
Klipp/Editing	Birgitte Sigmundstad
Lyd/Sound	Aksel Holand
Koreografi	Lisbeth Rønning
Med/With	Viqueens
Fin/Fin	Norsk kulturråd
	Institusjonen Fritt Ord
	Billedkunstneres
	Vederlagsfond
Prod/Prod	Birgitte Sigmundstad
	Olav Hegnas vei 3
	N-0585 Oslo
	birgittesigmundstad@online.no
	T: +47 930 59 458

Ti cheerleaders utfører Linda Nochlins tekst: «Hvorfor har det ikke vært noen store kvinnelige kunstnere?»

Ten cheerleaders challenge Linda Nochlin's question: «Why have there been no great women artists?»

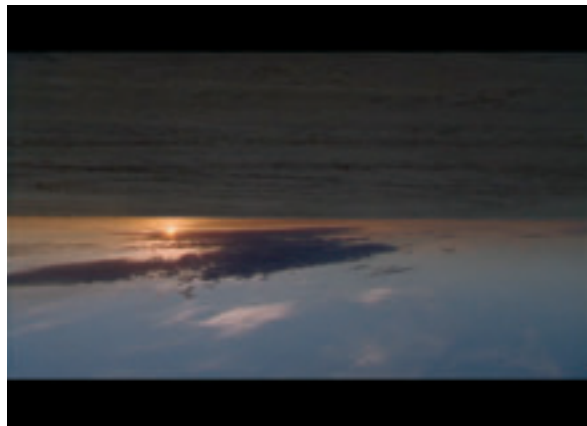
BIRGITTE SIGMUNDSTAD (f. 1969) er utdannet fotograf og har holdt diverse separatutstillinger. Hun deltok i Grimstad med *That's entertainment* i 2005.

BIRGITTE SIGMUNDSTAD (b. 1969) is a photographer and has had several solo exhibitions. She participated in Grimstad with *That's Entertainment* in 2005.

PROXIMITY

35mm | 4 min | 2006

Regi/Direction	Inger Lise Hansen
Manus/Screenplay	Inger Lise Hansen
Foto/Camera	Inger Lise Hansen
	Hilde Malme
	Greg Pope
Klipp/Editing	Inger Lise Hansen
Lyd/Sound	Sturla Einarson
Animasjon/Animation	Emily Richardson (time-lapse)
Fin/Fin	Arts Council England Channel 4 UK
Prod/Prod	Inger Lise Hansen og Fjordholm filmproduksjon
	Inger Lise Hansen
	Ringgata 2C
	N-0577 Oslo
	ingerlisehansen@hotmail.com
	T: +47 23 24 00 63

Opp ned-bilder stiller spørsmål ved vår persepsjon. Å snu kamera på hodet fører ikke bare til at verden ser annerledes ut, men helt bestemte ting skjer i bildet som følge av utsnitt, parallakser og kamerabevegelser. I forgrunnen sklir bakken forbi som en flytende lavastrøm, og kamera selv «mister fot-festet».

An upside-down time-lapse camera moves along a beach, inverting the sand and sky as the weather changes. The result is a disorienting and mysterious space where the originally solid ground at the top of the frame appears to be sliding past like a lava-stream.

INGER LISE HANSEN er utdannet i London og San Francisco (SFAI) og hospiterte en periode ved Jan Svankmajer's animasjonsstudio (Jiri Trnka Studio) i Praha. Tidligere filmer (utvalg): *Static* (1995), *Hus* (1998), *Adrift* (2004). Hun har deltatt på festivaler i bl.a. New York, Rotterdam, Bilbao, Seoul og London (storprosjeksjon av filmen *Adrift*, 2005), samt Kortfilmfestivalen.

INGER LISE HANSEN studied in London and San Francisco (SFAI) and had a practice period at Jan Svankmajer's animation studio (Jiri Trnka Studio) in Prague. She has participated in festivals in New York, Rotterdam, Bilbao, Seoul and London (big screen version of the film *Adrift* 2005) as well as at the Norwegian Short Film Festival.

IDEALISTEN

The Idealist

DV/DVCam | 1 min | 2006

Regi/Direction Geir Henning Hopland
 Manus/Screenplay Carl E. Johannessen
 Erlend Haarr Eriksson
 Geir Henning Hopland
 Helge Høibraaten
 Hugo Ivan Hatland
 Foto/Camera Carl E. Johannessen
 Klipp/Editing Erlend Haarr Eriksson
 Lyd/Sound Hugo Ivan Hatland
 Prod/Prod Erlend Haarr Eriksson for
 Filmkollektivet/ Delicious
 Goldfish Production
 Vaskerelven 8
 N-5014 Bergen
 erlend@filmkollektivet.no
 T: +47 55 32 74 08

Idealisten er opptatt av verdensproblemer, og tror nå han har funnet hvor skoen trykker.

The idealist is concerned about global issues and believes now that he has found out what the pressing problems are.

GEIR HENNING HOPLAND (f. 1970) har laget kortfilm, musikkvideoer og dokumentarfilm i mer enn ti år. Han har tidligere deltatt på Kortfilmfestivalen med filmer som *Noen ganger gjør det vondt* (2006), *Lovesick* (2005), *Plassmangel* (2003) og *Forfall* (2002).

GEIR HENNING HOPLAND (b. 1970) has made shorts, music videos and documentary films for more than ten years. He has previously participated in the Norwegian Short Film Festival with films such as *Sometimes It Hurts* (2006), *Lovesick* (2005), *Lack of Space* (2003) and *Decay* (2002).

FARVEL TIL HÅR OG SKJEGG

Goodbye to My Rock'n'Roll Haircut

DV/DVCam | 2 min | 2007

Regi/Direction Thomas Mortveit
 Manus/Screenplay Thomas Mortveit
 Foto/Camera Thomas Mortveit
 Kli Thomas Mortveit
 Musikk/Music Thomas Mortveit
 Lyd/Sound Thomas Mortveit
 Prod/Prod Thomas Mortveit
 Karlsminnegata 104
 N-4015 Stavanger
 thomasmortveit@gmail.com
 T: +47 971 58 750

«Etter å hatt rockehår siden jeg var 15 år, hadde jeg fremdeles ingen planer om å klippe meg da jeg var 28. Men en jævla dag fikk jeg beskjed om at jeg hadde testikkelkreft. Ikke nok at de choppa av den ene balla mi. De sendte meg på cellegiftkur slik at hele hårstasen gikk rett til helvete!»

«Having had rocker-hair since I was 15, I still had no plans to get it cut by the time I was 28. But one shitty day I was told I had testicular cancer. It was not enough that they chopped off one of my balls. They also put me on chemotherapy so that my entire head of hair went straight to hell!»

THOMAS MORTVEIT (f. 1978) jobber med tv- og filmproduksjon i Stavanger. Han har tidligere deltatt på Kortfilmfestivalen med *Tipp Topp Tippekamp* (2004).

THOMAS MORTVEIT (b. 1978) works with television and film production in Stavanger. He has previously participated at the Norwegian Short Film Festival with *Tipp Topp Tippekamp* (2004).

HANGMAN

DigiBeta | 9 min | 2007

Regi/Direction Hanne Ramsdal og Cecilie Semec
 Manus/Screenplay Hanne Ramsdal
 Foto/Camera Cecilie Semec
 Klipp/Editing Jon Endre Mørk
 Musikk/Music Arnaud Fleurent-Didier
 Lyd/Sound Renate Bakke
 Dekor/Design Kari Johanne Øfstedal
 Med/With Thea Jøndal Ringen
 Anne Marit Jacobsen
 Tor Nordstrand
 Norsk filmfond
 Film 3
 Filmbin
 Prod/Prod Trine Aadalen Lo for
 Filmbin AS
 Fabrikken, Løkkegata 9
 N-2615 Lillehammer
 trine@filmbin.no
 T: +47 902 06 556

Hva gjør du når du er forelska i Ståle, men ikke kan si bokstaven S? En historie om å våge det man ikke tør. Miriam (10) blir mobbet fordi hun leser. Det er klassens time, og tid for bokstavleken «Hangman».

What happens when you fall in love with Ståle but are unable to pronounce the letter S? This is the story about daring to do what you never dared to do before. Miriam (10) is bullied because she lisps. It is time for a free lesson at school and time to play «Hangman».

HANNE RAMSDAL og **CECILIE SEMEC** debuterer som regissører med *Hangman*. Hanne har hovedfag i litteratur og debuterte høsten 2006 som forfatter på Gyldendal. Cecilie er utdannet fra fotolinjen på Den norske filmskolen og jobber som filmfotograf.

HANNE RAMSDAL and **CECILIE SEMEC** make their directorial debut with *Hangman*. Ramsdal has a Master's Thesis in Literature and was a first-time author with Gyldendal publishers in autumn 2006. Cecilie studied photography at The Norwegian Film School and works as a photographer.

EXIT

DV/DVCam | 2 min | 2006

Regi/Direction Michel Pavlou
 Manus/Screenplay Michel Pavlou
 Foto/Camera Michel Pavlou
 Klipp/Editing Michel Pavlou
 Lyd/Sound Michel Pavlou
 Prod/Prod Michel Pavlou
 Siebkesgt 4
 N-0562 Oslo
 pavlou@frisurf.no
 T: +47 991 55 489

Menneskemengder i bevegelse i rushtiden. De flyktige bevegelsene til den menneskelige form blir styrt av rytmen til automatiske dører.

Crowds of people in motion during rush hour. The volatile movement of the human form is led by the rhythm of automatic doors.

MICHEL PAVLOU (f. 1960) fra Hellas er en visuell kunstner som er utdannet ved Det nasjonale kunstakademiet i Nancy i Frankrike. Arbeidene hans har blitt vist og utmerket seg over hele verden. Han bor og arbeider i Oslo og Paris.

MICHEL PAVLOU (b. 1960) from Greece is a visual artist graduated from the National Art Academy in Nancy (France). His works have been screened and distinguished worldwide. He lives and works in Oslo and Paris.

GOD DAG HERR HULEMANN (EN HJULEHISTORIE)

Good Day Mr. Caveman

DigiBeta | 9 min | 2006/2007

Regi/Direction Annette S. Helland og Tora M. Norberg
 Manus/Screenplay Annette Saugestad Helland Tora Marie Norberg
 Foto/Camera Annette Saugestad Helland Tora Marie Norberg
 Klipp/Editing Gunnar Bjerketvedt
 Musikk/Music Edvin Sykes
 Lyd/Sound Jonas Bjerketvedt
 Animasjon/Animation Annette Saugestad Helland Tora Marie Norberg
 Dekor/Design Annette Saugestad Helland
 Med/With Ida M.Fredriksen, Terje Brevik
 Fin/Fin Fond for lyd og bilde Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Prod/Prod Gunnar Bjerketvedt for Karivold Film
 Emil Mørchs vei 17, Pb 65
 N-1650 Sellebakk
 karivold@online.no
 www.karivoldfilm.no
 T: +47 693 26 688

Filmen handler om hjulets utvikling gjennom tidene, fra steinalderen opp til vår tid. Vi følger Herr Hulemanns halsbrekkende ferd gjennom århundrene. Kvinnen blir mer og mer oppgitt, og må til slutt ta affære. Spørsmålet er også hvilken rolle firkanten har i det hele ...?

This film deals with the evolution of the cave through time, from the Stone Age through to present day. We follow Mr Caveman's neck-breaking journey through the centuries. The woman gets more and more desperate and in the end has to step in. The question remains: what role does the square have in all of this... ?

ANNETTE S. HELLAND og TORA M. NORBERG

Annette Saugestad Helland er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen og animasjonslinjen ved Konstfack i Sverige. I tillegg til å være animatør, jobber hun som billedkunstner og bokillustratør/forfatter. Tora Marie Norberg har hovedfag fra linje for visuell kommunikasjon ved Kunsthøgskolen i Bergen og jobber som illustratør.

ANNETTE S. HELLAND and TORA M. NORBERG

Annette S. Helland was educated at Bergen National Academy of the Arts and studied animation at University College of Arts Crafts and Design in Stockholm. She works as a visual artist and as an author/illustrator of children's books, in addition to animation. Tora Marie Norberg has a Master's Thesis in Visual Communication from Bergen National Academy of the Arts and works as an illustrator.

HERFRA TIL MÅNEN**To the Moon**

35mm | 25 min | 2006

Regi/Direction Katja Eyde Jacobsen
 Manus/Screenplay Stian Angel Eriksen
 Foto/Camera Øystein Mamen
 Klipp/Editing Ida Helene V. Kolstø
 Musikk/Music Ragnar Heyerdahl
 Lyd/Sound Bent Erik Holm
 Med/With Ferdinand Falsen Hiis
 Espen Granum
 Charlotte Brode
 Prod/Prod Pål Røed for
 Den norske filmskolen
 Gudbrandsdalsveien 350
 N-2624 Lillehammer
 paulreed@netcom.no
 T: +47 932 13 555

Elvis og lillebroren Bingo vokser opp på ulike campingplasser med sin voldelige og alkoholisererte far. De to har bare hverandre. Det er Elvis og Bingo mot resten av verden.

Elvis and his little brother Bingo are growing up on various camping sites with their violent and alcoholic father. The two boys only have each other. It is Elvis and Bingo vs. the rest of the world.

KATJA EYDE JACOBSEN (f. 1978) gikk ut fra Den norske filmskolen i 2006. *Herfra til månen* er hennes eksamensfilm.

KATJA EYDE JACOBSEN (b. 1978) completed her studies at The Norwegian Film School in 2006. *To the Moon* is her graduation film.

CHARLIE

DV/DVCam | 10 min | 2007

Regi/Direction Kathrin Höhne
 Manus/Screenplay Kathrin Höhne
 Foto/Camera Bjarte Gismarvik
 Kathrin Höhne
 Klipp/Editing Bjarte Gismarvik
 Kathrin Höhne
 Lyd/Sound Bjarte Gismarvik
 Prod/Prod Kathrin Höhne
 Bygdøy Alle 28B
 N-0265 Oslo
 kathrin.hoehne@gmx.net
 T: +47 995 16 096

Denne videoen undersøker ideen om det lokale ved å sette sammen enkle og upretensiøse bilder fra dagliglivet. Den konsentrerer seg om Charlies aktiviteter, som er sterkt forankret til et spesifikt sted: Charlies egne video-opptak, hans gjentatte filming av en dam i hagen og huset hans gjennom mange år, kombinert med framstilling av sider, sopp-plukking og tekst.

This video looks into the notion of the local by bringing together simple and unpretentious imagery of the everyday. It concentrates on Charlie's activities, which are deeply connected to a specific place. Höhne makes use of Charlie's own video footage, filmed over many years, combined with newer video material of cider making, mushroom picking and text.

KATHRIN HÖHNE (f. 1976) er kunstutdannet ved Städelschule – den statlige høgskolen for billedkunst i Frankfurt og avsluttet i 2001 som Meisterschülerin under professor Thomas Bayrle. Höhne har også en master i kunst fra kunsthøgskolen i Glasgow.

KATHRIN HÖHNE (b. 1976) studied at Städelschule – the governmental university college for the pictorial arts in Frankfurt and graduated in 2001 as a Meisterschülerin under Professor Thomas Bayrle. Höhne also has a Master of Fine Arts from Glasgow School of Art.

JANUS

BetaCam SP | 8 min | 2007

Regi/Direction Linda Fagerli Sæthren
 Manus/Screenplay Linda Fagerli Sæthren
 Siri Rohr-Staff
 Foto/Camera Linda Fagerli Sæthren
 Klipp/Editing Linda Fagerli Sæthren
 Musikk/Music Christer Knutsen
 Janove Ottesen
 Geir Andreas Bredal
 Line Endresen
 Lyd/Sound Sverre Eide
 Erlend Hogstad
 Animasjon/Animation Linda Fagerli Sæthren
 Dekor/Design Linda Fagerli Sæthren
 Med/With Sverre Odd Horge
 Prod/Prod Linda Fagerli Sæthren for
 Høgskulen i Volda
 Hamnegata 11
 N-6100 Volda
 lindafj@hotmail.com
 T: +47 975 42 429

Janus har mange gode historier å fortelle. Møter du ham på stambaren i Oslo er sjansene store for å få høre noen av dem.

Janus has lots of good stories he wants to tell. If you meet him at the local pub in Oslo there is a good chance you will hear some of them.

LINDA FAGERLI SÆTHREN (f. 1974) har bachelor i animasjon fra Høgskulen i Volda, hvor hun ble ferdig utdannet i juni 2006. *Janus* er hennes eksamensfilm og første film som regissør.

LINDA FAGERLI SÆTHREN (b. 1974) graduated from Volda University College in 2006 with a Bachelor Degree in Animation. *Janus* is her graduation film and her first film as director.

CITIZEN X

DigiBeta | 6 min | 2007

Regi/Direction Eirik Smidesang Slåen
 Manus/Screenplay Eirik Smidesang Slåen
 Foto/Camera Thomas Løkkeberg
 Klipp/Editing Anders Nybø
 Lyd/Sound Torstein Tanum Morstad
 Dekor/Design Marte Hjeltnes
 Jessica Ortiz
 Med/With Janne Hjeltnes
 Camilla Frey
 Christian G. Solheim
 Ole-Jørgen Nilsen
 Astrid Skarheim
 Ragnhild Skåber
 Torgny Gerhard Aanderaa
 Prod/Prod Janne Hjeltnes for
 Imaginær Virkelighet
 Boulevard Voltaire 22
 FR-75011 Paris
 jannehjeltnes@mac.com
 T: +47 936 62 021

Citizen X er en surrealistisk fremtidsfabel om et samfunn der effektivitet betyr alt, og hvor de som står i veien for videre produktivitet og fremgang blir fanget og eliminert av mystiske gule menn. Protagonen sliter med å tilpasse seg samfunnets krav og normer, og snart befinner hun seg selv i søkelyset.

This is a surreal future fable about a community where effectivity is everything and where anyone who gets in the way of continued productivity and progress is captured and eliminated by mysterious yellow men. The protagonist struggles with conforming to society's demands and norms and it is not long before she finds herself as the centre of attention.

EIRIK SMIDESANG SLÅEN (f. 1979) fra Lillehammer har studert kunsthistorie, film- og litteraturvitenskap og laget flere kortfilmer. I 2004 kom han inn på regilinjen ved EICAR – den internasjonale filmskolen i Paris. Etter uteksaminering er Smidesang Slåen nå i forarbeidet til novellefilmen *Drapet i nr. 28*.

EIRIK SMIDESANG SLÅEN (b. 1979) from Lillehammer has studied the history of art, film and literature, and has made several short films. Slåen was accepted into the directing course at EICAR – The International Film School of Paris in 2004. Now a graduate, Slåen is currently in the preparatory stage of making the short film *Drapet i nr. 28*.

MARITA – EN SOMMERFUGGEL I VINTERLAND

Marita – a Butterfly in Winterland

35mm | 3 min | 2006

Regi/Direction	Petter Jakobsen
Manus/Screenplay	Linda Mahala Mathiassen
Foto/Camera	Petter Jakobsen
Klipp/Editing	Petter Jakobsen
Musikk/Music	Serge Gainsbourg
Lyd/Sound	Petter Jakobsen
Med/With	Linda Mahala Mathiassen
Prod/Prod	Petter Jakobsen for Petter Jakobsen Produksjoner og Selskapet foto- og videoproduksjon Johan Castbergs Vei 50 N-0673 Oslo jakobsen.petter@gmail.com T: +47 404 54 581

Marita har flyttet fra Nord-Norge og sørover. Hun er ikke en spesielt sjenert person. En filmskaper begynner å lage et portrett av henne.

Marita has moved south from Northern Norway. As a person, she is not particularly shy. A filmmaker begins to make a portrait of her.

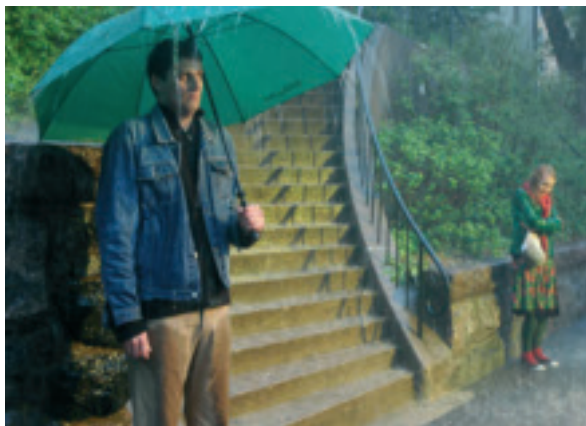
PETTER JAKOBSEN (f. 1981) er utdannet ved Nordland kunst- og filmskole i Kabelvåg.

PETTER JAKOBSEN (b. 1981) is a graduate of Nordland Art and Film School in Kabelvåg.

PIENIÄ ILOJA Life Worth Living

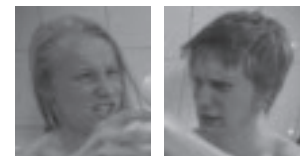
BetaCam SP | 11 min | 2006

Regi/Direction	Eirik Svensson Jyrki Väisänen
Manus/Screenplay	Jyrki Väisänen Eirik Svensson Joonas Kivirinta
Foto/Camera	Joonas Kivirinta
Klipp/Editing	Jyrki Väisänen Eirik Svensson Joonas Kivirinta
Musikk/Music	Ilmari Pohjola
Lyd/Sound	Tommi Mäki Antti Patronen
Lys/Light	Jussi Häyhä
Grafikk/Graphics	Mikko Mutanen
Med/With	Kati Outinen Pamela Tola Petri Manninen m.fl.
Prod/Prod	Jyrki Väisänen Eirik Svensson Joonas Kivirinta for STADIA Polytechnic Pengerkatu 9 A 27 FI-00520 Helsinki jyrki.vaisanen@edu.stadia.fi T: +35 8 440 606 836

Små gleder er en tragikomedie om sorg og apati. Det er en episodisk studie av ensomhet og hvordan vi griper etter de små bitene av lykke i hverdagen. I rollene blant andre gullpalmevinner Kati Outinen.

Life Worth Living is a tragicomedy about grief and apathy. It's an episodic study of loneliness and how we grasp at the small bits of happiness in everyday life. The cast includes Golden Palm winner Kati Outinen.

EIRIK SVENSSON (N) og **JYRKI VÄISÄNEN (FI)** har delt regi på filmen. Samarbeidet oppsto i Helsinki på STADIA Polytechnic hvor Väisänen er student på manuslinjen og Svensson var på utveksling fra Høgskolen i Lillehammer året 2005/06. De har skrevet manus og produsert filmen sammen med Joonas Kivirinta (FI) som også er fotograf på filmen.

EIRIK SVENSSON (N) and **JYRKI VÄISÄNEN (FI)** co-directed the film. The collaboration came into being in Helsinki at STADIA Polytechnic where Väisänen is studying scriptwriting and Svensson was on an exchange from Lillehammer University College in 2005-2006. They wrote the script and produced the film together with Joonas Kivirinta from Finland, who is also the film's photographer.

MORGENSTUND

DV/DVCam | 20 min | 2006/2007

Regi/Direction Lindsay Sanner
 Manus/Screenplay Lindsay Sanner
 Foto/Camera Aina Skogseid
 Klipp/Editing Lindsay Sanner
 Musikk/Music Lars Winnerbeck
 Lyd/Sound Erik Watland
 Med/With Bente Børsum
 Ragnhild Udbye Lefstad
 Vibeke Karlsen
 Erlend Olaisen
 Prod/Prod Lindsay Sanner
 Siebkes gt.2b
 N-0562 Oslo
 revejenta@hotmail.com
 T: +47 456 08 045

Helen møter veggen da sønnen beslutter å flytte hjemmefra. På samme dag har hun en utenlandsk jente under opplæring på jobben. Den gamle damen som Helen har ansvar for, er skeptisk til at en utlending skal overta de ukentlige gjøremål. Kulturkrasj og kommunikasjonssvikt inngår i en historie om tre stolte kvinner i en tøff hverdag.

Helen has a breakdown when her son decides to move out of home. On the same day she has a foreign girl visiting for training. The old woman, who Helen is responsible for, is sceptical that a foreigner is going take over the weekly chores. The clash of cultures and lack of communication make this story about three proud women in the fight against a difficult daily life.

LINDSAY SANNER (f. 1984) er andreårsstudent ved film- og tv-linjen på Westerdals School of Communication

LINDSAY SANNER (b. 1984) is a second year student studying film and television at Westerdal's School of Communication.

NOT AFRICAN

DV/DVCam | 12 min | 2006

Regi/Direction Trista Namø
 Manus/Screenplay James Kipling
 Foto/Camera AKFF!
 Klipp/Editing Trista Namø
 Musikk/Music Diverse
 Lyd/Sound Diverse
 Animasjon/Animation AKFF!
 Prod/Prod Trista Namø & Fel Roch for AKFF!
 C/O AKFF! Uranienborgv. 23
 N-0355 Oslo
 hello@akff.no
 T: +47 980 25 510

En visuell dokumentar om Rudyard Kiplings mindre kjente fetter – Herbert – som kom til Sør-Afrika for å slå ned menn i bokseringen. Mer enn hundre år senere er hans etterkommer James Kipling fremdeles der.

A visual documentary about Rudyard Kipling's lesser known cousin – Herbert – who came to South Africa in order to knock men down in the boxing ring. More than a century years later his descendent, James Kipling, is still there.

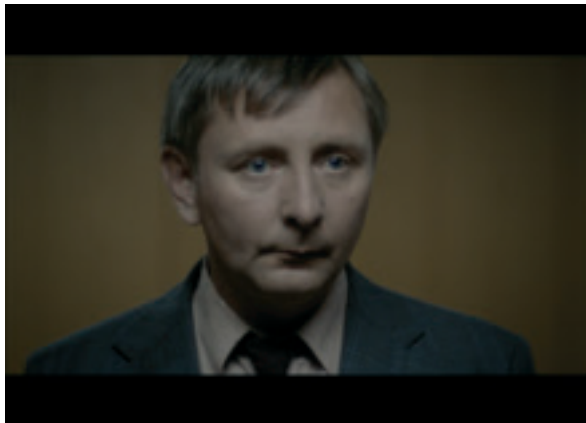
TRISTA NAMO (f. 1974) er utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole i Oslo (nåværende Kunsthøgskolen i Oslo). Han har siden 2002 laget en rekke musikkvideoer, kort- og dokumentarfilmer. Han har tidligere vært representert på Kortfilmfestivalen i Grimstad med filmene *By Five O'Clock Tea* (2000), *Animal Chin* (2002), *Day* (2003) og *It is not Sound* (2005).

TRISTA NAMO (b. 1974) was educated at Oslo National Academy of the Arts. Since 2002 he has made numerous music videos, short and documentary films. Previously he has been represented at Grimstad with the films, *By Five O'Clock Tea* (2000), *Animal Chin* (2002), *Day* (2003) and *It is not Sound* (2005).

SKAL VI DANSE?**Shall We Dance?**

35mm | 9 min | 2006

Regi/Direction Martin Lund
 Manus/Screenplay Martin Lund
 Foto/Camera Anders Flatland
 Klipp/Editing Øyvind Garou
 Martin Stoltz
 Musikk/Music Kjetil Rost Nilsen
 Lyd/Sound Bent Holm
 Dekor/Design Stein Bjørge
 Med/With Tor Dybdahl
 Jørn Marstad
 Maiken Ostermann
 Fin/Fin Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Svenska filminstitutet
 v/Anne-Marie Söhrman
 Fermelin
 Prod/Prod Fredrik Pryser og Stian
 Fongaard for
 Askild Action & Fredrik
 Fiction
 Holstsgate 4
 N-0473 Oslo
 fredrik@unionfilm.no
 T: +47 22 20 80 00

Alt Thomas ville, var å danse med Berit. Den peneste av alle. Hun står der, innerst på dansegulvet. Nå er det bare å gå bort til henne, se henne i øynene og si: Skal vi danse? Men Thomas er bare en karakter i en forfatters sinn. Og forfatteren er ikke like besluttet. Thomas strides mellom sin egen og forfatterens vilje. Og snart er dansen over.

All Thomas wanted was to dance with Berit. She is standing there, at the far end of the dance floor. Now it's just to approach her, look her in the eyes and say: Shall we dance? But Thomas exists only as a character in the mind of a writer, who is not as determined. Thomas struggles between his own will and the will of the writer. And soon the dance is over.

MARTIN LUND (f. 1978) har tidligere jobbet med film som hobby, noe som resulterte i kortfilmen *Hjemmekamp* som vant Gullstolen i Grimstad i 2004, ble nominert til Amanda og vist på en rekke internasjonale filmfestivaler. Martin Lund skal begynne tredjeåret på regilinjen på Den norske filmskolen i Lillehammer.

MARTIN LUND (b. 1979) has earlier directed film on a hobby basis. This resulted in the short film *Home Game* which won The Golden Chair at Grimstad in 2004, was nominated for the Amanda and was screened at several international film festivals. Martin Lund is set to begin his third year of studies in directing at the Norwegian Film School at Lillehammer.

ROMSLIGHET**A Small Film About Big People**

DigiBeta | 3 min | 2006

Regi/Direction Pia Lykke og Bård Fjulsrud
 Manus/Screenplay Pia Lykke
 Foto/Camera Marianne Bakke
 Klipp/Editing Bård L. Fjulsrud
 Musikk/Music Jørgen Malo
 Lyd/Sound Megaphon
 Med/With Jane Ackles
 David Adampour
 Ella Gyri
 Fin/Fin Nordisk Film
 Prod/Prod Per Jørgen Østby
 Nordisk Film
 Sandakerveien 118
 N-0422 Oslo
 per.jorgen.ostby@nordiskfilm.com
 T: +47 901 33 536

En liten film om store mennesker.

A small film about important people.

PIA LYKKE og **BÅRD FJULSRUD** jobber begge som regissører for tv, film, reklame og musikkvideo. Pia deltok på Kortfilmfestivalen i 2006 med novellefilmen *Klippet i livet*.

PIA LYKKE and **BÅRD FJULSRUD** both work as directors for TV, film, advertisements and music video. Pia participated in The Norwegian Short Film Festival in 2006 with her film *Ikea Family*.

HJERTEVISKELÆR**Heart Eraser**

35mm | 13 min | 2006

Regi/Direction Shahrokh Kavousi
 Manus/Screenplay Shahrukh Kavousi
 Manuskonsulent Abbas Kiarostami
 Foto/Camera Shahrukh Kavousi
 Klipp/Editing Shahrukh Kavousi
 Lyd/Sound Shahrokh Kavousi
 Med/With Arild Vester
 Aurora Stray-Pedersen
 Gry Stordahl

Fin/Fin Norsk filmutvikling
 Norsk filmfond
 Vestnorsk filmsenter
 v/Irmelin Nordahl

Prod/Prod Shahrokh kavousi for
 Shahfilm
 Georgernes verft 12
 N-5011 Bergen
 shah@shahfilm.com
 www.shahfilm.com
 T: +47 41 68 71 61

Fire år gamle Aura tar taxi fra barnehagen og hjem. Hun forteller om dagen sin og viser tingen hun har i ryggsekken til taxisjåføren.

Four-year-old Aura goes to her nursery and home again by taxi. She talks about her day and shows the things she has with her in her rucksack to the taxi driver.

SHAHROKH KAVOUSI (f. 1975) er utdannet ved Kunstakademiet i Bergen og Nordland kunst- og filmskole. Han jobber som regissør, manusforfatter og filmfotograf på kortfilm og dokumentar, og debuterte med dokumentaren *Tvillingfrisørene fra Bagdad*, som fikk hederlig omtale i Grimstad 2004 og vist på flere internasjonale festivaler.

SHAHROKH KAVOUSI studied at Bergen National Academy of the Arts and Nordland Art and Film School. He has worked as director, scriptwriter and photographer on shorts and documentary films. Shahrokh made his debut at Grimstad in 2004 with «Twin Hair Dressers from Baghdad» which was given the Jury's Honourable Mention and shown at several international festivals.

KØDDEMANN**Bandover****DV/DVCam | 2 min | 2006**

Regi/Direction	Svinis MC
Manus/Screenplay	Heute
Foto/Camera	Fred Arne Wergeland Per Sveinung Larsen
Klipp/Editing	Bjørn Aksel Storaker Per Sveinung Larsen
Musikk/Music	Bandover
Dekor/Design	Heute
Ettereffekter	Bjørn Aksel Storaker
Med/With	Bandover
Fin/Fin	Heute Trafo og Frifond
Prod/Prod	Heute Heute Dynekilgata 15, H0209 N-0569 Oslo heute@heute.no www.heute.no T: +47 986 68 287

Køddemann er en musikkvideo av bandet Bandover. Filmen er skutt på 16mm og deler av den med highspeed-kamera. Fyrverkeri og blod er viktige ingredienser.

Køddemann is a music video by the band Bandover. It is shot on 16 mm and parts of it with a high speed camera. Fireworks and blood are essential ingredients.

SVINIS MC er vokalist i Bandover, uteksaminert ved QCA i Australia. Har jobbet som regissør, produsent og fotograf i Heute siden 2003.

SVINIS MC, vocalist in Bandover, graduated from QCA in Australia and has worked as director, producer and photographer at Heute since 2003.

KOSMONAUT**Ugress****DigiBeta | 4 min | 2006**

Regi/Direction	Svein Sund og Yesbox Productions
Manus/Screenplay	Yesbox Productions Svein Sund
Foto/Camera	Aleksander Nordaas
Klipp/Editing	Aleksander Nordaas
Musikk/Music	Ugress
Animasjon/Animation	Bernt Ove Moss
Fin/Fin	Fri Fond Film
Prod/Prod	Bendik Heggen Strønstad for Yesbox Productions Bredalsmarken 15/17 N-5006 Bergen bendik@yesbox.no T: +47 996 25 756

Kosmonaut er en 100 prosent greenscreen-produksjon for artisten Ugress.

Kosmonaut is a 100 percent green screen production for the artist Ugress.

SVEIN SUND og **YESBOX PRODUCTIONS** har hatt delt regi på *Kosmonaut* for artisten Ugress. Svein Sund har studert film- og tv-produksjon og vært innleid til dette prosjektet. Yesbox Productions er et produksjonsselskap med tre ansatte og har base i Bergen.

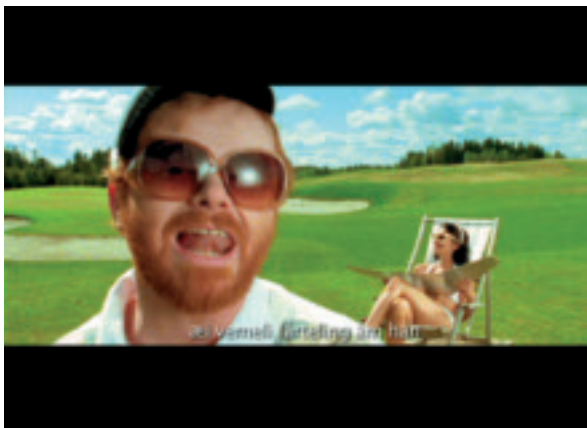
SVEIN SUND and **YESBOX PRODUCTIONS** co-directed *Kosmonaut* for the artist Ugress. Svein Sund has studied film and television production and was hired for this project. Yesbox Productions is a production company with three staff members and is based in Bergen.

NESTE SÅMR

Ravi

DigiBeta | 4 min | 2006

Regi/Direction Nils-Peder Sand
 Manus/Screenplay Nils-Peder Sand
 Foto/Camera Trond Høines
 Klipp/Editing Espen Wang-Naveen
 Musikk/Music Ivar Chr. Johannsen
 Lyd/Sound Ivar Chr. Johannsen
 Animasjon/Animation Sindre Gokseyr
 Med/With Ivar Chr. Johansen
 Iram Haq
 Lars Lillo Stenberg
 Arnt Egil Andreassen m.fl.
 Fin/Fin Mountain Music
 Prod/Prod Arnt Egil Andreassen for
 Dallas Film As
 Drammensveien 130
 N-0227 Oslo
 arntegil@dallas.no
 T: +47 402 24 500

Ravi & Co spiller golf. Prøver i hvert fall.

Ravi & Co play golf. Try, anyway.

NILS-PEDER SAND (f. 1977) er for tiden ansatt som reklamefilmregissør i Dallas Film. Han har de senere år regissert en rekke musikkvideoer som har gjort seg bemerket med nominasjoner til Spellemannprisen, Alarm-prisen og MTV-prisen. Blant annet for Jim Stærk, Erik Faber, Ravi & DJ Løv. Han har regissert tv-programmer og prisbelønte kortfilmer.

NILS-PEDER SAND (b. 1977) works as an advertising film director for Dallas Film. In recent years he has directed a number of music videos which have been honoured with nominations for the Spellemannprisen, Alarm Award and MTV Award. Among others, for Jim Stærk, Erik Faber, Ravi & DJ Løv. He has directed TV programmes and award-winning short films.

B A PART
Thomas Dybdahl

DigiBeta | 4 min | 2006

Regi/Direction Johanne Helgeland
 Manus/Screenplay Johanne Helgeland
 Foto/Camera Marianne Bakke
 Klipp/Editing Jon Endre Mørk
 Musikk/Music Thomas Dybdahl
 Lyd/Sound Marius Brovold
 Dekor/Design Damian Williams
 Fin/Fin Universal Music Norge
 Prod/Prod Magne Lygner for
 Fantefilm
 Henrik Ibsensgt 100
 N-2879 Oslo
 magne@fantefilm.no
 www.fantefilm.no
 T: +47 23 27 51 00

Eskortert av en mc-klubb kjøres 200 nysgjerrige aktører ut til et avsidesliggende grustak for å være med på musikkvideoinnspilling med Thomas Dybdahl og band. Heldigvis er det fint vær og vi har mange, mange «short ends».

Escorted by a motorcycle club, 200 curious participants drive out to a remote gravel pit to take part in a music video shoot with Thomas Dybdahl and band. Luckily the weather is good and we have many, many short ends.

JOHANNE HELGELAND (f. 1973) har gått regilinjen ved Den norske filmskolen. Hun har gjort kortfilm, novellefilm, musikkvideo og tv. Hun deltok i konkurranseprogrammet i fjor med *Hvis jeg faller* (2005). For tiden jobber hun med reklamefilm for Fantefilm.

JOHANNE HELGELAND (b. 1973) studied directing at The Norwegian Film School. She has made short film, medium-length films, music video and TV. Last year she was in competition with *Should I Fall* (2005). Currently she makes advertising films for Fantefilm.

C-MUSIK**120 Days****DigiBeta | 4 min | 2006**

Regi/Direction Lasse Gretland
 Manus/Screenplay Lasse Gretland
 Foto/Camera Thomas Løkkeberg
 Klipp/Editing Kristoffer Archetti
 Musikk/Music 120 Days
 Dekor/Design Andropoulos Pérdon
 Med/With Bang Chau
 120 Days
 Prod/Prod Eva Silseth for
 Paradox
 Maridalsveien 89
 N-0461 Oslo
 eva@paradox.no
 T: +47 980 93 231

... Just like cars on the highway, speeding thru the night... closing my eyes, closing my eyes... looking for a light. And the day is getting colder, and your mind grows older, thinking about the things that you told her, all you wanted was to hold her. Just like cars on the highway, speeding thru the night. Oh just like cars on the highway, just like cars on the highway, speeding thru the night. Fade out in the morning light...

LASSE GRETLAND har utdannelse som filmfotograf fra London. Han har regissert, produsert og fotografert en rekke musikkvideoer. Før filmstudier var han assistent for National Wildlife Magazines fotograf, John Nuhn. Til daglig er han reklamefilm-regissør i Paradox.

LASSE GRETLAND was educated as a cinematographer in London. He has directed, produced and shot numerous music videos. Before studying film he was the assistant of National Wildlife Magazine photographer John Nuhn. He currently works as a director of advertising films at Paradox.

A CHEATER'S ARMOURY**Hanne Hukkelberg****DigiBeta | 4 min | 2006**

Regi/Direction Andreas Paleologos
 Manus/Screenplay Andreas Paleologos
 Foto/Camera Andreas Paleologos
 Klipp/Editing Andreas Paleologos
 Musikk/Music Hanne Hukkelberg
 Animasjon/Animation Andreas Paleologos
 Fin/Fin Propeller
 Fond for lyd og bilde
 Prod/Prod Andreas Paleologos for
 Studio Paleologas
 Trondheimsveien 4
 N-0560 Oslo
 hello_contact@paleologas.se
 T: +47 473 43 500

Selv en liten blå mus kan starte et opprør. Musikkvideo til Hanne Hukkelbergs singel med samme navn, fra albumet *Rykestrasse 68*.

Even a little blue mouse can start a revolt. The music video for Hanne Hukkelberg's single by the same name, from the album *Rykestrasse 68*.

ANDREAS PALEOLOGOS (f. 1976) kommer fra Norrköping i Sverige og har de senere årene, blant annet med oppdrag fra MTV, definert seg selv som animator på det nordiske markedet. Anders er bosatt i Oslo og jobber med animasjon innen musikkvideo-produksjon, kortfilm, illustrasjon og design.

ANDREAS PALEOLOGOS (b. 1976) is from Norrköping, Sweden and in recent years has, through his work for MTV and others, defined himself as an animator in the Nordic market. Paleologos lives in Oslo and works with animation within music video production, short film, illustration and design.

IT'S ALRIGHT

Jim Stärk

DigiBeta | 3 min | 2006

Regi/Direction Andreas Rønning
 Manus/Screenplay Andreas Rønning
 Foto/Camera Gaute Gunnari
 Klipp/Editing Martin Stoltz
 Musikk/Music Jim Stark
 Med/With Jim Stark
 Fin/Fin Sony BMG
 Motion Blur
 Prod/Prod Espen Horn for
 Motion Blur
 Pilestredet 75 C
 N-0354 Oslo
 horn@motionblur.no
 T: +47 920 38 291

Boy in the bubble: En musikkvideo om å finne den rette.

Boy in the Bubble: a music video about finding the one and only.

ANDREAS RØNNING (f. 1975) jobber som musikkvideoregissør i Oslo.

ANDREAS RØNNING (b. 1975) works as a music video director in Oslo.

FAVOURITE TIME OF THE YEAR

Cacadou

DV/DVCam | 4 min | 2006

Regi/Direction Anne Sewitsky
 Manus/Screenplay Anne Sewitsky
 Marianne Konstance Klemp
 Foto/Camera Trond Tønder
 Klipp/Editing Marianne Konstance Klemp
 Musikk/Music Cacadou
 Lyd/Sound Cacadou
 Dekor/Design Signe Becker
 Med/With Anders Baasmo Christiansen
 Prod/Prod Marianne Konstance Klemp
 Theresesgate 3 D
 N-0358 Oslo
 mariannekonstance@gmail.com
 T: +47 412 97 211

Musikkvideo produsert som et fordypningsprosjekt ved Den norske filmskolen. Videoen tar tak i Cacadous fiktive univers: «Stories about the sea and its dangers, about beautiful women, gold-digging pigs, stolen princesses and porrøn-drinking captains.»

Music video produced as a special project at The Norwegian Film School. The video wrestles with Cacadous fictive universe. «Stories about the sea and its dangers, about beautiful women, gold-digging pigs, stolen princesses and porrøn-drinking captains.»

ANNE SEWITSKY (f. 1977) ble uteksaminert fra regilinjen ved Den norske filmskolen i 2006. Hun jobber for tiden som regissør for en ny dramaserie for NRK.

ANNE SEWITSKY (b. 1977) studied directing at The Norwegian Film School, graduating in 2006. Currently, she is directing a new drama series for the Norwegian Broadcasting Corporation.

TALK TO ME

Melophonia

DigiBeta | 3 min | 2006

Regi/Direction 2bak
 Manus/Screenplay 2bak
 Foto/Camera Øystein Mamen
 Klipp/Editing Reidar Myhr
 Musikk/Music Melophonia
 Lyd/Sound Melophonia
 Prod/Prod 2bak for
 2bak
 Nitteberg Videoproduksjon
 Schwensens gt 20
 N-0170 Oslo
 halv@2bak.org
 T: +47 402 25 958

Musikkvideo for Melophonia

Music video for Melophonia

2BAK 2bak er et film/video-kollektiv

2BAK 2bak is a film/video collective.

SYNCRONIZE YER WATCHES

Jaga Jazzist

DV/DVCam | 5 min | 2006

Regi/Direction Trista Namø & Fel Roch
 Manus/Screenplay AKFF!
 Foto/Camera AKFF!
 Klipp/Editing AKFF!
 Musikk/Music Jaga Jazzist
 Lyd/Sound Jaga Jazzist
 Animasjon/Animation AKFF!
 Prod/Prod Trista Namø & Fel Roch
 AKFF!
 c/o AKFF! Uranienborgv. 23
 N-0355 Oslo
 hello@akff.no
 T: +47 980 25 510

En ensom terranaut flyter gjennom skogen. Alt er så vakkert ... helt til merkelige ting begynner å skje.

A lonely terranaut floats through the forest. Everything is so beautiful ... until strange things begin to occur.

TRISTA NAMO & FEL ROCH er begge utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole i Oslo (nåværende Kunsthøgskolen i Oslo). Under navnet AKFF! har de siden 2002 laget en rekke musikkvideoer, kort- og dokumentarfilmer. AKFF! er gjengangere på Kortfilmfestivalen i Grimstad

TRISTA NAMO & FEL ROCH were both educated at Oslo National Academy of the Arts. Since 2002, under the name AKFF! they have made many music videos, short and documentary films. AKFF! are regulars at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad.

WASHINGTON – VAULTS**toobeacoup****DigiBeta | 4 min | 2007**

Regi/Direction Sara Eliassen
 Manus/Screenplay Sara Eliassen
 Foto/Camera Cesilie Cemek
 Klipp/Editing Ida Kolstø
 Musikk/Music Washington
 Lyd/Sound Tuba Records
 Dekor/Design Håkon Lundvall
 Prod/Prod Christian Lien Jensen for
 toobeacoup
 Sofoesgt 37
 N-0168 Oslo
 Christian@toobeacoup.no
 T: +47 414 28 696

Musikkvideo med soldater stengt inne i et bomberom. Venter på at en krig skal begynne eller slutte. Soldatene er kledd i uniformer fra forskjellige tidsperioder.

Music video with soldiers shut up in a bomb shelter, waiting for a war to begin or end. The soldiers are wearing uniforms from different time periods.

SARA ELIASSEN'S (f. 1977) første film med aleneansvar som regissør. Hun har fra før hatt regi sammen med Lilja Ingolfsdottir på seks korte antireklamefilmer, der en av filmene *Ikke verdt det* deltok i Grimstad. Hun har også vært regjassistent på filmer som *Gymnaslærer Pedersen* og *URO*.

SARA ELIASSEN'S (b. 1977) first film as solo director. Prior to this, she shared directing duties with Lilja Ingolfsdottir on their buy-nothing-films, where *Not worth it* participated in Grimstad, and she has been an assistant director on films such as *Gymnaslærer Pedersen* and *URO*.

SINGER/SONGWRITER**Egil Olsen****DigiBeta | 3 min | 2007**

Regi/Direction Janic Heen
 Manus/Screenplay Janic Heen
 Egil Olsen
 Foto/Camera Øystein Mamen
 Klipp/Editing Charlotte Kahn
 Musikk/Music Egil Olsen
 Lyd/Sound Egil Olsen
 Dekor/Design Maria Bergren
 Prod/Prod Christian Lien Jensen for
 toobeacoup
 Sofiesgt 37
 N-0168 Oslo
 Christian@toobeacoup.no
 T: +47 414 28 696

Egil Olsen sitter på gutterommet. Underveis i filmen skifter omgivelsene til en scene. Dette er muligens i Egils fantasi.

Egil Olsen is sitting in the boy's room. During the film, the surroundings change into a stage. Possibly this is Egil's imagination.

JANIC HEEN (f. 1975) er utdannet fra Den norske filmskolen på Lillehammer. Han står bak filmer som *Paperboy* (2004) og *Roswell Enterprises* (2005), som begge har deltatt på Kortfilmfestivalen.

JANIC HEEN (b. 1975) graduated from The Norwegian Film School in Lillehammer. He is behind films such as *Paperboy* (2004) and *Roswell Enterprises* (2005), both of which have participated at the Norwegian Short Film Festival.

**CLIMBING
SIDEWALKS****Ribozyme****DigiBeta | 3 min | 2006**

Regi/Direction	Marius Soma
Manus/Screenplay	Marius Soma
Foto/Camera	Anna Myking
Klipp/Editing	Marius Soma
Musikk/Music	Ribozyme
Animasjon/Animation	Theodor Groeneboom
Dekor/Design	Cecilie Delange
Med/With	Siv Torin Yngve Seterås
Fin/Fin	Vestnorsk filmsenter v/Line Sandsmark Eugen Nielsens stiftelse Institusjonen Fritt Ord NRK
Prod/Prod	Eirik Heldal for Synopsis Film Georgernes Verft 12 N-5011 Bergen eirik@ssynopsisfilm.no T: +47 452 30 471

Musikkvideo for bandet Ribozyme til sangen «Climbing Sidewalks».

Music video for the band Ribozyme's song «Climbing Sidewalks».

MARIUS SOMA (f. 1980) har lang erfaring som regissør, spesielt innen reklame. Han er fra Stavanger, men har vært bergensbasert de siste årene.

MARIUS SOMA (b. 1980) has extensive experience as a director, especially in advertising. He is from Stavanger, but has been based in Bergen in recent years.

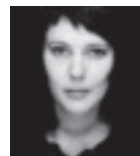
DICE
Thomas Dybdahl**DV/DVCam | 2 min min | 2006**

Regi/Direction	Margreth Olin
Manus/Screenplay	Margreth Olin
Foto/Camera	Kim Hirthøy
Klipp/Editing	Kim Hirthøy
Musikk/Music	Thomas Dybdahl
Lyd/Sound	Lydhodene
Prod/Prod	Tina Davis for Speranza Film AS Øvrefoss 14 C N-0555 Oslo tina.davis@speranza.no T: +47 975 14 178

En musikkvideo om det som er aller best.

A music video about that which is by far the best

MARGRETH OLIN (f. 1970) er en av Norges mest profilerte dokumentarfilmskapere. Hun har tidligere laget filmer som *Lullaby* (2006), *Ungdommens råskap* (2004), *Kroppen min* (2002) og *Dei mjuke hendene* (1998). I Grimstad har Olin vunnet prisen for beste dokumentar to ganger, i tillegg til Gullstolen, Publikumsprisen og Kritikerprisen.

MARGRETH OLIN (b. 1970) is one of Norway's most profiled documentary filmmakers. She has previously made films like *Lullaby* (2006), *Raw Youth* (2004), *My Body* (2002) and *In the House of Angels* (1998). In Grimstad, Olin has won the Best Documentary Award twice, as well as the Gullstolen, Audience and Critics Award.

FUCK OFF AND DIE**fitts for fight**

DV/DVCam | 3 min | 2006

Regi/Direction Sten Hellevig
 Manus/Screenplay Sten Hellevig
 Tor Arne Øvrebo
 Foto/Camera Petter Holmern fnf
 Klipp/Editing Sten Hellevig
 Musikk/Music fitts for fight
 Prod/Prod Tor Arne Øvrebo for
 Properfilm
 Pilestredet Park 15
 N-0176 Oslo
 torarne@properfilm.no
 T: +47 992 41 579

De to 15-åringene fra Kristiansand kaller seg «fitts for fight» og ble ukas urørt på NRK P3 i fjor høst. Denne videoen med mange av deres fans er en uforbeholden hyllest til åttitallet. Jentene i «fitts for fight» irriterer utrolig mange musikere og musikkjennere, men har sin egen harde fanskare.

These two fifteen-year-olds call themselves «fitts for fight» and were on Norwegian Broadcasting's P3 last autumn. The video was made with many of their fans and is an unrestrained homage to the eighties. The girls in «fitts for fight» irritate an incredibly large number of musicians and music experts, but have their own hardcore fanbase

STEN HELLEVIG (f. 1974) jobber som reklamefilm-regissør i The Jones i Los Angeles og i Moland Film i Oslo, hvor han blant annet har laget *Matti, Do You Want To Party* for Djuice. Han gjør også mange musikkvideoer i sitt eget selskap Plastic People. Dette er en av dem.

STEN HELLEVIG (b. 1974) focuses strongly on casting. Hellevig created a music video featuring artist Thom Hell, the first video ever to be filmed using only the built-in camera of a cellular phone. Hellevig's resumé includes MTV Nordic and Westerdaals School of Communication.

BAHAMAS**the Low Frequency in Stereo**

DV/DVCam | 4 min | 2006

Regi/Direction Lars Petter Storaker
 Manus/Screenplay Lars Petter Storaker
 Foto/Camera Lars Petter Storaker
 Klipp/Editing Bjørn Aksel Storaker
 Musikk/Music the Low Frequency in Stereo
 Animasjon/Animation Lars Petter Storaker
 Prod/Prod Lars Petter Storaker for
 Heute
 Kjelleviktoppen 1.
 N-4637 Kristiansand
 lstoraker@hotmail.com
 T: +47 482 59 969

En mental roadmovie, med the Low Frequency in Stereo på bilstereo.

A mental road movie, with the Low Frequency in Stereo on the car stereo.

LARS PETTER STORAKER (f. 1975) har produsert en rekke kortfilmer/musikkvideoer/tv-serier. Han jobber som grafisk designer/animatør og produsent og er deleier i Heute.

LARS PETTER STORAKER (b. 1975) has produced many short films, music videos and TV series. He works as a graphic designer/animatør and producer and is co-owner of Heute.

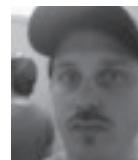
ENHJØRNING**DumDum Boys****DigiBeta | 3 min | 2006**

Regi/Direction Petter Jahre
 Manus/Screenplay Petter Jahre
 Foto/Camera Petter Holmern
 Klipp/Editing Hocus Focus
 Musikk/Music DumDum Boys
 Prod/Prod Anders Graham
 Riddervoldsgt 10
 N-0258 Oslo
 anders@lovefilm.no
 T: +47 41 50 99 34

Musikkvideo for DumDum Boys. En video bør være et tredje element i en låt, som kommer fra de samme premissene som låta selv kommer fra. Slik som her.

Music video for DumDum Boys. A video should be a third element of a song, arising from the same premise as the song itself. Like here.

PETTER JAHRE regisserer musikkvideoer, reklamefilm og radioreklame.

PETTER JAHRE is a director of music videos, advertising films and radio commercials.

HABIBI**Karim****DV/DVCam | 4 min | 2006**

Regi/Direction Farzad Samsami
 Manus/Screenplay Farzad Samsami
 Foto/Camera Henning Pedersen
 Klipp/Editing Hocus Focus
 Musikk/Music Karim
 Lyd/Sound Robert Munoz
 Prod/Prod Farzad Samsami for
 GorillaFilm
 Bentsebru gt. 27 A
 N-0469 Oslo
 Farzad@gorillafilm.no
 T: +47 986 13 840

Musikkvideo for r&b-sangeren Karim. Farzad Samsami blander forskjellige stiler gjennom videoen, samtidig som han er leken i uttrykksformen. Noe som fungerer veldig godt sammen. Videoen har også sine overraskelser

Music video for r&b singer Karim. Farzad Samsami blends various styles all through the video while having a playful attitude to form, something that works very well together. The video also contains a few surprises.

FARZAD SAMSAMI (f. 1980) er opprinnelig fra Iran, jobber som produsent og regissør i Gorillafilm.

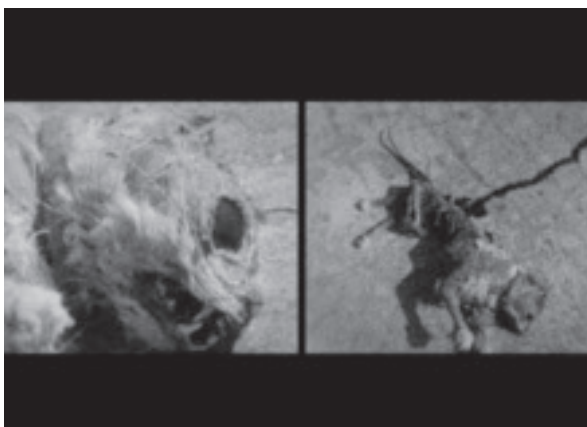
FARZAD SAMSAMI (b. 1980) originally from Iran, works as a producer and director for Gorillafilm.

HELLO WORLD II

Bogus Blimp

DV/DVCam | 10 min | 2006

Regi/Direction Trista Namo & Fel Roch
 Manus/Screenplay AKFF!
 Foto/Camera AKFF!
 Klipp/Editing AKFF!
 Musikk/Music Bogus Blimp
 Prod/Prod Trista Namo & Fel Roch
 c/o AKFF! Uranienborgv. 23
 N-0355 Oslo
 hello@akff.no
 T: +47 980 25 510

En episk reise gjennom avantgarde-bandet Bogus Blimp's mørke idéverden.

An epic journey through the avant garde band Bogus Blimp's dark world of imagination.

TRISTA NAMO & FEL ROCH er begge utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole i Oslo (nåværende Kunsthøgskolen i Oslo). Under navnet AKFF! har de siden 2002 laget en rekke musikkvideoer, kort- og dokumentarfilmer. AKFF! er gjengangere på Kortfilmfestivalen i Grimstad.

TRISTA NAMO & FEL ROCH were both educated at Oslo National Academy of the Arts. Since 2002, under the name AKFF! they have made many music videos, short and documentary films. AKFF! are regulars at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad.

ON THE AIR

Draumir

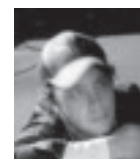
DigiBeta | 3 min | 2007

Regi/Direction Magnus Martens
 Manus/Screenplay Magnus Martens
 Foto/Camera Marius Johansen Hansen
 Klipp/Editing Magnus Martens
 Musikk/Music Draumir
 Lyd/Sound Musikkvideo
 Med/With Draumir
 Prod/Prod Knut Inge Solbu for Titanfilm
 Torggt 5
 N-3936 Porsgrunn
 kis@titanfilm.no
 T: +47 920 89 793

On the Air viser hva som skjer når musikkvideoregissørene er i ferd med å bli voksne og få barn. Ideen er basert på et barnespill med brikker som flyttes. Én brikke for hode, én for kropp og én for bein. Videoen har et unikt uttrykk og beveger seg gjennom et univers som hele tiden gir oss nye og overraskende måter å oppleve musikken på.

On the Air shows what can happen when music video directors are on the verge of growing up and having kids. The idea is based on a children's game with figures that are moved around. One piece for the head, one for the body and one for the legs. The video has a unique form of expression and the entire time moves through a universe which provides us with new and surprising ways of experiencing music.

MAGNUS MARTENS (f. 1973) har en mengde videoer for de største norske artistene bak seg. Han vant bl.a. Spellemannprisen for Kaizers Orchestras *Evig Pint*, som også ble kåret til tidenes beste norske video på Svisj (NRK). Martens skrev og regisserte spillefilmen *United* (2003). Han jobber til vanlig som reklamefilmregissør på Monster, og lager også mye tv-humor.

MAGNUS MARTENS (b. 1973) has a large number of videos for the bigger Norwegian artists behind him. He won, among other awards, the Spellemannprisen for Kaizers Orchestra's *Evig Pint*, which was also named the best Norwegian video ever on Svisj (an NRK program). Martens wrote and directed the feature film *United* (2003). He works as a director of advertising films, usually, and also makes a good deal of comedy for television.

YOU KNOW

SuperJupiter

BetaCam SP | 3 min | 2006

Regi/Direction	Daryl Chase
Manus/Screenplay	Daryl Chase
Foto/Camera	Eric Wilson
Klipp/Editing	Johnny Halifax
Musikk/Music	SuperJupiter
Prod/Prod	Myles Payne for Agile Films 28-30 Coronet Street GB-N1 6HD London info@agilefilms.com T: +44 2 076 892 373

Musikkvideo med SuperJupiter.

Music video with SuperJupiter.

DARYL CHASE har vært filmfotograf og det er drivkraften til hans kraftfulle og vakre bilder. Han er også flink med HD og har en helgens tålmodighet. Helt nylig regisserte han *78* for iForward, Russia! for Document Films.

DARYL CHASE has been a director of photography and is motivated by strong and beautiful imagery. He's also fluent in HD and has the patience of a saint. Most recently he directed *78* by iForward, Russia! for Document Films.

POZA CISZA**Below the Silence**

35mm | 15 min | 2006

Regi/Direction	Piotr Ryczko
Manus/Screenplay	Piotr Ryczko Grzegorz Korczak Anita Dalsrud
Foto/Camera	Grzegorz Korczak
Klipp/Editing	Piotr Ryczko Grzegorz Korczak
Musikk/Music	Tomek Glinski Ulver Steve Roach
Lyd/Sound	Kacper Habisiak Tomek Glinski
Animasjon/Animation	Grzegorz Korczak Piotr Ryczko
Dekor/Design	Malgosia Bednarek
Med/With	Wojciech Dorosczyński Marcin Sztabinski
Fin/Fin	Den polske nasjonale filmskolen
Prod/Prod	Beata Gzik for Den polske nasjonale filmskolen Targowa 61/63 PL-90-324 LODZ zpf@filmschool.lodz.pl T: +48 6 96 75 06 99

Et stagnert forhold mellom far og sønn får ny impuls da sønnen finner en dypt begravet hemmelighet i farens leilighet.

A stagnate relationship between father and son receives new energy when the son discovers a deeply hidden secret in the father's apartment.

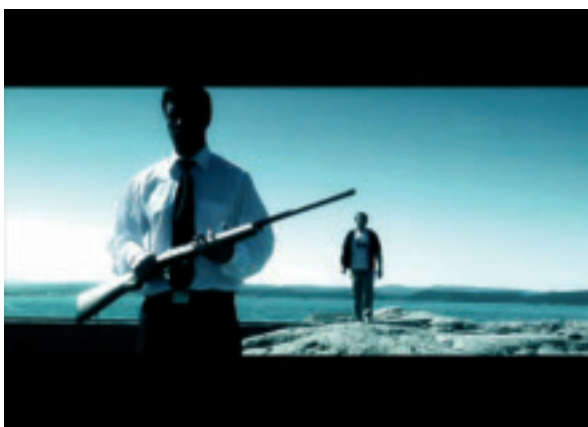
PIOTR RYCZKO (f. 1973) startet med animasjon og laget designen for tv-serien *To trøtte typer*. Senere kom han inn på den renommerte polske nasjonale filmskolen i Lodz, hvor han til nå har laget fem filmer. *Below the Silence* har vunnet flere priser internasjonalt og deltatt på over 18 festivaler.

PIOTR RYCZKO (b. 1973) started out in animation and designed the television series *Two Wasted Wankers* (2000). Later, he was accepted into the renowned Polish National Film School in Lodz, where he has since made five films. *Below the Silence* has won several international prizes and participated in more than 18 festivals.

UTKANT**Elsewhere**

DigiBeta | 20 min | 2006/2007

Regi/Direction	Patrik Syversen
Manus/Screenplay	Patrik Syversen
Foto/Camera	Håvard Byrkjeland
Klipp/Editing	Erlend Mjølmen Knudsen
Lyd/Sound	Ola Apenes
Med/With	Nicolai Cleve Broch Nils Jørgen Kaalstad
Co-Prod/Co-Prod	Nini Bull Robsahm
Prod/Prod	Patrik Syversen Helgesensgate 12 C N-0553 Oslo syversen.patrik@gmail.com T: +47 930 00 852

En omfattende og ekstremt smittsom virusepidemi rammer Norge. To brødre er isolert på en øy. De har ingen mulighet til å komme seg vekk. Helt til de oppdager en drivende båt. Og den kommer rett mot dem.

A widespread and extremely contagious viral epidemic strikes Norway. Two brothers are isolated on an island. They have no possibility of getting away, until they discover a drifting boat. And it's coming right for them.

PATRIK SYVERSEN (f. 1982) har studert regi ved Film og TV-akademiet i Oslo. I 2004 skrev og klippet han kortfilmen *Monitor*, som vant prisen for beste film ved Minimalen 2004. Eksamenfilmen *Limbo*, som han skrev og regisserte, har deltatt på BIFF, Minimalen og festivaler i utlandet.

PATRIK SYVERSEN (b. 1982) studied directing at NISS (Film and Television). In 2004 he wrote and edited the short film *Monitor*, which won the prize for best film at Minimalen. His graduation film, *Limbo*, competed at Bergen International Film Festival, Minimalen and international festivals.

SOMNIO

35mm | 5 min | 2006

Regi/Direction	Gaute Hesthagen Tonje Louise Finne
Manus/Screenplay	Gaute Hesthagen Tonje Louise Finne
Foto/Camera	Tonje Louise Finne
Klipp/Editing	Christoffer Heie
Musikk/Music	Bjørn Morten Christophersen
Lyd/Sound	Fredric Vogel Rune Hansen
Animasjon/Animation	Erik Ferguson
Dekor/Design	Lowri Rees Christina Peios Jonas Gjendemsjø
Med/With	Stian Presthus Mikolaj Kepinski
Prod/Prod	Tonje Louise Finne og Gaute Hesthagen for Den norske filmskolen N-2624 Lillehammer filmskolen@hil.no T: +47 924 55 399

Somnio er en søvnnig gutts eventyrlige reise inn i drømmens fantastiske og skremmende logikk.

Somnio is a sleepy boy's incredible journey into the fantastic and frightening logic of dreams.

GAUTE HESTHAGEN og TONJE LOUISE FINNE

Tonje Louise Finne gikk ut fra fotografiinjen ved Den norske filmskolen i 2006, og *Bakkeflyvere* er hennes eksamenfilm. Gaute Hesthagen ble uteksaminert fra regissørlinjen ved Den norske filmskolen i 2006, og hans eksamenfilm er *Bokaj*. Hesthagen har tidligere deltatt på Kortfilmfestivalen med filmene *Decadence* (2002) og *LoveGame* (2003).

GAUTE HESTHAGEN and TONJE LOUISE FINNE

Tonje Louise Finne graduated as a photographer from the Norwegian Film School in 2006, her graduation film is *Hidden*. Gaute Hesthagen graduated from the Norwegian Film School in 2006 where he studied directing, his graduation film is *Bokaj*. Hesthagen's previous films at the Norwegian Short Film Festival include *Decadence* (2002) and *LoveGame* (2003).

SAKTE VALS

Walz

DigiBeta | 9 min | 2007

Regi/Direction	Zoe Christiansen
Manus/Screenplay	Zoe Christiansen
Foto/Camera	Hilde Malme
Klipp/Editing	Zoe Christiansen
Musikk/Music	Poema av Antonio Mario Melfi og Fritjof Granli fremført av Rita Drangsholt
Lyd/Sound	Sven Erga
Med/With	Dansere fra Klubb 83 og Velferden i Porsgrunn
Fin/Fin	Stedsans Fond for lyd og bilde (markedsføring)
Prod/Prod	Zoe Christiansen
Co-prod	Mobile Homes Stedsans Fjordholm filmproduksjon Stockholmsgata 12 N-0566 Oslo helgaf@online.no T: +47 22 37 68 88

Sakte vals skildrer en gruppe gamle som møtes en gang i uken for å danse, prate og være sammen i kommunehuset i Porsgrunn. Med humor og med årvåken og sjenerøs tilstedeværelse representerer de gamle danserne levende minner fra en forgangen tid, samtidig som de uttrykker en vilje til å gå videre inn i en uforutsigbar fremtid.

Waltz captures the unique douceur of a group of old people, who meet once a week to dance, talk and be together. With humour and attentive and generous presence, the old dancers represent the living memory of times gone by, but they also express the will to move on into an unpredictable future.

ZOE CHRISTIANSEN (f. 1957) er født i Danmark, men har arbeidet i Norge siden 1991. Hun er kunstnerisk leder av Mobile Homes som regissør og scenograf. Hun har bl.a. mottatt Heddaprisen 2001 for beste scenografi, undervist i teaterteknikk, video og performance ved høyskoler og institusjoner i Norge og utenlands.

ZOE CHRISTIANSEN (b. 1957) was born in Denmark, but has worked in Norway since 1991. She is artistic leader of Mobile Homes and is both director and scenographer. Among other awards, she won the Heddaprisen in 2001 for best scenography. She has taught theatre technique, video and performance at colleges and institutions in Norway and other countries.

ONE DAY

DV/DVCam | 17 min | 2007

Regi/Direction Inger-Lill Persett
 Manus/Screenplay Inger-Lill Persett
 Richard Sveen
 Foto/Camera Inger-Lill Persett
 Klipp/Editing Inger-Lill Persett
 Musikk/Music Richard Sveen
 Lyd/Sound Richard Sveen
 Prod/Prod Turid Marthinsen for
 Mediefabrikken i Akershus
 Støperiveien 15
 N-2010 Strømmen
 turid@
 medie.akershus-f.kommune.no
 www.mediefabrikken.com
 T: +47 922 42 074

Stillbiledokumentar. En vanlig dag i et annerledes liv. Thomas (14) har levd halve livet som gatebarn i Nairobi. Nå er han adoptert av en familie i slummen.

A stills documentary. A normal day in an unusual life. Thomas (14) has lived half his life as a street child in Nairobi. Now he has been adopted by a family from the slum.

INGER-LILL PERSETT (f. 1976) har jobbet med dokumentarfilm og tv-produksjon for barn og ungdom, hovedsakelig for NRK. Fra 2005 til 2006 var hun bosatt i Nairobi, Kenya, hvor hun jobbet med dokumentarfilm og opplæring av kenyanske journalister. Filmen *En dag* er fra denne perioden.

INGER-LILL PERSETT (b. 1976) has worked with documentary film and TV production for children and youth, mostly for the Norwegian Broadcasting Corporation (NRK). In 2005-2006 she lived in Nairobi, Kenya, where she worked with documentary film and trained Kenyan journalists. The film *One Day* is from this period.

TO MOT ÉN

DigiBeta | 10 min | 2006

Regi/Direction Alexander Kayiambakis
 Manus/Screenplay Alexander Kayiambakis
 Siri Færden
 Foto/Camera Jon Gaute Espevold
 Klipp/Editing Veslemøy B. Langvik
 Lyd/Sound Elisabeth Monge
 Prod/Prod Hugo Hagemann Føsker for
 Trøbbel AS og Cod
 Productions AS
 Torggata 31
 N-0183 Oslo
 hugo@trøbbel.no
 T: +47 920 11 946

Dette er historien om Mats og kameraten som vokser opp i Oslo en gang på åttitallet. På skolen blir de plaget av Kenneth og gjengen hans. I voksen alder møter Mats sin fortid og må ta stilling til handlinger han gjorde som ung gutt. Møtet blir en påminnelse om hvor han kommer fra, og et gjensyn med den tøffe hverdagen fra ungdomstiden.

This is the story of Mats and his friend who are growing up in Oslo during the 1980s. At school they are harassed by Kenneth and his gang. After Mats has become an adult, he meets up with his past and must reflect on actions he took as a young boy. This meeting becomes a reminder of his roots, and a reencounter with the daily struggles of his youth.

ALEXANDER KAYIAMBAKIS (f. 1973) har vært profesjonell skateboarder og fotograf for han begynte med film. Kayiambakis har siden han gikk på Den norske filmskolen jobbet som regissør i Trøbbel Film. Han har blant annet regissert musikkvideoer for Paperboys, Minor Majority og Euroboys. I 2007 mottok han reklameprisen Gullfisken for filmen *Valpen*.

ALEXANDER KAYIAMBAKIS (b. 1973) has been a professional skateboarder and photographer prior to getting involved with film. Kayiambakis studied at the Norwegian Film School and has since worked as a director at Trøbbel Film. He has directed music videos for Paperboys, Minor Majority and Euroboys. In 2007 he received the advertising award Gullfisken for the film *Valpen*.

ELVA BAK HUSET**Behind the House**

35mm | 11 min | 2006

Regi/Direction Jon Haukeland
 Manus/Screenplay Jon Haukeland
 Foto/Camera Tore Vollan
 Klipp/Editing Arild Tryggestad
 Lyd/Sound Carl Svensson
 Dekor/Design Margrete Bostrøm
 Med/With Magnus Fisher
 Benjamin Bakke
 Fin/Fin Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Prod/Prod Øyvind Rostad for
 Medieoperatørene
 Nedre vaskegang 6
 N-0186 Oslo
 jon@mop.no
 T: +47 22 99 31 20

Elva bak huset er en mørk oppvekstfilm om to gutter som ser seg selv i hverandre, og som på en overraskende måte vikler seg inn i hverandres liv. Gjennom en utfordrende fortellerstruktur åpnes et mytologisk landskap der sterke krefter som lengsel og destruksjon er i spill.

Behind the House is a dark film about growing up in which two boys see something of themselves in the other one. They eventually become tangled up in each other's life in a surprising manner. Using a challenging story-telling structure a mythological landscape opens up, where powerful forces such as longing and destruction are at play.

JON HAUKELAND (f. 1973) har regissert en rekke dokumentarer for tv og film. I 2005 fikk han Regjeringens menneskerettighetspris for kortfilm for *Mannen som elsket Haugesund*, som også ble tildelt hederlig omtale av juryen ved Kortfilmfestivalen i Grimstad. *Elva bak huset* er Jons debut som fiksjonsregissør.

JON HAUKELAND (b. 1973) has directed a number of documentaries for television and film. He was awarded the Norwegian government's Human Rights Award in 2005 for his film *The Man who Loved Haugesund* which was also given a Honourable Mention by the Jury in Grimstad. *Behind the House* is Haukeland's first fiction film.

PRE-SELECTION JURY

BetaCam SP | 6 min | 2006

Regi/Direction Rune Eriksson
 Manus/Screenplay Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Foto/Camera Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Klipp/Editing Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Musikk/Music The Åsmunds
 Lyd/Sound Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Animasjon/Animation Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Med/With Rune Eriksson
 Erik Eriksson
 Elin Mæland
 Prod/Prod Erik Eriksson for
 Tanjetsfilms
 Kampheimveien 26 A

Våre tanker om disse juryene som plukker ut filmer til festivaler.

Our thoughts about these pre-selection juries who choose films for festivals.

RUNE ERIKSSON (f. 1971) har en bachelor i animasjon ved Edinburgh College of Art (2001).

RUNE ERIKSSON (b. 1971) has a Bachelor's in Animation from Edinburgh College of Art (2001).

TOMMY

35mm | 12 min | 2007

Regi/Direction	Ole Gjøver
Manus/Screenplay	Ole Gjøver
Foto/Camera	John-Erling Holmenes Fredriksen
Klipp/Editing	John-Erling Holmenes Fredriksen
Musikk/Music	Daniel Hansen
Lyd/Sound	Andreas Revheim
Med/With	Anders Baasmo Christiansen Bjørn Sundquist
Fin/Fin	Troms Fylkeskommune
Prod/Prod	Ole Gjøver for Ferdinand Films Idungate 1a N-0178 Oslo ole.gjoever@gmail.com T: +47 970 44 311

Arild treffer ved en tilfeldighet Kjell, faren til en tidligere klassekamerat, midt på fjellet. De har ikke sett hverandre på tjuv år. Det blir nokså ubehagelig når Kjell konfronterer Arild med kontroversielle hendelser fra fortiden.

By chance, Arild meets Kjell, the father of a former classmate, up in the mountains. They haven't seen each other for twenty years. Things become rather unpleasant when Kjell confronts Arild with controversial incidents from the past.

OLE GJØVER (f. 1977) er utdannet ved Nordland kunst- og filmskole og Konstfack i Stockholm. Han har laget en rekke kortfilmer som har vært vist på nasjonale og internasjonale filmfestivaler. Gjøver deltok i Grimstad i 2003 med kortfilmen *The Pledge* og i 2006 med *Blokk B*.

OLE GJØVER (b. 1977) was educated at Nordland Art and Film School and the Royal Academy of Fine Arts in Stockholm. He has made numerous shorts that have been screened at national and international film festivals. Gjøver participated in Grimstad in 2003 with the short film *The Pledge* and in 2006 with *B Block*.

THE SWANS ARE LEAKING OIL

DV/DVCam | 1 min | 2007

Regi/Direction	Erik Pirolt
Manus/Screenplay	Erik Pirolt
Foto/Camera	Erik Pirolt
Klipp/Editing	Erik Pirolt
Lyd/Sound	Erik Pirolt
Med/With	Halvard Helle Tony Higgenson
Prod/Prod	Erik Pirolt Bergtorasvei 2 N-4633 Kristiansand pirolt2@hotmail.com T: +47 913 08 902

Poetisk Kung Fu.

Poetic Kung Fu.

ERIK PIROLT (f. 1977) går på Kunstakademiet i Oslo, og har tidligere deltatt på Kortfilmfestivalen med *Det er ikke så lett* i 2005.

ERIK PIROLT (b. 1977) attends the Oslo National Academy of the Arts, and has previously participated at the Norwegian Short Film Festival with *It's not so Easy* in 2005.

KOMPISAR**Flatmates****BetaCam SP | 21 min | 2007**

Regi/Direction	Magnus Mork
Manus/Screenplay	Magnus Mork Fijona Jonuzi
Foto/Camera	Dan Sandqvist
Klipp/Editing	Håkon Liu
Musikk/Music	Tobias Hylander
Lyd/Sound	Konstantin Dedes
Dekor/Design	Ellen Oseng
Med/With	Sven Boräng Jonas Eskilsson Emilie Lidgard
Prod/Prod	Jakob Fors Blidvädersgatan 2 SE-41830 Göteborg jakob.fors@gmail.com T: +46 7 395 55 962

Björn og Hampus flytter inn i en leilighet. På tross av at de er ganske forskjellige har de et sterkt vennskap. Men under overflaten er det noe som skurrer. En film om å være forelsket i sin beste venn, og om grenselandet mellom ømhet og overgrep.

Björn and Hampus move into a flat. They have a strong friendship despite the fact that they are quite different characters. But under the surface something is amiss. This is a film about being in love with your best friend and about the dividing line between tenderness and abuse.

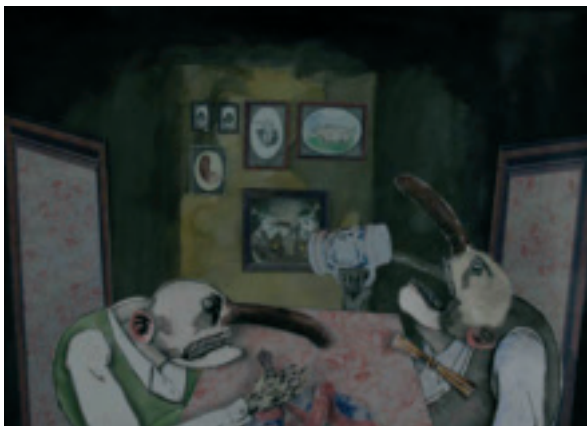

MAGNUS MORK (f. 1978) debuterer med *Kompisar* som er hans eksamenfilm fra Filmhøgskolan i Göteborg.

MAGNUS MORK'S (b. 1978) first film, *Kompisar* was his graduation film at Göteborg University Film School.

OKTOBER**October****DV/DVCam | 2 min | 2006**

Regi/Direction	Birk Bjørlo
Manus/Screenplay	Birk Bjørlo
Foto/Camera	Håvar Eggereide
Klipp/Editing	Håvar Eggereide
Musikk/Music	Anders Hultgreen
Lyd/Sound	Anders Hultgreen
Animasjon/Animation	Birk Bjørlo
Dekor/Design	Birk Bjørlo
Med/With	Anders Hultgreen (lyd)
Fin/Fin	Nordland kunst- og filmskole
Prod/Prod	Nordland kunst- og filmskole Postboks 49 N-8309 kabelvåg adm@kunstfilm.no T: +47 760 66 360

Oktober er en ettminutts slapstickanimasjon, der elementer som øl, bratwurst, folkedrakter og hornmusikk er sentrale.

October is one-minute slapstick animation with beer, bratwurst, native costumes and brass music as central elements.

BIRK BJØRLO, ANDERS HULTGREEN og **HÅVAR EGGEREIDE**. Birk står for idé og illustrasjoner, Anders er hjernen bak lydsporet, mens Håvar timet dette sammen frame for frame. Alle tre er studenter ved Nordland kunst- og filmskole.

BIRK BJØRLO, ANDERS HULTGREEN and **HÅVAR EGGEREIDE**. Birk has come up with the idea and the illustrations, Anders is the brain behind the soundtrack, while Håvar has put this together frame by frame. They are all students at Nordland Art and Film School.

REVOLVER

35mm | 17 min | 2007

Regi/Direction Thor Bekkavik
 Manus/Screenplay Thor Bekkavik
 Foto/Camera Calle Børresen
 Klipp/Editing Vidar Flataukan
 Musikk/Music Kaada
 Lyd/Sound Lars Jørgen Bergsund
 Dekor/Design Eirik Tyrhjel
 Med/With Nicholas Hope
 Jacob Oftebro
 Cathrine Borkenhagen
 Tommy Karlsen
 Lockman Myran
 Madeleine Elfstrand
 Fin/Fin Film3
 Norsk filmfond
 Film&Kino
 Prod/Prod Thor Bekkavik for
 Lonely production
 Ringkroken 17 A
 N-1356 Bekkestua
 bekkavik@online.no
 T: +47 67 82 96 00

Jim fyller femti, men kvelden blir ikke helt som han hadde tenkt seg. Da han ender opp med å true gjestene på kroa til å være med på bursdagsfeiring, føler han seg mer ensom enn noen gang.

Jim is celebrating his fiftieth birthday, but the evening doesn't turn out how he had imagined. When he ends up threatening customers at the local bar to celebrate with him, he feels lonelier than ever.

THOR BEKKAVIK (f. 1967) har de siste årene hatt suksess med sine kort- og dokumentarfilmer. *Revolver* er den siste i trilogien om ensomhet. Den startet med *Solitaire* (2003), som deltok på filmfestivalen i Venezia, og fortsatte med *Solitude* (2005). Thor er for tiden i produksjon med sin andre helafstens dokumentarfilm.

THOR BEKKAVIK (b. 1967) has had success with his short and documentary films. *Revolver* is the final film in the loneliness trilogy. It began with *Solitaire* (2003), which was in competition in Venezia, and continued with *Solitude* (2005). Thor's second feature length documentary film is currently in production.

BRAKKVANN

35mm | 20 min | 2007

Regi/Direction David Reiss-Andersen
 Manus/Screenplay Bjørn Godøy og David Reiss-Andersen
 Foto/Camera Jon Gaute Espevold
 Klipp/Editing Jens Christian Fodstad
 Musikk/Music Nicholas Sillitoe
 Lyd/Sound Christian Schaanning
 Med/With Kim Bodnia
 Gitte Julsrud
 Trine wiggen
 Fin/Fin Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Prod/Prod Erik Schøien for
 Pravda AS
 President Harbitz gate 4
 N-0257 Oslo
 erik@pravda.no
 T: +47 22 59 77 00

En tenåringsjente og hennes mors nye kjæreste møtes for første gang på familiens sommersted. I morens fravær tvinges de to til å bli kjent med hverandre på egen hånd.

A teenage girl and her mother's new boyfriend meet for the first time at the family's summerhouse. During the mother's absence the two are left alone to get to know each other.

DAVID REISS-ANDERSEN (f. 1972) startet produksjonsselskapet Pravda hvor han også jobber. Han har laget reklamefilmer og musikkvideoer. Dette er hans fiksjonsfilmdebut.

DAVID REISS-ANDERSEN (b. 1972) founded and works at the production company Pravda. He has previously made advertisements and music videos. This is his first fiction film.

LILLE TRILLE STORE**Push Big**

35mm | 1 min. min | 2007

Regi/Direction Inge Wegge
 Manus/Screenplay Inge Wegge
 Foto/Camera Inge Wegge
 Klipp/Editing Inge Wegge
 Musikk/Music Anders Hultgreen
 Lyd/Sound Anders Hultgreen
 Fin/Fin Frifond
 Co-prod Nordland kunst- og filmskole
 Prod/Prod Inge Wegge
 Schønningsvei 4
 N-8310 Kabelvåg
 ingewegge@hotmail.com
 T: +47 901 30 720

Lille TRILLE Store handler om hvordan ting ikke alltid ender slik man hadde tenkt at de skulle. Presist og med en dråpe humor.

Push Big is about how things don't always end up the way we think they might. A precise film, with a drop of humour.

INGE WEGGE (f. 1986) har laget diverse kortfilmer. *Lille TRILLE Store* er den første filmen han har laget på 16mm.

INGE WEGGE (b. 1986) has made various short films. *Push Big* is the first film he has made on 16mm film.

HUR MAN GÖR**What You Do**

35mm | 28 min | 2007

Regi/Direction Gunilla Heilborn
Kim Hiorthøy
Mårten Nilsson

Manus/Screenplay Kim Hiorthøy
Yngve Sæther

Foto/Camera Mårten Nilsson

Klipp/Editing Kim Hiorthøy
Mårten Nilsson

Musikk/Music Kim Hiorthøy

Lyd/Sound Stefan Wrenfelt

Med/With Kristina Viiala
Henrik Vikman
Kim Hiorthøy

Fin/Fin Norsk filmfond v/Peter Bø
Svenska filminstitutet
v/Anne-Marie Söhrman Fermelin

Prod/Prod Yngve Sæther og Mårten Nilsson
Motlys AS, Sagveien 18
N-0459 Oslo
yngve@motlys.com
T: +47 924 09 710

Joakim arver en kappe etter sin far. Det åpner opp for en verden han ikke visste fantes.

Joakim inherits a cloak from his father. It opens up a world for him that he did not know existed.

GUNILLA HEILBORN, KIM HIORTHØY og MÅRTEN NILSSON traff hverandre i de svenske skogene. Dette er deres første film med felles regi.

GUNILLA HEILBORN, KIM HIORTHØY and MÅRTEN NILSSON met each other in the woods in Sweden. This is their first co-directed film.

PIANISTEN, KOBÅYEN OG DEN SYNGANDE HUSMORA**The Pianoplayer, the Cowboy and the Singing Housewife**

BetaCam SP | 9 min | 2006

Regi/Direction Trygve Nielsen

Manus/Screenplay Trygve Nielsen

Foto/Camera Trygve Nielsen

Klipp/Editing Trygve Nielsen

Musikk/Music Kristian Johannessen
Trygve Nielsen
Paul Stanley

Lyd/Sound Roger Langvik
Trygve Nielsen

Animasjon/Animation Trygve Nielsen

Fin/Fin Høgskolen i Volda

Prod/Prod Andres Mand for
Høgskolen i Volda
Joplasseveien 1
N-6100 Volda
andres.mand@hivolda.no
T: +47 70 07 50 00

Universet er ute av balanse. Menneskebarna lid av einsemd, spredd kvar på sin lille planet. Vår helt, Pianisten, sett ut for å redde dei med rockens magiske krefter. Kobbåyen og Den Syngande Husmora hører musikken, og lyden lokkar dei ut på eventyr.

The universe is out of balance. Human beings are suffering from widespread loneliness, each on his/her little planet. Our hero, The Pianist, sets out to save it with rock's magic powers. The Cowboy and The Singing Housewife hear the music and the sounds entice them to seek adventure.

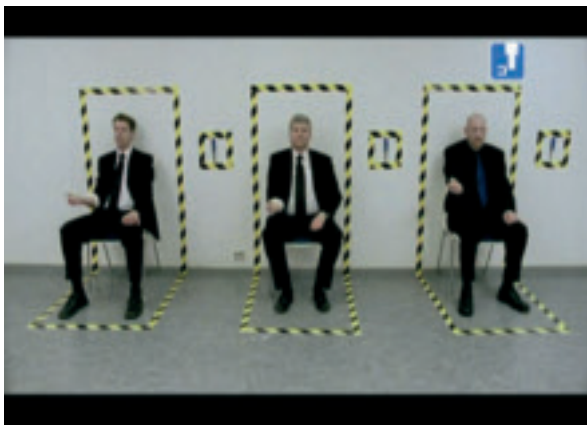
TRYGVE NIELSEN (f. 1976) har hatt en lykkelig barndom på Norges nordvestkyst og har en bachelor i animasjon fra Høgskolen i Volda. Han har også regissert kortfilmene *Ridder Riv Rusk* og *DøTVDa*, og gjort en betydelig innsats på den lokale tegneserie- og musikkscenen.

TRYGVE NIELSEN (b. 1976) had a happy childhood on Norway's northwestern coast and has a Bachelors in Animation from Volda University College. He has also directed the short films *Ridder Riv Rusk* and *DøTVDa*, and made a considerable contribution to the local comic strips and music scene.

SUNDIE

35mm | 2 min | 2007

Regi/Direction Lars Åndheim
 Manus/Screenplay Lars Åndheim
 Foto/Camera Alexander Reitan
 Klipp/Editing Lasse Kringen
 Lyd/Sound Eirik Michele Ramstad
 Gursharn Singh Rampuri
 Prod/Prod Frederik Hestvold for
 Film og TV-akademiet
 NISS
 Christian Krohgsøgt. 2
 N-0134 Oslo
 frederik.hestvold@niss.no
 T: +47 916 05 551

Hvil med et smil!

Relax a while with a smile!

LARS ÅNDHEIM (f. 1974) har laget en rekke kortfilmer og vunnet et knippe mindre priser. Våren 2007 uteksamineres han fra fiksjonsregilinjen ved Film og TV-akademiet på NISS. Dette er hans debut på Kortfilmfestivalen.

LARS ÅNDHEIM (b. 1984) has made a number of short films and won a bundle of minor prizes. In the spring of 2007 he graduates from NISS (Film and Television) in Oslo. This is his first film at the Norwegian Short Film Festival.

NAÏN

35mm | 10 min | 2007

Regi/Direction Therese Jacobsen
 Manus/Screenplay Kjersti Rasmussen
 Therese Jacobsen
 Foto/Camera Harald Paalgard
 Klipp/Editing Veslemøy Blokhus Langvik
 Musikk/Music Julian Berntzen
 Lyd/Sound Thomas Angell Endresen
 Animasjon/Animation Mats Andersen
 Dekor/Design Trygve Hov
 Med/With Juliana Nyguen
 Vivi Sunde
 Fin/Fin Filmfondet Fuzz
 Vestnorsk filmsenter
 Filmkraft Rogaland
 Prod/Prod Maria Ekerhovd
 Alligator
 Georgernes Verft 12
 N-5011 Bergen
 maria@alligator.no
 T: +47 55 21 40 50

Emelin blir forsøkt frelst av en kristen menighet, men hun vil ikke. Skremt rømmer hun fra fosterforeldrene og gjemmer seg i skogen.

A Christian group attempts to save Emelin's soul, but she's having none of it. Frightened, she runs away from her foster parents and hides in the forest.

THERESE JACOBSEN har laget prisvinnende kortfilm siden 1993. Hun har høstet nasjonal og internasjonal anerkjennelse for sitt unike uttrykk, og har deltatt en rekke ganger på Kortfilmfestivalen i Grimstad. Blant annet med filmene *Peel OFF* (2002), *Fear LESS* (2003) og *Idyll* (2005).

THERESE JACOBSEN has made prize-winning short films since 1993. She has been recognized both nationally and internationally for her unique expression and has participated several times at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad with, among others, *Peel OFF* (2002), *Fear LESS* (2003) and *Idyll* (2005).

SPANDEXMANN**Spandex Man**

35mm | 15 min | 2007

Regi/Direction	Bobbie Peers
Manus/Screenplay	Bobbie Peers
Foto/Camera	Jakob Ingimundarson
Klipp/Editing	Pål Gengenbach
Musikk/Music	Julian Berntzen
Lyd/Sound	Thomas Angell Endresen
Animasjon/Animation	(Grafikk) Mats Andersen Øystein Fyxe
Dekor/Design	Guri Giæver
Med/With	Ronny Ellingsen Hjørdis Kaland Arild Vestre
Fin/Fin	Norsk filmfond Filmfondet FUZZ Vestnorsk filmsenter Filmkraft Rogaland
Prod/Prod	Maria Ekerhovd for Alligator Georgemes Verft 12 N-5011 Bergen maria@alligator.no T: +47 55 21 40 50

Spandexmann handler om avisbudet Ben. Han graver i fortiden og finner noe som forandrer fremtiden. Filmen tar opp menneskers frykt for å bryte ut og gripe inn, selv når vi opplever urett på nært hold. Hovedkarakteren Ben tar på sitt helt spesielle vis et oppgjør med dette, i skikkelig gammel-dags superheltestetikk.

Spandexmann tells the story of Ben the paperboy. He digs into the past and finds something that alters the future. This film takes up the human fear of breaking out and intervening, even when we experience injustice at close range. The main character, Ben, confronts this in his own special way, with a very old-fashioned super hero aesthetic.

BOBBIE PEERS (f. 1974) har utdannelse fra London International Film School. Han har bakgrunn som tegneserierskaper og laget sin første kortfilm *Sniffer* i 2006, og vant med den Gullpalmen for beste kortfilm i Cannes. *Sniffer* vant også Prix UIP Grimstad på Kortfilmfestivalen i fjor.

BOBBIE PEERS (b. 1974) studied at the London International Film School. His background includes creating comic strips. In 2006 he made his first short film, *Sniffer* which won the Golden Palm at Cannes. *Sniffer* also won Prix UIP at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad last year.

MARIT

35mm | 2 min | 2007

Regi/Direction	Carsten Sørli
Manus/Screenplay	Carsten Sørli
Foto/Camera	Hedda Jansen
Klipp/Editing	Christer Sande
Lyd/Sound	Marius Berntzen Carolin Aulie
Prod/Prod	Frederik Hestvold for Film og TV-akademiet NISS Christian Krohgsøgt. 2 N-0134 Oslo frederik.hestvold@niss.no T: +47 916 05 551

En dag ringer NRK ...

One day NRK rings ...

CARSTEN SØRLIE (f. 1976) er ferdig utdannet våren 2007 ved fiksjonsregilinjen på Film og TV-akademiet, NISS.

CARSTEN SØRLIE (b. 1976) is graduating spring 2007 from NISS, where he has studied fiction film direction.

6 FORESTILLINGER OM FRIHET

6 Conceptions of Freedom

35mm | 20 min | 2006

Regi/Direction Thomas A Østbye
 Manus/Screenplay Thomas A. Østbye
 Manuskonulent Øystein Mamen
 Foto/Camera Jon Christian Simensen
 2unit fotograf Øystein Mamen
 Klipp/Editing PlymSerafin
 Musikk/Music F. Schubert: Der Tod und das Mädchen (spilt av Charlotta Fagius m.fl.)
 Lyd/Sound Rune van Deurs
 Med/With Rune Johansen
 Eleni Kavadias
 Hai Ngyen Dinh
 Inger Lorentzen
 Kjell Ove Solberg
 Fin/Fin Norsk filmfond v/Bodil Cold
 Ravnkilde
 Prod/Prod Thomas Østbye for Plymserafin
 Tverrbakken 4 C
 N-0475 Oslo
 plymserafin@gmail.com
 T: +47 414 49 611

6 forestillinger om frihet ser på sosiale og fysiske rammer for våre forestillinger, med utgangspunkt i Alexander Kiellands plass. Den utforsker ensomhet og avmakt i ideen om frihet. Er det et spørsmål om lykke eller usikkerhet, en aktivitet eller en tilstand?

6 conceptions of freedom examines the social and physical framework of our basic assumptions, taking Alexander Kiellands Place in Oslo as a reference point. The film explores loneliness and impotence within the concept of freedom. Is it a question of happiness or uncertainty, an activity or a state of mind?

THOMAS A ØSTBYE (f. 1979) er utdannet filmklipper ved Den norske filmskolen og jobber med film, installasjon og foto. Han driver selskapet Plymserafin. Hans forrige film, *Drømme kan du gjøre senere*, som ble vist på Kortfilmfestivalen i 2005, dokumenterer en asylsøkers telefonsamtale med UDI. Filmen vant flere kunst- og filmpriser.

THOMAS A ØSTBYE (b. 1979) studied film editing at the Norwegian Film School and works with film, video installation and photography. He runs the production company Plymserafin. His previous film *In Your Dreams* (2005) documented an asylum seeker's telephone conversation with UDI (Norwegian Directorate of Immigration) and was shown in Grimstad in 2005. The film won several awards.

DAWN & JOHN

DV/DVCam | 2 min | 2006

Regi/Direction Beate Rendahl
 Manus/Screenplay Beate Rendahl
 Foto/Camera Beate Rendahl
 Klipp/Editing Beate Rendahl
 Lyd/Sound Beate Rendahl
 Prod/Prod Beate Rendahl
 Sannerggt. 5a
 N-0557 Oslo
 beatre@hotmail.com
 T: +47 918 33 544

Dawn og John er hjemløse i New York, men nå er John innlagt på sykehus og Dawn savner kjæresten sin. Det er sent og hun må finne et sted for natten uten John ved sin side.

Dawn and John are homeless in New York, but right now John is in hospital and Dawn misses her boyfriend. It is late and she has to find somewhere to spend the night without John at her side.

BEATE RENDAHL Beate Rendahl jobber som producer i NRK. Hun traff Dawn da hun deltok på et kurs ved New York Film Academy.

BEATE RENDAHL Beate Rendahl works as a producer in the Norwegian Broadcasting Corporation. She met Dawn when she was on a course at the New York Film Academy.

BENNYS GYM

35mm | 24 min | 2007

Regi/Direction Lisa Marie Gamlem
 Manus/Screenplay Lisa Marie Gamlem
 Foto/Camera Marius Matzow Guldbransen
 Klipp/Editing Arild Tryggestad
 Musikk/Music Ginge
 Lyd/Sound Gunn Tove Grønsberg
 Dekor/Design Tuva Hømebakk
 Med/With Atdhe Belegu
 Kim Erik Tena Eriksen
 Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Christian Fredrik Martin og
 Asle Vatn for Friland AS
 Torggata 33
 N-0183 Oslo
 kifrik@friland.biz
 T: +47 22 17 47 00

Alfred (12) blir mobbet av de andre gutta på skolen. Alfred er flink til å tegne, og en av mobberne, Benny, fatter interesse for Alfreds tegnekunst. Han vil nemlig ha en tatovering på armen og får Alfred til å gjøre den i all hemmelighet. Dette blir begynnelsen på et først litt ufrivillig, og deretter ganske varmt, vennskap mellom Alfred og Benny. Et vennskap som på må holdes skjult.

Alfred is 12 and is constantly bullied by the other boys at school. Alfred is good at drawing and one of the bullies, Benny, begins to show interest in his artistic abilities. He wants to get a tattoo and persuades Alfred to secretly give him one. This is the beginning of a friendship between Alfred and Benny that is initially involuntary, but gradually becomes quite warm. A friendship that must be kept secret at all costs.

LISA MARIE GAMLEM (f. 1975) er utdannet ved Den norske filmskolen, og hennes eksamensfilm *Muhammed* (2004) har blitt vist på en rekke filmfestivaler verden over, Grimstad inkludert. Gamlem vant i 2006 Norsk filmfonds konkurranse for beste synopsis til en spillefilm for barn under tolv år. Spillefilmen er nå under utvikling hos Friland AS.

LISA MARIE GAMLEM (b. 1975) studied at the Norwegian Film School. Her graduation film *Muhammed* (2004) has been shown at many international film festivals, Grimstad included. In 2006 Gamlem won the Norwegian Film Fund's competition for best synopsis for a feature film for children under 12. This latter film is now under development at Friland AS.

THE FABLE OF THE LEAF

35mm | 3 min | 2007

Regi/Direction Paulo Chavarría Serrano
 Manus/Screenplay Paulo Chavarría Serrano
 Jose Fonesca
 Foto/Camera Paulo Chavarría Serrano
 Klipp/Editing Paulo Chavarría Serrano
 Lyd/Sound Paulo Chavarría Serrano
 Animasjon/Animation Paulo Chavarría Serrano
 Stemmer/Voice Rudolfo Araya (spansk)
 Kim Kalsås (norsk/engelsk)
 Norsk filmfond v/Peter Bøe
 Arild Mehn-Andersen for
 Amehn Production
 Breiviksveien 13
 N-5042 Bergen
 ama@sensewave.com
 T: +47 936 39 802

Et lite løvblad på et gammelt tre svaier værbitt gjennom årets fire sesonger og funderer over livets evige kretsløp og den unngåelige døden. Men ingenting forsvinner helt.

Weather beaten, a small leaf on an old tree sways through the four seasons, pondering life's perpetual cycles and inevitable death. However, nothing disappears completely.

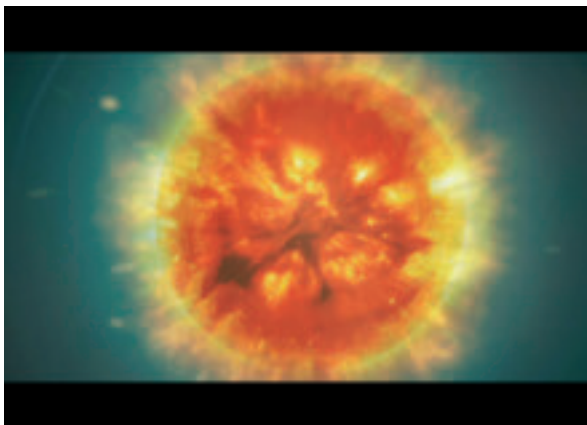
PAULO CHAVARRÍA SERRANO har en master i screenwriting. Han har produsert en prisvinnende interaktiv DVD, *Rediscovering Guayabo*, og har bakgrunn fra reklamebyrå i Costa Rica. I 2002 startet han eget selskap, 16:9 Audiovisual i Norge, og arbeider med 2D- og 3D-animasjoner.

PAULO CHAVARRÍA SERRANO has a Master's in Screenwriting. He has produced a prize-winning interactive DVD, *Rediscovering Guayabo*. His background is from an advertising agency in Costa Rica. In 2002, he started his own company, 16:9 Audiovisual in Norway, and works with 2D and 3D animation.

SUPERNOVA

35mm | 5 min | 2007

Regi/Direction Morten Hovland
 Manus/Screenplay Morten Hovland
 Foto/Camera Svein Bjørtomt
 Klipp/Editing Bjørn Thommasen
 Musikk/Music Christine Sandtorv
 Lyd/Sound Rune Pedersen
 Animasjon/Animation Dylan Hopkin
 Med/With Ansgar Korsæth
 Amalie Gjerde Djup
 Gard Edsvold
 Fin/Fin Norsk filmfond
 Film3
 Prod/Prod Arild Halvorsen for
 Fabelaktiv
 Stangeveien 15
 N-2317 Hamar
 arild.halvorsen@fabelaktiv.no
 T: +47 951 09 306

En liten film om en gutts første møte med de store spørsmål.

A small film about a boy's first meeting with the big questions.

MORTEN HOVLAND (f. 1969) har arbeidet som manusforfatter og regissør siden han ble uteksaminert i 1994 fra Høgskolen i Lillehammer. Blant hans tidligere arbeider finner vi *Medium Raw* (2005) som deltok på Kortfilmfestivalen i 2006.

MORTEN HOVLAND (b. 1969) has worked as a scriptwriter and director since his graduation in 1994 from Lillehammer University College. Among his earlier work is *Medium Raw* (2005) which participated last year in Grimstad.

OBSERVATION TAPE ... AND IT FOUND WHAT IT WAS NOT LOOKING FOR

DV/DVCam | 3 min | 2007

Regi/Direction	Eivind Larssen
Manus/Screenplay	Eivind Larssen
Foto/Camera	Eivind Larssen
Klipp/Editing	Eivind Larssen
Lyd/Sound	Eivind Larssen
Med/With	Evy Hauglum Andersen Erik Fossen Nilsen
Prod/Prod	Eivind Larssen Mosoddveien 22 N-2619 Lillehammer eivindlarssen@hotmail.com T: +47 934 93 889

Har det egentlig noen betydning for andre enn enkeltmennesket selv hva det opplever?

Has it really any significance for anyone apart from the person who experienced it?

EIVIND LARSEN (f. 1984) har gått en kortere periode på Nordland kunst- og filmskole, og har foreløpig ingen annen nevneverdig utdanning innen film.

EIVIND LARSEN (b. 1984) was at Nordland Art and Film School for a short while, and so far has no other film-related education worth mentioning.

GRENSELAND No Man's Land

DV/DVCam | 24 min | 2006

Regi/Direction	Lowri Rees
Manus/Screenplay	Lowri Rees
Foto/Camera	Caroline Woie
Klipp/Editing	Caroline Woie Henning Husøy
Lyd/Sound	Lowri Rees Henning Husøy
Prod/Prod	Høgskolen i Lillehammer Storhove N-2626 Lillehammer lowriorama@gmail.com T: +47 952 16 870

Trandum er et utlendingsinternat og varetektstfengsel som ligger ved østre rullebane på Gardermoen. Våren 2006 kritiserte advokatforeningens menneskerettighetsutvalg internatet for brudd på grunnleggende menneskerettigheter. Filmen skildrer livet bak låste dører på Trandum og ønsker å åpne for refleksjon omkring dagens innvandringspolitikk.

Trandum is an asylum seekers' holding and remand centre located beside the east runway at Oslo's Gardermoen Airport. In spring 2006 the Lawyer Association's Human Rights Committee criticised the centre for abusing basic human rights. The film illustrates the life behind locked doors at Trandum and aims to generate reflection about current immigration policies

LOWRI REES (f. 1980) uteksamineres ved Fjernsynsutdanningen, dokumentarlinjen, våren 2007 ved Høgskolen i Lillehammer.

LOWRI REES (b. 1980) will graduate from Lillehammer University College in documentary film, spring 2007.

ANES METODE

DV/DVCam | 15 min | 2006

Regi/Direction Carl Christian Raabe
 Manus/Screenplay Carl Christian Raabe
 Foto/Camera Carl Christian Raabe
 Klipp/Editing Carl Christian Raabe
 Marta Sæverud
 Christoffer Heie
 Lyd/Sound Stig Holte
 Med/With Ane Dahl Torp
 Hans Erik Eilertsen
 Prod/Prod Asle Vatn og Christian
 Fredrik Martin for
 Friland AS
 Torggata 33
 N-0183 Oslo
 friland@friland.biz
 T: +47 22 17 47 00

I spillefilmen *URO* spiller Ane Dahl Torp heroinmisbrukeren Mette. Under forberedelsene til rollen møtte hun en heroinmisbruker fra Skippergata for å studere og lære hvordan man setter et skudd. Filmen følger metodeskuespillerens møte med heroinisten Hans Erik en septemberdag i 2005. Møtet mellom de to skulle vise seg å bli noe mer enn bare research.

Ane Dahl Torp played heroine addict Mette in the feature film *Uro*. While preparing for the role she met a heroine user from Skippergata to try to learn how to shoot up. *Anes Metode* follows the method-actor as she meets addict Hans Erik one day in September 2005. Their meeting proves to be more than simply research.

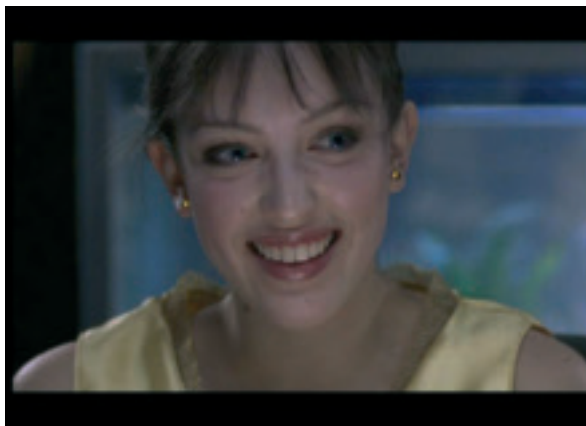
CARL CHRISTIAN RAABE (f. 1985) har tidligere regissert dokumentaren *Bak URO* (2006) og kortfilmen *En god dag på matfronten* (2007).

CARL CHRISTIAN RAABE (b. 1985) has previously directed the documentary *Bak URO* (2006) and the short *En god dag på matfronten* (2007).

MIN
Mine

35mm | 28 min | 2006

Regi/Direction Hanne Larsen
 Manus/Screenplay Cathinka Nicolaysen
 Foto/Camera Hans Jørgen Ersvik
 Klipp/Editing Erik Thorvald Aster
 Lyd/Sound Håvard Halden Setre
 Med/With Katja Pantilova
 Regina Lyaleikite
 Anders Basmo Christiansen
 Prod/Prod Kjersti Thorstad for
 Den norske filmskolen
 Gudbrandsdalsveien 350
 N-2624 Lillehammer
 kjersti.thorstad@gmail.com
 T: +47 926 62 801

Valentina (15) flytter fra Russland til sin mor og hennes norske forlovede i Norge. Her møter hun sine to nye stebrødre, Lars og Aksel. Valentina og Lars utvikler etter hvert et helt spesielt vennskap – på tross av ulikhet og manglende felles språk. Dette er ikke spesielt populært hos storebror Aksel. Utfallet blir katastrofalt.

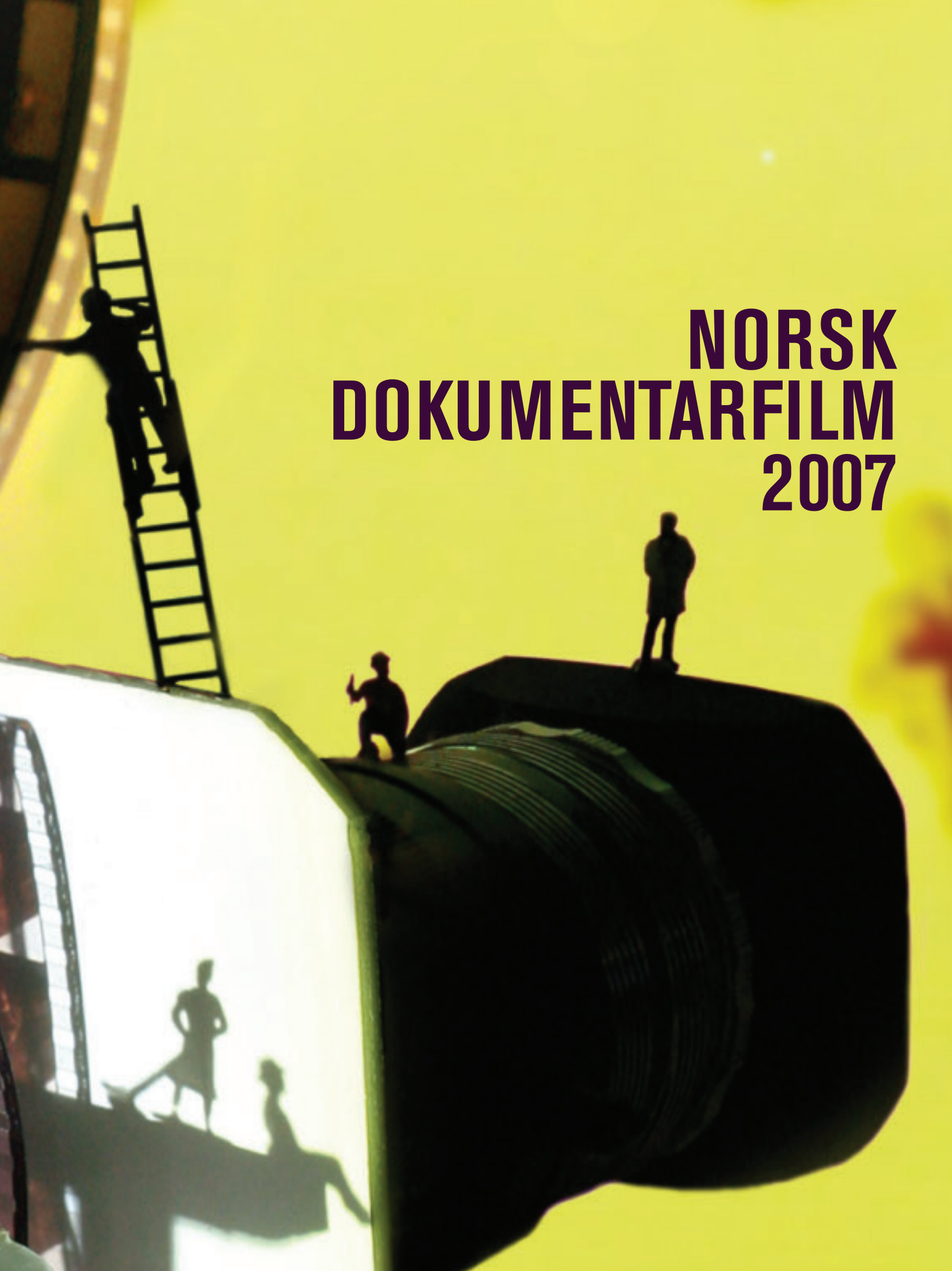
Fifteen-year-old Valentina moves from Russia to Norway to be with her mother and her Norwegian fiancé. She meets her two new stepbrothers, Lars and Aksel. After a while Valentina and Lars develop a very special friendship despite their differences and lack of common language. This does not go down well with big brother Aksel. The result is catastrophic.

HANNE LARSEN (f. 1978) gikk ut fra regilinjen ved Den norske filmskolen i 2006. *Min* er hennes eksamensfilm. Hun har tidligere vært representert i Grimstad med filmen *Pigen i Skabet* (2003), som har vunnet priser i inn- og utland. Hanne Larsen arbeider nå med kort- og spillefilm utvikling i Tordenfilm og 4 1/2 – ved siden av jobb i NRK.

HANNE LARSEN (b. 1978) graduated from the Norwegian Film School in 2006 where she studied directing. *Mine* is her graduation film. Previously she has been at Grimstad with the film *Girl in a Closet* (2003), which won prizes in Norway and abroad. Hanne Larsen is presently working with short and feature film development in addition to her job at NRK.

NORSK DOKUMENTARFILM 2007

NORSK DOKUMENTAR 2007

MANGFOLD OG ENFOLD

NORWEGIAN DOCUMENTARIES 2007

DIVERSITY AND SIMPLICITY

Forhåndsjuryen for dokumentar har i 2007 bestått av Dag Johan Haugerud som er filmregissør, Yngvild Sve Flikke, producer i NRK og Stig Andersen som er produsent og regissør i Nordisk Film. De har vurdert 67 innsendte filmer. 12 ble valgt ut til visning i konkurranseprogrammet. Her er deres begrunnelse for utvalget.

Dokumentar speiler og tolker samtiden, belyser historien og kaster spyd inn i fremtiden. Ingen annen dokumentasjon levendegjør mennesker og begivenheter bedre – ingen annen kunstart vil bli sitert mer i fremtiden. I 2005 viste norske tv-kanaler ca. 60 dokumentarer laget av uavhengige produsenter. Totalt genererte dette anslagsvis 35 millioner tv-seere og ga ca. 100 000 kinobesøk. I tillegg kommer visninger på skoler, universiteter og i filmklubber. Dette gir dokumentaren et enormt nedslagsfelt med stor påvirkningskraft. Derfor er dokumentaren viktig i både nåtid og fremtid.

Til tross for denne betydningen sliter filmskaperne ofte med svært dårlig økonomi. Stor konkurranse i markedet presser prisene ned. Det er håp om at den nye filmmeldingen vil åpne for bedre finansieringsmuligheter for dokumentarsjangeren, og dermed gjøre norske filmer enda mer attraktive, også i et internasjonalt marked.

Det var stor bredde innholdsmessig så vel som når det gjaldt form-løsninger på de innsendte filmene. Den personlige dokumentaren står stadig sterkt. På sitt beste gir den gripende innblikk i enkelt-skjebner, men kan også ende som selvsentrert dokumentasjon med begrenset interesse for et bredere publikum. Forhåndsjuryen etterlyser større mot og kritisk motstand når det gjelder innholdet som formidles. Noen ganger kan det virke som om filmregissørene i begeistring over tilgang til saker og intervjuobjekter mister nødvendig kritisk distanse.

Kinodokumentaren har tradisjonelt stått sterkt i Norge, og også i år er flere meget vellykkete filmer sendt inn. Her får det store formatet en visningskvalitet tv-skjermene ikke kan gi. I tillegg følger det gjennomgående langt mer oppmerksomhet med dokumentarer som settes opp på kino. Gjennom tolkning av virkeligheten skaper kinovisningen en god motvekt mot den lette, internasjonale underholdningen.

Historiske dokumentarer har tradisjonelt stått sterkt, og flere slike filmer var påmeldt. Forhåndsjuryen merket seg at vedtatte sannheter settes under lupen og at det blir tatt oppgjør med vår historieforståelse. Dette viser at filmskaperne fanger aktuelle strømninger i tiden og gir bidrag til en nødvendig debatt. Men et fremtredende trekk ved flere av disse filmene er at de føles gammeldage og

The 2007 pre-selection jury for documentary includes a director, Dag Johan Haugerud; Yngvild Sve Flikke, a producer at NRK, and Stig Andersen, who is a producer and director at Nordic Film. They have evaluated 67 submitted films, of which twelve were selected for screening in the competition programme. Here they account for the selection process.

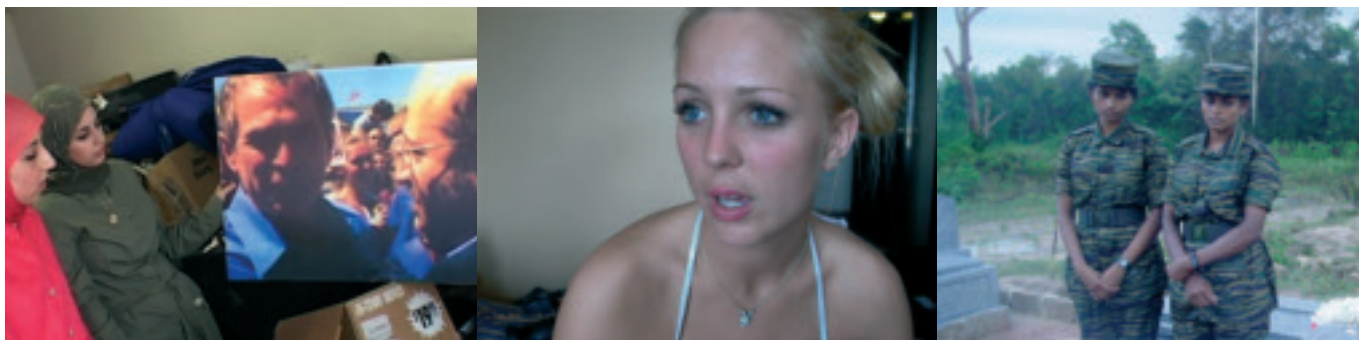
Documentary reflects and interprets the present, sheds light on history and takes a look into the future. No other form of documentation animates people or events better – no other art form will be more often cited in the future. In 2005 Norwegian television broadcast sixty documentaries made by independent producers. This generated a total of roughly thirty-five million TV viewers and around 100,000 cinema tickets. In addition, there are screenings at schools, universities and at film clubs. This gives documentary an enormous field of impact and influence. Documentary is therefore vital for both present and future.

In spite of this significance, filmmakers often struggle due to very bad finances. Strong competition in the market forces prices down. There is hope that the new report on film will clear the way for better financing possibilities in the documentary genre, and thus make Norwegian films more attractive, also in the international market.

Among the submissions there was a wide range in terms of both content and formal style. The personal documentary still holds a strong position. At its best it allows for a stirring glimpse into individual destinies, but can also end up as self-absorbed documentation with limited interest for a wider audience. As for the subject matter being communicated, the pre-selection jury is looking for more courageous and critical opposition. Sometimes it can seem as if film directors, in their enthusiasm over access to cases and interview subjects, lose necessary critical distance.

Traditionally, the cinema documentary has held a strong position in Norway, and also this year several highly successful films were submitted. The large format provides a screening quality that TV can't match. Additionally, documentaries which have cinematic release are generally given much more attention. Through interpretation of reality cinema screenings create a positive counterbalance to light, international entertainment.

Historical documentary has traditionally held a strong position, and several of these films were submitted. The pre-selection jury noted that accepted truths are being placed under a magnifying glass and

stive når det gjelder form- og bildeløsninger. Også på mer generell grunnlag vil forhåndsjuryen oppfordre norske dokumentarfilmskapere til mer nyskaping, utfordring av konvensjoner og større dristighet når det gjelder filmatiske løsninger.

Politisk dokumentar forbindes gjerne med 1970-tallet, men også dagens filmskapere har krasse kommentarer til sin samtid. Ikke gjennom støyende paroler, men gjennom engasjert påvisning av urett, gjerne med enkeltmennesket i sentrum i kamp mot øvrighet og gamle fordommer.

De fleste filmene er laget i – og handler om – norske forhold, men det er flere gode eksempler på at våre filmskapere også retter blikket mot andre land og kulturer. Slike møter resulterer på sitt beste i en nærhet til problemer andre strir med, gjennom at de blir sett med norske øyne. Samtidig er det alltid interessant å oppleve hvordan utenlandske filmskapere oppfatter oss og vår historie. Noen innsendte filmer viser gode eksempler på det.

22 av de 67 påmeldte var kvinner, og de gjør seg stadig mer og bedre gjeldende. Femti prosent av filmene forhåndsjuryen har tatt ut laget av kvinner, og de markerer seg ikke bare innenfor det som fordomsfullt kan kalles typiske kvinnetemaer. Alderssammensetningen synes å ha god spredning. Unge talenter og gamle travere utfordrer hverandre gjensidig. Det er vesentlig at slik dialog stimuleres og at nyskaping kan møte erfaring – og omvendt.

Forhåndsjuryen synes det er et positivt trekk at det stadig lages dokumentarer som ikke skjeler verken til kino- eller tv-visning, men som viser et genuint, personlig uttrykk. Kortfilmfestivalen og andre festivaler muliggjør at slike filmskapere kan møte et smalt, men engasjert publikum. Slike filmer vil derfor være å finne i programmet.

Ut fra dette overveldende materiale var det en svært krevende oppgave å sette sammen 8 programmer på ca. 90 minutter. Forhåndsjuryen ønsker å vise flere enn 12 filmer og har derfor tatt initiativ til et sideprogram der kanskje noen av de mest tankevekkende og interessante filmene vil være å finne.

*Dag Johan Haugerud
Yngvild Sve Flikke
Stig Andersen*

our understanding of history is being challenged. This indicates that the filmmakers are in touch with main currents of the day and are contributing to an essential debate. But a conspicuous feature with several of these films is that they feel old-fashioned and rigid in terms of form and shot composition. Also on a more general basis the pre-selection jury would like to call on Norwegian documentary filmmakers to be more innovative, to defy convention and be more daring in terms of cinematic concepts.

Political documentary is associated primarily with the 1970s, but also today's filmmakers have some harsh commentary about their own time. Not through noisy slogans, but rather through the thorough exposure of injustice, usually with the individual in the centre of a struggle against the establishment and long-established prejudice.

The majority of the films are made in – and are about – Norwegian circumstances, but there are several good examples in which our filmmakers also turn their attention to other countries and cultures. At their best, such encounters lead to a proximity to problems which others are struggling with, and are seen through Norwegian eyes. At the same time, it is always interesting to experience how foreign filmmakers perceive us and our history. Some of the submissions provide good examples of this.

Twenty-two of the sixty-seven submissions were by women, and they are steadily making their presence known. Women represent fifty percent of the films chosen by the pre-selection jury, and they are making their mark not only in that which falls within what narrow-mindedly can be called typical female themes. The age composition looks to be well spread out. Young talent and seasoned professionals mutually challenge each other. This kind of stimulating dialogue is essential – where innovation meets experience – and vice versa.

The pre-selection jury thinks that it is a positive development that more documentaries are being made which don't have an eye on either cinema or TV screenings, but which display genuine, personal expression. The Norwegian Short Film Festival and other festivals make it possible for these filmmakers to be able to engage with a small, but enthusiastic audience. Such films will, then, be found in the programme.

Given the overwhelming material, it was a very demanding task to put together eight programmes at approximately 90 minutes. The pre-selection jury would like to show more than twelve films and has therefore taken the initiative to set up an additional screening at which perhaps some of the most thought provoking and interesting films can be experienced.

USA MOT AL-ARIAN

USA vs Al-Arian

35mm | 98 min | 2007

Regi/Direction	Line Halvorsen
Manus/Screenplay	Line Halvorsen
Foto/Camera	Tone Andersen
Klipp/Editing	Trond Winterkjær Line Halvorsen
Musikk/Music	Stein Berge Svendsen
Lyd/Sound	Erling Rein
Animasjon/Animation	Gro Vik Mathias Theissen
Med/With	Familien Al-Arian m. fl.
Fin/Fin	NRK Institusjonen Fritt Ord Norsk filmfond v/Torun Lian og Bodil Cold-Ravnkilde Exposed Film Nordisk film- og tv-fond Midtnorsk filmsenter SVT Sverige
Prod/Prod	Jan Dalchow for Dalchows verden Møllergata 28 N-0179 Oslo jan@dalchowsverden.no www.dalchowsverden.no T: +47 22 20 47 00

I februar 2003 ble professor og palestinaaktivist Sami Al-Arian arrestert i Tampa, Florida, anklaget for å ha støttet en palestinsk terrororganisasjon. I to-og-et-halvt år satt han fengslet på isolat i påvente av en rettssak. Dette er en tankevekkende og sterk dokumentar som følger den muslimske familien Al-Arian og deres desperate kamp for å renvaske seg for terroranklager fra amerikanske myndigheter.

In February 2003, professor and pro-Palestinian civil rights activist Sami Al-Arian was arrested in Tampa, Florida, charged with providing material support to a terror organisation. For two-and-a-half years he was held in solitary confinement awaiting a court appearance. This is a powerful film that documents the American-Muslim family Al-Arian's desperate attempt to clear their name from terrorism charges leveled against them by the US Government.

LINE HALVORSEN (f. 1969) er utdannet ved bl.a. Høgskulen i Volda og har i flere år jobbet som regissør og klipper på en rekke dokumentarer. Hun har tidligere laget *Et steinkast unna* (2003) som vant både Dokumentarfilmprisen i Grimstad og en Amanda for beste dokumentar i 2003, og som ble nominert til Gullruten og Regjeringens menneskerettighetspris for kortfilm i 2004. Line Halvorsen flyttet våren 2004 til USA hvor hun jobbet frem til august 2006 med sin nye film.

LINE HALVORSEN (b. 1969) studied documentary film at Volda University College. She has worked as a director and editor on several television documentaries. Previous films include *A Stone's Throw Away* (2003) which won both The Documentary Award in Grimstad and the Amanda Award for Best Documentary Film in 2003. The film was also nominated for a Gullruten – Best TV Documentary and for the Norwegian Government's Human Rights Award in 2004.

JENTER Girls

35mm | 79 min | 2006

Regi/Direction Hanne Myren
 Manus/Screenplay Hanne Myren
 Jon Haukeland (dramaturgi)
 Foto/Camera Odd Reinhardt Nicolaisen
 Klipp/Editing Jesper Osmund
 Musikk/Music Jenny Wilson
 Lyd/Sound Craig Morris
 Fin/Fin Norsk filmfond
 NRK
 Nordisk film- og tv-fond
 Prod/Prod Øyvind Rostad for
 Medieoperatørene as
 Nedre Vaskegang 6
 N-0186 oslo
 oyvind@mop.no
 T: +47 22 99 31 20

Iselin, Mahsa og venninnene deres viser hvordan det er å være jente i Norge i dag i den nære og ærlige dokumentaren *Jenter*. For det er kanskje de tøffeste jentene, de som har sett og hørt det meste, som jobber hardest med å finne seg selv. Da er det godt å ha venninner. Eller?

In the close-up and frank documentary *Girls* we meet Iselin, Mahsa and their friends who show us what it is like to be a girl in Norway today. Perhaps it is the toughest girls like them, the ones that have tried and tested most things before the others, who then need to work hardest at discovering themselves. That is when it is good to have friends. Or maybe not?

HANNE MYREN (f. 1973) står bak dokumentarseriene *Vi som ventet på 90-tallet* og *Fortellinger om oss* som co-regissør for NRK. Hun har produsert til sammen tju dokumentarer og kortfilmer, blant annet *Mannen som elsket Haugesund* (2003) og *Sandmann – Historien om en sosialistisk supermann* (2005), som begge har deltatt på Kortfilmfestivalen.

HANNE MYREN (b. 1973) co-directed the NRK documentary series *Vi som ventet på 90-tallet* and *Fortellinger om oss*. She has produced a total of 20 documentary and short films, including *The Man who Loved Haugesund* (2003) and *Sandman – The Story of a Socialist Superman* (2005), both of which have participated in Grimstad.

KNIVEN I HUSET I BYEN

The Knife in the House in the City

DigiBeta | 66 min | 1997-2007

Regi/Direction	Espen Thorstenson
Manus/Screenplay	Espen Thorstenson
Foto/Camera	Espen Thorstenson
Klipp/Editing	Espen Thorstenson
Lyd/Sound	Espen Thorstenson
Med/With	Sven Ekhoit
Fin/Fin	Norsk filminstitutt Nordisk Film- og TV-fond NRK
Prod/Prod	Espen Thorstenson for Aprilfilm AS Langesgt. 11 N-0165 Oslo aprilfilm@oslo.online.no T: +47 22 20 60 68

Om mannen som ikke ville gi seg.

About the man who wouldn't give up.

ESPEN THORSTENSON (f. 1940) gikk regilinjen fra IDHEC i Paris 1961–63. Han har siden skrevet, regissert, klippet, fotografert og hatt lyddetterarbeidet på en rekke kortfilmer, novellefilmer, tv-drama og spillefilmer (*Marmor og de åtte ungene*, *Bak sju hav*, *Mira*). Arbeider nå med et større dokumentarfilm-prosjekt påbegynt for 40 år siden.

ESPEN THORSTENSON (b. 1940) studied directing at IDHEC in Paris from 1961–1963. Since then he has written, directed, edited, filmed and sound-produced numerous shorts, medium-length films, TV dramas, and feature films. Thorstenson is now working on a major documentary film project that he began over 40 years ago.

INGEN SKAL FÅ TA FRA MEG FOTBALLEN

Nobody Is Ever Going to Stop
Me From Playing Football

DigiBeta | 27 min | 2006

Regi/Direction	Trygve Hagen
Manus/Screenplay	Trygve Hagen
Foto/Camera	René Bjerke Trygve Hagen Lars Kristian Singelstad
Klipp/Editing	Trygve Hagen
Musikk/Music	Ragnar Bjerkreim
Lyd/Sound	Trygve Hagen
Fin/Fin	Norsk filmfond Møre og Romsdal Fylke Filmkunst DA
Prod/Prod	René Bjerke for Filmkunst DA Plankedalsvn. 56 N-1389 Heggedal renesrom@hotmail.com T: +47 40 60 98 54

Regissør Trygve Hagen (53) forteller i denne dokumentar-en om sin fotball- og filmkarriere, om hvordan han aldri har lyktes helt med fotballspilling og filmklaging, men holder på med det fortsatt.

Director Trygve Hagen (53) uses this film to tell us about his careers in football and film, about how he has never really been successful at playing football or at making films, and about how to this day he has never given up doing either.

TRYGVE HAGEN (f. 1954) har arbeidet med film på heltid siden 1983. Han debuterte på Kortfilmfesti-valen i 1984, med *Jazzmusikkens hjemby*. Hagen har laget tjuve kortfilmer og flere kunstnerportretter. *Naustet* (1997) fikk Terje Vigen-prisen i Grimstad, *Far og sønn* (2004) ble også vist i Grimstad, og begge filmene er Amanda-nominerte.

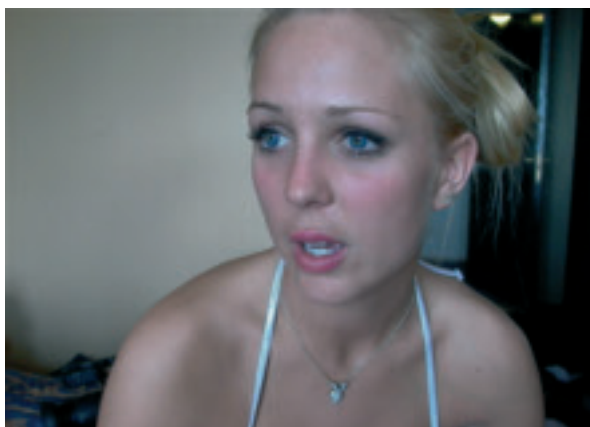
TRYGVE HAGEN (b. 1954) has worked full time with film since 1983. His first film at the Norwegian Short Film Festival was *Jazzmusikkens hjemby* (1984). Hagen has made over 20 short films, several of which are portraits of artists. *The Boat House* (1997) was awarded the Terje Vigen Award, *Father and Son* (2004) has also been shown in Grimstad, and both were nominated for Amanda awards.

PORNOSTJERNE?

Porn Star?

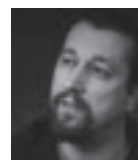
35mm | 84 min | 2007

Regi/Direction	John Sullivan
Manus/Screenplay	John Sullivan
Foto/Camera	John Sullivan
Klipp/Editing	Ketil Karlisen
Musikk/Music	Raymond Enoksen Geirmund Enoksen
Lyd/Sound	John Sullivan
Fin/Fin	John Sullivan Norsk filmfond TV 2
Prod/Prod	John Sullivan for Navillus Film Utgardveien 15 N-1368 Stabekk john@navillusfilm.no www.navillusfilm.no T: +47 67 12 16 36

Pornostjerne? følger en ung kvinne, Vanessa, i hennes naive søken etter kjærlighet. Filmens fortelling begynner når hun oppsøker – og innleder et forhold til Norges ukronede pornoprins, Thomas «Rocco» Hansen. Men bak fasaden av tilsynelatende lykke, kjendisstatus, penger og glamour skjuler det seg en hverdag ribbet for verdighet og moral, en hverdag med et minimum av fornuft.

Porn Star? follows a young woman, Vanessa, in her naive search for true love. The film's story begins when she seeks out, and begins, a relationship with Norway's uncrowned Prince of Porn: Thomas «Rocco» Hansen. Behind the façade of an apparently happy celebrity status with money and glamour, however, lies an existence stripped of decency and morals, and a minimum amount of common sense.

JOHN SULLIVAN (f. 1964) har tidligere laget dokumentarer, kortfilmer, reklamefilmer, tv-produksjoner og spillefilmen *Play* fra 2003. I 2004 vant han Amanda for dokumentaren *Home of the Brave – Land of the Free* fra Afghanistan. Tidligere filmer i Grimstad: *Home of the Brave – Land of the Free* og *For Fenlon* (2006).

JOHN SULLIVAN (b. 1964) has made documentaries, short films, films for advertising, TV productions and the feature film *Play* (2003). In 2004 he won the Amanda for his documentary *Home of the Brave – Land of the Free* from Afghanistan. Previous films in Grimstad include: *Home of the Brave – Land of the Free* and *For Fenlon* (2006).

NATURAL BORN STAR

HD | 74 min | 2007

Regi/Direction	Even G. Benestad
Manus/Screenplay	Even G. Benestad August B. Hansen
Foto/Camera	Nils Petter Midtun
Klipp/Editing	Erik Andersson
Musikk/Music	Kaada
Lyd/Sound	Peter Claussen
Med/With	Fred Robsahm Agostina Belli
Fin/Fin	Norsk filmfond v/ Nikolaj Frobenius Nordisk film- og tv-fond v/Eva Færevåg TV2 v/Vebjørn Hagen
Prod/Prod	Fredrik Pryser for Askild Action & Fredrik Fiction AS Holstasgate 4 N-0473 Oslo fredrik@aaff.no T: +47 22 20 80 00

I 1967 reiser den unge Fred Robsahm ut i verden for å tjene penger til en seilskute, så stor som et hjem. Første stopp er Italia. I den italienske filmindustrien starter Freds eventyr. Han blir filmstjerne og vinner kvinnen i sitt liv. Livet smiler til Fred, men drømmen om havet er sterk. En drøm som sakte blir til et mareritt.

In 1967 a young Fred Robsahm travels out into the world aiming to earn enough money to pay for a sailing boat as big as a house. First stop Italy. Here, in the Italian film industry, Fred's adventures begin. He becomes a film star and meets his true love. Life smiles on Fred, but his dreaming for the sea is strong. A dream that slowly turns into a nightmare.

EVEN G. BENESTAD (f. 1974) har sin formelle filmutdannelse fra Oslo Film- og TV-akademi. Sin uformelle filmutdannelse har han fra filmnerdskolen, der han har vært fast elev siden VHS-spilleren gjorde sitt inntog på åttitallet. I 2002 regisserte Benestad dokumentaren *Allt om min far*, som vant priser over hele verden, blant annet i Grimstad, Haugesund og Berlin.

EVEN G. BENESTAD (b. 1974) gained his formal film education from Nordic Institute of Stage and Studio (Film & Television). His informal experience comes from the home school for film nerds, where he has been a permanent student since the VHS player appeared on the scene in the 80's. Benestad directed the documentary *All About My Father* (2001) which has won numerous awards at international festivals, including Grimstad, Haugesund and Berlin.

EN LITEN HISTORIE OM FOTO

Notes on Photography

DigiBeta | 35 min | 2007

Regi/Direction Jan Knutzen
 Manus/Screenplay Jan Knutzen
 Foto/Camera Jan Knutzen
 Trygve Hagen
 Klipp/Editing Trygve Hagen
 Amund Lie
 Jan Knutzen
 Musikk/Music André Viervoll
 Lyd/Sound Mattias Knutzen
 Håkon Lammetun
 Jan Knutzen
 Fin/Fin Fond for lyd og bilde
 Prod/Prod Torunn Nyen
 Fossumveien 14
 N-1389 Heggedal
 t-nyen@online.no
 T: +47 31 28 62 91

Tittelen *En liten historie om foto* antyder at det finnes en forbindelse til Walter Benjamins berømte essay *Kleine Geschichte der Photographie*. Stikkordet «aura» opptreer første gang her. Benjamins aura-begrep er kjent, gåtefullt og kanskje i utgangspunktet privat og personlig. Film er fragmenter, har Knutzen sagt. Med sin private fotosamling, som han fant på loftet, spinner han nett og leter etter forbindelser.

The title *Notes on Photography* hints at a connection to Walter Benjamin's famous essay: «A Short History of Photography». The word *aura* is key here – it appears for the first time in this essay. Benjamin's concept of *aura* is well known: enigmatic and maybe private and personal, at least to begin with. Knutzen has said that film is fragmentary. He weaves a web and searches for connections, all based on private photographs found in his attic.

JAN KNUTZEN (f. 1943) er oppdratt i norsk dokumentartradisjon på 60-tallet. Men fra 1984 utvider han konseptet, og han er blant de første norske filmkunstnere som bringer på bane uttrykket filmessay. Hans praksis har ført ham til det noen kaller den reflekssive dokumentarfilmen.

JAN KNUTZEN (b. 1943) comes out of the Norwegian documentary tradition of the 1960s. From 1984, however, he extended the concept, and is one of the first Norwegian film artists who works with the expressive film essay. His experience has led him to that which some are calling the reflexive documentary film.

MIN DATTER TERRORISTEN

My Daughter the Terrorist

HD | 60 min | 2007

Regi/Direction Beate Arnestad
 Manus/Screenplay Beate Arnestad
 Foto/Camera Frank Alvegg
 Klipp/Editing Morten Daae
 Musikk/Music Stein Berge Svendsen
 Lyd/Sound Tordis L. Bersaas (opptak)
 Egg&Bacon v/Jaswinder Singh
 (lyddesign)
 Fin/Fin Institusjonen Fritt Ord
 Norsk filmfond
 TV2/Danmark
 Al Arabia
 NHK-BSI/Japan
 Radio Canada Télévision
 TV2/Norge
 VPRO Nederland
 Prod & Co-regi/dir Morten Daae for
 Snitt Film Production
 Møllergata 28
 N-0179 Oslo
 morten@snitt.no
 www.snitt.no
 T: +47 92 20 74 70

Hva får to oppegående unge jenter til å ville sprengre seg selv for en sak? Darshika og Puhachudar er katolikker, og har viet livet sitt til å bli elitesoldater, Black Tigers, i LTTE-geriljaen. Omverdenen definerer dem som terrorister. I en unik og nær film (ingen medier har noensinne fått følge Black Tigers foran et oppdrag) får vi deres egen historie.

What is it that makes two young girls ready and willing to blow themselves up for their cause? Darshika and Puhachudar are Catholic and have dedicated their lives to becoming Black Tigers – elite soldiers in the LTTE guerilla movement. Everywhere else they are defined as terrorists. No one has ever followed the Black Tigers as they prepare for a mission, before now. In this unique and close-up film we learn the girls' personal stories.

BEATE ARNESTAD (f. 1957) har over tjue års bakgrunn med mange funksjoner i NRK, og har jobbet i land som Egypt, Tyrkia, India, Kina, Singapore, Thailand, USA og en rekke europeiske land. Hennes første dokumentar *Der bølgene synger* (2003) dokumenterer Norges rolle i kolonitidens India/Sri Lanka.

BEATE ARNESTAD (b. 1957) has over 20 years experience in various positions at Norwegian Broadcasting Corporation (NRK). She has worked in Egypt, Turkey, India, China, Singapore, Thailand, USA and various countries in Europe. Her first film as director was *Where the Waves Sing* which documents Norway's little known role in colonial India/Sri Lanka.

EIT VANLEG LIV**An Ordinary life****DV/DVCam | 53 min | 2006**

Regi/Direction Liv Berit Helland Gilberg
 Manus/Screenplay Liv Berit Helland Gilberg
 Foto/Camera Liv Berit Helland Gilberg
 Klipp/Editing Liv Berit Helland Gilberg
 Lyd/Sound Liv Berit Helland Gilberg
 Prod/Prod Cathrine Wik for
 NRK Dokumentar
 Bjørnstjerne Bjørnsons plass 1
 N-0340 Oslo
 cathrine.wik@nrk.no
 T: +47 23 04 80 93

Ein film om å finne skjulte skattar i mørket. Katrine veit at ho er lam frå halsen og ned, men aksepterar ikkje at det skal hindre henne i å leve som alle andre. Dette er ein film om kampen for eit vanleg liv under uvanleg vanskelege forhold. For omgjevnadane kan draumane og ambisjonane til Katrine vere til både oppmuntring og utfordring. Det er ikkje lite ho ber om og det er ikkje lite ho gir.

A film about finding hidden treasure in the dark. Katrine knows that she is paralysed from the neck down, but refuses to accept that this means she can't live life like anyone else. This film is about the fight for an ordinary life under extraordinarily difficult circumstances. Katrine's dreams and ambitions can be both encouraging and challenging for the people around her.

LIV BERIT HELLAND GILBERG (f. 1971) har arbeidd med dokumentarfilm sidan ho gjekk ut frå dokumentarstudiet i Volda. Ho har blant anna laga *Skummelt* (1995), *Happy* (1999) og *Ingenmannsland* (2004), alle tre vist på Kortfilmfestivalen.

LIV BERIT HELLAND GILBERG (b. 1971) has worked in documentary film since her graduation from Volda University College. Among others, she has made *Ragged* (1995), *Happy* (1999) and *No Man's Land* (2004), all three shown at the Norwegian Short Film Festival.

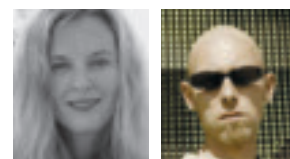
THEATRE OF TEARS**BetaCam SP | 58 min | 2007**

Regi/Direction Dimitry Lurie
 Beate Petersen
 Manus/Screenplay Beate Petersen
 Dimitry Lurie
 Foto/Camera Dimitry Lurie
 Klipp/Editing Beate Petersen, Dimitry Lurie
 Ramin Behnoud, Marina Baulina
 Igor Nurgaliev
 Lyd/Sound Sergey Fedorov
 Michael Nickolaev
 Med/With Haji Keramat Haghighi
 Abdolrahman Hooshiar
 Hojat-al-Islami Razavi Ardekani
 Fin/Fin Norsk kulturråd
 Institusjonen Fritt Ord
 Billedkunstneres
 Vederlagsfond
 Prod/Prod Beate Petersen for
 Dodo Film Company
 Tostrup terrasse 1b
 N-0271 Oslo
 dodofilm@gmail.com
 T: +47 22 56 33 07

I *Tårenes teater* beskriver tre generasjoner nåtidens iraniske samfunn gjennom sin deltakelse i den tradisjonelle markeringen av Ashura – en sjiamuslimsk tradisjon hvor personlig sorg slippes løs og smelter sammen med den kollektive sorg over martyriumet til sønnesønnen til Den Hellige Profet Muhammed, Imam Hossein, i 680 e. Kr.

In *Theatre of Tears* three generations depict Iranian society through their involvement in the traditional commemoration of Ashura. This is a Shia Islamic tradition where personal mourning is released and dissolved into the collective sorrow for the martyrdom in 680 AD of the grandson of the Holy Prophet Mohammad, Imam Hossein.

BEATE PETERSEN (f. 1970) har tidligere laget dokumentaren *Kabul Ping Pong* sammen med Bodil Furu, også denne har deltatt i Grimstad. Lurie og Petersen har tidligere samarbeidet om videoinstallasjonen *Conversions*, og kortfilmen *The Aftertaste*. Begge regissørene er utdannet ved Statens kunstakademi i Oslo. **DIMITRY LURIE** (f. 1962) forrige film *Klovners hatt* (*Chapeau de Fous*) ble vist i Grimstad i 2006.

BEATE PETERSEN (f. 1970) made the documentary *Kabul Ping Pong* (2005) in cooperation with Bodil Furu, also shown in Grimstad in 2006. Lurie and Petersen have earlier collaborated on the video installation *Conversions* and the short film *The Aftertaste*. **DIMITRY LURIE** (b. 1962) latest short film *Chapeau de Fous* (*Hat of Fools*) was shown at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad in 2006.

TRUET TIL TAUSHET The Cartoon Scapegoat

DigiBeta | 48 min | 2006

Regi/Direction Per Christian Magnus
 Robert Reinlund
 Manus/Screenplay Per Christian Magnus
 Robert Reinlund
 Foto/Camera Robert Reinlund
 Klipp/Editing Robert Reinlund
 Lyd/Sound Pål Schaathun
 Prod/Prod Odd Isungset for TV 2
 Postboks 2 Sentrum
 N-0101 Oslo
 odd.isungset@tv2.no
 T: +47 22 31 47 89

I løpet av en uke i februar 2006 førte masseprotester og sammenstøt over hele den muslimske verden til at mer enn 140 mennesker ble drept. Var dette på grunn av tolv tegninger som først hadde stått på trykk i en dansk avis, deretter i 150 andre aviser i Europa og Midtøsten, og blant dem norske Magazinet? Denne filmen gir et overraskende blikk bak den etablerte mediefortellingen om de tolv karikaturene.

More than 140 people died as the result of mass protests and violence that occurred throughout the Muslim world during one week in February 2006. Was this really due to 12 cartoons that had been printed in a Danish newspaper, and in the aftermath, in 150 other newspapers in Europe and the Middle East, including the Norwegian newspaper, Magazinet? This film gives us a surprising glimpse behind the mainstream media's take on the 12 caricatures.

PER CHRISTIAN MAGNUS (f. 1959) og **ROBERT REINLUND** (f. 1968) har laget ni dokumentarer sammen de siste fire årene. De har vunnet Gullruten (2005) for filmen *Det vi skal leve av* og Bergen Presseforenings Gullparaply for samme film. Begge har lang erfaring fra norsk film- og tv-bransje, først og fremst som dokumentarfilmskapere.

PER CHRISTIAN MAGNUS (b. 1959) and **ROBERT REINLUND** (b. 1968) have worked together on nine documentaries over the past four years. They won the Gullruten in 2005 for *Det skal vi leve av* and the Bergen Press Association's Gullparaply for the same film. Both have extensive experience in Norwegian film and television, primarily as documentary filmmakers.

KRIGSHELT I UTAKT War Hero Out of Step

DigiBeta | 60 min | 2006

Regi/Direction Ingerid Hagen
 Manus/Screenplay Ingerid Hagen
 Foto/Camera Jon Jerstad, Paal Falang
 Maksim Gutsu
 Klipp/Editing Jon Jerstad
 Lyd/Sound Øystein Eide
 Med/With Svein Blindheim
 Lars Borgersrud
 Berge Furre, Lars Erik Vaale
 Ole Kristian Grimnes
 Francois Kersaudy
 Novomir Ivanovitsj Tsarikhin
 Fin/Fin Vestnorsk filmsenter v/Line
 Sandsmark
 Eugen Nielsens stiftelse
 Institusjonen Fritt Ord
 NRK
 Prod/Prod Bente Olav for
 Frameline Film AS
 Postboks 275
 Wedel Jarlsbergsvei 36, Jar
 N-1319 Bekkestua
 frameline@online.no
 T: +47 67 52 54 64

Filmene følger den høyt dekorerte krigshelten Svein Blindheim, som senere ble forfulgt, overvåket og straffedømt, på en reise tilbake i historien. Denne filmen tar et oppgjør med vår nære historie, mytene om den andre verdenskrig og det nasjonale selvbildet vi har skapt av oss selv etter krigen.

Through a journey back in time, *War Hero Out of Step* follows the highly decorated war hero Svein Blindheim, who was later pursued, placed under surveillance, and convicted. The film confronts recent Norwegian history, the myths about World War II, and the national identity Norwegians have created about themselves in post-war times.

INGERID HAGEN (f. 1976) er utdannet historiker og dokumentarfilmregissør. Hennes hovedfagsoppgave tar for seg Norsk Hydros samarbeid med den tyske okkupasjonsmakten under andre verdenskrig. *Krigshelt i utakt* er hennes debutfilm.

INGERID HAGEN (b. 1976) is a historian and documentary film director. Her master's thesis was on Norsk Hydro's collaboration with the German occupation powers during the Second World War. *War Hero Out of Step* is her first film.

Norsk filminstitutt
bevarer, formidler og
profilerer norsk film.
Vi utgir dvd-er og
publiserer film
på nett.

NORSK FILMINSTITUTT www.nfi.no
FILMENS HUS | DRONNINGENS GATE 16 | BOKS 482 SENTRUM | 0105 OSLO | TLF: 22 47 45 00

På filmarkivet.no finner du
mange av våre restaurerte
filmer, blant annet:

Edith Carlmars Fjols til fjells (1957) og
Døden er et kjærtegn (1949)
Ivo Caprinos Musikk på loftet (1951)
Filmavisen fra 1941

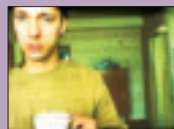
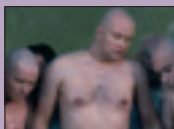
*Vi har bidratt til en hel rekke
dvd-utgivelser, blant annet:*

Caprinos Flåklypa Grand Prix (1975)
Ola Solums Orions belte (1985)
Wam og Vennerøds Lasse & Geir (1976) m.fl.
Kampf um Norwegen (1940)
Oslo-filmene fra perioden 1947 til 1966

*I konsert- og kinosaler har du kunnet
oppleve stumfilmperlene:*

Markens Grøde (1921)
Baldevins bryllup (1926)
Laila (1929)

Spennende **KORTFILMER**, spillefilmer, sterke dokumentarer, morsomme reklame-
filmer samt lokalhistoriske optak du aldri har sett. Både norsk og utenlandsk film.

Over 1000 titler.
PRISVINNERE
OG KALKUNER

FILMARKIVET.NO

GOD FILM VIA BREDBÅND - NÅR OG HVOR DU VIL

Filmen er tilgjengelig i 24 timer, akkurat som når du leier en video. Du slipper å hente
den og du slipper å levere den tilbake. PC-en kan kobles direkte til TV-skjermen.

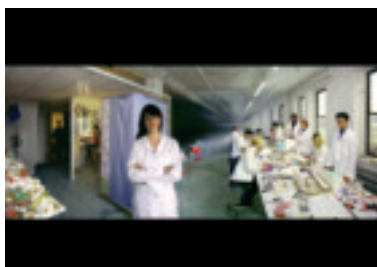
NORGESFILM AS
 NORSK FILMINSTITUTT

INTERNASJONAL KORTFILM 2007

INTERNASJONAL KORTFILM

INTERNATIONAL SHORT FILM

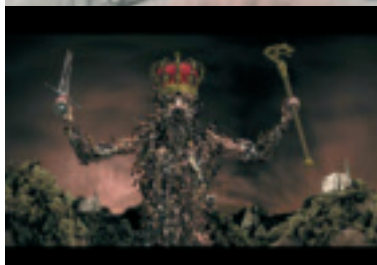
Norske filmskapere som har fulgt filmen sin på festivaler utenlands, vet hvilken enorm inspirasjon det er å se et hav av kortfilm fra all verdens kanter i løpet av noen få dager. Denne overfloden opplever vi selv flere ganger i året, og likevel har vi bare sett en brøkdel av hva som lages. Privilegiet er å kunne bringe hjem impulser og dele de beste opplevelsene med vårt eget publikum.

35 filmer er invitert til å konkurrere om Grand Prix Grimstad, festivalens egen pris, gitt av Nordisk Film. I tillegg deltar 15 europeiske filmer under 15 minutter i konkurransen om Prix UIP Grimstad, der også nominasjon til European Film Academy Short Film 2007 – Prix UIP inngår. De norske filmene *Elva bak huset*, *Pre-selection Jury* og *Tommy* er dessuten valgt ut av forhåndsjuryen for kortfilm til å delta i både europeisk og internasjonal konkurranse. Disse vises i Norsk kortfilm 6.

Programmet inneholder prisvinnere fra festivaler vi har og ikke har vært på, men vi har ikke konsekvent tatt med prisvinnerne. Vi har lagt vekt på mangfold, noe det er vårt inntrykk at publikum ønsker seg. Innenfor dette byr programmet på filmer som utfordrer, morer, rører og ryster. Vi har falt for hjertevarme, uttrykt så forskjellig som ved valg av utsnitt, av skuespillere, gjennom et enkelt måltid eller en vinnende gest. Humor kommer til tider, og høyst befriende, på toppen av både engasjement og visuell bevissthet. Vi vil utfordres delvis på holdninger og forestillinger og mer spesifikt oppfatninger om mediets kunstneriske grenser. I den anledning får en 16 mm-performance åpne årets program.

Det er vanskelig å si noe om trender i en så brokete materie som all verdens kortfilm. Et par tendenser er likevel verdt en betraktning. En stor del av kortfilmene i det vurderte materialet er lange. De er godt fortalte historier der filmskaperen imponerer med en velartikulert form, ofte i fint samspill med innholdet. Ved mange av de større festivalene er det også novellefilm som har vunnet hovedprisene. Det er godt synlig at det siktes mot spillefilm, men det ser også ut til å være større åpning for distribusjon av nettopp novellefilmen. Ofte er tv med i finansieringen, og den dramatiske fortellingen har likheter med kino-filmen som tjener formatet. Imidlertid ser vi sjeldnere et dristig filmspråk i disse produksjonene.

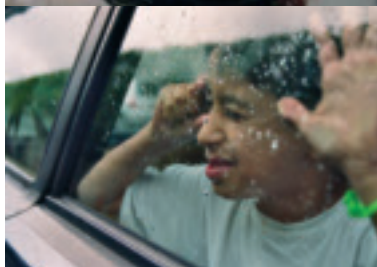

Norwegian filmmakers accompanying their films to foreign film festivals know just how enormously inspiring it can be to view a plethora of short films – from all four corners of the Earth – in the course of just a few days. We ourselves experience this overabundance several times a year; all the same, we only get to see a mere fraction of what is being made. It is a privilege to be able to take those ideas home and share the very best experiences with our own audiences.

Thirty-five films have been invited to compete for the Grand Prix Grimstad, the festival's very own prize awarded by Nordisk Film. In addition, 15 European films less than 15 minutes in length are competing for the Prix UIP Grimstad, which includes nomination for the European Film Academy Short Film 2007 – Prix UIP. The Norwegian films *Behind the House*, *Pre-selection Jury* and *Tommy* have been selected nationally to participate in both European and international competitions. These films are shown in Norwegian short film 6.

The programme comprises, (in random order) prize-winners from festivals we have attended and some we have not, without automatically including these films. The emphasis here is on diversity – our impression is that this is what audiences want to see. Within this, the programme presents challenging, funny, moving and thought-provoking films. We fell for the heart-warming, expressed in a variety of ways through the choice of framing and actors, in a simple meal or a convincing gesture. Sometimes humour is inspirationally added to both engagement and visual awareness. We are challenged on our attitudes and ideas and more specifically on our understanding of the media's artistic parameters. To this end, a 16 mm performance will open this year's programme.

It is difficult to talk about trends within as multifaceted an arena as international short film. A couple of tendencies however deserve consideration. A significant number of the short films in the evaluated material are long. They are well-told stories where the filmmaker demonstrates mastery through a precise form, which is often closely related to the content. A number of novella films have taken key prizes at many of the major festivals. It is clear that

Blant de kortere filmene er det nesten overdøvede livlig i britisk animasjon! Igjen ligger det produksjonsbetingelser til grunn, og britene har greid å skape et misunnelsesverdige klima for nettopp animasjonsfilmen. De er heldigvis ikke helt alene på arenaen, og friske bidrag kommer også andre steder fra.

En kan spørre seg om det er filmskaperne selv eller kuratorer, festivalprogrammerere og støtteordninger som styrer hvilke kortfilmer som lages. Ligger det et større fokus på publikum fra den enkelte filmskapers og produsents side? I tillegg til etablerte distribusjonsformer begynner nettbaserte løsninger å fungere, og i denne enden av spekteret (YouTube, MySpace osv.) stimuleres bredden i kortfilmen. Ett av våre poeng er å fange opp arbeider som tøyser kortfilmbegrepet, enten det er i form av ikke-urbane uttrykk, andre virkeligheter og livsbetingelser (unge urbane filmskaper dominerer helt klart kortfilmen), eller filmer der andre ambisjoner ligger til grunn.

Kvinneandelen i årets kortfilmproduksjon er det vanskelig å si noe om. Uten at dette er talt opp film for film, står det sannsynligvis dårligere til enn i årets utvalg, der 10 av 35 filmskaperere er kvinner.

Besøk ved festivalene Nordisk Panorama, Avant i Sverige, Avanto i Finland, Festival on Wheels i Tyrkia, Rotterdam, Clermont-Ferrand, Berlin, Tampere og temmelig nylig Oberhausen, har i hovedsak dannet grunnlaget for årets program. Vi besøker også festivaler og arenaer der den ikke-narrative filmen står i fokus. Film- og videoarbeider som presenteres der, legger ofte for dagen en kunstnerisk nysgjerrighet overfor mediet og har derfor viktige ytringer å tilføre kortfilmen.

Vi håper årets program vil gi et inspirerende inntrykk av hva som rører seg utenfor landegrensene. Dette er ikke et tverrsnitt – utvalget er ikke resultat av en demokratisk prosess, men personlig håndplukkede filmer.

*Helga Fjordholm
i samarbeid med Kaja Wright Polmar*

it aspires to the feature film format, but there would appear to be ever greater opportunities for distribution of the novella film itself. Frequently, TV contributes to the financing, and the dramatic recounting has similarities with the feature film. However, we witness less use of a daring film language in these productions.

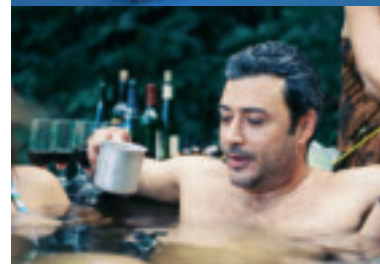
Among the shorter films, British animation is almost overwhelmingly alive and kicking! Once again, production conditions form the springboard and the Brits have managed to create an enviable climate specifically geared towards the animation film. Fortunately they are not completely alone in this arena and fresh contributions from other countries are also being made.

One may well ask whether it is the filmmakers, the curators, the festival programme designers or the funding system that decide which short films will be made. Does the filmmaker or the producer focus more on the audience? In addition to the established distribution channels, net-based solutions are starting to work and at that end of the spectrum, (YouTube, MySpace etc) the scope of the short film is widening. One of our aims is to capture works that push the boundaries of the short film concept, whether in the form of raw expression; other realities and conditions for life, (young, urbane filmmakers clearly dominate the short film genre), or films that are rooted in other ambitions.

It is difficult to comment on the participation of women in this year's short-film production. Without counting each individual film, the picture is less optimistic than our selection might indicate, where ten out of 35 filmmakers are women.

Visits to various festivals: The 5 Cities Film Festival (Nordisk Panorama), Avant in Sweden, Avanto in Finland, Festival on Wheels in Turkey, Rotterdam, Clermont-Ferrand, Berlin, Tampere and quite recently Oberhausen, have formed the principal foundation for this year's programme. We also attend festivals where the focus is on the non-narrative form. The film and video work presented here often approach the media with an artistic curiosity which is a useful contribution to the short film genre.

We hope that this year's programme will provide an inspiring glimpse into everything that is making waves beyond our borders. This is not a cross-section – the selection is not the result of a democratic process, these films have been personally hand-picked.

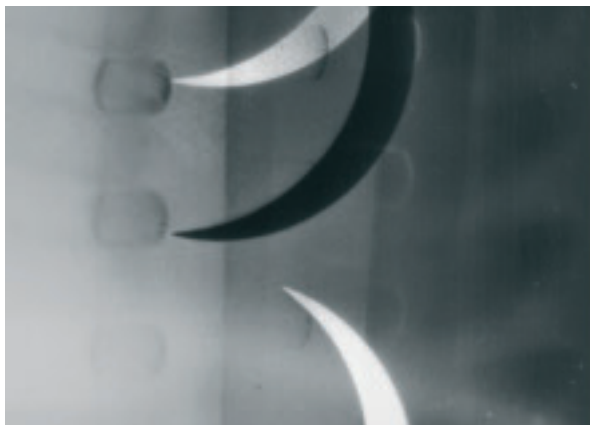
TÄYDELLISEN PIMENNYKSEN VYÖHYKE

Prix
UTP

The Zone of Total Eclipse

Finland | 2006
16mm | 10 min

Regi/Direction Mika Taanila
Manus/Screenplay Mika Taanila
Klipp/Editing Mika Taanila
Lyd/Sound Olli Huhtanen
Prod/Prod Cilla Werning for Kinotar Oy
Kopi fra/Print source Kinotar Oy
Hannes Varitainen
Vuorikatu 16 A 9
FI-00100 Helsinki
hannes@kinotar.com
T: +358 91 351 864

Filmen er en omredigering av vitenskapelig restmateriale fra en solformørkelse som fant sted i 1945 i Nord-Finland. For første gang i historien ble det brukt et filmkamera for å måle den nøyaktige avstanden mellom Europa og Nord-Amerika. Filmen har to ruller: en positiv som er solen, og en negativ – månen, som kjøres på hver sin fremviser samtidig. Visningen vil dermed være unik fra gang til gang.

The film is based on scientific film footage of a total eclipse of the sun which occurred in 1945 in North Finland. For the first time in history, a film camera was used to measure the exact distance between Europe and North America. The film has two separate reels – positive (Sun) and negative (Moon) – which are projected simultaneously, superimposed on each other. The screening then, will be different each time.

L'ÉDUCATION NAUTIQUE

The Nautical Education

Canada | 2006
DigiBeta | 5 min (2x2,5 min)

Regi/Direction Christian Laurence
Manus/Screenplay Christian Laurence
Foto/Camera Geneviève Perron
Klipp/Editing Christian Laurence
Musikk/Music Sébastien Schuller
Lyd/Sound Olivier Rivard
Med/With Armand Cadet
Prod/Prod Kino00/Off-court Trouville
Kopi fra/Print source Geneviève Perron
5066 Drolet app 5
CA-H2T 2G9 Montreal
perron.gene@videotron.ca
T: +514 219 6616

«Du kommer til å fryse. Du kommer til å være redd. Du vil få lyst til å gi opp. Bare sanne helter triumferer.» Denne filmen vises i to deler. Den første er filmet på 16mm, fremkalt og bearbeidet for hånd av filmskaperne selv. Den andre har nøyaktig samme manus, filmet på HD. Én skuespiller, ett storyboard, ett lydspor. Og to forskjellige stemninger.

«You will be cold. You will be scared. You will want to give up. Only true heroes triumph.» This film is exhibited in two parts. The first is shot in 16mm and hand-processed by the filmmakers themselves. The second is the exact same script, shot in HD. One actor, one storyboard, one soundtrack. Two different moods.

MIKA TAANILA (f. 1965, Helsinki, Finland) har studert video ved Institutt for design ved Lahti Polytekniske, og kulturantropologi ved universitetet i Helsinki. Han lager dokumentarfilm og kunst knyttet til urbane og kunstig fremstilte omgivelser, og futuristiske utopier i moderne vitenskap. Taanilas kortfilmer er blitt vist på over 200 internasjonale filmfestivaler.

MIKA TAANILA (b. 1965, Finland) studied video at the Institute of Design at Lahti Polytechnic and cultural anthropology at the University of Helsinki. He makes documentary film, avant garde and visual art, usually with a theme connected to urban and artificially constructed environments, and futuristic utopias in modern science. Taanila's short films have been screened at more than 200 international film festivals.

CHRISTIAN LAURENCE arbeider som regissør, fotograf og klipper. Han studerte film ved Université du Québec og er en av filmskaperne bak kollektivet Kino '00. Filmer (utvalg): *La Main droite de mon ex* (2002), *La Rue vers l'ouest*, *LaSeconde Disparition de St-Pétersbourg* (2003), *L'Automne*, *Leduc Story* (2004), *Comme une heure qui n'existe pas* (2005), *Item #53* (2006).

CHRISTIAN LAURENCE graduated from the University of Quebec in Montreal cinema programme, he founded the Kino '00 collective, a now-international community of independent filmmakers (www.kino00.com). He is currently working on a collective feature film that will be produced by the National Film Board and Facteur7 in 2007. Selected films: *La Main droite de mon ex* (2002), *La Rue vers l'ouest*, *LaSeconde Disparition de St-Pétersbourg* (2003), *L'Automne*, *Leduc Story* (2004), *Comme une heure qui n'existe pas* (2005) and *Item #53* (2006).

PUBLIC SPACES

Nederland/The Netherlands | 2006
BetaSP | 10 min

Regi/Direction	Martijn Veldhoen
Manus/Screenplay	Martijn Veldhoen
Foto/Camera	Martijn Veldhoen
Klipp/Editing	Martijn Veldhoen
Lyd/Sound	Martijn Veldhoen
Animasjon/Animation	Martijn Veldhoen
Prod/Prod	Martijn Veldhoen
Kopi fra/Print source	Monteideo Theus Zwakhals Keizersgracht 264 NL-1016 EV Amsterdam theus@monteideo.nl T: 020-6237101

En gang var «offentlig område» et klart begrep. Det var et slags demokratisk friareale med tilgang for alle, trygt og fritt tilgjengelig for trafikk mellom mennesker. Nå er dette forandret. Takket være mobile kommunikasjonssystemer bærer vi med oss våre private rom som en luftboble, og den offentlige sfære har blitt et system av undersystemer.

Once «public space» was a clear concept. It was a kind of democratic medium that could be accessed by everyone, safely and freely available for traffic between people. Now things have changed thanks to mobile communication systems. We carry our personal space with us like an air bubble, and the public sphere has become a set of subsets.

MARTIJN VELDHOEN (f. 1962, Amsterdam, Nederland) er kunstutdannet ved Gerrit Rietveld-Akademiet i Amsterdam. Han arbeider som videokunstner og filmskaper innen eksperimentalfilm. Tidligere filmer: *Momentum* (2003), *Mindtravel – Momentum* (2003), *(Why do I keep going) FORWARD* (2004).

MARTIJN VELDHOEN (b. 1962, Amsterdam, Holland) is educated at the Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. He works as a video artist and experimental filmmaker. Earlier works: *Momentum* (2003), *Mindtravel – Momentum* (2003), *(Why do I keep going) FORWARD* (2004).

ORQUESTA TÍPICA

Orquesta típica: The Tango Fight

Argentina | 2006
DVCam | 5 min

Regi/Direction	Nicolas Entel
Foto/Camera	Santi Melazzini
Klipp/Editing	Pablo Farina
Musikk/Music	Orquesta Típica Fernandez Fierro
Lyd/Sound	Santi Rodriguez
Med/With	Orquesta Típica Fernandez Fierro
Prod/Prod	Nicolas Entel for Red Creek Productions
Kopi fra/Print source	Red Creek Productions Nicolas Entel 190 North 10th Street suite 203 Brooklyn, New York 11211 USA nicolas@redcreek.info T: +17 184 868 928

Orquesta Típica Fernandez Fierro er Argentinas ledende tango-orkester, som har rystet og revolusjonert sjangeren. Dette er en film om hva som skjer når de bestemmer seg for å spille på gaten i San Telmo, en av de eldste bydelene i Buenos Aires.

Orquesta Típica Fernandez Fierro is the leading tango orchestra in Argentina and has stirred a revolution in the genre. This film tells the story of what happens when the orchestra decides to make the street a stage in San Telmo, the oldest neighbourhood in Buenos Aires.

NICOLAS ENTEL har studert filmregi i Buenos Aires og fjernsynsadministrasjon i Boston, og siden 2000 har han pendlet mellom Argentina og USA. I 2001 var han med på å opprette produksjonsselskapet Red Creek Productions, med kontorer i New York, Buenos Aires og Costa Rica. Entel utvikler for tiden selskapets langfilmer, der dokumentaren *Sins of my Father* regisseres av ham selv. Blant disse langfilmene er dramaet *La Difunta*, som Entel håper skal bli hans tredje film.

NICOLAS ENTEL holds a BA in Film Directing from the Universidad Del Cine in Buenos Aires, and a MA in Broadcasting Administration from Boston University. Since 2000, he divides his time between New York City, where in 2002 he co-founded Red Creek Productions, and Buenos Aires. The company has offices in New York, Buenos Aires and Costa Rica. Entel is developing the company's slate of feature films. It includes the documentary *Sins of my Father* which Nicolas Entel is directing and five other feature films, among them: *La Difunta*, a drama that Entel hopes to turn into his third film.

DEEP SPACE ONE

USA | 2007
 BetaSP | 17 min

Regi/Direction Peter Garfield
 Foto/Camera Anotoine Vivas Denisov
 Peter Garfield
 Klipp/Editing Peter Garfield
 Musikk/Music Arranged by Peter Garfield
 Lyd/Sound Peter Garfield
 Med/With James Hannaham
 Youngeun Choi, O Zhang
 Sandrine Guerin, Eugene Tsai
 Jarrett Mellenbruch
 Tom Green, Monica Saini
 Sandra Hamburg
 Rose Ann Rodriguez
 Theresa Kimm
 Annmarie La Rocca
 Heather Rogers, Peter Garfield
 Jeanne Risica, Erica Skeete
 Peter Garfield
 Kopi fra/Print source 70 Skillman Avenue
 NY 11211 Brooklyn, USA
 pgsnowbnd@aol.com
 T: +718 609 9517

Med referanse til den ubemannede raketten Deep Space 1 som ble skutt opp for åtte år siden, viser *Deep Space One* den samme fortellingen fra tre synsvinkler samtidig. Kamera beveger seg uten å stanse over fjellkjeder og gjennom landskap, gjennom et filmstudio, en garderobe og en studiovegg for igjen å befinne seg i nysnø – eller nok en fasade.

Referring to the unmanned rocket Deep Space 1 which was launched eight years ago, *Deep Space One* tells one story from three angles, simultaneously. The camera moves continuously over mountains and through countryside, through a film studio, a wardrobe and a studio wall only to end up again in newly fallen snow – or is it another facade?

PETER GARFIELD er en interdisiplinær kunstner som arbeider med foto, skulptur, video og maleri. Han er utdannet ved Dartmouth College og Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts i Paris og er nå basert i Brooklyn, NY. *Deep Space One* var nominert til Tiger Awards ved årets filmfestival i Rotterdam.

PETER GARFIELD is an inter-disciplinary artist working with photography, sculpture, video and painting. He studied at Dartmouth College and the Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts in Paris. He is now based in Brooklyn, New York. *Deep Space One* was nominated for the Tiger Awards at this year's festival in Rotterdam

LADDY AND THE LADY

Skottland/Scotland | 2005
 DigiBeta | 12 min

Regi/Direction Henry Coombes
 Manus/Screenplay Henry Coombes
 Foto/Camera Benjamin Kracun
 Klipp/Editing Ian Waugh
 Musikk/Music John Coben
 Lyd/Sound John Coben
 Med/With Bridgett McCann
 Kevin MacIsaac
 Gavin Kean
 Philip Weddell
 Prod/Prod David Smith for GMAC
 Kopi fra/Print source Sorcha Dallas Gallery
 Sorcha Dallas
 5-9 St Margaret's Place
 G1 5JY, Glasgow
 Scotland, UK
 info@sorchadallas.com
 T: +44(0)141 553 2662

I *Laddy and the Lady* følger vi en golden retriever på fasanjakt sammen med sin matmor Lady, som ikke har kontroll på Laddy. Midt i den tragikomiske jakten får vi se Laddys tilbakeblikk til barndommen sin som valp ved morens patter som han brått ble revet vekk fra. Hans vimsete oppførsel og manglende evne til å hente jaktbyttet fører til stygg avstraffelse. Laddy blir dermed en «golden receiver» av overgrep.

Laddy, an out-of-control golden retriever owned by a Lady goes on a pheasant shoot. The scenes of the shoot are intercut with flashbacks to Laddy's past as a puppy, wrenched from his mother's side. During the shoot, Laddy's inability to behave and retrieve the prey makes him the subject of physical and verbal abuse and relentless punishment. Laddy becomes a «golden receiver» of abuse.

HENRY COOMBES (f. 1977, London UK) bor og arbeider i Skottland, har studert ved Glasgow School of Art i 2002 og hatt separatutstillinger i bl.a. Glasgow, Los Angeles og Miami. Kunsten hans undersøker de politiske, kulturelle og klasserelaterte konnotasjoner som er etablert i de mediene han jobber innenfor. Coombes ble i 2007 tildelt Creative Scotland Award for å utvikle et nytt filmprosjekt. Han representerer Skottland ved Biennalen i Venezia 2007.

HENRY COOMBES (b. 1977, London, UK) lives and works in Glasgow. He has studied at Glasgow School of Art and has had solo shows in Glasgow, Los Angeles and Miami, to mention a few. His work investigates the entrenched political, cultural and class connotations of the media in which he works. Coombes was awarded in 2007 the prestigious Creative Scotland Award to develop a new film project. He represents Scotland at the Venice Biennale 2007.

GALIBA

Strip-Tease

Ungarn/Hungary | 2005
DigiBeta | 6 min

Regi/Direction Attila V. Nagy
Manus/Screenplay Attila V. Nagy
Foto/Camera Attila V. Nagy
Klipp/Editing Zsolt Tamaskovics
Musikk/Music Kalamajka
Muzsikás

Lyd/Sound András Bozskó
Med/With János Nagy
Prod/Prod Attila V. Nagy for
White Balance Film

Kopi fra/Print source White Balance Film
Attila V.Nagy
Alkotás u.8
HU-2310 Szigetszentmiklós
attilavnagy@c2.hu
T: +36 306 770 707

Filmen gir innsikt i hva som skjer på en liten gård der gjessenes skjebne avhenger av arbeiderne, og arbeidernes liv er avhengig av gjessenes skjebne. Ikke mange vet hva morgenen vil bringe, når merkelige lyder bryter morgengryet. Gjess kommer og arbeidere går, men noe forblir konstant.

This film reveals what happens on a small farm when the fate of the geese is dependent on the workers, and the worker's lives are dependent on the fate of the geese. No one knows what the morning will bring, and then strange sounds disturb the break of day. Geese come and workers go, but some things never change.

ATTILA V. NAGY (f. 1968, Budapest) er universitetsutdannet i Ungarn. Han har regissert følgende kort- og dokumentarfilmer: *A baba* (2003), *Utolso vetites* (2004), *Galiba* (dokumentar, 2005), *Sz@jber story* (dokumentar, 2005), *Human* (dokumentar, 2006).

ATTILA V. NAGY (b. 1968, Budapest) has a university degree from Hungary. He has directed the following shorts and documentaries: *The Doll* (2003), *Last Screening* (2004), *Strip-Tease* (documentary, 2005), *Sz@jber story* (documentary, 2005) and *Human* (documentary, 2006).

LAUBERHORNRENNEN

IM SOMMER

Downhill Skiing in Summer

Prix
UIP

Sveits/Switzerland | 2006
DigiBeta | 6 min

Regi/Direction Daniel Zimmermann
Kopi fra/Print source Samuel Huber
Weststrasse 7
CH-6300 Zug
Switzerland
sh@lauberhornrennenimsummer.ch
T: +41 79 293 08 38

Lauberhorn-rennet, som er verdens lengste utfor-renn, er denne gangen utsatt til sommeren. Ti tusen trelister ble lagt ut i den ideelle linjen utforkjørerne om vinteren streber etter, men aldri klarer å oppnå. Som tilskuer sitter vi inni utforkjørernes hode når kamera stuper utfor i halsbrekkende fart i jakten på ny rekord. Maksimal autentisitet oppnås ved at sportsreporterne fra vinterens begivenhet ligger som kommentar.

The Lauberhorn ski race is the longest downhill race in the world. This time it has been postponed to the summer. Ten thousand wooden laths are laid out along the ideal line the racers aim to follow but never manage to achieve in winter. As spectators, we get inside the minds of the skiers who race down at breakneck speed to set a new record. Maximum authenticity is conveyed through the live commentary taken from the original race in 2006.

DANIEL ZIMMERMANN (f. 1966, Thun, Sveits) er opprinnelig treskulptør. Siden 1993 har han arbeidet innen mixed-media og har gjennomført en lang rekke kunstprosjekter, blant dem kortfilmer, som har vært presentert både i Sveits og i stor utstrekning utenlands. Trelister i dimensjonen 270 x 2,5 x 0,8 cm, av den hverdagslige typen som brukes ved støping, er hovedbestanddel i hans kunst.

DANIEL ZIMMERMANN (b. 1966, Thun, Switzerland) Initially a wood sculptor, Zimmermann has worked as a mixed-media artist since 1993. He has completed numerous art projects, including short films, both at home and abroad. In his work, he uses a standard article of daily use as a basic material, i.e. a wooden lath which is normally used by plasterers, measuring 270 x 2.5 x 0.8 cm.

LA LEÇON DE GUITÈRE

The Guitar Lesson

Frankrike/France | 2006
DigiBeta | 18 min

Regi/Direction Martin Rit
Foto/Camera Hoang Duc Ngo Tich
Klipp/Editing Damien Maestruggi
Lyd/Sound David Rit
Med/With Serge Riaboukine
Sébastien Morin
Pauline Morand
Marion Luc Moullet
Prod/Prod Mikhaël Hers for
Sunday Morning Productions
Kopi fra/Print source Sunday Morning Productions
Sandra
25 rue Michel Le Comte
FR-75003 Paris
sunday@sundaymp.fr
T: +33 1 42 74 54 37

Michel er rundt 40 år og gjør ikke noe særlig ut av livet sitt. Når han kommer over en annonse der det står «Ung mann gir gitartimer for nybegynnere», bestemmer han seg for å sette i gang.

Michel is around forty years old and is not doing much with his life. When he comes across an ad saying «Young man gives guitar lessons for beginners», he decides to get started.

MARTIN RIT (f. 1978, Paris, Frankrike) har studert filosofi og er utdannet filmfotograf ved la Femis. Han har fotografert en lang rekke kortfilmer, blant annet Eskil Vogts *Une Étreinte* (2003) og *Les Étrangers* (2004). Han har tidligere regissert blant annet kortfilmen *Homme appuyé contre un mur* (2004) der han også hadde manus og foto. Er for tiden i forarbeid med den 50 minutter lange *La neige au village* som han regisserer.

MARTIN RIT (b. 1978, Paris, France) has studied philosophy and is educated as a cinematographer at la Femis. He has been cinematographer on a number of short films, among these Eskil Vogt's *Une Étreinte* (2003) and *Les Étrangers* (2004). He also wrote and directed *Homme appuyé contre un mur* (2004) as well as doing the cinematography. He is presently preparing the 50 minute *La neige au village* which he will direct.

MLOUKHIEH

Soup Over Bethlehem

Prix
UIP

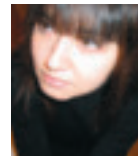
Palestina/Palestine | 2006
DV/DVCam | 10 min

Regi/Direction Larissa Sansour
Foto/Camera Soren Lind
Will Lorimer
Klipp/Editing Larissa Sansour
Lyd/Sound Soren Lind
Med/With Carol Sansour
Leila Sansour
Maxim Sansour
Nana Sansour
Vivien Sansour
Kopi fra/Print source Larissa Sansour
lsansour@hotmail.com

Soup Over Bethlehem forteller om en helt vanlig palestinsk familie rundt et middagsbord på et hustak med utsikt over Vestbredd-delen av Betlehem. Det som starter som en kulinarisk diskusjon om nasjonalretten mloukchieh, utvikler seg snart til en personlig og engasjerende samtale om politikk og understreker sammenhengen mellom mat og politikk som er så typisk for det å være palestinsk.

Soup over Bethlehem depicts an ordinary Palestinian family around a dinner table on a rooftop overlooking the West Bank city of Bethlehem. What starts as a culinary discussion about the national dish mloukchieh being served from a soup bowl soon evolves into a personal and engaging conversation about politics – emphasizing the symbiosis of food and politics so indicative of the Palestinian experience.

LARISSA SANSOUR (f. 1973, Jerusalem) vokste opp i Beit Jala til hun som 15-åring måtte fortsette utdannelsen i London på grunn av Intifadaen. Hun har BFA fra Maryland Institute College of Art, og i 2000 tok hun MA i kunst ved New York University. Hun har også studert ved flere universiteter i USA, England og Danmark, der hun har vært representert ved flere utstillinger.

LARISSA SANSOUR (b. 1973, Jerusalem) lived in Beit Jala for 15 years before the first Intifada forced her to continue her studies in London. She attended art colleges in London and completed her BFA at the Maryland Institute College of Art in America. In 2000, she received an MA in Art from New York University. Larissa has attended other universities in England, America and Denmark where she has also participated in various exhibitions.

AMIN

Frankrike, Tyskland, Nederland/
France, Germany, The Netherlands | 2006
DigiBeta | 9 min

Regi/Direction	David Dusa
Manus/Screenplay	David Dusa
Foto/Camera	Armin Franzen
Klipp/Editing	Nathalie Alonso Casale Laurent Michaud
Lyd/Sound	Alex Booy
Med/With	Romain Berger Tariq Bettahar Ramzi Bouaia Vincent Deslandres
Prod/Prod	Vanessa Ciszewski Elena von Saucken Mikolaj Pokromski David Dusa for Kinomaton Muenchen Realise
Kopi fra/Print source	Realise, David Dusa 242 boulevard Voltaire FR-75011 Paris david.dusa@gmail.com T: +33 661 909 166

Abdel kjører med sønnen, Amin, gjennom parisiske forsteder. Radioen sender dagens nyheter, mens Amin betrakter verden utenfor bilvinduet. Plutselig blir de stoppet av politiet, frontlysene virker ikke. Politikonstabelen begynner å herse med Abdel og situasjonen tilspisses. *Amin* er et drama om en gutt som oppdager at verden er for voksne, og at urett ikke bare finnes mellom autoriteter og individer, men mellom far og sønn.

Abdel is driving through the outskirts of Paris with his son, Amin. The news is on the radio while Amin gazes happily out of the window as the world passes by. Suddenly they get stopped by the police- apparently their headlights are not working. The policeman starts harassing Abdel and the situation soon becomes tense.

DAVID DUSA (f. 1979, Budapest) er oppvokst i Sør-Sverige og til dels Sør-Afrika. Han studerte film i Göteborg og senere i Paris, der han laget sine første to kortfilmer *Bar* og *Work* i 2004. Etter assistentjobb for Peter Friedman dannet de to sammen selskapet Realise i 2005. Dusas første selvstendige kortfilm, *Machine*, ble vist ved Rotterdam filmfestival i 2006. Han deltok ved Talent Campus i Berlin samme år. *Amin* er en forstudie til Dusas første spillefilm *France*.

DAVID DUSA (b. 1979, Budapest) grew up in Southern Sweden and partly also in South Africa. Dusa studied film in Gothenburg and later in Paris where, in 2004, he made his first two short films *Bar* and *Work*. Following a period working as an assistant for Peter Friedman they decided in 2005 to establish a company together called Realise. *Machine* was Dusa's first independent short film and was shown at the Rotterdam Film Festival in 2006. He participated in Talent Campus in Berlin in the same year. *Amin* is a pilot for Dusa's first feature film *France*.

MIN MORMOR
OCH JAG

My Grandmother and I

Prix
UIP

Sverige/Sweden | 2005
DV/DVCam | 13 min

Regi/Direction	Ann-Christine Haupt
Manus/Screenplay	Ann-Christine Haupt
Foto/Camera	Sofia Öqvist AC Haupt
Klipp/Editing	Sara Jonsson
Musikk/Music	Joakim Lundkvist Jesper Gusti Jord
Lyd/Sound	Jesper Gustin
Prod/Prod	Ann-Christine Haupt for Luleå University of Technology Department of music and media Ann-Christine Haupt Löjtnantsgatan 3 SE-975 31 Luleå ac.haupt@telia.com T: +46 920 222 992

Min mormor och jag er et portrett av regissørens mormor. Etter at mormoren giftet seg måtte hun forlate skogssamelandetsbyen Muonio, der hun hadde vokst opp. Hun snakket aldri om sin fortid. Men gjennom brukskunst og hverdagslige aktiviteter kom kjærligheten til den samiske kulturen til uttrykk. Filmskaperen har laget et varmt og menneskelig portrett om sine røtter.

My Grandmother and I is a portrait of the director's grandmother. After getting married, she had to move from Muonio Sámi village, where she had grown up in a Lapp cot. She never spoke of her past, but showed her love for the Forest Sámi culture through her handicrafts and everyday activities. The director has made a warm, human portrait about her roots.

ANN-CHRISTINE HAUPT (f. 1947 i Sverige) har arbeidet 30 år ved universitetsbiblioteket i Luleå. I 2003 tok hun filmutdannelse ved Samisk utdannings-senter i Enare, Finland, parallellt med en lengre finsk kursserie i dokumentarfilm. Den samiske mormorens historie var hele tiden kjernen i studiene, som resulterte i filmen *Min mormor och jag* i 2006.

ANN-CHRISTINE HAUPT (b. 1947, Sweden) worked for 30 years at the University Library in Luleå. In 2003 she started film studies at the Sámi Educational Centre in Enare, Finland, parallel with a longer series of Finnish documentary studies. The story of her grandmother's past was the main objective for her studies from the beginning, resulting in the film *My Grandmother and I* in 2006.

ADJUSTMENT

Storbritannia/UK | 2006
35mm | 7 min

Regi/Direction Ian MacKinnon
 Manus/Screenplay Ian MacKinnon
 Foto/Camera Ian MacKinnon
 Klipp/Editing Joe King
 Tony Fish
 Ian MacKinnon
 Musikk/Music Krister Holmes
 Lyd/Sound Krister Holmes
 Animasjon/Animation Ian MacKinnon
 Med/With Sally Scoot
 Matthew Lyon
 Simon Perry
 Prod/Prod Ian MacKinnon
 Royal College of Art
 Kopi fra/Print source Ian MacKinnon
 Flat 7
 1A Cleveland Way
 UK-E1 4TZ London
 ianmackinnon@hotmail.com
 T: +44 7 770 838 710

En dagbokskriver leter etter håp i et flippbok-drama drevet av både teknisk og følelsesmessig besettelse.

A diarist searches for flickers of hope in a drama of technical and emotional obsession

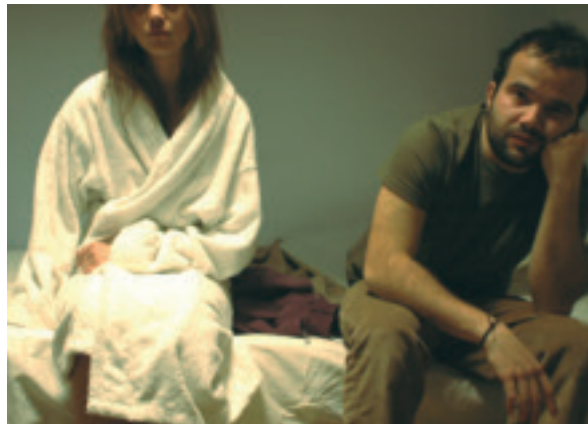

IAN MACKINNON studerte og har senere undervist i data-animasjon ved Bournemouth University. Han tok nylig en mastergrad i animasjon ved Royal College of Art.

IAN MACKINNON studied and taught Computer Animation at Bournemouth University, and recently gained a Master of Art degree in animation from the Royal College of Art.

TOZ
DustTyrkia | 2005
35mm | 14 min

Regi/Direction H. Fatih Kizilgök
 Foto/Camera Robbie Ryan
 Klipp/Editing H. Fatih Kizilgök
 Lyd/Sound Cagdas Karagoz
 Med/With Tatjana Mul
 Guclu Yalciner
 Kopi fra/Print source H. Fatih Kizilgök
 Bereketzade mah. Haciali
 sok. No:3 D:7
 Istanbul
 Tyrkia
 fatih@filim.org
 T: +90 532 264 99 49

Et utilsiktet overgrep, mangel på forståelse, men også aksept er blant mikrofortellingene i denne historien om et par som lever i et langt fra perfekt forhold. Med en tredjeparts klarsyn får vi muligheten til å se gjennom støvet i tilværelsen som Osi og hennes kjæreste sliter i.

An unintentional assault, lack of understanding, but also acceptance are among the micro-stories in this tale of a couple living together in an imperfect relationship. With the advantage of the outsider's clear vision we are offered short glimpses through the dust clouds in which Osi and her lover struggle.

H. FATIH KIZILGÖK er uteksaminert ved University of Colorado Liberal Arts Program. Han har arbeidet med eksperimentell film og video siden 1999. I det siste har han begynt å skrive manus med små fortellende strukturer og *Toz* er hans første narrative film.

H. FATIH KIZILGÖK graduated from the University of Colorado Liberal Arts Program. He has been making experimental videos and films since 1999. Lately he has been writing scripts with small narrative structures. *Dust* is his first narrative film.

MONKEYLOVE

Japan/Singapore | 2005
BetaSP | 9 min

Regi/Direction	Royston Tan
Manus/Screenplay	Royston Tan
Foto/Camera	Royston Tan
Klipp/Editing	Royston Tan
Musikk/Music	«Monkeylove» Hiroaki Muragishi
Lyd/Sound	Yoshihiro Tsukahara
Med/With	Hiroaki Muragishi
Kopi fra/Print source	Royston Tan tanroyston@gmail.com

Denne hvite rapsodien er filmet i Hokkaidos vinterlandskap og følger en kjærlighetskrank apekatt – eller snarere en gutt i apekattdrakt som leter etter tapt kjærlighet etter noe som ble stjålet fra ham. En meditasjon over livet og kunsten, kjærlighet og lengsel – lyrisk, gåtefull, tenksom, pussig og knapp – som et haiku.

Set in the winter landscape of Hokkaido, *Monkeylove* traces the lonely journey of a boy in a monkey suit, who is searching for lost love. A meditation on life and art, love and longing, *Monkeylove* is lyrical, enigmatic, pensive, whimsical and spare – like a haiku.

ROYSTON TAN'S (f. 1976, Singapore) filmer er oftest fra og om Singapore, for å bevare steder som er i ferd med å forsvinne, eller som satirisk kommentar til styre og stell. Filmer i utvalg: *Sons* (1999), *Mother* (2001), *Hock Hiap Leong* (2001), *24 Hours* (2002), *Cut!* (2005), *Careless Whisper* (2005), *New York Girl* (2005), *Monkeylove* (2005), *D.I.Y* (2006), *Sin Sia Hong* (2006).

ROYSTON TAN'S (b. 1976, Singapore) films are often located in and have Singapore as their subject. He aims to preserve something from places that are in the process of disappearing, or as satirical commentary on the current state of affairs. Film selection: *Sons* (1999), *Mother* (2001), *Hock Hiap Leong* (2001), *24 Hours* (2002), *Cut!* (2005), *Careless Whisper* (2005), *New York Girl* (2005), *Monkeylove* (2005), *D.I.Y* (2006) and *Sin Sia Hong* (2006).

LAMPA CU CACIULA**The Tube with a Hat****Romania | 2006**
35mm | 23 min

Regi/Direction Radu Jude
 Manus/Screenplay Florin Lazarescu
 Foto/Camera Marius Panduru
 Klipp/Editing Catalin F. Cristutiu
 Lyd/Sound Andrei Toncu
 Med/With Gabriel Spahiu
 Marius Bratu

Prod/Prod Ada Solomon for
 Hi Film Productions

Kopi fra/Print source Hi Film Productions
 Ioana Draghici
 Str. Traian 179
 RO-024043 Bucharest
 office@hifilm.ro
 T: +4021 252 48 67

Grytidlig en morgen vekker sju år gamle Marian faren. Det styrtregner i den lille rumenske landsbyen, og det regner også inn i huset. Men faren har lenge lovet Marian å få reparert den gamle tv-en som ser ut til å ha gitt opp ånden. Derfor legger far og sønn ut på sin viktige ekspedisjon, en road-movie i regnværet.

Very early in the morning, Marian, a seven year-old boy wakes up his father. It is raining heavily in the poor Romanian village and also inside their house. But the father has promised Marian to go to the city to fix the old TV set that seems to have died. So father and son set off on their important mission, a road-movie in the rain.

RADU JUDE (f. 1977, Bukaresti, Romania) studerer film ved MEDIA-universitetet. Samtidig arbeider han som assistent ved utenlandske spillefilmer som tas opp i Romania, og med reklamefilm. Han har også arbeidet i fjernsyn og har laget kortfilmene *Problema* (2001), *Corp la corp* (2003), *The Black Sea* (2003) og dokumentaren *Mr Popescu* (2003).

RADU JUDE (b. 1977, Bucharest) Jude is studying filmmaking at MEDIA University. He is also working as an assistant director for several foreign features being shot in Romania, and with advertisements. He has also worked in television and directed the shorts *Problema* (2001), *Corp la corp* (2003), *The Black Sea* (2003) and the documentary *Mr Popescu* (2003).

FLEE
Palestina/Palestine | 2006
DV/DVCam | 3 min

Regi/Direction Ahmad Habash
 Foto/Camera Ahmad Habash
 Musikk/Music Ahmad Habash
 Animasjon/Animation Ahmad Habash
 Prod/Prod Palestinian Film Collective

Kopi fra/Print source Ahmad Habash
 Flat 7
 Room 905
 Cranborne House
 St. Pauls Place
 Bournemouth
 BH8 8HF/ Dorset
 UK
 art.habash@gmail.com
 T: +44 7 852 617 199

Bilder tegnes i sanden. De blandes med nye bilder som i en drøm. Slik unnslipper bildene virkeligheten, men uten å være i stand til å viske den ut.

Images are drawn in the sand, that blend into other images as if in a dream, fleeing reality yet not being able to erase it.

AHMAD HABASH (f. 1976, Irak) har sammen med sin palestinske familie flyttet fra det ene landet til det andre (Irak, Jordan, Syria, Libanon, Russland, Romania, Den tsjekkiske republikk, Tunisia og Egypt). I 1999 bosatte han seg i Ramallah under palestinsk myndighet, der han har etablert sin virksomhet innen digital kunst.

AHMAD HABASH (b. 1976, Iraq) has as a part of a Palestinian refugee family Habash moved from one country to another (Iraq, Jordan, Syria, Lebanon, Russia, Romania, the Czech Republic, Tunisia and Egypt). In 1999 he settled in Ramallah under Palestinian Authority where he established his career in digital art.

EL LORO**The Parrot****Argentina | 2006**
BetaSP | 25 min

Regi/Direction Pablo Solarz
 Manus/Screenplay Pablo Solarz
 Foto/Camera Octavio Lovisolo
 Klipp/Editing Javier Correa
 Javier Falchi
 Musikk/Music Nicolás Diab
 Lyd/Sound No problem sonido
 Med/With Peto Menahem
 Juan Carrasco
 Paula Casabona
 Susana Kart
 Martín Coria
 Camila Toker
 Silvina Connor
 Javier Maestro
 Prod/Prod Omar Jadur for
 No problem cine
 Kopi fra/Print source La Gota Cine
 Mrs. Paola Pelzmajer
 Uriarte 1331 pb 2, AR-1414
 paola@lagotacine.com.ar
 T: +5411 4772 4096

En veterinær som har spesialisert seg innen genetikk, går motvillig med på å jobbe med kjæledyr. Møtet med menneskene som kommer med smådyrene sine, og særlig med en spesiell klient, får ham til å innse at det nye arbeidet kanskje ikke er så galt.

A vet specialized in genetics accepts, against his will, working with pets. The interaction with the humans who bring their animals, and especially the encounter with one particular subject, makes him feel that his new job isn't so bad.

PABLO SOLARZ studerte ved Buenos Aires' teaterskole (ETBA) og arbeidet som skuespiller i friteatergrupper før han begynte med teaterregi og å undervise skuespillere. Han har en BA fra Columbia College i Chicago og har skrevet manus til flere argentinske filmer, blant annet *Historias Mínimas* av Carlos Sorín. Han er for tiden i forarbeid med sin første langfilm samtidig som han koordinerer manus-workshops.

PABLO SOLARZ studied at Buenos Aires School of Theatre (ETBA) and worked as an actor in independent theatre groups before he began directing plays and coaching actors. He has a BA from Columbia College in Chicago and has written the scripts of several Argentinian films including *Historias Mínimas* by Carlos Sorín. He is currently preparing his first feature film, as well as coordinating script-writing workshops.

INDUCTION**Prix
UIP****Belgia/Belgium | 2006**
35mm | 8 min

Regi/Direction Nicolas Provost
 Foto/Camera Jean-François Hensgens
 Klipp/Editing Nicolas Provost
 Lyd/Sound Benoît Declercq
 Med/With Issaka Sawadogo
 Lorenza Goos
 Arne Kinds
 Eric Godon
 Prod/Prod Jacques-Henri Bronckart
 for Versus Production
 Kopi fra/Print source Communauté Française de
 Belgique
 Béatrice Antonis 44
 Boulevard Léopold II
 BE-1080 Bruxelles
 beatrice.antonis@cfwb.be
 T: +32 24 13 22 28

I et hus som ligger isolert i en altfor stor hage, finner et uventet møte sted, mellom en afrikansk sjaman, en ensom kvinne og en ung gutt. Her krysser deres veier før de glir bort i en labyrintisk verden av uløst mysterium.

The unexpected meeting of a lonely woman, a young boy and an African shaman, whose paths will cross and slip away in a labyrinthic world of unresolved mystery.

NICOLAS PROVOST (f. 1969) bodde i Oslo i 10 år mens han jobbet med diverse medier som kunstner og designer. Flere av hans filmer har tidligere vært vist på Kortfilmfestivalen. Filmer (utvalg): *Pommes d'amour* (2001), *Papillon d'amour* (2003) og *Exoticore* (2004), *The Diver* (2006). Provost bor og arbeider nå i Brussel.

NICOLAS PROVOST (b. 1969) lived in Oslo, working in various media as an artist and designer, for ten years. Many of his short films have been presented in Grimstad. Films (selection): *Pommes d'amour* (2001), *Papillon d'amour* (2003) og *Exoticore* (2004), *The Diver* (2006). Provost now lives and works in Brussels.

LEVIJATAN

Leviathan

Kroatia/Croatia | 2006
35mm | 15 min

Regi/Direction	Simon Bogojevic-Narath
Manus/Screenplay	Simon Bogojevic-Narath
Musikk/Music	Hrvoje Stefotic
Lyd/Sound	Hrvoje Stefotic Sinisa Krmeta
Animasjon/Animation	Sasa Budimir Mario Kalogjera
Prod/Prod	Ivan Ratkovic Tolja Lado Skorin Komarac for Kenges
Kopi fra/Print source	Autor de Minuit Christine Gicquel 21 rue Henry Monnier FR-75009 Paris christine@autourdeminuit.com T: +33 1 42811728

En gjeng lykkelige idioter som haster av sted, tar oss med gjennom denne animerte oppvisningen, inspirert av Thomas Hobbes bok *Leviatan*, skrevet i 1651.

Jerky but smiling characters from this short film will take the audience through this animated pageant inspired by a book by Thomas Hobbes called *The Leviathan*, written in 1651.

SIMON BOGOJEVIC-NARATH (f. 1968, Kroatia) tok eksamen ved Kunstakademiet i Zagreb i 1992 og ble medlem av Kroatiens Kunstnerforbund. I 1993 begynte han å arbeide med 2D- og 3D-animasjon, og fra 1997 har han arbeidet som AD ved animasjonsstudioet Kenges i Zagreb. Filmer (utvalg): *The City* (1993), *Hand of the Master* (1995), *Bardo Thodol* (1999), *Plasticat* (2003).

SIMON BOGOJEVIC-NARATH (b. 1968, Croatia) graduated in 1992 from the Academy of Fine Arts, University of Zagreb, and became a member of the Croatian Artists' Association (HDLU). He began working with 2D and 3D computer animation in 1993. In 1997 he became an art director in Kenges, a Zagreb based company. Selected films: *The City* (1993), *Hand of the Master* (1995), *Bardo Thodol* (1999), *Plasticat* (2003).

BOOTH STORY
Australia | 2006
35mm | 11 min

Regi/Direction	Edwin McGill Kasimir Burgess
Manus/Screenplay	Edwin McGill Kasimir Burgess
Klipp/Edit	Edwin McGill Kasimir Burgess
Foto/Camera	Adam Arkapaw
Dekor/Design	Megan Genat
Lyd/Sound	Rob Bender (design), Nick Finch (opptak)
Med/With	Mertyn Owen
Prod/Prod	Jason Byrne
Kopi fra/Print Source:	Kasimir Burgess 10 York street Richmond 3121 Melbourne, Australia +61 417 556 990 boothstory@yahoo.com.au

Jims døgnrytme som nattarbeider har holdt ham atskilt fra verden nesten hele livet. Han lengter etter noe viktig, noe han aldri har hatt – familie. Booth Story er en trist, men også til tider morsom fortelling om hvor langt et menneske kan strekke seg for å overvinne ensomhet.

Jim's nocturnal rhythms have kept him separate from the world almost his whole life. He longs for something important, something he has never had, family. Booth Story is a sad but often funny tale of the lengths to which one man will go to overcome loneliness.

EDWIN MCGILL (f. 1980, Australia) har laget en lang rekke kortfilmer som har vært vist ved festivaler verden over. I år utvikler han et spillefilmprosjekt basert på en fortelling av Graham Greene, samtidig som han lager musikkvideoer for både uavhengige artister og band knyttet til de store selskapene. **KASIMIR BURGESS** (f. 1981, Australia) har studert Burgess skulptur ved Victorian College of the Arts og VCA School of Film and Television. Han arbeider med kortfilm, musikkvideo, dokumentar og filminstallasjoner. Hans filmer har vunnet en lang rekke priser, og i september 2007 starter han arbeidet med kortfilmen *Directions*.

EDWIN MCGILL (b. 1980, Australia) has made a number of short films, which have screened at festivals all over the world.

KASIMIR BURGESS (b. 1981, Australia) has made short films, documentaries, music clips and installation film – and he has won a number of awards.

THE FREAKING FAMILY

Sør-Korea/South-Korea | 2005
BetaSP | 21 min

Regi/Direction Jae-Yuong Park
Soo-Young Park
Manus/Screenplay Jae-Yuong Park
Soo-Young Park
Foto/Camera Se-kyu Choi
Klipp/Editing Hyun-Suk Choi
Musikk/Music Jae-Whan Jung
Lyd/Sound Suk-Won Kim
Med/With Hyung-Jung Lee
Jin-Soo An
Bu-Jin Ju
Prod/Prod Soo-Young Park for
A Park Brothers
Kopi fra/Print source Indiestory Inc.
Gina Kang
4Fl. BaekAk Bldg. 135-4
TongIn-dong
JongRoh-gu
Seoul 110-043
Korea
indiestory@indiestory.com
T: +82 2 722 6051

Hva skjer når det plutselig faller en atombombe i hodet på en fredelig familie?

Suddenly, a nuclear bomb is dropped on a peaceful family.

JAE-YUONG PARK (f. 1976 i Jinju) er uteksaminert ved Hanyang universitet, avdeling for teater og film. **JA-YOUNG PARK** (f. 1978) er utdannet ved Kyunghee Cyber University, avdelingen for e-læring, kurs i kreativ skrivning.

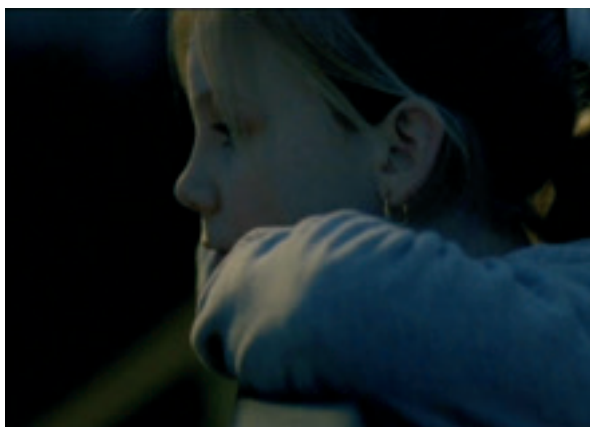
SOO-YOUNG PARK was born in 1976 in Jinju and graduated from the Department of Theatre and Film at Hanyang University. **JA-YOUNG PARK** was born in 1978 and studied creative writing through e-learning at Kyunghee Cyber University.

JOYRIDERS

Prix
UIP

Irland | 2006
DigiBeta | 15 min

Regi/Direction Rebecca Daly
Manus/Screenplay Rebecca Daly
Glenn Montgomery
Foto/Camera Ruairi O'Brien
Klipp/Editing Edmond Slattery
Musikk/Music Alex Leonard
Lyd/Sound Rob Flanagan
Med/With Leanne Kearney
Meagan Keogh
Andrea Kelly
Charlie Bonner
Prod/Prod Rachel Lysaght for
Half Light Productions
Kopi fra/Print source Half Light Productions
Rebecca Daly
78 Leinster Park
Harolds Cross
Dublin 6W
Ireland
T: +35 3 87 20 77 598

Ti år gamle Kylie oppdager mens hun strever med sorg, at fantasien kan overgå virkeligheten.

As ten-year-old Kylie struggles with grief she discovers that imagination can be more powerful than reality.

REBECCA DALY (f. 1971, Dublin, Irland) har studert engelsk og teatervitenskap ved Trinity College i Dublin, og har en master i film ved Dublin Institute of Technology. *Joyriders* er hennes første film, som etter premieren ved filmfestivalen i Galway der den vant prisen for beste debut, har vært vist ved en lang rekke festivaler og vinner flere priser.

REBECCA DALY (b. 1971) completed a Masters in Film at Dublin Institute of Technology. *Joyriders* is her directorial debut, it premiered at the Galway Film Fleadh 2006 where it won Best Debut Short. It has since won the Irish Film and Television Award for Best Short Film and the lead, Leanne Kearney was awarded Best Actress in the Festival Court Metrage Bruxelles.

SKOLZKAJA GORA**The Slippery Mountain****Prix
UIP****Russland/Russia | 2006
BetaSP | 6 min**

Regi/Direction Galina Myznikova
Sergey Provorov

Manus/Screenplay Galina Myznikova
Sergey Provorov

Foto/Camera Vsevolod Skuchayev

Klipp/Editing Sergey Provorov

Musikk/Music Sergey Provorov

Lyd/Sound Sergey Provorov

Med/With Nikolay Sosnov
Valery Azonov
Evgeny Losev
Maksim Zimorodov
Sergey Popkov
Alexsander Vesiolkin
Alexsey Sviblov m.fl.

Prod/Prod Galina Myznikova for
PROVMYZA

Kopi fra/Print source PROVMYZA
abonent box # 391
RU-603000 Nizhny Novgorod
provmyza@rol.ru

Dagens urbane ungdom lever geografisk fjernt fra militære operasjoner. Krig oppleves som perifert, samtidig som mange søker seg til ekstreme aktiviteter og simulerer på den måten de psykologiske påkjenningene. Filmen skildrer en gruppe ungdommer som imiterer en kollektiv eksekusjon i en glatt fjellside. Myten om Sisyfos er klangbunn. Men som Camus mente: Slitet for å nå toppen er nok til å fylle hjertet med håp.

The youth of today's modern society live geographically remote from the military operations taking place in their world's periphery. Is this film an extreme performance? The horrors of a once familiar nightmare? The punishment of Sisyphus, or as Albert Camus believed: The struggle to reach the top is sufficient to fill a heart with hope.

GALINA MYZNIKOVA er utdannet designer og **SERGEY PROVOROV** er en fonetisk poet. Siden 1993 har de skapt en rekke prosjekter, blant dem 20 eksperimentelle videoarbeider som har deltatt ved en rekke film-, video- og mediefestivaler og vunnet flere priser. I 2005 representerte de Russland ved Venezia-biennalen I 2000 dannet de gruppen PROVMYZA.

GALINA MYZNIKOVA was educated as a design architect and **SERGEY PROVOROV** is a phonetic poet. Since 1993 they have created a large number of projects, including 20 experimental video films which have taken part in numerous festivals in Russia and abroad. In 2000 Galina Myznikova and Sergey Provorov created the group PROVMYZA. In 2005 they represented Russia at the Venice Biennial.

COLLISION**Storbritannia/UK | 2005
BetaSP | 3 min**

Regi/Direction Max Hattler

Manus/Screenplay Max Hattler

Klipp/Editing Max Hattler

Musikk/Music Max Hattler

Lyd/Sound Christopher Wilson

Animasjon/Animation Max Hattler
Ian Mackinnon

Prod/Prod Max Hattler
Royal College of Art – London

Kopi fra/Print source Autour de Minuit
Marion Lucas
21 rue Henry Monnier
FR-75009
festivals@autourdeminuit.com
T: +33 1 42811728/29

Islamske mønstre og amerikanske lappetepper sammen med farger og geometriske former i flagg, danner et abstrakt felt for ettertanke.

Islamic patterns and American quilts and the colours and geometry of flags as an abstract field of reflection.

MAX HATTLER tok eksamen ved Royal College of Art i 2005. Hans filmer har vært vist ved tallrike internasjonale festivaler, som Resfest, Sarajevo, Edinburgh og Annecy. Han er gjestelærer ved Goldsmith College i London, og ved Høgskulen i Volda. Arbeider ellers som filmskaper og regissierer musikkvideoer, samt at han har opptrådt som VJ både i Europa og USA.

MAX HATTLER graduated in Animation from the Royal College of Art in 2005. His films have been screened internationally, including Resfest, Sarajevo, Edinburgh and Annecy. He is a visiting tutor at Goldsmiths College in London and at Volda University College in Norway. As a VJ he has performed live across Europe and the US, and has created promo videos for several bands.

SUMMER OF '85

Palestina/Palestine | 2006
DV/DVCam | 11 min

Regi/Direction	Rowan Al Faqih
Foto/Camera	Rowan Al Faqih Steff Bossert
Klipp/Editing	Rowan Al Faqih
Lyd/Sound	Steff Bossert
Prod/Prod	Akka and Lago Films Al Ma'mal Foundation for Contemporary Art
Kopi fra/Print source	Rowan Al Faqih rowanalfaqih@gmail.com

Intet står igjen av huset ... Et tre og et halvt ... *Summer of '85* er en kort eksperimentell film – et forsøk på å gjenskape lykkelige minner fra en barndom tilbrakt i bestemors hus i selskap med en slektning fra USA. Starten på den første palestinske intifadaen markerer en bevissthet om politikk og forskjeller.

Nothing remains from the house... A tree-and-a-half... *Summer of '85* is a short experimental film – an attempt to recreate happy memories of a childhood spent at a grandmother's house in the company of a cousin from America. The start of the Palestinian first intifada marks an awareness of politics and differences.

ROWAN AL FAQIH er en av filmskaperne bak Palestinian Film Collective. Hun produserte filmsamlingen *Palestine, Summer 2006* der flere av filmene i årest palestinske program inngår. Øvrige filmer som regissør (utvalg): *Security Leak* (2006), *Beauty Revealed* (2005).

ROWAN AL FAQIH is one of the filmmakers behind the Palestinian Film Collective. She produced the film compilation *Palestine, Summer 2006* where some of the films in this year's Palestinian programme have been selected from. Other films Rowan has directed (selection): *Security Leak* (2006), *Beauty Revealed* (2005).

UN MATIN
DE FIN MARS

A Morning at the End of March

Frankrike/France | 2006
35mm | 12 min

Regi/Direction	Michela Franzoso
Manus/Screenplay	Michela Franzoso
Foto/Camera	Marco Onorato
Lyd/Sound	David Vranken
Med/With	Gastone Pagni Luciana Checucci Silvia Cerofolini
Prod/Prod	Le Fresnoy
Kopi fra/Print source	Michela Franzoso michelafranzoso@gmail.com

Tidlig morgen. En mann er i ferd med å våkne. Fra kjøkkenet hører vi to kvinner spise frokost. De tror mannen fremdeles sover og snakker lavt og bekymret om en operasjon han snart skal innlegges for. De vet ikke hvordan de skal forholde seg til sykdommen hans og føler seg skremt av legenes lettvinde holdning til mannen.

Early morning. A man is in the process of waking up. In the kitchen, two women are having breakfast. Thinking the man is still asleep, they have a serious discussion about his upcoming operation. They don't know how to deal with his illness and are worried by the doctors' casual attitude towards the man.

MICHELA FRANZOSO (f. 1977, Italia) tok eksamen i kommunikasjonsvitenskap ved universitetet i Bologna i 2003, under ledelse av Umberto Eco. Hun har laget kortfilm og videoarbeider i kunstnerkollektivet Stalker i Roma. For tiden bor hun i Lille i Frankrike, der hun deltar ved Fresnoy Studio of Contemporary Arts.

MICHELA FRANZOSO (b. 1977, Italy) earned a degree in Communication Sciences at the University of Bologna in 2003, under the direction of Umberto Eco. In Rome she made short film and video at the artist's collective, Stalker. Currently, she lives in Lille, France where she is involved with the Fresnoy Studio of Contemporary Arts.

WEDDINGS AND BEHEADINGS

Prix
UIP

Storbritannia/UK | 2007
DigiBeta | 9 min

Regi/Direction Amir Jamal
Manus/Screenplay Hanif Kureishi
Klipp/Editing Nick Follows
Med/With Mimoun Oaïssa
Prod/Prod Nikki Parrott
Natasha Dack for
Tigerlily Films
Kopi fra/Print source Tigerlily Films
Studio 17
The Whitechapel
Centre
Myrdle Street
E1 1HL
UK
info@tigerlilyfilms.com
T: +44 2 072 471 107

I denne mørke satiren ser vi den irakiske filmskaperen Ahmed gjennomgå en personlig krise når han funderer over sin uortodokse jobb: Å filme halshugginger. Mens han venter i kjellerrommet på å bli hentet til neste oppdrag, avslører han sine innerste tanker om livet, døden og kunsten, med ekko fra de katastrofale konsekvensene av invasjonen i Irak.

Dark, satirical screenplay that follows young Iraqi filmmaker Ahmed undergoing a personal crisis as he contemplates his unorthodox employment: filming beheadings. Ahmed offers candid thoughts on life, death and art from his basement bedroom as he waits for his next shoot, echoing the disastrous consequences of the invasion of Iraq.

AMIR JAMAL har regissert og produsert dokumentarfilm i mer enn 10 år, i hovedsak for engelsk fjernsyn. Den flerfoldig prisbelønte serien *The Tube: Under Attack* (2005) som han copoduserte og registrerte deler av, var nominert til Prix Europa 2006. Andre filmer han har regissert (utvalg): *Who wants to be a Mullah* (2005), *British, Paki and Proud* (2005), *Before I Die* (serie, 1997).

AMIR JAMAL has directed and produced documentaries for more than 10 years, mostly for UK TV. The multi award-winning *The Tube: Under Attack* (2005) which he coproduced and partly directed, was nominated for Prix Europa 2006. Other films he directed (selection): *Who wants to be a Mullah* (2005), *British, Paki and Proud* (2005), *Before I Die* (serie, 1997).

WE WILL WIN

Libanon | 2006
DigiBeta | 8 min

Regi/Direction Mahmoud Hojeij
Manus/Screenplay Mahmoud Hojeij
Foto/Camera Mahmoud Hojeij
Klipp/Editing Gladys Joujou
Lyd/Sound Mahmoud Hojeij
Med/With Ziad
Amir
Uval
Prod/Prod Mahmoud Hojeij for
Transit Visa
Kopi fra/Print source Mahmoud Hojeij
mhojeij@hotmail.com

Denne tilsynelatende enkle videoen er et forsøk på å løse den arabisk-israelske konflikten på åtte minutter. Tre unge menn samles på et torg et sted i Europa på en kald og overskyet dag for å takle alle politiske, økonomiske og psykologiske aspekter ved motsetningene. For å sitere juryen i Oberhausen '07 (hederlig omtale): – En leken fremstilling av Midtøsten-konflikten i menneskelig skala.

This deceptively simple video is an attempt to solve the Arab-Israeli conflict in eight minutes. Three young men gather on a non-descript square on a cold, overcast European day, to tackle all the political, economical and psychological issues surrounding the antagonism. Quoting the jury in Oberhausen '07 (Honourable Mention): «*We Will Win* playfully enacts the Middle East conflict on a human scale.»

MAHMOUD HOJEIJ har universitetsgrader i kommunikasjonsdesign, -teori og medievitenskap. Siden 2001 har han undervist ved universiteter i Libanon, USA og Sveits. Filmer: *Once* (1997), *Bierut Palermo Beirut* (1998), *Shameless Transmission* (2000), *Green Line 4 Ads*, *An Ocean Apart* (2003), *America* (2004), *Sa Carapace*, *Tell Me Something*, *Wish You Were Here* (2006).

MAHMOUD HOJEIJ holds degrees in communication design, theory, and media sciences. Since 2001 he has taught at universities in Lebanon, USA, and Switzerland. Films: *Once* (1997), *Bierut Palermo Beirut* (1998), *Shameless Transmission* (2000), *Green Line 4 Ads*, *An Ocean Apart* (2003), *America* (2004), *Sa Carapace*, *Tell Me Something*, *Wish You Were Here* (2006).

WASCHDRANG MAMA

Nederland/The Netherlands | 2007
DV/DVCam | 2 min

Regi/Direction Martha Colburn
Manus/Screenplay Martha Colburn
Foto/Camera Martha Colburn
Klipp/Editing Martha Colburn
Musikk/Music Felix Kubin
Coolhaven
Lyd/Sound Martha Colburn
Animasjon/Animation Martha Colburn
Prod/Prod Martha Colburn
Kopi fra/Print source Filmbank
Claartje Opdam
Vondelpark 3
NL-1071 AA Amsterdam
info@filmbank.nl
T: +31 206 125 184

Det er pin up-gutter denne gangen som filleristes i Martha Colburns rå og frenetiske animasjon, til dynamisk musikk av Felix Kubin og bandet Coolhaven. Både sex og død ligger like under overflaten i de rødmenende nakne guttebrystene og i filmbasen.

Male pinups get the Colburn treatment, an expressive and intensive work to the dynamic music of Felix Kubin and Coolhaven. Sex and death are never far away, under the surface of the blushing bare chests and the celluloid.

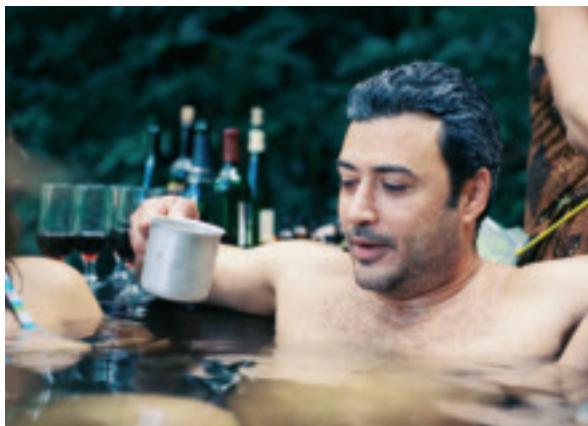
MARTHA COLBURN (f. 1971, Baltimore, USA) er utdannet ved Maryland Institute College of Art i Baltimore, og har de siste årene bodd og arbeidet i Nederland, der hun har studert ved Rijksakademie i Amsterdam. Hun har undervist i animasjon i Nanjing i Kina og har laget over 40 filmer, mange vist ved internasjonale festivaler som Cannes, Rotterdam og Sundance. Hennes forrige film *Cosmetic Emergency* (2005) ble vist i Grimstad i fjor.

MARTHA COLBURN (b. 1971, Baltimore, USA) studied at the Maryland Institute College of Art in Baltimore and since 2000 has been based in Holland where she attended the Royal Academy of Art in Amsterdam. She has taught animation at Nanjing Art Institute in China, and has completed over 40 films, several having been screened at film festivals such as Sundance, Rotterdam and Cannes. Her previous film *Cosmetic Emergency* (2005) was presented in Grimstad last year.

BEIJO DE SAL Salt Kiss

Brasil | 2006
35mm | 18 min

Regi/Direction Felipe Gamarano Barbosa
Manus/Screenplay Felipe Gamarano Barbosa
Foto/Camera Chris Teague
Klipp/Editing Javier Andrade
Felipe G. Barbosa
Musikk/Music Monica Besser
Lyd/Sound Evandro Lima
Med/With Rogerio Trindade
Domingos Alcântara
Suzana Pires
Pollyana Simoes
Sandra Simoes
Bruno Mendes
Eduardo Dargains
Juliana Goncalves
Prod/Prod Anna Julia Weneck
Mauro Pizzo for
Filmes do Serro
Kopi fra/Print source Filmes do Serro
Rua dos Arcos
24 / 3o. andar
BR-20230-060 Rio de Janeiro
mauropizzo@filmesdoserro.com.br

På en avsidesliggende øy ikke langt fra Rio lever Rogério en dekadent tilværelse med sine svirevenner. Han kjemper hardt for å vinne den nyforlovede bestekameraten tilbake til det søte liv.

On a secluded island, not far from Rio, Rogério lives a decadent lifestyle together with his boozing buddies. He fights hard to convince his recently engaged best mate to return to the sweet life.

FELIPE GAMARANO BARBOSA (f. 1980, Brasil) har en MFA ved Columbia University i New York. Han viste sin første kortfilm, *La muerte es pequena*, ved Sundance 2006 og filmen ble nominert til student-Oscar samme år. *Beijo de sal* er hans eksamensfilm, vist ved en rekke internasjonale festivaler, blant annet i New York og Clermont-Ferrand. Barbosa var regiassistent på Kirill Mikhanovskys *Sohnos de peixe* som ble vist i kritikeruken i Cannes 2006.

FELIPE GAMARANO BARBOSA (b. 1980) has a MFA from Columbia University in New York and his first short *La muerte es pequena* was shown at Sundance in 2006. It was nominated for a student Oscar the same year. *Salt Kiss* was his graduation film, and has been screened at various international festivals, including New York and Clermont-Ferrand. Barbosa was assistant director for Kirill Mikhanovskys *Sohnos de peixe* which was screened at Critics Week at Cannes in 2006.

MELODRAMAT

Polen/Poland | 2006
35mm | 19 min

Regi/Direction Filip Marczewski
Manus/Screenplay Filip Marczewski
Foto/Camera Radek Ladczuk
Klipp/Editing Rafal Listopad
Musikk/Music Paktofonika
Lyd/Sound Tomasz Wiczorek
Med/With Alan Andersz
Agnieszka Krukowna
Pawel Krolkowski
Prod/Prod Andrzej Bednarek for
The Polish National
Film School
Kopi fra/Print source The Polish National
Film School
ul. Targowa 61/63
PL-90-323 Lodz
swzfilm@filmschool.lodz.pl
T: +48 426 345 820

En film om det kompliserte forholdet mellom en fjorten år gammel gutt, hans søster og hennes kjæreste. Alle søker de varme, ømhet og – fremfor alt – kjærlighet.

The complicated relationship of a fourteen-year-old boy with his sister and her boyfriend. All are in search of warmth, tenderness and – above all – love.

FILIP MARCZEWSKI (f. 1974, Lodz, Polen.) Etter studier i humaniora ved universitetet i Warszawa er Marczewski regjuddannet ved den polske filmskolen i Lodz (PWSFTViT). Han har også arbeidet for den polske allmenkringkasteren TVP og den kommersielle kanalen TVN, og parallelt med studiene har han vært assistent for Lech Majewski, Wojciech Marczewski og Leszek Dawid. *Melodramat* er hans avgangsfilm. Den har fått stor internasjonal oppmerksomhet.

FILIP MARCZEWSKI (b. 1974, Lodz) graduated from Warsaw University, department of Human Studies. He then worked for Polish public television TVP and the commercial channel TVN. Since 2002 Filip has studied film direction at The Polish National Film School. He has been assistant to Lech Majewski, Wojciech Marczewski and Leszek Dawid. *Melodramat* is his graduation film and has won international acclaim.

JAG MINNS HÅKAN
ALEXANDERSSON

I Remember Håkan Alexandersson

Sverige/Sweden | 2006
35mm | 14 min

Regi/Direction Carl Johan De Geer
Manus/Screenplay Carl Johan De Geer
Foto/Camera Carl Johan De Geer
Klipp/Editing Carl Johan De Geer
Musikk/Music Heinrich Pföhlz (1851-1933)
Lyd/Sound Owe Svensson
Prod/Prod Marianne Lindberg De Geer
for Firma MLDG®
Kopi fra/Print source Svenska Filminstitutet
v/Andreas Fock
P.O.Box 27126
SE-10252 Stockholm
T: +46 8 665 1134

Dette er en svært personlig film om fotograf, filmskaper og kunstner-rebell Håkan Alexandersson som døde i 2004. På 1970-tallet fikk Alexandersson og De Geer sitt store publikumsgjennombrudd med barneprogrammet *Tårtan* (1973), som etter hvert fikk kultstatus. De fortsatte helt inn i 1990-tallet med å lage sære tv-serier og filmer sammen, inspirert av Freud, Goethe, Bibelen og Mickey Spillane. De Geer forteller med unike bilder om 45 års samarbeid og et vennskap som til tider ble satt på hard prøve, og tar samtidig et oppgjør med myten om det kunstneriske geniet.

A disillusioned old bohemian tells the story of a long friendship with a now-dead colleague, a friendship that at times was put to a hard test. The subject, filmmaker Håkan Alexandersson, is shown in stills and film clips from 1959 to 2004. Director De Geer is a melancholic and humorous narrator.

CARL JOHAN DE GEER (f. 1938, Canada) betegner seg selv som en hardtarbeidende produsent av brukskunst innenfor ulike felt som film, foto, kunst, musikk, scenografi, litteratur, kulturjournalistikk og design. De Geer er en av Sveriges mest kjente kunstnere. Han gjorde seg for alvor bemerket som kortfilmskaper med korte, personlige dokumentarfilmer som *Jag minns Lena Svedberg* (2000), *Marmor, Hitler och jag* (2001), og den lengre *Med kameran som tröst* (2004). De Geer var oppsummerer og holdt seminar i filmscenografi på Kortfilmfestivalen i 2003.

CARL JOHAN DE GEER (b. 1938, Canada) describes himself as a hard-working producer of second-hand art in fields such as film, photography, art, music, scenography, literature, cultural journalism and design. De Geer is one of Sweden's best known artists. He has made a lasting impression as a short filmmaker with short, personal documentary films such as *Jag minns Lena Svedberg* (2000) *Marmor, Hitler och jag* (2001) and the longer *Med kameran som tröst* (2004). De Geer attended the Norwegian Short Film Festival in 2003 where he gave a seminar on film scenography and presented his evaluation lecture of Norwegian short film.

DREAMS AND DESIRES - FAMILY TIES

Storbritannia/UK | 2006
35mm | 10 min

Regi/Direction Joanna Quinn
Manus/Screenplay Les Mills
Foto/Camera Michael Tang
Klipp/Editing Paul Hibbs
Musikk/Music Tino Martinez Orts
Lyd/Sound Les Mills
Animasjon/Animation Joanna Quinn
Med/With Menna Trussler
Brendan Charleson
Rachel Atkins
Prod/Prod Les Mills for
Beryl Productions Intl. Ltd
Kopi fra/Print source Beryl Productions
International Ltd
Catrin Unwin
Chapter
Market road
UK-CF5 IQE Cardiff
studio.beryl@fut.net
T: +44 2920 226 225

Beryl Thomas har nettopp fått et digitalt videokamera, og blir invitert til å filme venninnen Mandys bryllup. Hun finner ut mens hun filmer at hun vil tøye grensene for sjangeren bryllupsvideo. Hun gjør noen kjappe bokstudier i filmspråk, og frigjøringen fra bryllupsnarrative konvensjoner avslører den sanne natur bak festlighetene og menneskelig samkvem.

Beryl Thomas has just got a new digital video-camera and is invited to film her friend Mandy's wedding. While filming Beryl realises that she longs to challenge the traditional form of a wedding-video. She quickly swats up on some basic cinematographic language skills, and the liberation from the conventional wedding narrative reveals the true nature of the festivities and personal interactions.

JOANNA QUINN ble innført i animasjonens vidunderlige verden i 1983 da hun studerte grafisk design ved Middlesex University, og fra det øyeblikket har hun aldri sett seg tilbake. Hun har i løpet av sin karriere laget seks filmer som hun har mottatt en rekke priser for, inkludert to Oscar-nominasjoner.

JOANNA QUINN Joanna was introduced to the wonderful world of animation whilst studying graphic design at Middlesex University in 1983 and from that moment on she never looked back. Her six films have received over 70 awards including 2 Oscar nominations, 3 Emmys and 4 BAFTAs. Her company Beryl Productions International has made many commercials in the UK and abroad.

CHUN GUANG DANG YANG

Bedroom Dancing

Singapore | 2006
DigiBeta | 20 min

Regi/Direction Sun Koh
Manus/Screenplay Sun Koh
Foto/Camera Pok Yue Weng
Klipp/Editing Sun Koh
Musikk/Music John Chua
Lyd/Sound Neil Lim
Med/With Sunny Pang
Grace Wan
Karen Lim
Prod/Prod Ric Aw
Kopi fra/Print source Sun Koh
Blk 1A Ontario Avenue
#02-02
Singapore 576190
emailsunkoh@gmail.com
T: +65 98 58 69 62

En adaptasjon av en sann historie fra Singapore, som er en hyllest til sex for én, sex for to og sex for kikkere.

An adaptation of a true Singapore story that celebrates sex-for-one, sex-for-two, and voyeuristic sex.

SUN KOH er annengenerasjons filmskaper i Singapore. Hun hadde stor suksess med kortfilmdebuten *The Secret Heaven* som gikk verden rundt på festivaler, og blant annet vant Silver Hugo ved den 38. Chicago International Film Festival.

SUN KOH is a second-generation filmmaker in Singapore. She had a major success with her short film debut *The Secret Heaven* which was screened at many international festivals and won various awards including the Silver Hugo at the 38th Chicago International Film Festival. *Bedroom Dancing* is her 2nd independent effort and premiered in Rotterdam International Film Festival in 2007.

NORSK FILMFORBUNDS KABELFOND

Som medlem i Norwacos kabelsektor får Norsk filmforbund hvert år overført vederlagsmidler for kabelselskapenes videreføring av fjernsynsprogrammer fra NRK, TV2 og Sveriges Televisjon. Årsmøtet i Norsk Filmforbund har bestemt at 60% av midlene skal gå til fordeling av stipend til rettighetshaverne.

KRITERIER FOR TILDELING

Maksimum størrelse på enkeltstipendet fastsettes årlig av fondsstyret. Enkeltpersoner og grupper av filmarbeidere (ikke organisasjoner) kan søke om stipend. Stipend forbeholdes de faggrupper som representerer det rettighetshaverområdet vederlaget dekker: regi, produsent, animatør, manus, foto, lyd, klipp, kostymedesign og scenografi. Ved tildeling legges det vekt på at søkeren har hatt produksjoner vist på NRK, TV2 eller SVT.

Søknadsfrist 15. oktober

Søknad skrives på eget skjema, som kan lastes ned fra www.filmforbundet.no eller fåes ved henvendelse til Norsk filmforbund.

Søknad sendes til

NORSK FILMFORBUNDS KABELFOND

Dronningensgate 16

0152 Oslo

Tlf. 22 47 46 40 E-post: post@filmforbundet.no

NORSK FILMFORBUND

NORSK FILMVEDERLAGSFOND

Norsk filmforbund har siden 1997 forhandlet fram avtale med Kulturdepartementet om vederlag for statens bruk av våre filmer. Pengene forvaltes av Norsk filmvederlagsfond. Norsk filmvederlagsfond har eget styre og administreres av Norsk filmforbund.

Avtalen skal sikre kollektivt vederlag til opphavsmenn for bruken av deres verk. Vederlaget omfatter bruk av norske audiovisuelle produksjoner som bibliotekene disponerer til utlån, samt annen statlig bruk av slike produksjoner. Med norske audiovisuelle produksjoner forstås et verk hvis opphavsmann har sitt sete eller er bosatt i Norge, eller er norsk statsborger. Avtalen omfatter også utenlandske produksjoner som er versjonert eller kommentert for det norske markedet. Vederlagsfondet bevilger også **reisestipend** for filmer som er tatt ut til festivaler. Vederlagsfondet deler ikke ut støtte til filmproduksjon.

Søknadsfrister: 1. februar – 1. juni – 1. november

Søknad om reisestøtte behandles fortløpende. Søknadsskjema kan lastes ned fra www.filmforbundet.no eller fås ved henvendelse til Vederlagsfondet. Filmografi må legges ved.

NORSK FILMVEDERLAGSFOND

Dronningensgate 16, 0152 Oslo

Tlf. 22 47 46 40 E-post: post@filmforbundet.no

NORSK FILMFORBUND

INTERNASJONAL DOKUMENTAR

filmportal.no

I samarbeid med Oslo Dokumentarkino, Film fra Sør, Cinemateket og filmtidsskriftet Z, har den norske månedsavisen **LE MONDE diplomatique** lansert en ny filmportal for kritisk film.

filmportal.no har filmkalender, nyheter, anbefalinger, klipp og anmeldelser av kritisk film, kortfilm og dokumentar (også **dokumentar.no**).

Søk også i den norske filmdatabasen «filmlex» for informasjon om mer enn 100 000 filmer, regissører og produsenter.

Norske **LE MONDE diplomatique** skriver nå fast om film og dokumentar

INTERNASJONAL DOKUMENTAR

INTERNATIONAL DOCUMENTARIES

Dokumentarfilm er utvilsomt den filmgenren som har størst gjennomslagskraft. Den går fiksjonsfilmen en høy gang som redskap for historiefortelling, politisk verktøy, og folkeopplysning. Det er genrens iboende løfte om å gi et bilde av noe sant eller virkelig, som gjør den så attraktiv, og som vekker vår nysgjerrighet og interesse. Sånn sett er dokumentarfilm en genre som kan fungere utelukkende på grunn av sitt innhold. Formen er sekundær, så lenge innholdet er sterkt nok, og man ser hvordan filmer belønnes utelukkende på grunn av sitt kontroversielle tema. Cannesvinneren Michael Moores *Fahrenheit 9/11* er et eksempel. Og årets Oscarvinner, Davis Guggenheim og *An inconvenient truth* – av noen omtalt som Al Gores power-point-presentasjon – er et annet.

Majoriteten av dagens dokumentarfilmregissører jobber innenfor en tv-tradisjon der bildet er ekvivalent med journalistens notatblokk, og der fortellingen følger reportasjens dramaturgi. Men det finnes fremdeles regissører som jobber i en mer filmatisk tradisjon, hvor de ønsker å utvikle formen, og utfordre dokumentarfilmens rammer.

I årets internasjonale dokumentarfilmprogram ønsker vi å vise hele spekteret, fra politiske reportasjefilmer som *Black Gold*, via de observerende, antropologiske dokumentarene *Ti ora enai?* og *Match Made*, til de mer poetiske og eksperimentelle filmene *Iraq in fragments* og *Kurz davor ist es passiert*, som begge har et formspråk og en fortellerteknikk som man ellers bare ser i fiksjonsfilm. Utvalget er hentet fra Docpoint i Helsinki, Tempofestivalen i Stockholm, Rotterdam International Film Festival og Cinema de réel i Paris.

Dag Johan Haugerud

Documentary film is undoubtedly the film genre that has the strongest ability to influence. It is superior to fiction when it comes to delivering a message, being a political tool or acting as a public information service. It is in the very nature of the genre that by telling a true story from real life our interest is awakened and our curiosity stimulated. As such the documentary film is a genre that works purely based on its content. The form is secondary, as long as the content is strong enough. This is reflected in how some films attract attention and praise based exclusively on the controversial themes they address. Cannes winner *Fahrenheit 9/11* by Michael Moore is one example and this year's Oscar winner *An Inconvenient Truth* by David Guggenheim, described by some as Al Gore's PowerPoint presentation, is another.

The majority of today's documentary film directors work based on a television based tradition whereby the visual representation is the equivalent of the journalists notebook, and where the narrative follows the report's theatrical form. There are, however, other directors that continue to work from a more cinematographic based tradition, in which they aim to develop the form and challenge the confines of what constitutes a documentary film.

As part of this year's international programme, we want to present the whole spectrum of approaches to documentary filmmaking, from the political documentary report such as *Black Gold*, via the observational, anthropological documentary *What Time Is It?* and *Match Made*, to the more poetic and experimental films *Iraq in Fragments* and *It Happened Just Before* which both have a narrative form and story-telling technique that is more generally found in fiction films. The selection was based on the programmes screened at Docpoint in Helsinki, Tempo Festival in Stockholm, Rotterdam International Festival and Cinema de Réel in Paris.

BYHÖVDINGEN OCH JAG

The Headman and I

Sverige/ Sweden | 2006
35mm | 14 min

Regi/Direction PeÅ Holmquist
Foto/Camera PeÅ Holmquist
Sutha Rithnatikul
Thomas Lindén
Klipp/Editing Toby Trotter
Prod/Prod PeÅ Holmquist for
HB PeÅ Holmquist Film
Kopi fra/Print source Swedish Film Institute
International Department
P.O. Box 27 126
SE-102 52 Stockholm
andreas.fock@sfi.se
T: +46 8 665 11 00

I 1969 var PeÅ Holmquist en 21 år gammel mote fotograf, som var opptatt av popkultur og jetsettliv. Men verden var i forandring, Vietnamkrigen pågikk, og påvirket av tidens politiske strømninger kjøpte PeÅ en enveisbillett til Kambodsja. På denne turen møtte PeÅ den lille landsbyen Hmong byhøvdning Lao Tung. Dette møtet forandret Holmquists liv en gang for alle. Nå, over tretti år senere, har PeÅ returnert til Hmong for å treffe Lao Tong igjen. Holmquist blander opptak fra 1969 med opptak fra i dag, og har laget en overraskende film som er både personlig og allmenngyldig på en gang.

In 1969 PeÅ Holmquist was 21 and a flashy fashion photographer. But things were wrong in the world; the Vietnam War was raging. PeÅ bought a one-way ticket to Cambodia. During his long journey, PeÅ met the Hmong headman, Lao Tong, high up in the Thai mountains – a meeting that was to change PeÅ's life forever. Now PeÅ has returned, to see Lao Tong again and to find out more about their first meeting. It's a personal film, with sequences from 1969 and the present, and with a surprising end.

PEÅ HOLMQUIST (f. 1947) er en uavhengig filmskaper som hovedsakelig jobber i Midtøsten og i Europa. Han har regissert og produsert over 50 dokumentarer. Holmquist har co-regissert flere filmer sammen med Suzanne Khardalian, blant disse er *The Lion from Gaza* (1996), *Her Armenian Prince* (1997), *From Opium to Chrysanthemums* (2000) og *Where Lies My Victory* (2002).

PEÅ HOLMQUIST (b. 1947) is an independent filmmaker mostly working in the Middle East and in Europe. He has directed and produced more than 50 documentaries. Holmquist has co-directed several documentaries with Suzanne Khardalian, among them *The Lion from Gaza* (1996), *Her Armenian Prince* (1997), *From Opium to Chrysanthemums* (2000) and *Where Lies My Victory* (2002).

BLACK GOLD

UK | 2006
BetaSP | 78 min

Regi/Direction Marc & Nick Francis
Foto/Camera Marc & Nick Francis
Klipp/Editing Hugh Williams
Musikk/Music Andreas Kapsalis
Lyd/Sound Marc & Nick Francis
Prod/Prod Marc & Nick Francis for
Speak-It Films and Fulcrum
Productions

Kopi fra/Print source Speak-It Films
Nick Francis
Studio 2U
Leroy House
436 Essex Road
UK-N1 3QP London
nick@ speak-it.org
T: +44 207 226 0444

Kaffebønnene har en lang vei å reise før de ender opp i din og min latte. Eller cortado. Og mens vestens innbyggere kan fråtse i et kaffeutvalg for ethvert behov, får de etiopiske kaffebønderne kun kjenne den bitre smaken av urettferdig handel. Kaffe er gull for alle utenom de som dyrker den, og gapet mellom kaffebøndernes inntekt og salgsagentens profitt er enorm. Flere bønder velger derfor å slutte med kaffeproduksjon, og heller gå over til å dyrke khat. Denne filmen gir et avslørende innblikk i kaffeindustrien, men viser samtidig at det finnes håp. Brødrene Francis følger Tadesse Meskela i sin kamp for å opplyse konsumenten og oppnå en mer rettferdig handel. *Black Gold* er en oppsiktsvekkende film, som garantert får kaffen til å smake litt annerledes.

Coffee beans travel a long way before they end up in our lattes. Or cortados. And while western populations can choose from an overwhelming selection of coffees, the Ethiopian coffee farmers are left with the bitter taste of unfair trading practices. Coffee is gold for everyone except the very people who grow it, and the gap between the coffee farmers' incomes and the sales agents' profit is enormous. Many farmers are now choosing to stop producing coffee and instead opt for a more lucrative crop – chat. This film gives a revealing insight into the coffee industry, but at the same time shows that there is hope. The Francis brothers follow Tadesse Meskela in his fight to inform the consumer and achieve more fair trade. *Black Gold* is an eye-opening film that is guaranteed to make your coffee taste a little different.

MARC & NICK FRANCIS er uavhengige dokumentarister som jobber med sosiale og globale tema i sine filmer. Gjennom sitt produksjonsselskap Speak-it har arbeidene deres fått støtte av Sundance Institute, Channel 4 British Documentary Film Foundation og UK Film Council. *Black Gold* er deres første helafstens dokumentarfilm. Den hadde premiere på Sundance Film Festival og blir for tiden distribuert på kino og sluppet på DVD i Nord-Amerika.

MARC & NICK FRANCIS are independent documentary filmmakers focusing on social, global and human rights stories. Through their production company Speak-it, their work has been supported by the Sundance Institute, the Channel 4 British Documentary Film Foundation and the UK Film Council. *Black Gold* is their first feature-length documentary. It premiered at the Sundance Film Festival and is currently being released for cinema and DVD distribution in North America.

ALLA MÅR BRA

Everyone's Fine

Sverige/Sweden | 2006
DigiBeta | 157 min

Regi/Direction	Rainer Hartleb
Foto/Camera	Lars Lundgren Staffan Lindqvist Rainer Hartleb
Klipp/Editing	Rainer Hartleb
Musikk/Music	Michal Leszczylowski Cecilia Fredén Käbi Laretei
Lyd/Sound	Cinepost Leif Westerlund
Prod/Prod	Rainer Hartleb for Olympia Filmproduktion
Kopi fra/Print source	Swedish Film Institute International Department P.O. Box 27 126 SE-102 52 Stockholm T: +46 8 665 11 00

Filmene om Jordbro-barna er en unik dokumentarfilmserie, som ikke bare handler om en gruppe mennesker i stockholmsforstaden Jordbro, men som også har blitt et slags portrett av det svenske sosialdemokratiet. Den første filmen kom allerede i 1972, og i fjor, 34 år og fire filmer senere, kom den femte filmen som har fått tittelen *Alla mår bra*. Og igjen møter vi Jordbro-barna som nå er 40 år og som har barn selv. Gjennom film- og videoklipp fra fire tiår ser vi hvordan livene deres har utviklet seg, på godt og vondt. Siden Hartleb kjenner sine intervjuobjekter ut og inn, kommer han tett inn på dem. De har tillit til ham, som både menneske og regissør, og gjennom respekt og fokus på det generelle klarer Hartleb å vise et nært og samtidig gjenkjennelig portrett av en gruppe mennesker og et samfunn.

These films about children from Jordbro constitute a unique documentary series, one that in its totality can be seen not only as the documentation of a group of people living in Stockholm's suburb Jordbro, but also as a kind of portrait of Swedish social democracy. The first film was made in 1972. Four films and 34 years later, the most recent film was finished last year and is entitled *Everybody's Fine*. The children from Jordbro are now in their forties and have children of their own. We are shown how their lives have unfolded, for better or worse, through film snippets and video clips selected from the decades Hartleb has been filming. It is no doubt because Hartleb knows his interview subjects so well that he manages to get so close to them. They trust him, both as a person and as a director. Through this mutual respect and by focussing on the general rather than the specific, Hartleb manages to present an intimate and yet instantly recognisable portrait of a group of individuals and their community.

RAINER HARTLEB (f. 1944, Tyskland) er en tysk-svensk dokumentarfilmskaper som har fulgt en gruppe mennesker i Jordbro fra de var sju år og fram til i dag da de er i 40-årsalderen. Dokumentarserien finnes i seks deler hittil. Dokumentaren *En pizza i Jordbro* (1994) ble belønnet med en guldbagge og *Alla mår bra* ble tildelt TV4s filmpris Guldstolen for 2006.

RAINER HARTLEB (b. 1944, Germany) is a German-Swedish documentary filmmaker. He has followed a group of people from Jordbro since 1972 when they were seven years old until today when they are in their forties. This is the sixth episode in the series consists to date. *En pizza i Jordbro* (1994) was awarded the annual Guldbagge by the The Swedish Film Institute, and *Everyone's Fine* won a Golden Chair (TV4's film award) in 2004.

MATI VERTMPRENI**Their Helicopter**

Georgia/UK | 2006

BetaSP | 22 min

Regi/Direction	Salome Jashi
Foto/Camera	Tato Kotetishvili
Klipp/Editing	Salome Jashi
Lyd/Sound	Irakli Metreveli
	Salome Jashi
Med/With	Niko Ardoteli
	Marina Daiauri
	Giorgi Ardoteli
	Taia Ardoteli
	Levan Ardoteli (participants)
Prod/Prod	Salome Jashi
Kopi fra/Print source	Salome Jashi
	121 Zemoedzisi Street
	GE-0160 Tbilisi
	salomejashi@yahoo.com
	T: +995 93 323 929

SALOME JASHI avla eksamen ved det statlige universitetet i Tbilisi i 2002 og Caucasus School of Journalism and Media Management i 2003. For tiden arbeider hun som frilans dokumentarfilmskaper for et fjernsynsselskap i Georgia. I tillegg til fjernsynsproduksjoner har hun også laget uavhengige videoinstallasjoner. Hun har nylig gjort ferdig en MA i Documentary by Practice ved fakultetet for Media Arts ved Royal Holloway, University of London.

SALOME JASHI graduated from Tbilisi State University in 2002 and Caucasus School of Journalism and Media Management in 2003. Currently she works for a Georgian television company and is a freelance documentary filmmaker. Along with television production she has independently made short video installations. She has recently completed an MA in Documentary by Practice, department of Media Arts at Royal Holloway, University of London.

En del av sivilisasjonen har landet i villmarken. Mer presist handler det om et tsjetsjensk militærhelikopter som har krasjet i nærheten av en bondegård, og som bondefamilien prøver å integrere så godt de kan. For hva kan ikke et havarert helikopter brukes til? Bibliotek, fjøs, barnehage? Eller et arkitektonisk kunstverk? *Helikopteret* er en uvanlig og vakker film som viser hvordan noe som i utgangspunktet er et fremmedelement, blir en naturlig del av omgivelsene idet det får en funksjon.

Ten years ago, a Chechen military helicopter crashed in Upper Khevsureti, Georgia. As it turned out to be useless for a library, cows found a shelter and children set up their private playground in it. In a land free from electric cables and modern buildings the ruined helicopter turned out to be unique and precious. Through the wrecked 'eyes' of the helicopter this observational documentary tells a story of the eldest, middle and youngest in the Ardoteli family and their exposure to just one piece of civilisation.

TRUE TO LIFE

Sverige/Sweden | 2005
DV/DVCam | 38 min

Regi/Direction Gunvor Nelson
Prod/Prod Gunvor Nelson
Kopi fra/Print source Film Form
Svarvargatan 2
SE-112 49 Stockholm
info@filmform.com
T: +46 86 518 426

De frodige nærbildene av blomster og blader i *True to Life* blir aldri bare pene bilder. Det ustanselig bevegelige kameraet skyver blader til side og raslingen på lydsporet framstiller naturen som en nærgående reise inn i planteriket – en konfrontasjon. Dette er en intim studie av følelsesmessige landskap som avslører en annerledes livskraft og livssyklus. Den gjennomtrengende linsen er hard både mot det sarte bladverket og mot tilskuerens netthinne. Gunvor Nelson er til stede i Grimstad og vil introdusere filmen.

The lush flower and leaf close-ups in *True to Life* never become pretty pictures. The continually moving camera pushing leaves aside and rustling on the sound track depict nature as a close journey into plants – a confrontation. This is an intimate study of emotional landscapes revealing another life force and cycle. The penetrating lens is heavy both on the delicate leaves and on the viewer's retina. Gunvor Nelson will be present to introduce the film.

GUNVOR NELSON var en nøkkelfigur i det livskraftige filmmiljøet på USAs vestkyst fra midten av sekstitallet til tidlig på nittitallet, da hun vendte tilbake til sitt fødeland Sverige, hvor hun har fortsatt med å arbeide med film, video, maleri og tegning. Hennes poetisk ekspansive arbeider gjorde henne til en av de mest eksperimentelle kunstnerne, uten noen definerbar stil, men snarere en vedvarende estetisk belysning av slike flyktige og intime emner som barndom, aldring, å være avskåret fra hjemmet, hukommelse, kvinnerollen, døden og naturens symbolske krefter.

GUNVOR NELSON was a key figure in the vibrant American West Coast film scene from the mid-Sixties through the early Nineties, when she returned to her native Sweden, where she has continued to work in film, video, painting, and drawing. Her poetically expansive work has made her one of the most experimental of artists, with no definable style, but rather a sustained aesthetic illumination of such elusive and intimate matters as childhood, aging, displacement, memory, women's roles, death, and the symbolic forces of nature.

OBERÄTTAT

Untold

Sverige/Sweden | 2006
BetaCam SP | 40 min

Regi/Direction	Staffan Lamm
Foto/Camera	Staffan Lamm
Klipp/Editing	Stefan Sundlöf
Musikk/Music	Magnus Sjöström Jan Strand
Lyd/Sound	Anders Nyström
Prod/Prod	Klara Björk Daniella Prah for Filmkreatörerna
Kopi fra/Print source	Filmkreatörerna Adlerbethsgatan 19 SE-112 55 Stockholm info@filmkreatorema.com T: +46 084 407 565

STAFFAN LAMM (f. 1937) har jobbet som frilans dokumentarfilmskaper siden tidlig på 1960-tallet, først og fremst for svensk tv, men også som filmfotograf, manusforfatter og regissør. Han regisserte etter eget manus til spillefilmen *Morfars resa* (1993), og hans prisbelønte *Russelltribunalen* ble vist på Kortfilmfestivalen i 2005.

STAFFAN LAMM (born 1937) has worked as a freelance documentary filmmaker since the early '60s. He has mostly worked for Swedish television, but he has also been a cinematographer, a scriptwriter and a director. Lamm directed and wrote the feature film: *Grandfather's Journey* (1993) and his award-winning *The Russell Tribunal* was shown at the Norwegian Short Film Festival in 2005.

Oberättat er en dokumentarfilmsuite i seks deler, som består av arkivmateriale i form av stillbilder og film. Dette er materiale som Lamm har samlet gjennom mange år, men som aldri har vært vist. Hver enkelt del er som en kort novellefilm, og forteller om møter med mennesker og gamle minner.

1. *Uroen*: «Da morfar var sju år gammel ble han sendt til et hjem for psykisk syke barn. Hans skjebne både skremte og lokket meg, og det ble til at jeg levde mitt liv i hans tegn.»
2. *Hjemløsheten*: «Jeg kom til et forfallent hus, et hjem uten innbyggere og innbyggere uten hjem, og filmet dem som besatt. Hos Hanna ble jeg i mange timer.»
3. *Drømmen*: «Dette er en drøm som stadig kommer tilbake, like ubehagelig hver gang. En vandring gjennom mormor og morfars enorme leilighet ...»
4. *Hjemreisen*: «Jeg filmet materialet høsten 1970 da en gruppe pasienter på Sidsjöns mentalsykehus fikk reise hjem på en kort permisjon ...»
5. *Brannen*: «Intervjuet med den norske spionen Selmer følte som en skuffelse. Og filmopptakene fra brannen etterpå kunne jeg ikke bruke til noe da, i 1971. Når jeg ser materialet igjen vet jeg fremdeles ikke hva som skjedde, og hvorfor.»
6. *Fotomanien*: «Morfars bilder fra sommeren 1931 fyller en hel kasse. Det var den eneste perioden han tok bilder. Når jeg ser dem nå er det ikke bare mengden som skremmer meg.»

Untold is a documentary in six episodes, making use of long-archived stills and motion film. Lamm collected the material over the course of many years but none of it has ever been screened before. Each individual episode is a short film in itself, telling of encounters with different people and memories from times past.

1. *Anxiety*: «When Grandfather was seven years old he was sent to a home for psychologically disturbed children. His fate scared me, and yet at the same time it fascinated me, with the result that his life has considerably affected my own.»
2. *Homeless*: «I arrived at a derelict house, a home without inhabitants, and inhabitants without a home, and I filmed those that were there. I stayed with Hanna for hours.»
3. *Dream*: «This is a recurring dream, equally disturbing every time. A roam through my grandparents' vast apartment»
4. *Journey Home*: «I filmed this in the autumn of 1970 when a group of in-patients at Sidsjöns mental institution were allowed out for a short visit home.»
5. *Fire*: «The interview with Selmer- the Norwegian spy, felt like a disappointment. And back then, in 1971, there was no use for the footage from the fire. Today, when I look at it again, I still do not actually understand what happened, and why.»
6. *Photomania*: «My grandfather's photos from the summer of 1931 fill up a whole box. This was the only time he ever used a camera. When I look at them now, it isn't only the quantity that frightens me.»

MATCH MADE

Singapor/Singapore | 2006
DigiBeta | 48 min

Regi/Direction Mirabelle Ang
Foto/Camera Susan E. Kim
Klipp/Editing Mirabelle Ang
Lyd/Sound Nathan Ruyle
Prod/Prod Mirabelle Ang
Kopi fra/Print source Mirabelle Ang
1212 N. Edgemont Street #6
CA 90029 Los Angeles
USA
mirabellea@yahoo.com
T: +1 661 644 2290

MIRABELLE ANG er født i Singapore og har en master i kunst fra California Institute of the Arts. Hun er for tiden bosatt i Los Angeles.

MIRABELLE ANG graduated from California Institute of the Arts in 2006 with an MFA in Film & Video. She was born in Singapore with an inquisitive mind that has led her to explore various walks of life, a challenge she relishes. Mirabelle is currently based in Los Angeles.

I møtet mellom kapitalisme og fattigdom oppstår stadig nye forretningsideer. De nye ekteskapsagentene i Saigon tilbyr skreddersydde hustruer til rike kinesiske forretningsmenn. Dette gjøres gjennom en form for audition, hvor kandidatene samles på et hotellrom der kjøperne kan komme inn og plukke ut den perfekte hustru. Agentene tar seg av alt, fra rekruttering av kandidater til selve bryllupseremonien, fra utskrift av helseattester til bryllupsvideo. Gjennom observasjon og intervju gir *Match Made* et lite innblikk i denne kyniske agentvirksomheten, og følger en kjøper og hans nye brud, fra audition og fram til bryllupet.

Each day, men from various parts of Asia make a stop in Ho Chi Minh City (Saigon) where they embark on their search for a perfect match. Using verité footage and interviews, *Match Made* offers a glimpse into the intricate network of the buying and selling of women as brides from villages around Saigon.

TUPAKKATYTÖT

Tobacco Girls

Finland | 2006
DigiBeta | 57 min

Regi/Direction Tarja Mattila
Manus/Screenplay Tarja Mattila
Foto/Camera Marita Hällfors
Timo Heinänen
Hannu Vitikainen
E.E.Hirvonen
Heikki Ahola
Klipp/Editing Heikki Ahola
Timo Peltola
Musikk/Music Timo Peltola
Lyd/Sound Laura Kuivalainen
Prod/Prod Arto Halonen for
Art Film production AFP
Ltd.
Kopi fra/Print source The Finnish Film Foundation
Niko Liinamaa
Kanavakatu 12
FI-00160 Helsinki
marja.pallassalo@ses.fi
T: +358 962 203 021

En jente i trettiårene gråter og ler hysterisk på en gang. «Sånn ser en hardt presset person ut,» sier hun mellom tårene. Og hardt presset ble hun etter å ha blitt permittert fra Amer tobakksfabrikk våren 2004, sammen med 260 andre, de fleste kvinner. I Mattilas rørende (og opprørende) film følger vi tre tobakksarbeidere i løpet av et år, og får et nakent og ubehagelig innblikk i arbeidslidighetens verden. Vi får se hvordan kvinnene stanger mot byråkratiet, og hvordan kravene om datakurs og jobbsøkerkurs bare oppleves som bortkastet og desillusjonerende så lenge arbeidsmarkedet er så godt som ikke-eksisterende. Vi er også med kvinnene i deres hjemmesituasjon og ser hvordan de slåss mot et forfall som lurar på alle områder, og som gir seg uttrykk i form av vektøkning, tap av kontakt med venner og kollegaer, og manglende kontroll med økonomien. Men filmen kan også ses som en morsom og tankevekkende studie av begrepet «arbeid». Den viser oss hvordan arbeidet definerer vår personlighet, og hvor stort gap det faktisk er mellom de mulighetene vi forespeiler oss selv, og de mulighetene samfunnet tilbyr. For de aller fleste er valgfrihet en illusjon – i alle fall når det gjelder arbeid og karriere – og det å realisere det man anser som sitt potensial, er når alt kommer til alt helt urealistisk.

TARJA MATTILA (f. 1969) kommer fra en arbeiderklassefamilie hvor foreldrene var politisk aktive. Senere i livet har Mattila vært ansatt i en fagforening og startet deretter som frilansjournalist og arbeider for Finsk Riksringkasting. I sine reportasjer og dokumentarer har hun fokusert på sosiale spørsmål.

TARJA MATTILA (b. 1969) comes from a working class family with parents that were politically active. Later in her life, Mattila was employed by a trade union, and then moved on to become a free lance journalist, working for the Finnish Broadcasting Company. In her reportages and documentaries, she has concentrated on social issues.

The documentary film *Tobacco Girls* is a story of working class women that were made redundant from the Amer tobacco company in the spring of 2004. It describes the last days in the factory and what kinds of problems women face in trying to find new jobs. The film follows the lives of some women made redundant over a year and especially how this affects them and the kinds of problems they have to solve. Most of these women have been working in the factory for the best part of their working lives and it is difficult to take on a new job. Younger women try to retrain themselves or are looking for new employment. One of the main characters has a case being heard in a labour court because associates have afflicted her. The other one finds a solution by undertaking to be her mother's caregiver. The theme developed shows how globalization has changed the thinking in manufacturing. Factories are disbanded so that the production can be removed to an area where labour costs are lower, and like at Amer, to enhance the company image. Older workers become unemployed.

IRAQ IN FRAGMENTS

USA | 2006
35mm | 94 min

Regi/Direction	James Longley
Foto/Camera	James Longley
Klipp/Editing	Billy McMillin Fiona Otway James Longley
Musikk/Music	James Longley
Lyd/Sound	James Longley
Prod/Prod	John Sinno James Longley for Typecast Pictures
Kopi fra/Print source	Typecast Releasing Nick Collecchi 3131 Western Ave Suite 514 USA Seattle, WA 98121 nick@typecastfilms.com T: +1 206 322 0882 xt 205

JAMES LONGLEY (f. 1972) har studert film ved University of Rochester og Wesleyan University i USA, og det All-russiske Institutet for Film (VGIK) i Moskva. Han dro til Palestina i 2001 for å lage sin første helafstens dokumentarfilm, *Gaza Strip*. Filmen, som gir et intimt innblikk i livene til palestinere i det israelsk-okkuperte Gaza, har vunnet anerkjennelse fra kritikere ved en rekke internasjonale filmfestivaler og amerikanske kinoer. *Iraq in Fragments* har vunnet mange priser, og ble nominert for en Oscar i 2007 for beste dokumentarfilm.

JAMES LONGLEY (b. 1972) studied film at the University of Rochester and Wesleyan University in the United States, and the All-Russian Institute of Cinematography (VGIK) in Moscow. He traveled to Palestine in 2001 to make his first feature documentary, *Gaza Strip*. The film, which takes an intimate look at the lives of Palestinians in Israeli-occupied Gaza, screened to critical acclaim at a number of international film festivals and in several U.S. theaters. *Iraq in Fragments* has received many awards, and was nominated for an Academy Award this year for best documentary feature.

Den amerikanske regissøren James Longley spilte inn scener i Irak mellom mars 2003 og april 2005, noe som den nylig avgåtte forsvarsminister Donald Rumsfeld aldri anerkjente, men i stedet ristet av seg ved å si at «du kan ikke lage omelett uten å knuse noen egg». Longleys tålmodighet og omsorgsfulle komprimering av 300 timer med materiale fikk sin belønning. Han endte opp med en imponerende, fremragende skutt og sannferdig dokumentar om et land revet i stykker av krig. Filmen flyter av gårde som poesi. *Iraq in Fragments* gir oss tre intime, følelsesvekkende syn på Irak etter okkupasjonen. Filmen blir fortalt av menneskene Longley filmet. Det første blikket på det moderne Irak tilhører en elleveårig gutt som arbeider i et bilverksted i Bagdad under nøye oppsyn av en slektning. Til tross for at han har gått på skolen, er gutten nesten analfabet. Hans arbeid i verkstedet blir en allegori over livene til undersåttene under Saddam Husseins styre. Scenen flytter seg fra sunni-området til sjia-byen Nasiriyah i det sørlige Irak, hvor hovedpersonen Sadr følger sjiamuslimenes radikale valgkampanje. Kameraet dokumenterer også en sjia-gruppe som utfører et angrep som er ment å gjøre slutt på salg av brennevin og skal være et voldelig slag mot spanske soldater i Najaf. Sekvensen føles som et fatalt motangrep på realiseringen av demokrati i Irak. En kurdisk murer står for den tredje synsvinkelen. Han ønsker amerikanerne velkommen til sitt land, som gløder av farger og med hypnotiske landskap, fordi de brakte med seg en ny, ustabil form for frihet, til og med uavhengighet. Kurderne må imidlertid innrømme at Amerikas hånd når overalt.

The American director James Longley shot scenes in Iraq between March 2003 and April 2005, which the recently resigned Secretary of Defence Donald Rumsfeld never acknowledged, but instead shrugged off by saying that «you can't make an omelette without breaking some eggs». Longley's patience and his careful compressing of 300 hours of material was rewarded. He came away with an impressive, magnificently shot and truthful documentary about a country torn apart by war. The film flows like poetry. *Iraq in Fragments* offers three intimate, emotion-stirring views on Iraq after the occupation. The film is narrated by the people Longley filmed. The first look at modern Iraq is that of an 11-year-old boy who works in a garage in Baghdad under strict management of a relative. Despite schooling, the boy is nearly illiterate. His labour in the garage becomes an allegory of the lives of the subjects of Saddam Hussein's reign. The scene moves from the Sunni area to the Shi'a city of Nasiriyah in southern Iraq where the protagonist Sadr follows Shi'a Muslims' radical election campaign. The camera also records a Shi'a group performing an attack meant to put an end to the sale of alcohol and a violent blow against Spanish troops in Najaf. The sequence feels like a fatal counter attack to the actualisation of democracy. A brick-maker Kurd offers us the third viewpoint. He welcomes the Americans to his country, ablaze with colour and offering hypnotic landscapes, because they brought with them a new unstable kind of freedom, even independence. However, the Kurds nevertheless have to admit that the hand of America reaches everywhere.

KURZ DAVOR IST ES PASSIERT

It Happened Just Before

Østerrike/Austria | 2006
DigiBeta | 72 min

Regi/Direction	Anja Salomonowitz
Manus/Screenplay	Anja Salomonowitz
Foto/Camera	Jo Molitoris
Klipp/Editing	Frédéric Fichet Gregor Wille
Musikk/Music	Florian Richling and David Salomonowitz
Lyd/Sound	Eric Spitzer
Med/With	Rainer Halbauer Otto Pikal Anna Sparer Leopold Sobotka
Prod/Prod	Gertrud Tauchhammer Gabriele Kranzelbinder Alexander Dumreicher-Ivanceanu for Amour Fou Filmproduktion
Kopi fra/Print source	Austrian Film Commission Anne Laurent Stiftgasse 6 AT-1070 Vienna festivals@afc.at T: +43 1 526 3323 203

Kurz davor ist es passiert er en film om trafficking, som låner grep fra thrillersjangeren, og som på mange måter sprenger dokumentarfilmens rammer. Manuset er basert på historier fra trafficking-ofre, og består av en rekke monologer som gjenfortelles av fem forskjellige mennesker: en taxi-sjåfør, en diplomat, en bartender, en tollfunksjonær og en nabokone. Ingen av dem er skuespillere, og ingen har nødvendigvis noe mer kjennskap til trafficking enn andre. Det eneste de har til felles er at de – i likhet med veldig mange – har befunnet seg i nærheten av steder hvor overgrepene har funnet sted. Ved å la ofrenes historier komme til uttrykk gjennom vanlige menneskers stemmer, skaper Salomonowitz, paradoksalt nok, en uvanlig nærhet til temaet. *Kurz davor ist es passiert* er en subtil og stilisert film, hvor det meste skjer utenfor bildet og mellom ordene, og som nettopp derfor formidler alvor og brutalitet på en særdeles inntrengende måte.

It Happened Just Before is an artistic confrontation with the global phenomenon of trafficking in women. Anja Salomonowitz has chosen an unusual approach to the theme: her film is based on real narratives by women who were the objects of trafficking, which were then re-worked into a documentary screenplay by the director. The stories are not retold by actresses but by people who have a direct relationship to events and places in the film: a customs officer, a village inhabitant, a bar-keeper in a bordello, a woman diplomat and a taxi driver. A film about false promises, exploitation and disappointment.

ANJA SALOMONOWITZ som har studert film i Wien og Berlin, lager politiske dokumentarer i grenselandet mellom fiksjon og dokumentar. Arbeidene hennes har høstet internasjonal anerkjennelse, blant andre *You Will Never Understand This*.

ANJA SALOMONOWITZ studied film in Vienna and Berlin. She makes political documentaries on the borders between fiction and documentation. Her works have received international recognition, among them, *You Will Never Understand This*.

TI ORA EINAI? What Time is It?

Hellas/Greece | 2007
DigiBeta | 26 min

Regi/Direction Eva Stefani
Manus/Screenplay Eva Stefani
Foto/Camera Eva Stefani
Klipp/Editing Alekos Sampsonides
Lyd/Sound Nikos Zoipoulos
Prod/Prod Eva Stefani for Graal
Kopi fra/Print source Eva Stefani
18 Panagi Benaki
GR-11471 Athens
evastefani@gmail.com
T: +30 693 246 5828

EVA STEFANI har blant annet laget *The Box (To Kouti)* (2004) tidligere. Stefani er ikke så opptatt av sak og tema som av form og historiefortelling. Hun er mot enhver form for faktainformasjon, og mener at tilskueren ikke nødvendigvis behøver bakgrunnsinformasjon for å oppfatte en historie.

EVA STEFANI is responsible for films such as *The Box (To Kouti)* (2004). She is more concerned with form and narrative than with subject and theme. Stefani is averse to all forms of factual information and believes that the viewer does not necessarily need background information to understand a story.

Hvor mye er klokka? viser et fragment av en større historie. Det handler om to menn, Elias og Christos, som er venner. De har samme alder og vektklasse, og begge mangler både hår og penger. Og det er omtrent alt vi får vite. Vi møter dem på et tidspunkt hvor Christos tilbyr Elias å flytte inn til ham. Resten av filmen består av en rekke situasjoner hvor Christos og Elias sitter inne i en trang leilighet og krangler. Elias er tidvis ganske beruset. Han ber Christos gå og få tak i mer vin. Men Christos, som er bekymret for Elias' helse og vil at han skal drikke mindre, kjøper cola i stedet. Deretter lager han en vegetargryte til Elias, som Elias nekter å spise fordi han heller vil ha kjøtt. Etter nye krangler er plutselig rollene snudd om. Nå er det Christos som er syk, og Elias som prøver å få i ham mat. I all sin enkelhet er dette en film som etterlater publikum med mange spørsmål, og som blir sittende i lenge etter at den er over.

What Time Is It? is a fragment of a bigger story. It is about two men who are friends: Elias and Christos. They are the same age and weight, and neither of them have enough hair or money. And that is just about all we get to know. We first meet them when Christos is asking Elias if he would like to move in with him. For the rest of the film Christos and Elias sit in their cramped flat and argue. At times, Elias gets pretty drunk. He asks Christos to go get more wine. But Christos is worried about Elias' health and wants him to drink less, so he buys him cola instead. He then makes some vegetarian food for Elias, which Elias refuses to eat because he wants meat. After a new round of arguments the roles are suddenly reversed. Now it is Christos that is ill, and Elias who tries to make him eat something. In all its simplicity this film leaves the audience asking many questions, and stays with them for a long time after the end.

OPERATION FILMMAKER

USA | 2007
DV/DVCam | 95 min

Regi/Direction	Nina Davenport
Manus/Screenplay	Nina Davenport
Foto/Camera	Nina Davenport
Klipp/Editing	Nina Davenport Aron Kuhn
Musikk/Music	Sheldon Mirowitz
Lyd/Sound	Nina Davenport
Prod/Prod	Nina Davenport
Kopi fra/Print source	David Schisgall Nina Davenport 56 Seventh Avenue #12c NY-10011 USA ninadavenport@earthlink.net T: +1 917 902 0263

NINA DAVENPORT har sin utdannelse fra Harvard University og begynte å arbeide som fotograf og dokumentarfilmskaper. Filmene hennes er vist på en rekke internasjonale filmfestivaler og har mottatt flere priser. Hun bor og arbeider i New York. Filmer i utvalg: *Always a Bridesmaid* (2000) og *Parallell Lines* (2003).

NINA DAVENPORT graduated from Harvard University in 1999 and has since worked as a photographer and documentary filmmaker. Her films have screened at various international film festivals and have earned numerous awards and grants. Davenport lives and works in New York City. Selected documentaries: *Always a Bridesmaid* (2000) and *Parallell Lines* (2003).

Like etter Bagdads fall i 2003 står en ung og karismatisk filmstudent, Muthana Mohmed, i ruinene av byens filmskole og forklarer for et amerikansk tv-publikum at hans drøm om å bli filmskaper har blitt ødelagt – først av Saddam Hussein og så av amerikanske bomber. Denne korte, tilfeldige opptredenen på MTV forandrer Muthanas liv for alltid. Regissør og skuespiller Liev Schreiber sitter nemlig og ser tv i USA og stopper med ett kanalzappingen, fullstendig bergtatt. Han har skyldfølelse overfor en krig han var imot og bestemmer seg for å gi denne ukjente irakeren sitt livs mulighet – å komme til Praha for å arbeide på en amerikansk film, *Everything is Illuminated*. På settet kommer uoppfylte forventninger til å komplisere forholdet mellom Muthana og hans amerikanske velgjørere i det som utvikler seg til et tverrkulturelt prosjekt som kommer skjevt ut. Filmskaperen Nina Davenport blir mer og mer innblandet i den unge irakerens liv når hans visum er i ferd med å gå ut, og trusselen om å måtte returnere til Bagdad blir overhengende. *Operation Filmmaker*, som er avslørende på mange nivåer, tar for seg maktdynamikken mellom den amerikanske filmskaperen og hennes irakiske emne og blir til en engasjerende parabel om den amerikanske invasjonen i Irak.

Soon after the fall of Baghdad in 2003, a young and charismatic film student, Muthana Mohmed, stands in the rubble of the city's film school and explains to an American television audience that his dream of becoming a filmmaker has been destroyed – first by Saddam Hussein, then by American bombs. This brief, fortuitous appearance on MTV changes Muthana's life forever. Watching in the United States, actor/director Liev Schreiber stops channel surfing, utterly captivated. Feeling guilty about a war he opposed, Schreiber decides to extend to the unknown Iraqi the opportunity of a lifetime – to come to Prague to work on an American movie, *Everything is Illuminated*. On set, frustrated expectations complicate the relationship between Muthana and his American benefactors in what becomes a cross-cultural endeavor gone awry. Filmmaker Nina Davenport becomes increasingly entangled in the young Iraqi's life as his visa is about to expire and the threat of returning to Baghdad looms. *Operation Filmmaker*, is revealing on several levels as it addresses the power dynamics between the American filmmaker and her Iraqi subject. What unfolds is an engaging parable about the American invasion of Iraq.

SANTIAGO

Brasil/Brazil | 2006
DigiBeta | 80 min

Regi/Direction João Moreira Salles
Foto/Camera Walter Carvalho
Klipp/Editing Eduardo Escorel e Livia Serpa
Lyd/Sound Jorge Saldanha e Denilson Campos
Prod/Prod Mauricio Andrade Ramos
VideoFilmes Produções Artísticas Ltda
Kopi fra/Print source VideoFilmes Produções Artísticas Ltda
Maria Carlota Bruno and/or Isabel Monteiro
Praça Nossa Senhora da Glória
46
BR-22211-110 Rio de Janeiro
isabel@videofilmes.com.br
T: +55 21 3094 0810

Santiago er en uvanlig film. Den låner fortellerstruktur, bildekomposisjon og poesi fra fiksjonsfilmen, men er likevel umiskjennelig en dokumentar. I 1992 bestemte João Salles seg for å lage en film om familiens gamle butler, Santiago, hvis historie og fargerike personlighet fascinerte ham da han var barn. Han gjorde en rekke opptak av Santiago i sitt barndomshjem, men hadde ingen klar retning for filmen, og la derfor prosjektet på is. Da Santiago døde ti år senere, bestemte Salles seg for å fullføre filmen likevel. Målet var å lage en biografi over Santiagos liv, men da han gikk tilbake til opptakene, oppdaget han at det fantes en annen historie der – en som han hadde oversett og ignorert for ti år siden, men som nå presset seg fram. Dermed tok filmen en annen retning: Fra å være en biografi om en gammel mann ble det en film om en dokumentarregissør og hans objekt, og hvordan objektet strekker seg så langt han kan i å gi regissøren den filmen han vil ha.

Santiago is an unusual film. Because reality hides its face, it never ceases to haunt the image, the obscure setting of a tragedy that no-one suspected, least of all the filmmaker. At the outset, João Salles' intention was to capture on film the memories of his family's butler, whose culture and talented singing and dancing always fascinated him as a child. He filmed Santiago at the family home, but never completed the film. That was in 1992. When Santiago died, João Salles decided to finish his film. Only then does Santiago come alive to tell a very different story from the one the author had imagined. The tables turn, and it is no longer Santiago at the centre of the image, but the filmmaker.

JOÃO MOREIRA SALLES er dokumentarfilmskaper fra Brasil. Han har blant annet laget *Entreatos* (2004) og *Nelson Freire* (2003).

JOÃO MOREIRA SALLES is a documentarist from Brasil. He has made *Entreatos* (2004) and *Nelson Freire* (2003), *O Vale* (2000), *Santa Cruz* (2000) to mention a few of his latest films.

Norsk filmfond

ønsker velkommen til skomakerhuset

Flere ansatte i filmfondet er til stede på Kortfilmfestivalen og svarer gjerne på spørsmål om tilskudd til film- og fjernsynsproduksjoner, interaktive produksjoner og MEDIA programmet. Du finner oss som vanlig i Skomakerhuset (Markveien 2), rett bak kulturhuset. Fredag og lørdag mellom 18.00 og 19.00 er det happy hour i Skomakerhuset. Stikk innom for en prat og noe kaldt og drikke. Alle deltakere er velkomne!

NORSK FILMFOND

MEDIA

VI GRATULERER ALLIGATOR MED SPANDEXMANN OG 5 GRØSS

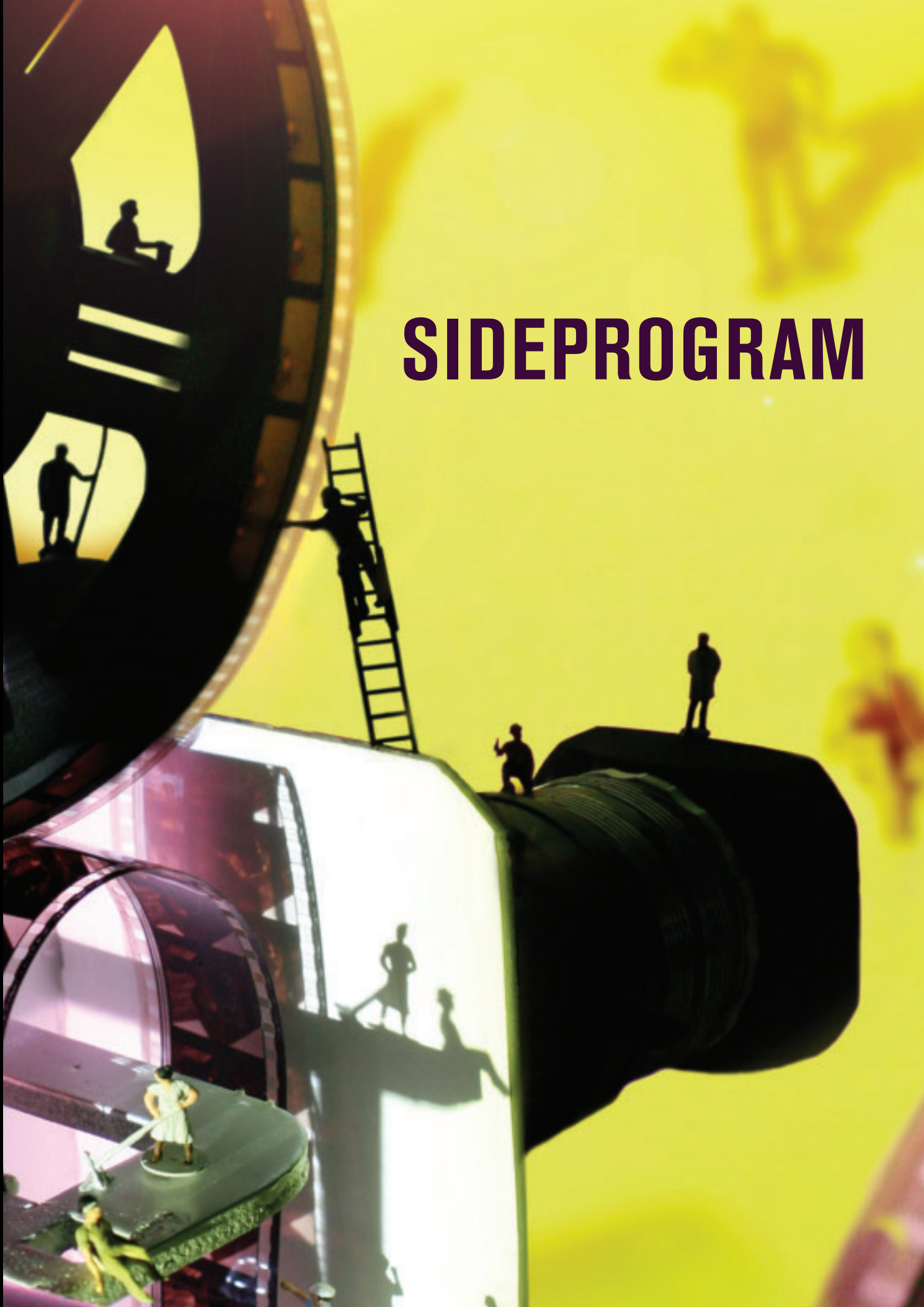

postproduksjonsselskapet
drømmesuiten

BLIXT

DIGITAL
FILMLAB

SIDEPROGRAM

KVAR VART DET AV DEN ANIMERTE KORTFILMEN?

WHAT HAS HAPPENED WITH
THE ANIMATED SHORT FILM?

Av Kjartan Helleve, redaktør for festivalavisa

Lenge var Kortfilmfestivalen den einaste møtestaden for einstøingar som sat på nes og fjelltoppar og laga animasjonsfilmar for seg sjølv. Dei siste 15 åra har miljøet endra seg drastisk. Talet på animatørar har auka, og det er no råd å ha animasjon som levebrød. Kvifor er det då så få animasjonsfilmar på festivalen i år?

1990-åra var som ein draum for norsk animasjonsfilm. Ei rekkje hendingar gjorde at animasjonsfilmen aldri har hatt betre levevilkår. I 1990 byrja ein å utdanne animatørar ved Høgskulen i Volda. I 1992 opna reklamefinansierte TV 2 sendingane sine. Den teknologiske utviklinga reduserte produksjonsutgiftene drastisk. Internett og anna digital kommunikasjon eksploderte. Norsk film vart populært. I løpet av dette tiåret gjekk altså animatørar frå å vera filmkunstnarar til å bli ei yrkesgruppe med fagutdanning. Dette gjorde det mogleg for langfilmprodusentar å setje i gang animasjonsprosjekt, som til og med gjorde det bra. Og utruleg nok byrja NRK endeleg å lage animerte tv-seriar. Parallelt heldt ein fram med å lage egne kortfilmar, og det med stor internasjonal suksess. Ut av dette magiske tiåret kjem ein til dagens situasjon: eit stort og stabilt miljø, ein jamn og variert produksjon, og ein Oscar-statuett som toppen av kransekaka.

Dette er ein unik situasjon, om ein ser på historia til norsk animert film. Dei fyrste norske animasjonsfilmene dukka opp kring 1915. Dei var laga av teiknarar som var inspirerte av utanlandsk film, og som byrja med sine egne små prosjekt. Men utan noko form for finansiering stranda det fort. Utover i 1920-åra kom produksjonen i gang igjen. Ein hadde opna for kinoreklame, og særleg tobakksprodusenten Tiedemand brukte animasjon som uttrykk. På det tidspunktet var det minst fire animasjonsfilmstudio i Oslo. Men 1929 vart eit hardt år for økonomien, og Walt Disney sette ein uopnåeleg standard for teiknefilmen. Miljøet forsvann totalt. Det gjekk tjuve år før ein igjen produserte animasjonsfilm i Noreg. Frå 1948 dukka fleire produsentar opp, og desse kombinerte drifta med reklame- og oppdragsfilm. I tillegg laga dei egne produksjonar. Det var her Ivo Caprino dukka opp, men med dokkefilmar. Han byrja ikkje med animasjon før i 1960-åra. I perioden 1960–64 produserte Bjørn Aronsen, utruleg nok, eit par hundre animerte reklamefilmar. Men frå midt i 1960-åra vart reklamen standardisert. All reklame vart ferdigprodusert i utlandet, inkludert det vesle som var av animasjon. Men nokre heldt ut, og i 1975 kom *Flåklypa Grand Prix*, den største filmsuksessen Noreg har sett. Samstundes gjekk det betre økonomisk i Noreg, og

Terje Bomann-Larsen, Knut Eide, Bob Godfrey og Kine Aune på Røros i 1980.

For a long time, the Norwegian Short Film Festival was the only meeting place for loners out there making animation films on their own. Over the past fifteen years, the milieu has changed dramatically. The number of animators has increased, and it is now possible to make a living working in animation. Why, then, are there so few animated films at the festival this year?

The 1990s were a dream come true for Norwegian animated film. Several things happened that have led animated film into its best period ever. In 1990, Volda University College began to educate animators. In 1992, the commercial television station TV 2 went on the air. The developments in technology drastically reduced production costs. The Internet and other digital communication mushroomed. Norwegian film became popular. Over the course of this decade, animators went from being film artists to becoming a professionally trained occupational group. This made it possible for feature film producers to begin animation projects, which also did very well. And Norwegian Broadcasting Corporation (NRK) finally began to produce animated TV series. At the same time, people were making their own internationally successful short films. Out of this magical decade we have arrived at today's situation: a large and stable environment, a steady and varied production, and as icing on the cake, an Oscar statuette.

This is a unique situation, if one looks at the history of Norwegian animation. The first Norwegian animation films turned up around 1915. They were made by technicians who were inspired by foreign film, and who started out with small independent projects. But without any financing this ended quickly. In the 1920s, production started up again. Advertising in the cinemas began, and, especially, the tobacco producer Tiedemand began to use animation as expression. At this time there were at least four animation film studios in Oslo. But 1929 was a difficult year for the economy, and Walt Disney set an unattainable standard for the animated film. The milieu totally disappeared. Twenty years passed before Norwegian animated films were in production again. By 1948 more producers had come onto the scene, and these combined the business with advertising and promotional films. Additionally, they began to make their own productions. This was when Ivo Caprino appeared, but with puppet films. He didn't start with animation until the sixties. Between 1960–1964, Bjørn Aronsen produced, unbelievably, a couple hundred animated advertising films. But from the mid-1960s advertising was

støtteordningane til kortfilm vart oppretta. Det var starten på den utviklinga ein ser resultatet av i dag.

Noko miljø vart det likevel ikkje. Regissørane hadde ulik bakgrunn og var spreidde utover heile landet. Dei var einstøingar som gjorde alt sjølv, absolutt alt. Ordet kjøkenbenproduksjon har sjeldan vore meir dekkande. Sidan filmene i så stor grad vart skapte i einsemd, var det viktig med eit forum der ein kunne visa filmene til andre. Denne møtestaden vart Kortfilmfestivalen.

DEI FYRSTE ÅRA

– Dei heidra meg som festivalen si mor, men eg ser meir på meg sjølv som oldemor, seier Kine Aune. – For utan den gjengen fantastiske damer som overtok seinare, ville ikkje festivalen ha overlevd og utvikla seg. Utgangspunktet var at ein i mange år hadde freista å få vist kortfilm på det som no har blitt til filmfestivalen i Haugesund. Men det drog ut, og me vart utolmodige. Då eg seinare vart spurd om å vera med på å dra i gang Røros Filmklubb, sette eg to krav. Det eine var at me skulle ha ein barnefilmfestival, og det andre var at me skulle ha ein kortfilmfestival. Dermed var me i gang.

Knut Eide og Inni Karine Melby startet i 1988 tradisjonen med barnefilmverksted i Grimstad

Den fyrste festivalen hadde eit innslag av nordiske filmar, men alt andre året byrja ein å invitere utanlandske gjester. Ein av dei fyrste var den engelske animatøren Bod Godfrey, som skulle bli viktig for norske animatørar. Godfrey hadde med seg eit program av eigne filmar. Når ein seinare inviterte gjester frå t.d. Polen eller Holland, hadde dei med seg liknande program.

– Desse programma var noko alle glede seg til, fortel Inni Karine Melbye. – Det var stor stemning under framsyninga. Det var som om programmet gav ein pause mellom alle dei norske filmene, og det var alltid spennande å sjå noko nytt og eksotisk. På denne tida var jo miljøet spreidd, og ein hadde ikkje så mykje til felles. Men desse møta batt ein saman, fortel Melbye.

ANIMASJONEN INTEGRERT

No er det lengre mellom desse programma. Ein har ikkje lenger det same fokuset på animasjonsfilm, noko Kine Aune meiner er synd.

– Ein kan sjølv sagt seie at Animerte Dager har overteke noko av ansvaret for å syne ny norsk animasjonsfilm. Men når Oscar-utdelinga greier å finne rom for ein animasjonskategori, burde festivalen greie det same.

standardised. All advertisements were produced in their entirety abroad, including the small number that were animated. A few held out, however, and in 1975 *Pinchcliffe Grand Prix* arrived, becoming Norway's most successful film of all time. At the same time, the economic situation in Norway improved, and a funding arrangement for short film was established. That was the beginning of the development of which one can see the results today.

Still, there was no community. The directors had different backgrounds and were scattered all over the country. They were loners who did everything themselves, absolutely everything. The expression – kitchen sink production – has never been more suitable. Since the films were to such a large degree created in isolation, it was important that there be a forum at which one could show the films to others. This meeting place became the Norwegian Short Film Festival.

THE FIRST YEARS

– They honoured me as the mother of the festival, but I see myself as more of a great-grandmother, says Kine Aune. – Had it not been for this fantastic group of women who later took over, the festival wouldn't have survived and developed. The starting point was that for many years the attempt was made to have short films screened at what is now the film festival in Haugesund. But this dragged on,

and we were impatient. Later, when I was asked to help found Røros Film Club, I made two requests. The first was that we would have a children's film festival, and the second was that we would have a short film festival. And so we were underway.

The first festival had a programme with Nordic films, but by the second year foreign guests were invited. One of the first was the English animator Bob Godfrey, who would be important for Norwegian animators. Godfrey had with him a programme of his own films. Later, when other guests were invited, from Poland or Holland for example, they brought similar programmes with them.

– These programmes were something everyone looked forward to, explains Inni Karine Melbye. – There was an excited atmosphere during the screenings. It was as if the programme provided a pause between all of the Norwegian films, and it was always exciting to see something new and exotic. At this time, the community was really spread out, and people didn't have that much in common. But these gatherings connected people, explains Melbye.

Gunnar Strøm er ikkje like sikker på at dette er eit dårleg teikn. – Festivalen hadde mykje å seia, sidan den samla det vesle miljøet som var. I 1980-åra skipa me til eigne middagar under festivalen, der me samla alle animatørane. Men i 1990-åra fekk me ein annan type animatørar. Ein sat ikkje lenger for seg sjølv, men samarbeidde i større grupper. Ein gjekk frå å vera isolert til å bli ein del av heile kortfilmmiljøet. Denne samansmeltinga syner berre at animasjonen har blitt akseptert på lik line med andre filmar. Eit anna poeng er at animasjon fungerer aller best i det korte formatet. Animerte langfilm har ein tendens til å bli for lange. Difor er det ingen grunn til å gøyme seg vekk, men heller stolt vise animasjonsfilm som døme på kva heile ideen med kortfilm handlar om, seier han.

Melbye tykkjer festivalen var på sitt beste medan den var i Trondheim. – Ein ting er at då var festivalen midt i Noreg, og eit naturleg samlingspunkt. Men viktigare var det at ein hadde eit engasjert og eit nyfike publikum frå studentmiljøa. Det var ikkje berre filmskaparar som såg kvarandre sine filmar, men vanlege folk som likte å sjå film. Interesse for animasjonsfilm har aldri vore større enn då me var i Trondheim.

I Grimstad freista Melbye saman med animatør Knut Eide å skape ein tilsvarande entusiasme. Men bleike og svartkledde filmfolk som sat inne i finveret, passa ikkje heilt inn i sørlandsidyllen.

– Då festivalen flytta til Sørlandet, byrja Knut Eide og eg med animasjonsverkstad for born. Ein ting er at me laga interesse for den typen filmar, men eg trur me var vel så viktige for sjølve festivalen. Verkstaden gav oss god kontakt med lokalsamfunnet, og eg trur det gjorde at folk i Grimstad vart meir opne for festivalen, fortel Melbye.

FÅ KORTFILMAR

I jubileumsåret har festivalen vald å setje søkjeljos på animasjonsfilm. Men at det er gode tilhøve for animasjon i Noreg, betyr ikkje det same som at det blir laga mange animerte kortfilm. «Norske animerte kortfilmer er tradisjonelt svært populære internasjonalt, noe ikke minst Oscar-statuetten til Torill Kove beviser. Derfor er det ekstra skuffende at den animerte kortfilmen så og si er fraværende i årets program. De animerte filmene som ble påmeldt i år, er nesten uten unntak produsert 'på kjøkkenbenken', uten produsent og uten skikkelig finansiering,» melder festivalen på heimesidene sine.

– Kan hende har profesjonaliseringa gått for langt? spør Gunnar Strøm. – Det ville vore trasig om ein har mist fokuset på kortfilmen.

ANIMATION INTEGRATED

Now it's longer between these programmes. People don't have the same focus on animated film any longer, something Kine Aune believes is a shame.

– Of course, one can say that Animated Days has taken on some of the responsibility of making new Norwegian animation visible. But when those presenting the Oscar manage to find a place for an animation category, the festival should manage the same.

Gunnar Strøm is not so sure that this is a bad sign. – The festival had a lot to give, since it brought the small community together back then. In the 1980s we arranged our own dinners during the festival, where we gathered together all the animators. But in the 1990s we got a different type of animator. They didn't sit by themselves anymore, but worked in large groups. They went from being isolated to being a part of the larger short film community. This integration shows simply that animation has been accepted along the same lines as other film. Another point is that animation functions best in a short format. Animated features have a tendency to be too long. There is no reason therefore to hide away, but rather proudly show animated film as an example of what short film

is all about, he says.

Melbye thinks that the festival was at its best when it was in Trondheim. – One thing is that, back then, the festival was in the middle of Norway, and a natural meeting point. More importantly, it had an enthusiastic and curious audience among the student population. There weren't only filmmakers who saw each others films, but regular people who liked film. The interest in animated film has never been greater than when we were in Trondheim.

In Grimstad, together with animator Knut Eide, Melbye attempted to generate similar enthusiasm. But pale, black clad film people who sat inside with nice weather outside didn't fit in very well on the idyllic southern coast of Norway.

– When the festival moved to Southern Norway, Knut Eide and I started the animation workshop for children. One thing is that we created an interest for this type of film, but I think we were as important for the festival itself. The workshop gave us a good source of contact with the local community, and I think that this made people in Grimstad more open to the festival, explains Melbye.

FEW SHORT FILMS

For its 30th anniversary, the festival has chosen to focus on

Kaisa Næss og Lise Fearnley ringer hjem for å fortelle om hederlig omtale de fikk for animasjonsfilmen *Skummelt* på Kortfilmfestivalen i 1995.

Å vere animatør er ikkje lenger det same som å vere filmkunstnar. Det har blitt eit yrke. Det hevar terskelen for å setje i gang eit underfinansiert prosjekt. Profesjonelle animatører vil ha profesjonell løn. Kine Aune seier at ein ikkje skal gjere det vanskelegare enn det er.

– Norske animatører får ikkje pengar til å lage film. Filmfondet har til og med fjerna animasjonspunktet i kalkyleskjemaet sitt. Me har altså den absurde situasjonen at Mikrofilm, som produserte ein Oscar-vinnar, må leggje ned drifta. Og kor mange regissørar er det som lagar meir enn tre filmar? Me må no gje animasjonsfilmen eit lyft. Då tenkjer eg ikkje på langfilm eller tv-seriar, men på kortfilm. Det er lett å la seg blende av alt det positive som hender, men me er framleis langt frå å nå målet. Om me ikkje nyttar dette høvet, er eg redd for at det ber rett attende til tida då ein gjorde alt sjølv.

Kan hende det er på tide å invitere til middag igjen.

KINE AUNE er regissør og kurshaldar. Ein av grunnleggjarane av Kortfilmfestivalen. Har laga ei lang rekkje med animasjons- og dokumentarfilm. Vann Terje Vigen-prisen for filmen *Kyss katta!* i 1991. Mykje brukt som jurymedlem på internasjonale animasjonsfilmfestivalar.

INNI KARINE MELBYE har studert grafikk og animasjon i Paris, Montreal og London, og har blant anna laga filmen *Reisen til planeten Nazar* i 1983, etter eit manus av Arild Nyquist og med musikk av Jan Garbarek. Ho arbeidde sidan som tv-grafikar i NRK, der ho mellom anna laga vignetten Barne-TV brukte i åra 1985–92, og ho var tilsett som grafisk designer i 11 år ved Canadian Broadcasting Corporation. No for tida er ho konsulent i animasjon ved Danmarks Designskole.

GUNNAR STRØM er førsteamanuensis i film og fjernsyn ved Høgskulen i Volda. Starta animasjonslinja i Volda og hadde ansvaret for mange av animasjonsprogramma i Grimstad på 1990-talet. Medstiftar av Animerte Dager og mykje brukt som programmarer og jurymedlem på internasjonale animasjonsfilmfestivalar. Tidlegare generalsekretær og visepresident i ASIFA (den internasjonale animasjonsfilmorganisasjonen) og norsk styremedlem i EU-programmet CARTOON.

animated film. But the good situation for animation in Norway doesn't mean that there are many animated short films being made. «Norwegian animated short films are traditionally very popular internationally, which, not least, Torill Kove's Oscar proves. So it's extra disappointing that the animated short film is virtually non-existent in this year's programme. The animated films that were submitted this year are almost without exception 'kitchen-sink productions', without producer and without respectable financing,» the festival reports on its web site.

– Can it be that professionalisation has gone too far? Asks Gunnar Strøm. – It would be unfortunate if we have lost focus on the short film.

To be an animator is no longer the same as being a film artist. It has become an occupation. It raises the threshold when beginning an under-financed project. Professional animators want a professional salary. Kine Aune says that one shouldn't make it more difficult than it is.

– Norwegian animators do not receive money to make film. The Film Fund has even removed the item on animation from its budget. Then we have the absurd situation that Mikrofilm, which produced an Oscar winner, will have to shut down. And how many directors make more than three films? Now we must give animation films a lift. I'm not thinking about feature films or TV series, but about short films. If we don't take advantage of the opportunity, I'm afraid that it will be like it was before when everything had to be done alone.

Maybe it's time to send out a dinner invitation again.

KINE AUNE is a director and instructor. One of the founders of the Norwegian Short Film Festival. She has made numerous animation and documentary films. Won the Terje Vigen Award for the film *Kyss Katta!* in 1991. Frequently sits on the juries of international animation film festivals.

INNI KARINE MELBYE has studied graphics and animation in Paris, Montreal and London, and has made several films, including *Reisen til planeten Nazar* in 1983, from a script by Arild Nyquist with music by Jan Garbarek. She later worked as a graphic designer at NRK, where she made, among others, the vignette used by Children's TV in the years 1985–1992. She was employed as a graphic designer at the Canadian Broadcasting Corporation for eleven years. Currently she teaches film production at a design school in Denmark.

GUNNAR STRØM is Associate Professor in Film and Television at Volda University College. Started the animation programme in Grimstad in the 1990s. One of the founders of Animated Days and is often called on as a programme leader and jury member at international animation festivals. Former General Secretary and Vice President of ASIFA (The International Animated Film Association) and Norwegian board member in the EU programme CARTOON.

JUBILEUMS-PROGRAM

Støttet av Norsk Filminstitutt
Supported by the Norwegian Film Institute

I år har Kortfilmfestivalen valgt å markere sitt 30-årsjubileum med en festforestilling med norsk animasjon. Regissør og animator Kajsa Næss har valgt ut filmene til programmet.

«Det har vært veldig morsomt for meg å se gjennom alle de gamle festivalkatalogene for å velge ut filmer som skulle vises i dette programmet. Det har dukket opp både kjente og ukjente animasjonsfilmskapere og filmer. Jeg har plukket ut filmer jeg kjenner til, mange av disse er laget av filmskapere som har betydd mye for det norske animasjonsmiljøet. Men jeg har også valgt ut filmer jeg har blitt nysgjerrig på, filmer som har blitt karakterisert som kuriositeter og fantastiske av de jeg har diskutert dette programmet med. Jeg vil også vise eksamensfilmer fra Høgskulen i Volda, som har vært med på å bygge opp animasjonsmiljøet til det det er i dag. Jeg har prøvd å vise litt av bredden som finnes i både teknikk og forskjellige sjangere, og har valgt å trekke frem debutfilmene til noen av de mest kjente animasjonsfilmskaperne. Det har vært mange harde valg å ta, og jeg kunne fint ha fylt opp enda en time.

Utviklingen i miljøet de siste 10 årene har vært fantastisk. Vi har fått en profesjonell bransje som produserer spillefilmer, serier og ikke minst kortfilmer som gjør seg bemerket i viktige internasjonale sammenhenger. Men det er ingen hemmelighet at når det kommer til produksjon av animerte kortfilmer kan vi se en negativ tendens. Produksjonsforutsetningene er tøffe, og det er få produsenter som vil og kan ta på seg denne oppgaven.

Kortfilmfestivalen har i alle de år den har eksistert tatt godt vare på den animerte kortfilmen. Her får de norske filmene vist seg frem og

This year the Norwegian Short Film Festival mark its 30th anniversary with a celebration of Norwegian animation. Director and animator Kajsa Næss has selected the films for the programme.

It has been a real pleasure to look through the old catalogues and choose the films that now make up this programme. I discovered films and filmmakers that I know well, and others that I do not know at all. I have chosen films that I am familiar with, many of which have been made by filmmakers who have been important figures on the Norwegian animation scene, but I have also selected some films that I was just curious about. I also wanted to include graduation films from Volda University College, an institution that has been fundamental in building up Norwegian animation into what it is today. I have tried to illustrate the diversity of both technique and style and have chosen to highlight some of the debut films made by the best-known animation filmmakers. There have been many tough decisions to make and it would have been easy to fill an additional hour's programme.

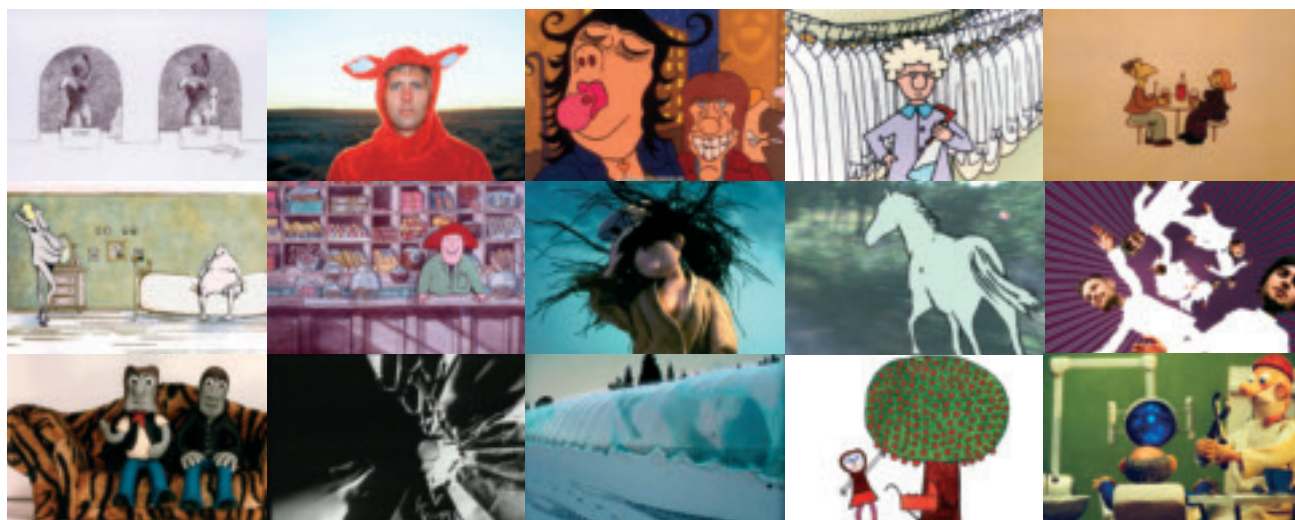
The way Norwegian animation has developed during the past decade has been fantastic. We now have a professional industry that produces feature films, series and not least short films that receive important international recognition. It is no secret, however, that there is a more negative tendency when it comes to the production of animated short films. The conditions for production are tough and there are few producers who are willing or able to undertake this role.

The Norwegian Short Film Festival has always taken good care of animated short films. It is

KAJSA NÆSS er regissør og animator. Da hun gikk ut fra animasjonslinja ved Høgskolen i Volda i 1996, startet hun Mikrofilm AS sammen med Lise Fearnley. Produksjonsselskapet har i over ti år laget kortfilmer som er blitt vist på festivaler i inn- og utland og vunnet en rekke priser, inkludert en Oscar. Kajsa Næss har tidligere deltatt på Kortfilmfestivalen med filmer som *Pussig* (1994), *Skummelt* (1995), *Filmen om meg* (2000) og *Leonidestorm* (2004). Sistnevnte film fikk Publikumsprisen, Kritikerprisen og hederlig omtale av Juryen for norsk kortfilm på festivalen i 2005. Kajsa er initiativtaker til foreningen for animert film som arrangerer seminarer og visninger av animasjonsfilm, og drifter nettstedet www.norskanimasjon.no

KAJSA NÆSS is a director and animator. After completing her studies in animation at Volda University College in 1996, she founded Microfilm Inc., together with Lise Fearnley. For more than ten years their production company has made short films that have been screened at festivals in Norway and abroad, winning numerous awards, including an Oscar. Kajsa Næss has previously participated at Grimstad with the films *Toothsome* (1994), *Ragged* (1995), *A Film about Me* (2000) and *Leonoid Shower* (2004). The latter film won the Audience Award, the Film Critic's Award and the jury's Honourable Mention for Norwegian short film at the festival in 2005.

deltatt i filmmiljøet. Festivalen har bestandig vært flink til å invitere spennende internasjonale gjester og filmer for å inspirere.

Jeg vil takke festivalen for at de fortsetter å kjempe for kortfilmen. De er flinke til å skape debatt og sette søkelys på kortfilmen og filmskaperens posisjon og situasjon, og ikke minst så viser de kortfilm!

For oss animatører er det viktig at det fortsatt skal være mulig å jobbe i det korte formatet. Hvis vi skal utvikle regissører som skal lede de store prosjektene vi trenger for å skape en animasjonsindustri, er vi nødt til å bygge opp og utvikle regissører, ikke bare animatører.

Jeg håper dere setter pris på programmet jeg har satt sammen. Jeg håper dere blir overrasket, glade og kanskje litt nostalgiske.

Jeg vil takke alle filmskaperne som viser film, og håper at vi får like mange filmer å velge i de neste tretti årene.

Hurra for Kortfilmfestivalen!»

here Norwegian films can show themselves off and feel part of the film scene. The festival has also been consistently good at inviting exciting international guests and films that inspire.

I would like to thank the festival for the fact that it continues to fight for short films. The event is good for stimulating debate, highlighting the status and context of short films and those who make them, and not least- screening short films!

For us animators it is important that it continues to be possible to work in the short format. If we wish to produce directors who will be leaders of the major projects we require to create an animation industry, it is essential to nurture and develop qualified directors, in addition to animators.

I hope that you appreciate the programme of films I have put together. I hope you will be surprised, pleased and maybe a little nostalgic.

I would like to thank all the filmmakers that have made the films being screened, and hope that we have just as many films to choose from in 30 years time.

Three cheers for the Norwegian Short Film Festival!

TRYLLEKASSEN

16mm | 30 sek | 1985

Regi/Direction Inni Karine Melbye

Et bilde. Musikalsk presentasjonsfilm til gjenbruk. Uforglemmelig Barne-TV-vignett som folk både elsket og hatet. I Søgne ble det startet underskriftskampanje for å få stoppet den.

Regissørens motto for animasjon som kunst er: Animasjon på sitt beste er ikke når min munn ler, men når min sjel smiler.

A single picture. A musical introduction we must see again. An unforgettable vignette from the daily children's television programme which people both loved and hated. In Søgne they even started collecting signatures in a campaign to get it stopped.

HVA SKAL VI GJØRE MED LILLE JILL? What Shall We Do About Little Jill?

35mm | 10 min | 1987

Regi/Direction Kine Aune

Hva skal vi gjøre med Lille Jill? er historien om det ensomme barnet og de selvopptatte foreldrene, skriver Kine Aune i katalogen i 1987. Filmen er animert av Thor Sivertsen.

In the 1987 catalogue Kine Aune wrote that *What Shall We Do About Little Jill?* is a story about a lonely child and some self-centred parents. Thor Sivertsen animated the film.

HELL OG LYKKE HERR GORSKY! Good Luck, Mr. Gorsky

35mm | 4 min | 2002

Regi/Direction Astrid Aakra

Det står en kvinne bak alt, heter det, kanskje også månelandingen. En film med utrolig saftige karakterer.

You can find a woman behind everything, so the saying goes; maybe also behind the first landing on the moon. An incredibly colourful film.

Q-TV

16mm | 5 min | 1994

Regi/Direction Fredrik Kjøsterud
Ove Heiborg

En ganske forvirrende og rar film. Regissørene sier om filmen at «there's more imagination in your life than in your dreams» Qvistens debutfilm på festivalen.

A confusing and strange film. The directors make the comment: «there's more imagination in your life than in your dreams». Qvistens first film to be screened at the festival.

RENDEVOUZ

35mm | 4 min | 2003

Regi/Direction Per Sveinung Larsen

En pixilasjonsfilm fra Australias ørken, om en ung mann som drar ut på en ganske annerledes reise. Per Sveinung Larsen fikk Filmforbundets fagpris for regi, manus, foto, animasjon og klipp for denne filmen i 2003.

A pixilised film from the desert of Australia, about a young man who sets off on a very different kind of journey. Per Sveinung Larsen was awarded the Norwegian Film Makers' Association's Technical Award in 2003 for direction, script, cinematography, animation and editing.

NARVERFREDAG

35mm | 8 min | 1996

Regi/Direction Christopher Nielsen

Christopher Nielsens første forsøk på å animere de velkjente karakterene fra tegneseriene sine. En film om å være ung i drabantbyen og å invitere til hjemme-alone-fest.

Christopher Nielsen's first attempt at animating the figures so well known from his comic series. This film is about being young in suburbia and about inviting people to a home-alone party.

SNOP

35mm | 7 min | 1991

Regi/Direction Jan Konings

En film basert på en historie av Stig Holmås fra Bergen i etterkrigstiden. Filmen handler om ukjente frukter, tyggis, Zorro på kino og at alt ikke alltid har vært en selvfølge. Jan Konings debutfilm på festivalen.

This film is based on a post-war story by Stig Homås from Bergen. It is about exotic fruit, chewing gum, Zorro at the cinema and about the fact that not everything has always been taken for granted. Jan Konings debut film at the festival.

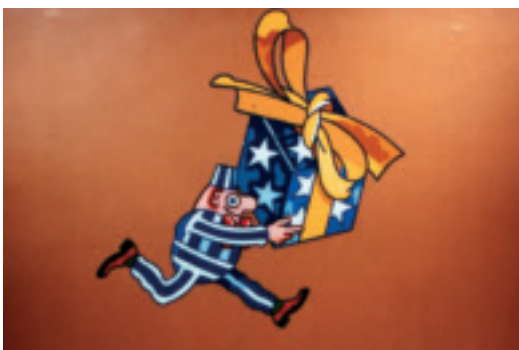
PROESSOR

35 mm | 3 min | 1995

Regi/Direction Jan Otto Ertesvåg

Et eksperiment i svart-hvitt. Jan Otto Ertesvågs eksamensfilm fra Høgskulen i Volda.

An experiment in black and white. Jan Otto Ertesvåg's graduation film from Volda University College.

FLUKTEN

35 mm | 4 min | 1989

Regi/Direction Steinar Vågå

Filmens hovedperson rømmer med en stor pakke. Han snubler og mister pakken, som viser seg å inneholde en drømmesekvens på film. Her er både varm sjokolade med krem, iskrem og sukkertøy. En film som tydeligvis har gjort stort inntrykk på noen, og meg nysgjerrig.

The main character in the film escapes with a large package. He stumbles and drops it whereupon he finds in the contents a dream sequence on film. Here there is hot chocolate with cream, ice cream and sweeties. This film has apparently made a strong impression on others, and it made me inquisitive.

FRIHETENS PRIS

16mm | 12 min | 1989

Regi/Direction Terje Bomann-Larsen

Plutselig er han utenfor gjerdet og må kjempe seg fram i en stor og vanskelig verden. Her gjelder jungelens lov, og en liten tass må lære å sno seg for å overleve. Det blir en tøff tid for en liten regnbueørret som har levd et beskyttet liv i oppdrettsanlegget.

He's suddenly on the other side of the fence and has to struggle through a large and difficult world. The laws of the jungle prevail and a small fellow must learn how to survive. These are tough times for a troutling who's been used to life in the protection of the fish farm.

INSIDEoUT

35mm | 3 min | 2000

Regi/Direction Therese Jacobsen
Erik Vang
(Apecosmonautene)

Eksperimentfilm. En analogi til forholdet mellom det offentlige og private. En digital collage. Filmen fikk Terje Vigen-prisen og Norsk Filmkritikerlags pris for beste film.

An experimental film. An analogue for the private-public relationship. A digital collage. This film won the Terje Vigen Award and the Film Critics Award for Best Film.

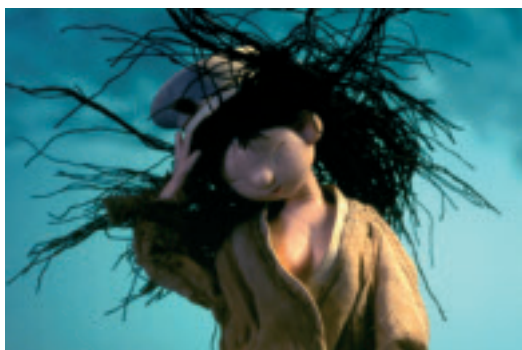
EPLETREET The Apple Tree

35mm | 3 min | 1990

Regi/Direction Knut Eide

En serie på seks episoder om Lisa og epletreet i Lillevik. Serien er basert på tegninger og historier av Knut Eides seks år gamle datter. Serien handler om hva som skjer med epletreet til Lisa gjennom de forskjellige årstidene.

A series of six episodes about Lisa and the apple tree in Lillevik. The series is based on drawings and stories by Knut Eide's six-year-old daughter. It is about what happens to Lisa's apple tree during the different seasons.

ARIA

35mm | 10 min | 2002

Regi/Direction Pjotr Sapegin

Animasjonsfilm basert på Puccinis opera *Madam Butterfly*. En av Pjotr Sapegin's mest stemningsfulle filmer. Filmen fikk Filmkritikerprisen for beste kortfilm i 2002.

An animation film based on Puccini's opera *Madam Butterfly*. One of Pjotr Sapegin's most atmospheric films. The film won the Film Critics Award for Best Short Film in 2002.

MIN BESTEMOR STRØK KONGENS SKJORTER My Grandmother Ironed the King's Shirts

35 mm | 10 min | 1999

Regi/Direction Torill Kove

En personlig film om den berømte skjortegeriljaen som gjorde motstand under krigen. Filmen fikk Dramatikerforbundets pris Timeglasset for beste manus i 1999 og var nominert til Oscar for beste animerte kortfilm i 2000.

A personal film about the famous shirt-guerrillas that were part of the resistance movement during the war. The film won the Norwegian Playwright's Association prize for best script in 1999 and was nominated for an Oscar for best animated short film in 2000.

DANCE OF NATURE

16mm | 4 min | 1992

Regi/Direction Kari Tørklepp Sletten
David Ehrlich

Kalkerpapir i fire lag som byttes ut ett og ett ned-
enfra og opp, som å synge en kanon. Kari Tørklepp
Slettens eksamenfilm fra Høgskulen i Volda.

Four layers of tracing-paper that are continuously exchanged as one by one moves up from below, like singing a cannon. This is Kari Tørklepp Sletten's graduation film from Volda University College.

ASYLSØKERE Backyard Stories

35mm | 8 min | 2005

Regi/Direction Kaja Wright Polmar

I en bakgård på Oslos østkant leker en gjeng barn en lek de kaller asylmottak. Filmen har benyttet seg av animasjonfilmens fortrinn og skaper mange magiske øyeblikk. En politisk film for barn.

In an Oslo backyard, a gang of children are playing a game that they call 'the asylum centre'. The film exploits the advantages of animation as a technique and creates many magical moments. A political film for children.

ZWISCH

16mm | 2 min | 1983

Regi/Direction Thor Sivertsen

En rask og litt pessimistisk film om livet og hvor kort det egentlig er.

A fast and slightly pessimistic film about life and how short it really is.

DAY

BetaSP | 3 min | 2004

Regi/Direction Trista Namø
Fel Roch / AKFF!

En gruppe jazzister opprettholder balansen i universet ved hjelp av spaker og brytere. Musikkvideo for Jaga Jazzist. AKFF! har vist mange musikkvideoer på kortfilmfestivalen.

A group of jazz musicians maintain the balance of the universe using joysticks and switches. This is a music video made for the band Jazz Jazzist. AKFF! have previously had many of their music videos screened at the Norwegian Short Film Festival.

UTFRIElsen

16mm | 5 min | 1981

Regi/Direction Rolf Jansson

Tegnefilm om et menneske som vil bryte ut av rammen omkring seg. Av og til nytter det ikke å sette hardt mot hardt. En kuriositet av en film som har gjort stor inntrykk på mange.

A cartoon about a person who wants to break out of the mould he is stuck in sometimes it doesn't help to resist. A curiosity of a film that has made a big impression on many people.

LEONIDESTORM Leonid Shower

35mm | 6 min | 2004

Regi/Direction Julie Engaas
Kajsa Næss

Under en Leonidestorm kan man se over 1000 stjerneskudd i timen. Animert dokumentar om ønskedrømmer. Filmen fikk Publikumsprisen, Filmkritikerprisen for beste kortfilm og hederlig omtale i 2004.

During a Leonid shower it is possible to see over 1000 shooting stars per hour. An animated documentary film about wishing for dreams to come true. The film won the Audience Award, The Film Critics Award and an Honourable Mention in 2004.

AN ARCHIVE OF DELUSIONS

BetaSP | 5 min | 1998

Regi/Direction Marius Jensen

En hektisk film om tvangstanker og vrangforestillinger.

A hectic film about obsessive thoughts and delusions.

HUS House

16mm | 8 min | 1998

Regi/Direction Inger Lise Hansen

En film om tid og prosess, desintegrasjon og konstruksjon.

A film about time and process, disintegration and construction.

FOTSPOR AV EN KJÆRLIGHETS- HISTORIE

35mm | 3 min | 1982

Regi/Direction Morten Skallerud

En kjærlighetshistorie fortalt ved hjelp av «levende» fotspor på gulvet. Morten Skallerud laget senere *Året gjennom Børfjord*, som ble kåret til Tidens beste norske kortfilm i en avstemning arrangert av bransjebladet *Rush Print*.

A love story told with the help of «living» footsteps on the floor. Morten Skallerud later made «A Year Along the Abandoned Road» which was voted best Norwegian short film of all time in a poll organised by the industry magazine *Rush Print*.

CHRISOPHER & GORDY

35mm | 4 min | 2004

Regi/Direction Frank Mosvold
Tom Petter Hansen

En film om politikk, religion og Big Business. En ganske røft animert film fra relativt nyankomne, men ambisiøse animasjonsfilmskapere.

A film about politics, religion and Big Business. A pretty rough film from some relatively new and ambitious animators.

PUSSIG Toothsome

35mm | 1 min | 1994

Regi/Direction Benedicte Orvung
Lise Fearnley
Kajsa Næss

En pixilasjonsfilm om tannpuss. Filmen var regissørenes debutfilm, og aller første animasjonfilmførsøk. Lise Fearnley og Kajsa Næss startet senere Mikrofilm.

A pixilised film about brushing teeth. This is the director's debut film, and their very first attempt at animation. Lise Fearnley and Kajsa Næss went on to establish their company Mikrofilm.

FASTEN SEAT BELT

35mm | 3 min | 2003

Regi/Direction Guttorm Nordø

Med forskjellige skrapeteknikker, tusjing, fargelegging og klorbleking har Guttorm Nordbø jobbet seg gjennom 3 minutter 35mm film fra filmen *Byttinger* av Sigve Endresen. 3 minutter levende maleri som skraper, suser og beveger seg over lerretet

Guttorm Nordbø reworked three minutes of 35mm film from *Changelings* by Sigve Endresen. He used various techniques such as scraping, inking, colouring and chlorine treatment to create a living picture that scrapes, zooms and moves across the screen.

TANGO CARAMBA

35mm | 3 min | 1992

Regi/Direction Margaret Emdal

Om forventninger og livet som alltid har mer i vente. Margaret Emdahls debutfilm på festivalen.

A film about expectations that do not come true and life that always has other events in store ... Margaret Emdahl's debut film at the festival.

HEADS

16mm | 3 min | 1992

Regi/Direction Flemming Christensen
Linda Madsen

I katalogen står det at dette er en historie om den desidert første rappingen. Jeg vil heller kalle det human beat boxing.

In the original catalogue it says that this is a story about the very first rap. I would rather describe it as human beat boxing.

NEMO

35mm | 5 min | 1999

Regi/Direction Harald Fossen

En eksperimentfilm som i katalogen er beskrevet som WYSIWYG*

An experimental film that is described in the original catalogue as WYSIWYG*

BENNY OG TANNFEEN

BetaSP | 9 min | 2002

Regi/Direction Morten Nyutstumoen

En historie om en tannlege og hans drømme-kvinne. Morten Nyutstumoens eksamensfilm fra Høgskulen i Volda.

A tale about a dentist and his dream woman. This is Morten Nyutstumoens's graduation film from Volda University College.

EDVARD

35mm | 4 min | 1992

Regi/Direction Pjotr Sapegin
Natasha Nikitina

En film om Edwards skjebne og hans håp. Den aller første filmen om Edvard og starten på et samarbeid som skulle føre til Studio Magica.

A film about Edward's fate and his hopes. This was the very first film about Edward and the start of a collaboration that would lead to the establishment of Studio Magica.

DET OPPRØRSKE ALFABETET The Rebellious Alphabet

35mm | 8 min | 1994

Regi/Direction Øivind S. Jorfald

En general nekter folkene i landet sitt å lese og skrive, men det finnes en hemmelig boktrykker som ikke lar seg stoppe.

A general refuses to let the people in his country read or write. But there is a secret book printer who will not be stopped.

FLIP FILM

16mm | 1 min | 2000

Regi/Direction Ellen Ugelstad

En 70-sekunders animert busstur i San Francisco, CA, fortalt gjennom en fotoflipbok inspirert av 1890-tallets filmleketøy *The mutoscope*.

A 70 second animated bus trip in San Francisco, CA, told through a photo flip book inspired by the 1890 s film device *The mutoscope*

TORNEHEKKEN The Hedge of Thorns

35mm | 13 min | 2001

Regi/Direction Anita Killi

En film for barn om krig. Om Florian og Malene som ikke kan leke sammen mer fordi det blir krig. Filmen var nominert til Cartoon d'Or i 2002

A film for children about war. About Florian and Malene who cannot play with each other anymore because the war came. The film was nominated for Cartoon d'Or in 2002.

Filmproduksjon betyr risiko.
Filmforsikring har vært
vår spesialitet i
mer enn

40 år

ALL RISK NEGATIV/VIDEO
ALL RISK UTSTYR
PRODUKSJONSAVBRUDD PÅ GRUNN AV SYKDOM
YRKESKAD- /YRKESYKDOM OG
ANSVARSFORSIKRING

LYBERG & PARTNERE
www.lyberg.no

Forsikringssettret i Vika

KJENTFOLK I FORSIKRING
Representanter for lf...
Norges eneste filmforsikringsselskap

Ruseløkkvn. 14
0251 Oslo
Tlf. 23 11 34 00
Fax. 23 11 34 01

Nordland
kunst- og filmskole

2007-2009

www.kunstfilm.no

Utvidet søknadsfrist
15. juni!

<p>AVDELING KUNST</p> <p>Tegning og grafikk</p> <p>Foto, video, animasjon</p> <p>Maleri og farge teori</p> <p>Rom og performance</p> <p>Kunsthistorie</p>	<p>AVDELING FILM</p> <p>Animasjonsfilm</p> <p>Dramatisk film</p> <p>Dokumentarfilm</p> <p>Eksperimentell film</p> <p>Filmhistorie</p>
---	---

Emne: «Støtte til filmproduksjon»

Dato: 15/02
15/09

Sted: www.midtnorskfilm.no

Midtnorsk Filmsenter AS
Pb. 964 Sentrum
N-7410 Trondheim
Tlf: +47 73 51 55 50
post@midtnorskfilm.no
www.midtnorskfilm.no

 MIDTNORSK
FILMSENTER

Svar på Hatt Resmenyrd AS

vestnorsk
FILMSENTER
West Norwegian Film Centre

Vestnorsk Filmsenter gratulerer alle filmskapere som er kommet med i konkurranseprogrammet til Kortfilmfestivalen i Grimstad!

Vestlandsfeiringen under festivalen blir:

- *Champagnegross med jordbær kl. 23.00. på Hestetorget fredag 15. juni*
- *Verdenspremiere 5 gross kl 24.00. i Catilina*
- *Fullmånefest i Alligatorhagen etter visning!*

Georgemes Verft 12 • N-5011 Bergen • Tlf: +47 55 56 09 05 • Faks: +47 55 56 03 55 • www.vestnorskfilm.no

PALESTINSK OG LIBANESISK KORTFILM

KURATORER/ CURATORS: NAT MULLER OG JIM QUILTY

Mediene har en tendens til å framstille Midtøsten som en ensartet konfliktzone. Så monokrome som tv-bildene er, kan publikum tilgis for ikke å skjønne om en reportasje kommer fra Gaza, Ramallah, Beirut eller Bagdad. Det er derfor ikke overraskende at seerne antar at den geografiske og kulturelle samhørigheten mellom regionens kunstnere er nok til å gjøre arbeidene deres, på en eller annen måte, til «det samme».

Utfordringen i å sette sammen et utvalg arbeider fra Palestina og Libanon ligger i å plassere disse bildene i en sammenheng og gjøre dem spesifikke uten å måtte ty til lettvinde merkelapper som «krigskunst» – selv om dette tilfredsstiller de medieskapt forventningene. Filmene i disse to programmene, med personlige historier, punkterer medieklišjeene, og fungerer som «foajeer» – innganger til rom som er ignorert av mediene.

I sin innledning til den engelske oversettelsen av romanen *Little Mountain* (1989) av Elias Khoury fra Libanon, framholdt den palestinske kritikeren Edward Said flere fellestrekk i Libanons og Palestinas kulturproduksjon som stammet fra at kunstnerne arbeidet i en tilstand av statsløshet. Atten år etter publiseringen av Suids kommentarer henger det stadig igjen visse spørsmål knyttet til framtiden til begge disse statene.

Hvordan individuelle palestinske og libanesiske kunstnere tar opp denne eksistensielle usikkerheten og uttrykker den i kunsten sin, varierer enormt. Om Libanon og Palestina på et eller annet vis speiler hverandre, så er speilet knust – og dets biter reflekterer et mangfold av kunstnerisk følsomhet. Filmene i disse to programmene reflekterer kanskje visse fellestrekk, men de påberoper seg ikke å være representative.

JIM QUILTY er en kanadisk journalist som bor i Beirut, og har i ni år skrevet om områdets politikk, kunst og kultur. Han er interessert i samspillet mellom politikk og kunst – både hvordan politisk eksentrisitet uttrykkes i kunsten og hvordan politiske og politisk-økonomiske faktorer fremmer og hindrer produksjonen og mottakelsen av kunst.

Støttet av Institusjonen Fritt Ord

Supported by the Freedom of Expression Foundation Oslo

Media narratives tend to represent «the Middle East» as an undifferentiated conflict zone. Television images are so monochrome that audiences might be forgiven for not knowing if a report is coming from Gaza, Ramallah, Beirut or Baghdad. No surprise, then, that spectators assume the geographic and cultural proximity of the region's artists is enough to make their work somehow «the same».

The challenge of curating a selection of work from Palestine and Lebanon lies in situating these images and making them specific without reaching for easy labels like «war art» – labels that appease and soothe media-programmed expectations. The works in these programmes puncture clichéd media narratives with personal stories. They serve as foyers – points of entry into spaces overlooked by the media.

In his introduction to the English-language translation of the novel *Little Mountain* (1989), by Lebanon's Elias Khoury, Palestinian critic Edward Said noted several common features in the cultural production of Lebanon and Palestine stemming, he speculated, from the artists' working in a state of statelessness. Eighteen years since Said's remarks were published, questions linger about the future of both states.

How individual Palestinian and Lebanese artists take up these existential uncertainties and sublimate them varies immensely. If Lebanon and Palestine somehow mirror one another, the mirror is shattered – its fragments reflecting a multiplicity of artistic sensibilities. The work in these two programmes may reflect certain commonalities, then, but they're in no way representative.

JIM QUILTY is a Beirut-based Canadian journalist who for nine years has written about the region's politics, art and culture. He's interested in inter-relationship of politics and art – both in the sublimation of political eccentricities and in how political and political-economic factors facilitate and inhibit the production and reception of art.

BILDER FRA DAHYEH

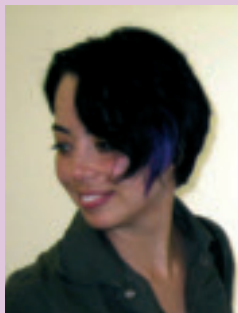
- FRAGMENTER FRA BEIRUTS UTKANT ET PROGRAM MED LIBANESISKE KORTFILMER

Folk har ofte forestilt seg Beiruts sørlige forsteder, Dahyeh, men inntil nylig har de sjelden besøkt dem. Forstedene oppsto fra halvveis lovlige bosetninger av sjiamuslimske flyktninger som var for fattige til å slå seg ned i Beirut, og har lenge vært et ikke-sted – oppfattet som provinsielt og farlig, festningen til det militante sjiapartiet Hizbollah. Filmatiske skildringer fra Dahyeh er sjeldne, og film om disse forstedene laget av dem som bor der enda sjeldnere.

Rami Kodeih's *A Sheherazade Tale* er en fiksjonsfortelling i førsteperson om høydepunktet i livet til en universitetsstudent fra forstaden Hay al-Silloum. Dette er en underholdende debutfilm som intelligent anvender kommersielle filmkonvensjoner til å fortelle en historie grundig plantet i Dahyeh – skjønt den kunne ha utspilt seg hvor som helst i verden, ifølge forfatteren.

,*Beirut*, av musikkimprovisatoren og videokunstneren Raed Yassin, er motstykket til Kodeih's film. Denne videoen forsøker å definere Beirut gjennom øynene til noen innbyggere i Dahyeh, fanget inn i sine hjem samt på steder i Beirut hvor de tilbringer sin tid – veddeløpsbanen eller langsmed en kystvei hugget ut i fjellet. Videoens stilmessige røffhet speiler innholdet – lydsporet bryter opp stemmen til den som snakker, mens kameraet av og til kjører «fast forward» gjennom den uendelige kjedsomheten i personenes liv.

Kodeih's og Yassin's arbeider er laget i etterkant av den 34 dager lange krigen i 2006. Under den krigen ble Dahyeh skjøvet fram i Beiruts bevissthet. Israelske bomber og granater rystet hele byen massivt og sendte bølger av hjemløse inn i den usikre sikkerheten i Beiruts indre områder. Beirut kunstnere svarte med en flodbølge av film- og videoarbeider som alle kjempet med spørsmålet om hvordan lage kunst stilt overfor mediebildet av konflikten.

NAT MULLER er en uavhengig kurator og kritiker bosatt i Rotterdam. Hennes hovedinteresser omfatter krysningspunktene mellom estetikk, medier og politikk, og nye medier og kunst i Midtøsten. Hun er fast bidragsyter for Springerin. Hun har vært kurator for mange videovisninger for prosjekter og festivaler, og etter juli-krigen i Libanon i 2006 startet hun, sammen med Pierre Sarraf, Né à Beyrouth Film Fund, som yter moderate produksjonstilskudd til unge libanesiske filmskapere.

IMAGING DAHYEH - FRAGMENTS FROM THE EDGE OF BEIRUT

Beirut's Southern Suburbs, Dahyeh, is an oft imagined but, until recently, rarely visited region of Beirut. Originating as quasi-legal settlements peopled by Shi'a refugees and other migrants too poor to find a place in Beirut, Dahyeh has long been a non-space – perceived as parochial and dangerous, the stronghold of the militant Shi'a political party Hizbullah. Filmic representations of Dahyeh are rare, and work about the suburbs by Dahyeh residents rarer still.

Rami Kodeih's *A Sheherazade Tale* is a fictive first-person narrative of a climactic day in the life of a university student from the suburb of Hay al-Silloum. It's an entertaining first film that makes intelligent use of commercial film convention to tell a story embedded in Dahyeh – albeit one that, as the narrator tells us, could take place anywhere in the world.

,*Beirut*, by music improv and video artist Raed Yassin, is the inverse of Kodeih's piece. The video sets out to define Beirut through the eyes of some Dahyeh residents, captured in their homes and the Beirut settings where they spend their time – the racetrack, the seaside corniche. The video's stylistic abrasiveness mimics the content – the soundtrack disjoins voice from speaker, while the camera intermittently fast-forwards through the interminable boredom of their lives.

Kodeih and Yassin's works antedate the 2006 34-Day War. During that war, Dahyeh impinged upon Beirut's consciousness. Israeli bombs and shells sent massive concussions throughout the city, and waves of displaced people into the incongruous safety of Beirut proper. Beirut artists responded with an avalanche of film and video works, all grappling with how to make art in the face of media representations of the

NAT MULLER is an independent curator and critic based in Rotterdam. Her main interests include: the intersections of aesthetics, media and politics; (new) media and art in the Middle East. She is a regular contributor for Springerin. Her latest projects include *The Trans_European Picnic* – *The Art and Media of Accession* (Novi Sad, 2004), *Xeno_Sonic*: a series of experimental sound performances from the Middle East (Amsterdam, 2005), and she has curated many video screenings for projects and festivals. After the July War in Lebanon, she initiated with Pierre Sarraf the *Né à Beyrouth Film Fund* which extends modest production grants to young Lebanese film makers.

From Beirut... to Those Who Love Us er et videobrev laget den 21. juli 2006, i de første dagene av krigen. Det er et aktivistisk verk og presenterer en alternativ fortelling om konflikten som tar opp spørsmål om identitet og publikum. Vokalist Rima Khcheich kommer til syne og starter å synge, for straks å bli redusert til skrekklagen taushet på grunn av angrepet på Dahyeh, som ligger i nærheten. De som kommer på skjermen etter Khcheich er tause de også, noe som gjenspeiler at mediene ikke hører individuelle stemmer fra denne regionen.

Fortellerstemmen bemerker at filmskaperne ikke visste om de skulle tiltale publikum som arabere eller europeere. Dette dilemmaet undergraver mediens eksplisitte framstilling av krigen som noe som rammer «de andre», og knytter an til de to ansiktene til Libanons kulturelle hybrid-tilstand. Det fanger inn deres dobbelte følelse av å være overlatt til seg selv – siden verken Vesten eller den arabiske verden ville gripe inn for å stoppe konflikten. Disse nyansene rundt identitet har ikke noe å si, blir vi fortalt, siden «ingen hører etter likevel».

A Hero Never Dies av Wissam Charraf tar opp krigens paralyserende virkning og spørsmålet om hvilken rolle kunstneren kan spille i en konflikt som han, per definisjon, ikke har kontroll over. Beirut's innbyggere var aldri under direkte angrep, men er følelsesmessig nedslitt av krigen, selv om de altså bare var henvist til tilskurollen. Kunstnerne er fremmedgjort fra en aktiv, for ikke å snakke om heltmodig, rolle, og kunstneren – Beirut's trompet-improvisator og tegner Mazen Kerbaj – har ikke annet å gjøre enn å vente på en bombeeksplosjon som han så kan gi et musikalsk svar på. Hvis ingenting skjer kan han bare spasere gjennom Dahyehs ruiner og møte de enorme ødeleggelsene med en kort breking fra trompeten sin.

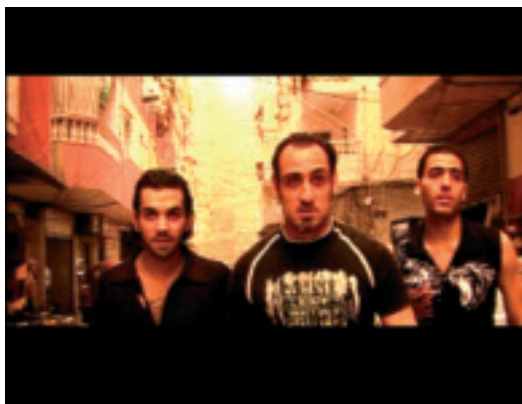
På dagen for våpenstillstanden kommer Rania Stephan over en ivrig Hizbollah-tilhenger nær fundamentet av en sammenrast bro i Dahyeh. Han feirer Hizbollahs «seier» og veiver med et Hizbollah-flagg, et ærlig uttrykk for støtte til partiet, men som misbilliges av partiledelsen. Tatt i betraktning partiets kontroversielle rolle i landet og dets ideologiske tilknytning til Iran, oppmuntrer lederne sine velgere til å gi uttrykk for sin entusiasme i patriotiske former, og slik følge den (stort sett fiktive) ledelsen til partier som er imot Hezbollah. Dette bestemte kapitlet i *Lebanon/War* («Lebanon Slash War») er like komisk som politisk informativt.

From Beirut...to Those Who Love Us, is a video letter made on July 21st 2006, in the early days of the war. An activist piece, it presents an alternative narrative of the conflict that addresses issues of identity and audience. Vocalist Rima Khcheich appears and commences to sing, only to be reduced to terrified silence by an assault on nearby Dahyeh. Those who appear on screen after Khcheich are also silent, reiterating how the media doesn't hear individual voices from this region.

The filmmakers, the narrator remarks, didn't know whether to address their audience as Arabs or Europeans. Their conundrum undermines the explicit «othering» of media representations of the war, invoking the two faces of Lebanese cultural hybridity and capturing their dual sense of abandonment – since neither the West nor the Arab world would intervene to stop the conflict. These nuances of identity don't matter, we're told, since «no one is listening anyway».

Wissam Charraf's *A Hero Never Dies* addresses the paralysis of war and takes up the question of what role the artist can play in a conflict that he, by definition, doesn't control. Emotionally abraded by this war, residents of Beirut were never under direct attack, effectively relegating them to the role of spectators. Alienated from any active, let alone heroic, role, the artist – Beirut's improv trumpeter and cartoonist Mazen Kerbaj – is left to wait for a bomb blast to which he can reply musically. Failing that, he can only walk through the rubble of Dahyeh, confronting the enormity of destruction with an abbreviated bleat from his trumpet.

On the day of the ceasefire, Rania Stephan finds an avid Hizbollah supporter near the base of a felled bridge in Dahyeh, celebrating the Hizbollah «victory». He's waving a Hizbollah flag, an honest expression of support for the party but one frowned upon by the party leadership. Given the party's contentious role in the country, and its ideological links to Iran, leaders encourage their constituents to express their enthusiasms in patriotic terms, following the (largely fictive) lead of parties opposed to Hizbollah. This particular chapter of *Lebanon/War* («Lebanon Slash War») is as comic as it is politically informative.

A SHEHERAZADE TALE

Libanon/Lebanon | 2006
DVCam | 22 min

Regi/Direction Rami Kodeih

Ziad, en student fra Hay el Silloum (et kvarter i Beiruts sørlige forsteder), forteller historien om sin død.

Ziad, a student from Hay el Silloum (a neighbourhood in the Southern suburbs of Beirut), narrates the story of his death.

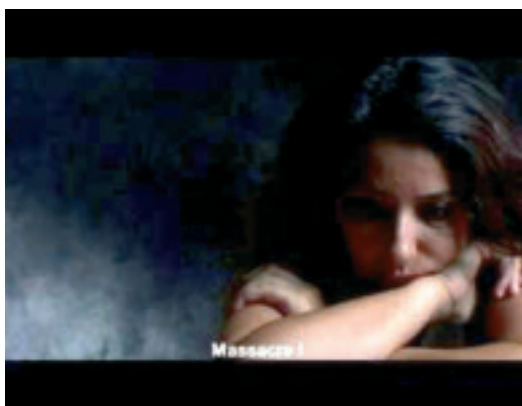
BEIRUT

Libanon/Lebanon | 2003
Video | 14 min

Regi/Direction Raed Yassin

Yassin søkte å finne Beiruts urbane side via dens marginaliserte innbyggere. I løpet av arbeidet med å lage denne videoen oppdaget han at Beirut er en forstad til en innbilt by. Gatene er bildene han elsker mest, men på samme tid viser det seg å være falskt, lik bildene vi ustanselig produserer og mottar, smilende uten å blunke – som et medikament for å få sove fredelig. Drøm søtt!

Yassin was searching for the urban side of Beirut through its marginal characters. During the process of making the video he discovered that Beirut is a suburb of an imaginary city: the street is the image which he loves most, yet also turns out to be a fake, similar to the images we produce and receive continuously: smiling without blinking, like a drug for peaceful sleep. Sweet Dreams!

FROM BEIRUT... TO THOSE WHO LOVE US

Libanon/Lebanon | 2006
Video | 4 min

Regi/Direction Beirut Development Cinema & Samidoun

Dette videobrevet ble laget 21. juli 2006 av Beirut DC, et filmkollektiv som annet hvert år arrangerer Ayam Beirut al-Cinema'iya Festival of Arabic Film, i samarbeid med Samidoun, en grasrotbevegelse av organisasjoner og enkeltpersoner som var involvert i flyktninghjelp og medieintervensjoner de første dagene av Israels angrep på Libanon. Brevet er svært preget av sviket som det libanesiske sivile samfunn følte da verken Vesten eller den arabiske verden – den libanesiske identitets to ansikter – viste seg å være villige til å gjøre noe for å stoppe krigen.

This video letter was made on July 21, 2006, by Beirut DC, a film collective which runs the bi-yearly Ayam Beirut al-Cinema'iya Festival of Arabic Film, in collaboration with Samidoun, a grassroots gathering of organisations and individuals involved in refugee-relief and media interventions from the first days of Israel's assault on Lebanon. It is redolent of the betrayal felt by Lebanese civil society when neither the West nor the Arab world – the two faces of Lebanese identity – proved willing to act to stop the war.

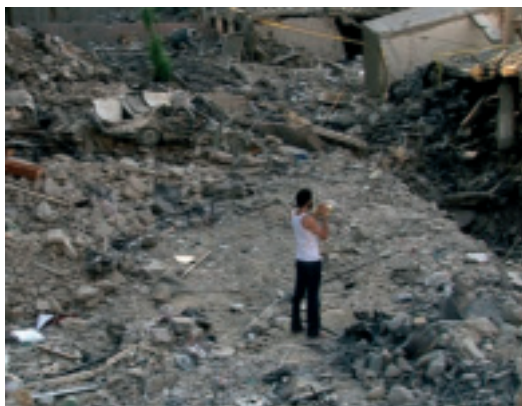
15 AUGUST 2006 / SOUTHERN SUBURB BRIDGE/ BEIRUT

Libanon/Lebanon | 2007
DVcam | 4 min

Regi/Direction Rania Stephan

Lebanon/War (som uttales «Lebanon Slash War») er en serie på åtte kortfilmer som er spilt inn og redigert under trykket fra Israels krig mot Libanon i juli 2006. Filmene viser hvordan vanlige libanesere reagerte under denne voldelige og tragiske tildragelsen, på en måte som generelt ikke formidles i en sensasjonalistisk mediedekning. I dette verket, som er spilt inn den dagen fiendtlighetene stoppet, gir kameraet oss et innblikk i det komplekse samspillet mellom løssluppen eufori og mediekontroll et sted i Dahyeh.

Lebanon/War (pronounced «Lebanon Slash War») is a series of 8 short films, shot and edited in the urgency of Israel's July 2006 war against Lebanon. The films show the responses of ordinary Lebanese people during this violent and tragic event, as they are not generally witnessed by sensational media coverage. In this piece, shot on the day of the cessation of hostilities, the camera looks in on the complex interplay of unbridled euphoria and media control at one location in Dahyeh.

A HERO NEVER DIES

Libanon/Lebanon | 2006
DVcam | 6 min

Regi/Direction Wissam Charaf
Foto/Camera Wissam Charaf
Klipp/Editing Wissam Charaf
Lyd/Sound Julien Ngo Trong
Musikk/Music Mazen Kerbaj
Med/With Mazen Kerbaj
Prod/Production Aurora Films

Mazen pleide å stå på balkongen sin hver eneste ettermiddag i juli og august måned 2006. Han ville vente på lyden av eksplosjoner før han spilte trompet ...

Mazen used to stand on his balcony every afternoon in the months of July and August 2006. He would wait for the sound of explosions to play the trumpet ...

REISER MOT ET HJEM: ET PROGRAM MED PALESTINSKE KORTFILMER

JOURNEYS TOWARDS A HOME: A PROGRAMME OF PALESTINIAN SHORTS

Programmets tittel reflekterer den palestinske poet Mahmoud Darwishs dikt «We Journey towards a Home». Her kulminerer opplevelsen av å ha mistet sitt hjemland og av å være tvunget i eksil med ordene «Av vårt hjem ser vi kun det usette [...] / en trone båret på føtter opprevet av veier som førte til alle mulige hjem bortsett fra vårt eget». Bildet plasserer seg mellom lengsel og tilhørighet.

I den palestinske fortellingen kan den nasjonale drømmen om å «vende hjem» uttrykke seg i lengselen etter et tidligere hjem eller i det daglige slitet som forvandler et hjem under okkupasjon, eller beleiring, til et fengsel. Avreiser og tilbakevendinger er ladet med fysiske hindringer – kontrollstasjoner, veisperringer, murer, portforbud og tillatelser – eller psykologiske sådanne – siden truselen om å miste noe henger over hver eneste avreise.

... *They Came From the East* av Najwa Najjar er en underfundig gjenfortelling, lagt til våre dager, av historien om De tre vise menn som fulgte en stjerne fra Østen for å finne Jesusbarnet. Her følger tre unge palestinske kvinner en stjerne gjennom ørkenen, men atskillelsesmuren blokkerer veien. Det at en knytter an til en grunnleggende myte i kristendommen, undergraver de fortellingene som framstiller den arabisk-israelske konflikten som en konflikt mellom muslimer og jøder. Atskillelsesmuren er en dystre påminnelse om at palestinske byer er områder under kontroll. Innstengingen utfordrer det at bevegelse er en bestemmende faktor i den nasjonale identiteten.

Barrierer kan også være innvendige, et tema som blir tatt opp med komisk virkning i *A World Apart within 15 Minutes* av Enas I. Muthaffar. En amerikansk-palestinsk kvinne kjører gjennom Jerusalem og stopper for å spørre israelere om veien til Ramallah. Selv om det bare er femten minutter unna, representerer Ramallah «Det fremmede» for israelerne og langt unna deres mentale kart. Forespørslene hennes blir møtt med forvirring og overrasket bestyrkelse, noe som antyder at det ikke bare er slik at jøder i

The programme title echoes Palestinian poet Mahmoud Darwish's «We Journey towards a Home». Here, the experience of lost homeland and imposed exile culminate with the words «Of our home we see only the unseen [...] / a throne carried on feet torn by roads that led to every home but our own». The image situates itself between longing and belonging.

In the Palestinian narrative, the national dream of «returning home» can express itself in the longing for a former home, or in the daily hardships that transform a home under occupation or siege into a prison. Departures and returns are fraught with physical obstacles – checkpoints, roadblocks, walls, curfews and permits – or else psychological ones – since the threat of loss lingers over each leaving.

Najwa Najjar's ... *They Came From the East*, is a wry contemporary retelling of the story of the Three Wise Men, who followed a star from the East in search of the infant Jesus. Here, three young Palestinian women follow a star through the desert, but the separation wall blocks their path. Invoking Christianity's founding myth undermines narratives casting the Arab-Israeli conflict as a Muslim-Jewish one. The separation wall is a bleak reminder that Palestinian towns are territories of containment and control, with confinement challenging movement as a determining factor in national identity.

Barriers can be internal too, a theme taken up to comic effect in Enas I. Muthaffar's *A World Apart within 15 Minutes*. An American English-speaking Palestinian woman drives through Jerusalem, pausing to ask Israelis for directions to Ramallah. Though 15 minutes away, Ramallah is «the Other» for Israelis and well off their mental map. Her inquiries are met with disorientation and surprised consternation, suggesting that not only do Jewish Jerusalemites not know how to get to Ramallah, they've no idea why anyone would want to go there.

Jerusalem ikke vet veien til Ramallah, men de kan heller ikke skjønne at noen ønsker å dra dit.

Rollen som bevegelse har i det å forme identiteten, er uløselig knyttet til områdene (og menneskene) man forlater, og som man ikke kan vende tilbake til – selv om hindringene ikke er eksplisitt politiske. I *Summer of '85* vender Rowan Al Faqih tilbake til det som var hennes besteforeldres hus. Hun minnes en sommer hun tilbrakte med en amerikansk slektning like før den første intifadaen.

Hun spiller ut disse erindringene ved å samle sammen steinene som er igjen av huset. Hun legger dem i rekker som kanskje former et meningsfylt mønster, og hun filmer familiebilder mot en murvegg. Lik historien hun forteller, er stedet, steinene og murveggen ladet med politisk betydning. Disse forblir latente idet hun gjenforteller en personlig historie om hukommelse, fravær og tap.

East to West av Enas I. Muthaffar dokumenterer det tilsynelatende dagligdagse arbeidet forbundet med at foreldrene hennes flytter fra en side av Jerusalem til en annen. Arbeidet med å samle sammen restene av forgangne år gjør den følelsesmessige tyngden av tapene personene bærer inne i seg, merkbar.

Muthaffars far insisterer på at et bilde i plakattørrelse av henne som barn i virkeligheten er hennes bror, for så å bli fjern i blikket over et blad på glanset papir om Gamal Abdel Nasser – den egyptiske presidenten som var inkarnasjonen av arabisk styrke og motstandskraft. På samme tid er Muthaffars mor henrykt over å finne et lekepiano – det ligger stadig som nytt i esken sin, immunt mot byrden av potensielt politiske konnotasjoner. Idet vi deler disse intime øyeblikkene, innser vi plutselig at flyttingen er nødvendig på grunn av muren.

Soup over Bethlehem (Mloukhieh) av Larissa Sansour er også en familiehistorie. Mens Sansour og hennes nære slektninger setter til livs et måltid med mloukhieh på et hustak i Betlehem, dreies småpratene rundt matretten og dens opprinnelse over til politiske spørsmål.

Selv om den er gjennomsyret av et spesifikt miljø, knytter scenen også an til det å være palestinsk, preget av hybriditet og diaspora, og blander sammen det globaliserte og storbyaktige med tradisjon og nasjonal identitet. Dette er en vare som er både sjelden og autentisk, og mloukhieh gir uttrykk for en palestinsk identitet som ikke kan bli annektert eller kolonisert.

Eden Resonating av Ayreen Anastas og Rene Gabri anvender sinnrikt en broket lagdeling av bilde, lyd og tekst for å danne en palimpsest av en kontemporær, landsforvist identitet. Kameraet følger Anastas' dagligdagse aktiviteter inne i en neglisjert bydel i New York, akkompagnert av et opptak fra 1940-tallet av sangen «Layali el-uns fi Vienna» («Twilight Delight in Vienna»), framført av den egyptiske sangeren Asmahan.

The role of movement in forging identity is imbedded in the spaces (and people) left behind, and to which one cannot return – even if the obstacles preventing us are not explicitly political. In *Summer of '85*, Rowan Al Faqih returns to what was her grandparents' house, recollecting a summer spent with an American cousin just before the first intifada.

She enacts these recollections by collecting stones (all that remains of the house) – which she arranges into rows that you assume will form some meaningful pattern – and filming family photos against a concrete wall. Like the story she tells, the site of the razed house, the stones and concrete wall are all charged with latent political significance. These stand un-invoked as she recounts a personal story of memory, absence, and loss.

Enas I. Muthaffar's *East to West* documents the apparently mundane chore of her parents' move from one side of Jerusalem to the other. The task of gathering the detritus of past years, though, amasses emotional weight within the crucible of unspoken loss.

Muthaffar's father insists that a poster-sized image of her as a child is actually her brother then grows misty-eyed over a glossy magazine about Gamal Abdel Nasser – the Egyptian president who embodied Arab strength and defiance. Simultaneously, Muthaffar's mother delights in finding a toy piano, still new in its box and immune to the burden of political meaning. Sharing these intimate moments, the spectator's melancholy is inexplicable until you realise the move is necessary because of the separation wall.

Larissa Sansour's *Soup over Bethlehem (Mloukhieh)* is also a family affair. While Sansour and her close relatives enjoy a meal of mloukhieh on a Bethlehem rooftop, dinnertime chatter about mloukhieh and its origins turns to matters of politics.

Though drenched in a specific locality – the picturesque setting, the traditional food – the scene also invokes the hybridity and diasporic character of the Palestinian experience, mingling the globalised and metropolitan with tradition and national identity. A commodity both scarce and authentic, Mloukhieh signifies a Palestinian identity that cannot be appropriated or colonised.

Eden Resonating, by Ayreen Anastas and Rene Gabri, cleverly uses an incongruous layering of image, sound and text to evoke the palimpsest of contemporary expatriate identity. The camera follows Anastas' mundane activities within a neglected New York borough, accompanied by a 1940's recording of «Layali el-uns fi Vienna» («Twilight Delight in Vienna»), sung by Egyptian singer Asmahan.

The translated lyrics share the bottom of the screen with wedges of words whose only obvious relationship is that they begin with the same letter. «Palestine» appears for only a couple of seconds, when the camera glimpses a water tower stencilled «Free the Palestine». These conceptual juxtapositions fall together as a workaday sketch of one Palestinian's displacement.

Den oversatte teksten til sangen deler den nederste delen av lerretet med kiler av ord hvis eneste åpenbare innbyrdes forhold er at alle har samme forbokstav. «Palestina» kommer til syne i kun et par sekunder, når kameraet får et glimt av et vanntårn med påskriften «Frigjør Palestina». Disse konseptuelle sammenstillingene blir til sammen en hverdagslig skisse av en palestiners tvangsforflytting.

Annemarie Jacirs *Like Twenty Impossibles* vender tilbake til Palestina og bruker lignende disharmoniske teknikker for å destillere det intime forholdet mellom identitet og bevegelse. Et palestinsk filmteam på vei til en innspilling diskuterer sine roller som kunstnere i et land under okkupasjon. Når de støter på en veisperring, beslutter de å kjøre rundt den. Deretter, midt i ingenmannsland, møter de en kontrollstasjon.

Når de kontrollerer papirene, oppdager de israelske soldatene at noen blant teamet er israelske arabere, og at andre er amerikanske og palestinske. Regissøren konstaterer, uten å kunne gjøre noe med det, at filmteamet forbyr å bevege seg, før de blir fysisk skilt fra hverandre – og atskillelsen av kamera og lyd ødelegger kontinuiteten i filmen. Scenen fungerer som en metafor for fragmenteringen av palestinsk identitet og territorium.

Takk til Beirut DC, Ashkal Alwan, Né à Beyrouth og mec film.

Annemarie Jacir's *Like 20 Impossibles* returns to Palestine, using similar techniques of disjuncture to distil the intimate relationship between identity and movement. A Palestinian film crew en route to a shoot discuss their role as artists in a country under occupation. Confronted by a road closure, they decide to drive around it. Then, in the middle of nowhere, they encounter a flying checkpoint.

Checking their papers, the Israeli soldiers discover some of the crew are Israeli Arab, others American and Palestinian. The director watches, helpless, as the crew is forbidden from moving forward or back, then physically divided – the separation of camera and sound destroying the continuity of the film. The scene functions as a metaphor for the fragmentation of Palestinian identity and territory.

With thanks to Beirut DC, Ashkal Alwan, Né à Beyrouth and mec film.

... AND THEY CAME FROM THE EAST

Palestina/Palestine | 2004
DVCam | 3 min

Regi/Direction | Najwa Najjar

En versjon av De tre vise menn, men denne gangen dreier det seg om tre unge palestinske kvinner som starter ferden i ørkenen og følger en stjerne gjennom et svært forandret Palestina.

A take on the Three Wise Men but this time it's three young Palestinian women who start their journey in the desert and follow a star through a much different Palestine.

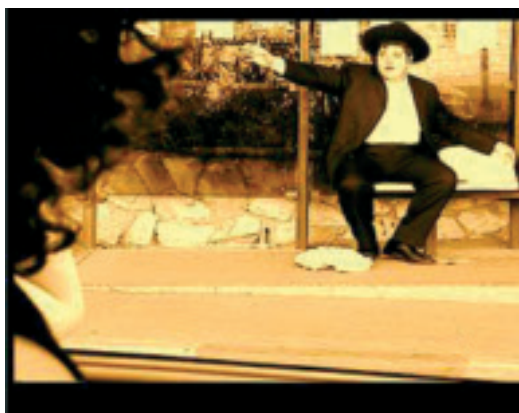
EAST TO WEST

Palestina/Palestine | 2005
DVCam | 16 min,

Regi/Direction Enas I. Muthaffar
Foto/Camera Mazen Sa'adeh
Issa Freij
Klipp/Editing Enas I. Muthaffar
Thomas Backmann
Prod/Produced by Ma'mal foundation
Akka Films, Lago Films

I 2004 blir en mur bygget og Enas' familie er tvunget til å flytte for at de ikke skal havne på den gale siden. For faren er det andre gang. Han ble født i et hus i Jaffa, men måtte dra derfra i 1948. Mellom Jerusalem og Jaffa: Hver generasjon har sin egen flytting.

In 2004 a wall is being built and Enas' family are compelled to move, so they don't find themselves on the wrong side. It is her father's second experience. He was born in a house in Jaffa, but had to leave in 1948. Between Jerusalem and Jaffa: each generation has its own move.

A WORLD APART WITHIN 15 MINUTES

Palestina/Palestine | 2006
DVCam | 3 min

Regi/Direction Enas I. Muthaffar
Foto/Camera Enas I. Muthaffar
Klipp/Editing Annemarie Jacir
Med/With Annemarie Jacir
Prod/Produced by The Palestinian
Filmmakers
Collective
Akka Films

Mellom Jerusalem og Ramallah er det reist en kjempestor fysisk mur, men også en mur man ikke kan ta og føle på, i folks hjerte og sinn. Det er en kort kjøretur fra det ene stedet til det andre, men når en spør folk om de vet veien til Ramallah, er det mange som synes det er vanskelig å svare på. For dem både høres og synes Ramallah langt unna. Det er en helt annen verden, femten minutter unna.

Between Jerusalem and Ramallah stands a huge physical wall, yet also a non-tangible wall in the minds and hearts of people. It is a short drive from one place to the other, yet when asked whether they know the way to Ramallah, many find it a hard question to answer. To them, Ramallah sounds far, and seems far: it is a world apart within 15 minutes.

SOUP OVER BETHLEHEM (MLOUKHIEH)

Palestina/Palestine | 2006
MiniDV | 10 min

Regi/Direction Larissa Sansour
Foto/Camera Soren Lind,
Will Lorimer
Klipp/Editing Larissa Sansour
Lyd/Sound Soren Lind
Carol Sansour
Med/With Leila Sansour
Maxim Sansour
Nana Sansour
Vivien Sansour

Soup over Bethlehem beretter om en helt vanlig palestinsk familie, Sansour's egen, rundt et middagsbord på et hustak med utsikt over Vestbredd-delen av Betlehem. Det som starter som en kulinarisk diskusjon om nasjonalretten mloukhieh, som serveres fra en suppebolle, utvikler seg snart til en personlig og engasjerende samtale om politikk – som med dette understreker sammenhengen mellom mat og politikk som er så typisk for det å være palestinsk.

Soup over Bethlehem depicts an ordinary Palestinian family, Sansour's own, around a dinner table on a rooftop overlooking the West Bank city of Bethlehem. What starts as a culinary discussion about the national dish mloukhieh being served from a soup bowl soon evolves into a personal and engaging conversation about politics – thereby emphasizing the symbiosis of food and politics so indicative of the Palestinian experience.

SUMMER OF '85

Palestina/Palestine | 2005
DV | 11 min

Regi/Direction Rowan Al Faqih
Foto/Camera Rowan Al Faqih
Steff Bossert
Lyd/Sound Steff Bossert
Klipp/Editing Rowan Al Faqih
Prod/Production Akka and Lago Films
Al Ma'mal Foundation
for Contemporary Art

Ingenting igjen av huset

Et og et halvt tre ...

Summer of '85 er en kort eksperimentell film; et forsøk på å gjenskape lykkelige minner fra en barndom tilbrakt i bestemors hus i selskap med en slektning fra USA. Starten på den første palestinske intifadaen markerer en bevissthet om politikk og forskjeller.

Nothing remains from the house...

A tree and a half...

Summer of '85 is a short experimental film; an attempt to recreate happy memories of a childhood spent at a grandmother's house in the company of a cousin from America. The start of the Palestinian first intifadah marks an awareness of politics and differences.

EDEN RESONATING

USA | 2004
DVD | 11 min

Regi/Direction Ayreen Anastas
Rene Gabri

Dette arbeidet er resultat av et lykkelig sammen-treff: et tilfeldig møte med en gammel tape, en sang om Wien fra en tid da Anastas og Gabri hadde en utstilling der, og en spasertur tidlig om morgenen som fikk dem til å leve opp til sangen. De bestemte seg for å spille inn og redigere en musikkvideo for den syriske sanger og skuespiller Asmahans sang «Layali al-Ouns Fee Vienna» i løpet av en dag i Williamsburg i Brooklyn.

This work emerged out of a happy accident: a chance encounter with an old tape, a song about Vienna during a time in which Anastas and Gabri had an exhibition there, and an early morning walk which called them to live up to it: they decided to shoot and edit a music video for the Syrian singer and actress Asmahans song «Layali al-Ouns Fee Vienna» in one day in Brooklyn's Williamsburg.

LIKE TWENTY IMPOSSIBLES

Palestina/Palestine | 2003
35mm | 17 min

Regi/Direction Annemarie Jacir
Manus/Screenplay Annemarie Jacir
Kamran Rastegar
Foto/Camera Phillippe Bellaiche
Musikk/Music Kamran Rastegar
Lyd/Sound Bill Toles
Prod/Production Annemarie Jacir
Kopi fra/Print Source
mec film (Europa)
philistine films (World)

Når et palestinsk filmteam bestemmer seg for å unngå en lukket veisperring ved å ta en fjern sidevei, rakner det politiske landskapet, og passasjerene mister langsomt grepet gjennom den militære okkupasjonens trivielle brutalitet. *Like Twenty Impossible*s er både et visuelt dikt og en fortelling, som stiller syrlige spørsmål om kunstnerisk ansvar og filmskapingens politikk eller menes: det politiske ved filmskaping mens den tar for seg fragmenteringen av et folk.

When a Palestinian film crew decides to avert a closed checkpoint by taking a remote side road, the political landscape unravels, and the passengers are slowly taken apart by the mundane brutality of military occupation. Both a visual poem and a narrative, *Like Twenty Impossible*s wryly questions artistic responsibility and the politics of filmmaking, while speaking to the fragmentation of a people.

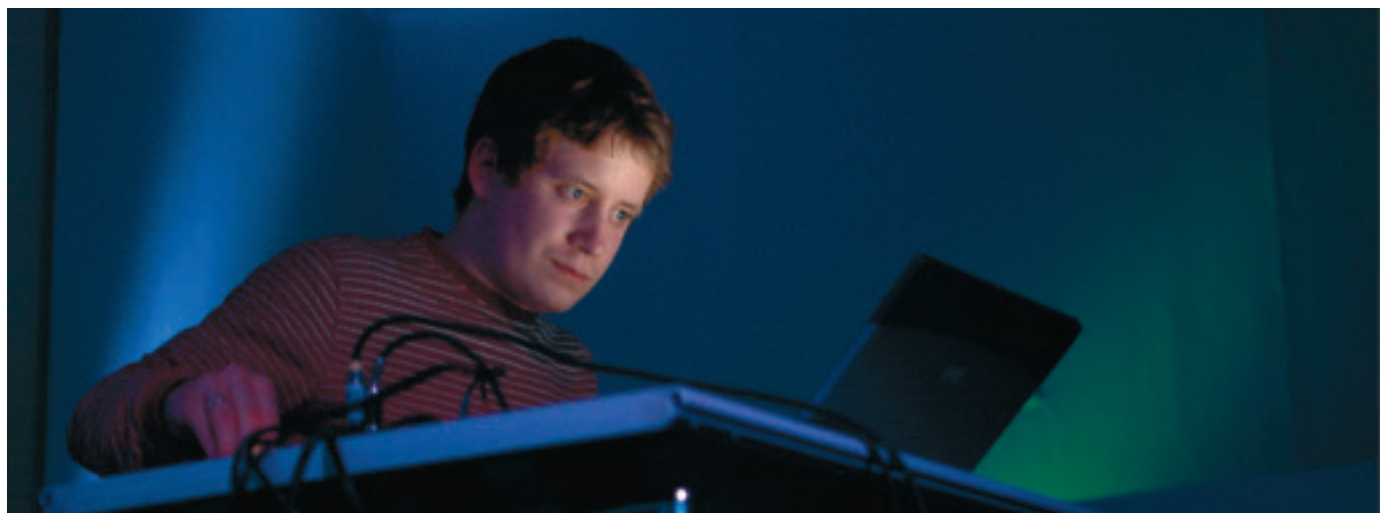
STAN BRAKHAGE

STUMFILMKONSERT MED STØYMUSIKK

Vi har invitert to av våre mest anerkjente musikere på den norske elektronika- og støyscenen til å improvisere over Stan Brakhages stumfilmer. Musikerne Andreas Meland og Lasse Marhaug har også tidligere spilt til Brakhage-filmer, første gang i 2003. De har laget en Brakhage-CD på Melands egen label Melektronikk som de ga ut i 2005. Når Marhaug/Meland spiller på Kortfilmfestivalen vil de for første gang ta i bruk kinoens eget lydsystem.

SILENT FILM CONCERT WITH NOISE MUSIC

We have invited two of our most renowned musicians on the Norwegian electronica and noise scene to improvise to Stan Brakhage's silent films. The musicians Andreas Meland and Lasse Marhaug have previously played to Brakhage films, the first time in 2003. They recorded a Brakhage CD on Meland's label Melektronikk which was released in 2005. When Marhaug/Meland play at the Norwegian Short Film Festival they will for the first time make use of the cinema's own sound system.

– STUMFILMKONSERT ER EN DÅRLIG IDÉ – A SILENT FILM CONCERT IS A BAD IDEA

INTERVJU MED ANDREAS MELAND AV PER PLATOU

Hvordan startet dette prosjektet?

– Jeg og Lasse kjenner hverandre fra før, og begge er veldig interessert i film. På hver vår kant hadde vi dumpet borti Stan Brakhage. Jeg hørte først om ham via venner som gikk på kunstskole i England. Både Lasse og jeg hadde skaffet oss DVD-samleutgivelsen *by Brakhage* på Criterion. Vår gode venn Harald Fetveit, som arrangerte konsertserien *Dans For Voksne*, ga oss i 2003 muligheten til å gjøre noe med Brakhage-interessen vår. Med hans hjelp satte vi opp en helaften på Cinema Neuf der vi viste en hel haug med Brakhage-filmer i originalversjon (16mm) og improviserte over noen av dem. Vi syntes kvelden gikk ganske bra, og vi fortsatte å jobbe med prosjektet. Dette resulterte etter hvert i CD-utgivelsen *Brakhage* som jeg ga ut på min egen label Melektronikk for to år siden. Og på grunn av CD-en har vi senere fått tilbud om flere spillejobber, og slik har ballen fortsatt å rulle.

How did this project start?

– Lasse and I already knew each other and we are both very interested in film. Each in our own way, we had become aware of Brakhage. I first heard about him from friends who attended art school in England. Both Lasse and I had the DVD of his collected works, *by Brakhage* released by Criterion. In 2003, our good friend Harald Fetveit, who organised the concert series «Dance for Adults», gave us an opportunity to do something with our Brakhage interest. With his help, we organised an evening at Cinema Neuf where we screened a whole bunch of Brakhage films in original version (16mm) and improvised to some of them. We thought the evening went fairly well so we continued to work on the project. This culminated with the CD *Brakhage*, which I released on my own label Melektronikk two years ago. And because of the CD we have received offers to play more gigs, and in this way the project has continued.

Hvordan gikk dere fram den aller første kvelden? Hadde dere valgt ut hvilke filmer dere skulle spille til, eller var det ren improvisasjon?

– Jeg spilte til *Dog Star Man: Prelude*, forspillet til den femdelte filmen *Dog Star Man*. Lasse spilte til *The Act of Seeing with Your Own Eyes*, som kanskje er den mest legendariske Brakhage-filmene, mye på grunn av de eksplisitte obduksjonsscenene. Jeg forberedte meg som jeg pleier, ved å se igjennom materialet en god del ganger, og baserte meg ellers i stor grad på improvisasjon. Det samme tror jeg gjaldt for Lasse. I etterkant føler jeg vel at musikken min fra denne kvelden nok fungerer best for seg selv, uten film.

– Jeg er generelt skeptisk til stumfilmkonserter og synes ofte det er en dårlig idé – spesielt når det gjelder narrative filmer. Om musikken er god og interessant (og ikke laget bare for å backe opp handlingen), synes jeg at dette ødelegger for publikums opplevelse av selve historien. Det var nettopp dette som tiltalte meg ved Brakhage-filmene: De er jo ikke narrative i tradisjonell forstand. De er ekstremt presise og velkomponerte samtidig som det virker som om de er laget svært intuitivt og improvisatorisk.

Men når du skal nærme deg dette abstrakte uttrykket og bygge et lydlandskap, tenker du da narrativt, i form av å lage en slags undertekst til bildene?

– Det er jo en veldig sterk rytme og flyt hos Brakhage. Det er der hele dynamikken ligger, i hastigheten i klipp og sånne ting. Det gjør at det blir en ganske klar kurve eller struktur. Og da kan jeg jobbe med å enten underbygge eller kontrastere denne strukturen. Etter hvert som jeg har holdt på med dette en stund, synes jeg det fungerer best når jeg gjør så lite som mulig, når jeg virkelig klarer å holde igjen og dermed følge regissørens ønske om «luft» i visnings situasjonen. Men om jeg lykkes eller ikke er opp til publikum å bedømme.

Under konserten på Kortfilmfestivalen skal Lasse spille til The Horseman, the Woman and the Moth fra 1968, og du har valgt deg Star Garden fra 1974. Har dere med dette en tanke om å bringe disse filmene inn i en kontemporær setting? Jeg tenker spesielt på at Brakhage jo kan sies å være en av oppfinnerne av «glitch»-estetikk innenfor filmen, ved å framheve estetikk og teknikker som vanligvis ellers blir oppfattet som feil. Og det du og Lasse driver med musikalsk, relaterer seg jo også til glitch, men da i det elektroniske domenet.

How did you two go about it on that first evening? Had you selected which films you were going to accompany, or was it pure improvisation?

– I played to *Dog Star Man: Prelude*, the prelude to the five-part *Dog Star Man*. Lasse played to *The Act of Seeing with Your Own Eyes*, which is probably the most legendary Brakhage film, in large part due to its explicit autopsy scenes. I prepared as I normally do by looking through the material quite a few times and the rest was based to a large degree on improvisation. The same went for Lasse, I think. Looking back, I guess I feel that my music that evening works best alone, without the film.

– Generally, I am sceptical to silent film concerts and often think them a bad idea – especially when it comes to narrative films. If the music is good and interesting (and not merely made to back up the story), I think this will interfere with the audience's experience of the story itself. It was precisely this that attracted me to the Brakhage films: they are not narrative in the traditional sense. They are extremely precise and well-composed but at the same time they have a very intuitive and improvisatory feel.

But when you approach this abstract expression and build a soundscape, do you then think narratively, to make a kind of subtext to the images?

– Brakhage has a very strong rhythm and flow. This is where the whole dynamics lie, the rate of the cutting and things like that. This results in a quite clear arc or structure. And then I can either work with reinforcing or contrasting this structure. After having worked with this material for a while, I think the music works best when I do as little as possible, when I really manage to hold back and in this follow the director's wish for breathing room in the screening situation. But whether I succeed or not is up to the audience to judge.

During the concert in Grimstad Lasse will play to The Horseman, the Woman and the Moth from 1968, and you have chosen Star Garden from 1974. With this, do you have an intention of bringing these films into a contemporary setting? I am thinking especially about the fact that Brakhage is said to be one of the inventors of a glitch aesthetics in film, by emphasising aesthetics and techniques that are usually perceived as errors. And what Lasse and you are doing musically is also related to glitch, just in the electronic domain.

– Jeg føler overhodet ikke at det er noe behov for å «oppdatere» disse filmene. For selv om filmene selvsagt er preget av tiden de er laget i, så føles de ikke daterte. De er i seg selv såpass åpne og enkle at de ikke trenger å puttes inn i noen moderne setting for å fungere i samtiden. Folk i dag er vant til mange former for visuelle abstraksjoner. Jeg synes det er veldig spennende å jobbe med Brakhages filmer fordi de flyter fritt samtidig som de er stramt komponert. Det har vel egentlig mer å si for meg enn hvilke tekniske grep han bruker. Når det er sagt så er jo dette også et slags misjonsprosjekt fra vår side. Sørgelig få har sett filmer av Brakhage!

Er det noen avantgarde-purister som har reagert negativt på at dere i det hele tatt setter lyd til disse stumfilmene?

– Nei, egentlig ikke. Vi var forberedt på reaksjoner da vi satte i gang, men så langt har vi ikke fått noen sånne kommentarer i forbindelse med konsertene. Det var riktignok noen musikkjournalister som anmeldte CD-en vår som hadde gjort litt research på Brakhage og funnet ut at han selv ikke ønsket at filmene skulle ledsages av musikk eller lyd, og dermed gjorde de et lite nummer av dette i anmeldelsen. Jeg har full forståelse for at Brakhage selv hadde et slikt syn, og respekterer dette fullt ut – alle disse filmene klarer seg som sagt utmerket godt på egenhånd og trenger ikke vårt bidrag. Men vi synes likevel det hele var for fristende til å la det ligge, om ikke annet så av rent kunstneriske og egoistiske grunner.

Har dere spilt på et 5:1 kino-lydsystem tidligere? Jeg har nemlig en gang opplevd en konsert med Francisco Lopez i en kino i Rotterdam der man fikk utdelt et stykke svart silke til å legge over øynene samtidig som lysene ble dimmet nesten helt ned og han brukte lydsystemet for alt det var verdt. Jeg husker ennå konserten som en ekstremt sanselig og sensuell opplevelse!

– Nei, vi skulle ha prøvd dette på den første konserten, men da skjedde det noe galt så vi endte opp med å spille på en vanlig PA. Men om teknikken er med oss i Grimstad håper vi å få prøvd ut dette for første gang – det blir spennende for både oss og publikum. Forresten, hva gjelder Lopez så var han ifølge Lasse visstnok ikke særlig fornøyd med den konserten du refererer til selv, fordi lydsystemet i kinoen ikke var bra nok. Men silketrikset benytter han seg nesten alltid av, og myten skal ha det til at han pleier å bygge opp en nesten ekstatisk seksuell situasjon mellom seg selv og miksebordet der i halvmørket. Et slags rituale.

*Dere har valgt et pedagogisk grep som jeg tror vil funke bra: Først viser dere de tre korte klassikerne *Mothlight* (1963), *The Garden of Earthly Delights* (1981) og *Stellar* (1993) i sitt originale visningsformat, altså helt uten lyd. Deretter kommer de to lengre filmene hvor dere improviserer. Hva er ditt forhold til disse tre første filmene i dette programmet?*

– Hmm ... Vel, *Stellar* har jeg faktisk aldri sett før. Vi har jo ikke tilgang på disse filmene til vanlig så vi pleier alltid å unne oss selv en ny film til hver konsert. *Mothlight* og *The Garden of Earthly Delights* er fascinerende virtuose filmer og blir ofte trukket fram på grunn av teknikkene Brakhage tar i bruk. Jeg synes det er mer spennende å snakke litt generelt om estetikk enn å snakke om teknikker og sånn i hver enkelt film, selv om det er teknikkene Brakhage tok i bruk som kanskje har påvirket senere filmskapere

– I don't think there is any need at all to «update» these films. Even though they are of course marked by the age they were made in, they do not feel dated. The films in themselves are so sufficiently open and simple that they don't need to be put into any modern setting to function in the present day. People today are used to many forms of visual abstraction. I think it is very interesting to work with Brakhage's films because they flow freely while at the same time are tightly constructed. That is really more important to me than what kinds of technique he is using. Having said that, this is also a sort of missionary project for us. Tragically few people have ever seen films by Brakhage!

Are there any avant-garde purists out there who have reacted negatively to your applying sound to these silents?

– No, not really. We were prepared for a reaction when we started, but so far we have not received any such comments regarding the concerts. To be sure, a few music journalists who reviewed our CD had done some research on Brakhage and found out that he himself did not want any music or sound accompaniment, so they made an issue of that in the reviews. I fully sympathise with Brakhage having had such a view and respect it wholeheartedly – as I said, all of these films manage perfectly well on their own and do not need our contribution. But we still thought the whole thing too tempting to stay away from, if nothing else for purely artistic and selfish reasons.

Have you played on a 5:1 cinema sound system before? Once, in fact, I attended a concert with Francisco Lopez in a cinema in Rotterdam where we were handed a piece of black silk to put over our eyes while the lights were almost totally dimmed and he used the sound system for all that it was worth. I still remember the concert as an extremely sensory and sensual experience!

– No, we were supposed to have tried this during our first concert, but something went wrong so we ended up playing on a normal PA. But if the technical end of it is with us in Grimstad we hope to try this for the first time – it will be exciting both for us and the audience. By the way, as regards Lopez, according to Lasse he was supposedly not particularly satisfied with the concert you mentioned, because the sound system in the cinema was not good enough. But he almost always uses the trick with the silk, and rumour has it that he usually builds up an almost ecstatic sexual situation between himself and the mixing table there in the semi-darkness – some kind of ritual.

*You have chosen a pedagogical approach that I think will work well: first you screen the three short classics: *Mothlight* (1963), *The Garden of Earthly Delights* (1981) and *Stellar* (1993) in their original screening format, completely without sound. Then come two longer films that you improvise to. What is your relationship to these first three films in the programme?*

– Hmm ... Well, *Stellar* I have actually never seen before. We don't normally have access to these films so we always allow ourselves one new film for each concert. *Mothlight* and *The Garden of Earthly Delights* are fascinatingly virtuosic films and often brought up because of the techniques that Brakhage employs. I think it's more interesting to talk a bit generally about techniques and things like that in each film, even though it's probably his techniques that have had the most influence on later filmmak-

mest. Åpningssekvensen i filmen *Se7en* og en rekke musikkvideoer tar i bruk mange av Brakhages teknikker. Dette er visuelle uttrykk jeg har vokst opp med, og det var selvfølgelig stort da jeg oppdaget kilden til denne typen estetikk. Men Brakhage var minst like opptatt av metafysiske fenomener som lys, mørke, kropp, fødsel, død osv. som i teknisk eksperimentering. Selv om jeg personlig synes det kan være litt vanskelig å gå inn i den spesifikke motivasjonen bak hver enkelt film, tvinger det seg mange ganger fram en type god og viktig refleksjon som man ikke klarer å unnsnippe, f.eks. når man ser tidligere nevnte *The Act of Seeing* ...

Gjennom sin 50 år lange karriere (og nesten 400 filmer) var Stan Brakhage minst like mye influert av poeter og billedkunstnere som av andre filmmakere. Er det noen referanser til andre kunstnere du har lagt spesielt merke til?

– Han flyttet mye i løpet av et langt liv, fra Denver til San Francisco til New York til Chicago og tilbake til Colorado før han emigrerte for godt til Canada i 2002, ett år før han døde. Ut fra det jeg har lest hang han mye sammen med folk som Maya Deren, John Duncan og John Cage, og man kan nok finne likheter med alle disse i måten å nærme seg materialet på. Og så var han jo svært glad i arbeidene til Oscar Fischinger. I de titlene jeg har jobbet mest med, er det nesten umulig å ikke se at surrealistene Hieronymus Bosch og Salvador Dalí har vært viktige inspirasjonskilder for Brakhage.

Ellers har jeg med stor glede lest Brakhages egen lange anekdote om sitt møte med Andrej Tarkovskij under en filmfestival i Colorado i 1983. Brakhage var en stor beundrer av både *Andrej Rublov*, *Solaris*, *Stalker* og ikke minst *Nostalghia*, som var en av hans favorittfilmer. Han var derfor svært spent da Tarkovskij skulle få se filmene hans for første gang på et knøttlite hotellrom, der de var klemte rundt projektoren. Tarkovskij var vanligvis en ekstremt taus og fåmælt mann, men etter noen få minutter av *Window Water Baby Moving* startet han en opphisset russisk ordflom bestående av edder og galle og svært lite annet, mens kona hans Olga holdt seg for øynene. Utskjellingen ble mer og mer eksplisitt og høylydt gjennom alle filmene og hele seansen, og det endte med at Brakhage satt sønderknust tilbake da møtet var over. Men da han noe senere fikk høre fra en av Tarkovskijs venner hvordan dette uhyre sjeldne ordgyteriet hadde fortsatt i dagevis, da var ikke trøsten langt unna. Filmene hans hadde rett og slett gjort et utslettelig inntrykk på den russiske mesteren.

ers. The opening sequence of the film *Se7en* and a whole lot of music videos use many of his techniques. These are visual expressions I grew up with and it was of course great when I discovered the source of this type of aesthetics. But Brakhage was at least as much concerned with metaphysical phenomena like light, darkness, the body, birth, death and so on as with technical experiments. Even though I personally think it can be a bit difficult to delve into the specific motivation behind each film, many times a certain type of good and important reflection will force itself inescapably upon you, for example when you watch the previously mentioned *The Act of Seeing* ...

Through a career spanning fifty years (and almost four hundred films), Stan Brakhage was at least as much influenced by poets and pictorial artists as by other filmmakers. Are there any references to other artists that you have especially noticed?

– In the course of a long life he moved around a lot, from Denver to San Francisco to New York to Chicago and back to Colorado again before he emigrated for good to Canada in 2002, one year before he died. From what I've read, he was hanging out a lot with people like Maya Deren, John Duncan and John Cage, and one can probably find similarities with all of these in the way he approaches the material. Furthermore, he was very fond of the works of Oscar Fischinger. In the films I have worked the most with, it is almost impossible not to notice that the surrealists Hieronymus Bosch and Salvador Dali have been important sources of inspiration to Brakhage.

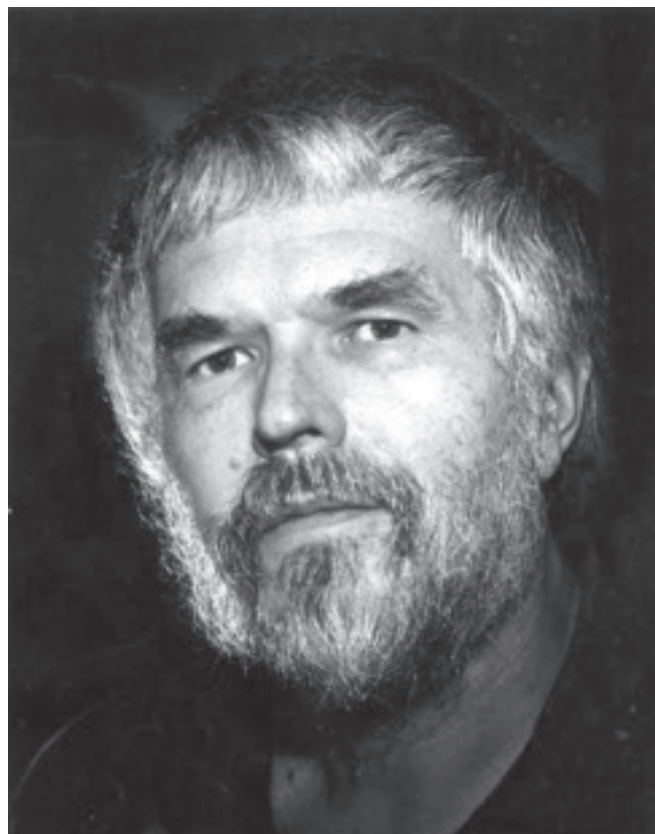
Other than that, with great pleasure I read Brakhage's own long anecdote about his meeting with Andrei Tarkovsky during a film festival in Colorado in 1983. Brakhage was a great admirer of *Andrei Rublev*, *Solaris*, *Stalker* and not least *Nostalghia*, one of his favourite films. He was therefore very anxious when Tarkovsky was to see his films for the first time, in a tiny little hotel room where they were crowded together close to the projector. Tarkovsky usually was an extremely silent and taciturn man, but after a few minutes of *Window Water Baby Moving*, he began to vent in an agitated torrent of Russian words, consisting of abuse and very little else, while his wife Olga hid her eyes behind her hands. The abuse grew more and more explicit and loud during all the films, and the entire séance, ending with a heartbroken Brakhage left behind when the meeting was over. But when a little later he was told by one of Tarkovsky's friends how this extremely rare tirade had kept on for days, he immediately felt comforted. His films had simply made an indelible impression on the Russian master.

VISUELL TENKNING I BEVEGELSE

MOVING VISUAL THINKING

Inspirert av skriftene til Sergei Eisenstein og filmene til Jean Cocteau, i tillegg til den italienske neorealismen, sluttet Stan Brakhage (1933–2003) på gymnaset for å begynne å lage film. Sin første film, *Interim*, laget han i 1954. Siden har han laget rundt 400 filmer og blir regnet som en av de viktigste personlighetene innenfor eksperimentell film. Mest kjent er han for sine poetiske filmer under den amerikanske avantgardebølgen på 1950-tallet, blant annet med *Anticipation of the Night* (1958) og *Dog Star Man* (1961–64). Filmene er skutt på 8mm og 16mm film uten lyd og mangler som regel en tradisjonell fortelling. Brakhage refererte selv til sine filmer som «visuell musikk» og «visuell tenkning i bevegelse».

Den amerikanske filmskaperen som var aktiv gjennom hele den siste halvdel av det 20. århundre, tok i bruk en rekke eksperimentelle teknikker. *Mothlight* (1963), som er en av filmene vi viser i dette programmet, er laget ved å lime fast vinger av møll og blader på filmen. *Dog Star Man* er satt sammen av en serie bilder av solen, en mann og en hund som klatrer opp en bakke, Brakhages kone som føder, og mange abstrakte lysformasjoner. Mot slutten av livet jobbet Brakhage for det meste med å male direkte på filmen, en teknikk som brukes i filmen *Stellar* (1993) – som vi også viser her i Grimstad.

Influenced by the writings of Sergei Eisenstein and the films of Jean Cocteau, as well as Italian neorealism, Stan Brakhage (1933–2003) dropped out of college to begin making films. He made his first film, *Interim*, in 1954. Four hundred films later, he is considered one of the most important personalities in experimental film. He is best known for his poetic films made during the American avant-garde movement in the 1950s, with *Anticipation of the Night* (1958) and *Dog Star Man* (1961–1964), among others. The films are shot on 8mm and 16mm film without sound and as a rule lack a traditional story. Brakhage himself referred to his films as «visual music» og «moving visual thinking».

Active throughout the entire second half of the twentieth century, this American filmmaker employed several experimental techniques. *Mothlight* (1963), which is one of the films we are screening in this programme, was made by taping moth wings and leaves onto the film. *Dog Star Man* is a collage of images of the sun, a man and a dog climbing a hill, footage of his wife giving birth and much abstract information. Near the end of his life, Brakhage worked for the most part with painting directly on film, as in the film *Stellar* (1993) – which we are also screening here in Grimstad.

Kilde/Source: Wikipedia

Brakhage-filmene er utlånt fra LUX-arkivet i London.
The Brakhage films are on loan from the LUX archive.
www.lux.org.uk

THE HORSEMAN, THE WOMAN AND THE MOTH

USA | 1968
16mm | Silent | 25 min

Regi/Direction Stan Brakhage

Filmen er en intrikat collage av fotografiske bilder og behandling av selve filmmaterialets overflate. Den er manipulert med maling og farget blekk og behandlet slik at det kan vokse fram mugg og krystaller på den. Andre deler av filmen er tilført avtrykk av smeltede crayons, og i tillegg er virkelig organisk materiale (slik som vinger fra møll), limt direkte på celluloiden. Filmruter er repetert, overlappet og punktert av svarte ruter for å skape intrikate rytmer.

Effekten er ifølge Brakhage: «Protagonistene i myten som tittelen referer til, slynges gjennom krystallinske strukturer og organiske jungler i en fargerik verden av hypnagogisk visjon – satt sammen i temaer og variasjoner som forteller tusen og en historier som samtidig minner om barokkmusikk ... der den musikalske inspirasjon hovedsakelig stammer fra cembalo-sonatene til Domenico Scarlatti.»

A long myth drawn directly onto the film's surface, which is painted, dyed, treated so that it will grow controlled crystals and mould – as textures of the figures and forms of the drama, some images stamped through melted wax crayon techniques, some images actual objects (such as moth wings) collaged directly on the celluloid... so that the protagonists of this myth (as listed in the title) weave through crystalline structures and organic jungles of the colourful world of hypnagogic vision – edited into themes and variations that tell a thousand and one stories while at the same time, evoking Baroque music... the primary musical inspiration being harpsichord Sonatas of Domenico Scarlatti.

Stan Brakhage

STAR GARDEN

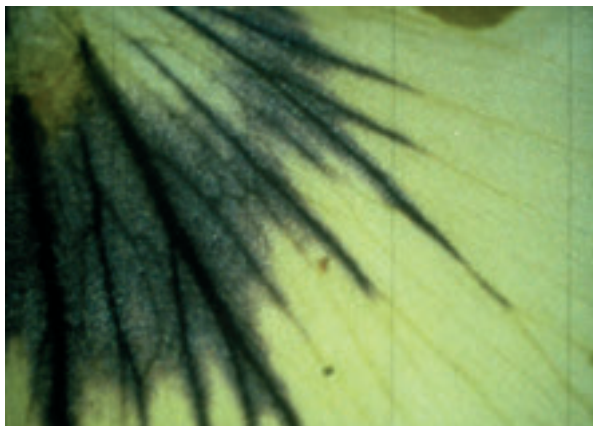
USA | 1974
16mm | Silent | 21 min

Regi/Direction Stan Brakhage

«Stjernen» i entall er solen, og i starten av denne filmen dannes en metafor for den av framviseren som hvem som helst bruker for å vise filmen. Så legger denne tenkte solen ut på sin reise gjennom et hvilket som helst mørkt rom der denne filmen ses. Ved middagshøyden (av fortellingen) kan man innbille seg den bak lerretet, og at dens tenkte lyskilde gradvis beveger seg tilbake gjennom ettertoner og forestillinger om stjernene i filmen inntil den igjen befinner seg i et en-til-en-forhold med månen. Denne solen i hver enkelt tilskuers fantasi samsvarer ikke nødvendigvis med filmens avbildede sol utenfor lerretet, men enhver som leker denne illuminasjonsleken vil utvilsomt se filmen i dens mest fullstendige, bevisste lys. Bortsett fra dette beskriver filmen simpelthen (som Brancusi sier det): «En av de dagene jeg ikke ville bytte bort for noe i hele den vide verden.»

The «star» as it is singular, is the sun, and it is metaphorized, at the beginning of this film, by the projector anyone uses to show forth. Then the imaginary sun begins its course throughout whatever darkened room this film is seen within. At «high noon» (of the narrative) it can be imagined as if in back of the screen, and to shift its imagined light-source gradually back through aftertones and imaginings of the «stars» of the film till it achieves a one-to-one relationship with moon again. This sun of the mind's eye of every viewer does not necessarily correspond with the off screen pictured sun of the film, but anyone who plays this game of illumination will surely see the film in its most completely conscious light. Otherwise it simply depicts (as Brancusi put it): «One of those days I would not trade for anything under heaven.»

Stan Brakhage

MOTHLIGHT

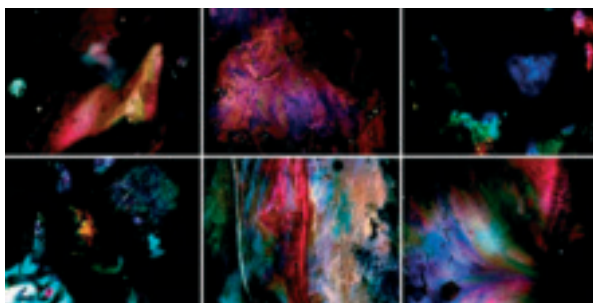
USA | 1963
16mm | Silent | 4 min

Regi/Direction Stan Brakhage

«Brakhage lagde *Mothlight* uten kamera. Han bare limte vinger fra møll og blomster på en strimmel med klar film og kjørte den gjennom printemaskinen.»

«Brakhage made *Mothlight* without a camera. He just pasted mothwings and flowers on a clear strip of film and ran it through the printing machine.»

Jonas Mekas

STELLAR

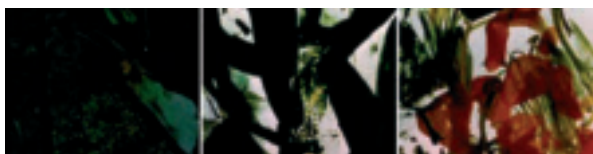
USA | 1993
16 mm | Silent | 3 min

Regi/Direction Stan Brakhage

Dette er en håndmalt film som har blitt fotografisk «step-printed» for å oppnå diverse effekter med korte nedtoninger og «fluidity-of-motion», og benytter seg delvis av malte filmruter som gjenstas (for nærbilder av teksturer). Filmens tone er hovedsakelig mørkeblå, og malingen komponert (og refotografert mikroskopisk) for å antyde galaktiske former i et rom av stjerner.

This is a hand-painted film which has been photographically step-printed to achieve various effects of brief fades and fluidity-of-motion, and makes partial use of painted frames in repetition (for close-ups of textures). The tone of the film is primarily dark blue, and the paint is composed (and re-photographed microscopically) to suggest galactic forms in a space of stars.

Stan Brakhage

THE GARDEN OF EARTHLY DELIGHTS

USA | 1981
16mm | Silent | 3 min,

Regi/Direction Stan Brakhage

Denne filmen (beslektet med *Mothlight*) er en collage som kun består av vegetasjon fra fjellområder. Som tittelen antyder er det en hyllest til (men også en meningsutveksling med) Hieronymus Bosch. Den refererer også, og mer naturlig, til *The Tangled Garden* av J.E.H. MacDonald og blomstermaleriene til Emil Nolde.

This film (related to *Mothlight*) is a collage composed entirely of mountain zone vegetation. As the title suggests it is an homage to (but also argument with) Hieronymus Bosch. It pays tribute as well, and more naturally to, *The Tangled Garden* of J.E.H. MacDonald and the flower paintings of Emil Nolde.

Stan Brakhage

monitor

SKANDINAVIAS LEDENDE BRANSJEMAGASIN

**HOLD DEG OPPDATERT
12 NUMMER FOR 420,-**

WWW.MONITORMAGASIN.NO

JAPANSK ANIMASJON

JAPANESE ANIMATION

TOKYO LOOP

Japan | 2006
35mm | 75 min

En samling filmer av/
An omnibus film by:

Masahiko Sato
Mio Ueta
Keiichi Tanaami
Mika Seike
Kei Oyama
Kotobuki Shiriagari
Tabaimo
Atsuko Uda
Nobuhiro Aihara
Takashi Ito
Maho Shima
Atsushi Wada
Tomoyasu Murata
Taku Furukawa
Yoji Kuri
Koji Yamamura
Toshio Iwai

Tokyo Loop er en samling animasjonsfilmer som er laget for å markere hundreårsjubileet for animasjonsfilmens fødsel, nemlig J. S. Blackton's humoristiske *Phases of Funny Faces* (1906). *Tokyo Loop* er en samling av 16 kortfilmer som ikke bare viser variasjonsrikdommen i japansk grafikk, design, mangategning, animasjon og illustrasjon, men som også avslører litt mer av japansk kultur og bylivet i Tokyo. Denne fargerike miks av animasjonsstilarter ble først vist i fjor ved Image Forum, et kollektiv av etablerte filmskaper i Tokyo. Animasjonene er tidligere vist utenfor Japan på Vancouver International Film Festival og Holland Animation Festival.

Kortfilmfestivalen har flere ganger invitert japanske filmskaper til festivalen i Grimstad. I 2001 inviterte vi Koyo Yamashita fra Image Forum for å presentere et program med Takashi Ito. Og i fjor hadde vi besøk av Keiichi Tanaami som presenterte en retrospektiv av egne filmer. Blant de 16 filmskaperne som står bak *Tokyo Loop* finner vi blant annet nettopp Keiichi Tanaami og Takashi Ito. Og inniblant en rekke yngre animatører, finner vi også animatører fra den eldre garde, Yoji Kuri (f. 1928) som var en av de første uavhengige animatørene i Japan. En annen animatør som har holdt på siden 60-tallet, er Taku Furukawa (f. 1941). Han har blant annet laget animasjonsfilmen *Phenakistiscope* (1975) som vant Grand Jury Prize i Annecy International Animation Festival i 1975. Musikken til *Tokyo Loop* er ved Yamamoto Seiichi.

Tokyo Loop is a collected work of animation, produced to commemorate the centenary of the birth of the animated film, J.S. Blackton's humorous *Phases of Funny Faces* (1906). *Tokyo Loop* is a compilation of 16 clips that not only show the rich variety of Japanese graphics, design, manga drawing, animation, and illustration but also reveal wider aspects of Japanese culture and Tokyo city-life. The colourful mix of animation styles was first presented last year at Image Forum – the established filmmakers' collective in Tokyo. *Tokyo Loop* has previously been shown outside Japan at the Vancouver International Film Festival and Holland Animation Festival.

The Norwegian Short Film Festival has invited Japanese filmmakers to Grimstad on several previous occasions. In 2001 we invited Koyo Yamashita of Image Forum to present an Takashi Ito programme, and last year we were visited by Keiichi Tanaami who presented a retrospective of his own work. Among the sixteen filmmakers behind *Tokyo Loop*, we find, among others, these two individuals: Keiichi Tanaami and Takashi Ito. And among the younger animators, we also find representatives of the Japanese old guard, for example Yoji Kuri (born in 1928) who was one of the first independent animators in the country. Taku Furukawa (b. 1941) is another animator that has been active since the 1960s and whose work includes the film *Phenakistiscope* (1975) that won the Grand Jury Prize at the Annecy International Animation Festival in 1975. The music to *Tokyo Loop* is by Yamamoto Seiichi.

TOKYO STRUT

Regi/Direction Masahiko Sato
Mio Ueta

«The theme of this animated work is «undeniable expression». It is somehow pleasurable to be swayed by the power of an image that cannot be denied, an image that any rational human being would see as a «certain something». »

TOKYO TRIP

Regi/Direction Keiichi Tanaami

«The unique colours and smells, sense of speed and eroticism produced by the city of Tokyo. The noise and the quiet, the light and the shadows. Drawing animation of a trip above the hectically changing city ride on a cloud.»

FISHING VINE

Regi/Direction Mika Seike

«A row of buildings is seen through a telescope. A grape vine winds its way up from the ground, its fruit appearing near the highest floors of one of the buildings where it is eaten by a woman. People gather at the bottom of the building and try to climb a hanging vine, but part way up to the vine breaks and the falling people are swallowed up by the earth. They become nourishment for the vine, which grows to become a new kind of building.»

Yuki-chan

Regi/Direction Kei Oyama

«The protagonist observes worms in an alley. When he is led inside the house by his mother, a girl with a totally white face is laid out on a futon. The grotesque strength of living things, and the ephemerality of the fact that such beautiful creatures can die so easily. Everything that dies disappears from the world, but even after they have gone some trace of them remains in me.»

DOG & BONE

Regi/Direction Kotobuki Shiriagari

«Look, the dog is walking! His legs are moving round and round and he's chasing a bone someone threw him. There's more though. He meets all kinds of people and all kinds of things go an around him, but he just keeps on walking. While I was making it I really felt like I became a dog. I can still see bones dancing in the air.»

PUBLIC CONVENIENCE

Regi/Direction Tabaimo

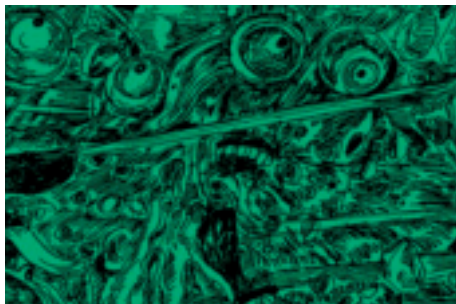
«A public washroom of the kind we use every day when we go out. Fixing her hair, touching up her makeup, a girl busily grooms herself. Behind her, various people come and go making use of the same washroom. An exhibition of «Everyday Tokyo» with a women's washroom as its setting.»

<BLINK>TOKYO</BLINK>

Regi/Direction Atsuko Uda

«My first impression of Tokyo was the neon signs I saw in the Showa era. I based this work on that image and created a structure in keeping with the sense of repetition implied by the title TOKYO LOOP. The <blink>~</blink> found in the title is actually an element taken from the HTML programming language.»

BLACK FISH

Regi/Direction Nobuhiro Aihara

«Darkness and flashes of light – the afterimage burned in that moment, sometimes mixed with artificial colours, distorts the movement of my image as the blinking continues.»

UNBALANCE

Regi/Direction Takashi Ito

«I cannot help feeling that some mysterious force is upsetting our emotional balance. The theme of my work over the last few years has been the portrayal of this sense of unease. In this work I seized on a very negative image of Tokyo and tried to portray the emotional state of people struggling and suffering in this very superficial world.»

TOKYO GIRL

Regi/Direction Maho Shimao

«Tokyo girls are naked. In cities all over the world, girls already go about naked. When night falls one by one they seek out the light of neon signs and headlights as they set out from their nests for the city. In the cities of a developed civilization this is a sight that can be seen every night.»

MANIPULATED MAN

Regi/Direction Atsushi Wada

«The people in the city can't live without walking. They can't live without running. They can't live without speaking. That's the kind of city it is, so everyone walks, runs, and talks. But if you look carefully you see that people live by being made to walk, made to run, made to talk. That is how they live.»

NUANCE

Regi/Direction Tomoyasu Murata

«A work based only on fragments of Tokyo, a city immersed colors. In this short two-part composition there is both me myself and the rhythms that flow inside me. What can be done about feeling only the sensation of the shadow of the moment? *Nuance* is an attempt to try to answer this question.»

HASHIMOTO

Regi/Direction Taku Furukawa

»On a certain day in a certain month the weather is clear. I am standing on the platform at JR Hashimoto station early in the morning. First one smoker and then another appears on the opposite platform in the cool, weak early morning sunlight, and the place where they stand seems to float apart from its surroundings, a setting of tremendous intimacy and calm that spring forth only on that spot.»

FUNKOROGASHI

Regi/Direction Yoji Kuri

«Funkorogashi is a work of analog animation depicting the dog faeces dropped throughout Tokyo. As I drew the original pictures on the cells and proceeded to animate the work in the same way I had done in the past, I gradually became more and more interested in what I was doing, and although I stopped at five minutes I would have liked to have made something twice as long.»

FIG

Regi/Direction Koji Yamamura

«Returning to the origin of animation, the «moving picture», I wanted to make something as technically simple as possible, to make the backgrounds out of one page, the characters out of one page – everything out of one page. A short story about one night in Tokyo.»

12 O'CLOCK

Regi/Direction Toshio Iwai

«12 o'clock is the first work in a long while I have made using film and it focuses on the motif of the phenakistoscope, the 19th century invention that was the origin of the moving image. I have often wondered what would have happened if the phenakistoscope had continued to evolve. Perhaps they would have ended up being used in clocks like this one?»

www.giljotin.no

redigeringsløsninger for dokumentarfilm

Giljotin tilbyr rimelige klippefasiliteter til uavhengige dokumentarfilmskaperne og produsenter.

Det legges vekt på hyggelig arbeidsmiljø, god datasikkerhet, samt veiledning i forhold til arbeidsflyt.

Vi har to lyse, luftige klipperom på Rodelekka i Oslo, i tillegg til bærbare redigeringsenheter for opptak, logging og reiser.

Virksomheten drives av Filmklipper Anders Teigen - 98 03 34 34 - anders.teigen@giljotin.no

Du har idéen – vi har verktøyet!

Video 4 er en av Norges største leverandører av verktøy for video- og kringkastingsproduksjon. Vi leverer alt fra kamera, lys, bagger og stativer til redigeringsløsninger og avanserte avviklingssystemer til både uavhengig produsenter og større produksjonselskaper.

Se våre nettsider www.video4.no for vår omfattende produktkatalog, nyheter fra bransjen, reportasjer, tips, gode råd og gode tilbud.

VIDEO
4

BERGEN 55 98 65 40 - OSLO 23 26 44 44 - WWW.VIDEO4.NO

EPISODE

EPISODES

Fra tid til annen produseres det kortfilmsamlinger med ulike utgangspunkt, årsaker og mål. Alle disse fungerer naturligvis ikke like godt, men like fullt dukker formen opp igjen gang på gang.

I den franske bølgens ånd kom det for eksempel flere episodefilmer tidlig på 60-tallet. Den fransk-italienske coproduksjonen *RoGoPaG* fra 1962 er den første vi stiftet bekjentskap med på Kortfilmfestivalvaen, der regissørene Roberto Rossellini, Jean-Luc Godard, Pier Paolo Pasolini og Ugo Gregoretti bidro med hver sin episode. Som helhet ble filmen ingen stor suksess, men Pasolinis *La ricotta* ble stående som en minneverdig kortfilm.

Med episodefilmen *L'amout à vingt ans*, også 1962, ga François Truffaut, Andrzej Wajda, Shintarô Ishihara, Marcel Ophüls og Renzo Rossellini ut sin samlede visjon om kjærligheten når man er tjue, med Jean-Pierre Léaud og Marie-France Pisier i hovedroller i alle episodene. Disse filmene er også artige enkeltvis, ikke minst på grunn av filmskapernes egenart innenfor sin epoke.

New York Stories samlet Woody Allens, Francis Ford Coppolas og Martin Scorseses fremstilling av byen med det store hjertet i 1989, kanskje også med én episode som den vi husker best (Woody Allens *Oedipus Wrecks*). Og i 2005 kom episodefilmen om kjærlighetens by Paris.

Vi har valgt å presentere et knippe nye episodiske filmer ved årets festival. De har ikke stort mer til felles enn det episodiske, og at de alle etter vår mening vinner på denne presentasjonsmodellen. Den sammensatte formen lar filmene belyse og fremheve hverandre, mens de hver for seg kan fortelle noe annet og helt uavhengig enn de andre episodene i samlingen.

I *Destricted* får sju markante og provoserende kunstnere, Marina Abramovic, Matthew Barney, Marco Brambilla, Larry Clark, Gaspar Noé, Richard Prince og Sam Taylor Wood komme med ytringer om sex, kunst og pornografi, en mildt sagt dristig presentasjon innefor episode-konseptet.

Andre episodefilmer springer ut av et behov for å fortelle flere sider av samme sak, hvilket er tilfelle i Jamie Travis' *The Patterns Trilogy*. Et tredje eksempel på vellykket oppdeling i avsnitt viser *Kshya, Tra, Ghya (X, Y, Z)* av indiske Amit Dutta innenfor én og samme kortfilm. Med slutten på alfabetet som ytre ramme får vi et flerfasettert innblikk i en liten gutts vei hjem fra skolen og inn i fanstasiens landskap.

Velkommen til noen episoder som ikke lot seg samle under våre øvrige programtitler.

Helga Fjordholm

From time to time, short film collections are produced which have dissimilar points of departure, motives and objectives. Naturally, all of these do not work equally well, but ... the form keeps turning up.

In the spirit of the French New Wave, for example, several episodic films appeared early in the 1960s. The French-Italian co-production, *RoGoPaG*, from 1962 was the first to make the acquaintance of the Norwegian Short Film Festival. The directors Roberto Rossellini, Jean-Luc Godard, Pier Paolo Pasolini and Ugo Gregoretti each contributed an episode. As a whole, the film wasn't a great success, but Pasolinis *La Ricotta* remains a memorable short film.

With the film collection *L'amour à Vingt Ans*, also from 1962, Francois Truffaut, Andrzej Wajda, Shintaro Ishihara, Marcel Ophuls and Renzo Rossellini gave us their collective vision of love at age twenty, with Jean-Pierre Léaud and Marie-France Pisier playing the lead roles in all of the episodes. These films are also amusing individually, not least because of the filmmakers' individuality within his own era.

In 1989, *New York Stories* collected Woody Allen's, Francis Ford Coppola's and Martin Scorsese's portrayal of the city with the big heart, and also, perhaps with an episode we remember best (Woody Allen's *Oedipus Wrecks*). And in 2005 the film collection about the city of love, Paris.

We have chosen to present an assortment of new film collections at this year's festival. They do not have much more in common than the episodic, and in our opinion, reinforce this model of film making.

The composite form allows the films to illuminate and accentuate each other, while each on its own can say something else, entirely independent of the other films in the collection.

In *Destricted*, seven prominent and provocative artists: Marina Abramovic, Matthew Barney, Marco Brambilla, Larry Clark, Gaspar Noé, Richard Prince and Sam Taylor Wood get to express themselves on sex, art and pornography, to put it mildly, a bold presentation within the concept of film collections. Other film collections arise from a need to tell several sides of the same story, which is the case in Jamie Travis' *The Patterns Trilogy*. A third example of successful division, within one and the same short film, is seen in *Kshya, Tra, Ghya (X,Y,Z)* by Amit Dutta from India. As an external framework, the end of the alphabet becomes a multiphase glimpse into a small boy's path on the way home from school and into the landscape of fantasy.

Welcome to some episodes that will not permit themselves to be collected under our other programme titles.

KSHY, TRA, GHYA X, Y, Z

India | 2004
35mm | 22 min

Regi/Dir Amit Dutta

Kshy, Tra, Ghya bringer oss gjennom en gutts fantasiverden på vei hjem fra skolen. De velordnede tingene han har lært assimileres i en magisk verden der betydningen ikke er tilgjengelig på rasjonelt vis, men er å finne i den livlige skjønneten i bildene, som er inspirert av indisk ikonografi.

Kshy, Tra, Ghya shows the fantasy world of a boy on his way home from school. The well-ordered things he has learnt are assimilated in a magical world whose meaning is not accessible to the rational mind, but can be found in the vivid beauty of the images, which were inspired by Indian iconography.

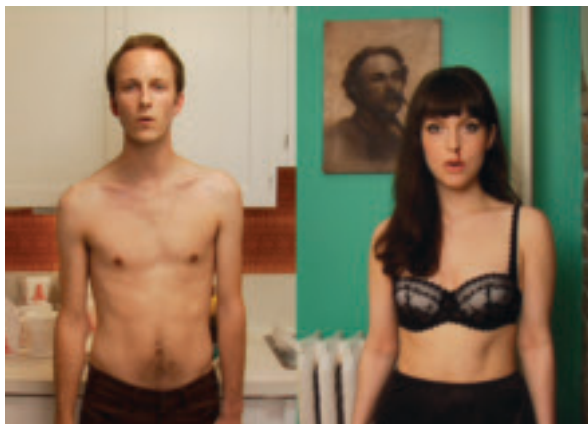
AMIT DUTTA (f. 1977, Jammu, India) studerte film- og tv-regi i Pune 2000. Han arbeidet en periode som journalist i Kashmir Times og har laget følgende filmer: *Indulgence* (2001), *They Remained in Shadows*, *Fireproof Room* (2003), *Massan*, *Digital Zoom*, *Keshkambi* (2004), *Chakravak* (2005), *Mapa* (2006) og *Kramasha* (2007).

AMIT DUTTA (b. 1977, Jammu India) graduated in Film and TV Directing at Pune in 2000. He has worked as a journalist for the Kashmir Times. Other films: *Indulgence* (2001), *They Remained in Shadows*, *Fireproof Room* (2003), *Massan*, *Digital Zoom*, *Keshkambi* (2004), *Chakravak* (2005), *Mapa* (2006) and *Kramasha* (2007).

THE PATTERNS TRILOGY

Kanada/Canada | 2006
DigiBeta NTSC | 41 min

Regi/Dir Jamie Travis
Manus/Screenplay Jamie Travis
Foto/Camera Catherine Lutes
Klipp/Edit A. J. Bond
Musikk/Music Dave Webber,
Alfredo Santa Ana

En kvinne venter ved telefonen. En mann observerer en tekopp som spinner. Er de elskere? Ja, det er de. La oss nå se dem synge og danse. En spenningsfilm, en kjærlighets-historie, et drømmelandskap og en ekstravagant musikal – *The Patterns Trilogy* presenterer, i tre deler, den episke antiromansen til Michael og Pauline.

A woman waits by the phone. A man watches a tea cup spin. Are they lovers? Yes, they are. Now let's watch them sing and dance. A suspense thriller, a love story, a dream-escape and a musical extravaganza, *The Patterns Trilogy* presents, in three parts, the epic anti-romance of Michael and Pauline.

JAMIE TRAVIS har bygget opp et sterkt renommé i Kanadas uavhengige filmmiljø som en regissør med en presis visjon. Kortfilmene hans har alle hatt premiere på Toronto International Film Festival, reist rundt på den internasjonale festivalkarusellen, vunnet høythengende priser og blitt vist på kanadisk tv. Hans nyeste filmer – *Patterns 2*, *Patterns 3* og *The Saddest Boy in the World* – hadde alle premiere i 2006 i Toronto. Han er bosatt i Vancouver og holder for tiden på med sitt første langfilmmanus.

JAMIE TRAVIS has built a strong reputation in Canada's independent film scene as a director of precise vision. His short films have consistently premiered at the Toronto International Film Festival, travelled well on the international film festival circuit, won prestigious awards and aired nationally on television. Jamie's new films – *Patterns 2*, *Patterns 3* and *The Saddest Boy in the World* – all had their world premieres at the 2006 Toronto International Film Festival. Based in Vancouver, BC, Jamie is currently working on his first feature script.

DESTRICTED

UK/USA | 2006
DigiBeta | 115 min

Regi/Dir Marina Abramovic,
Matthew Barney,
Marco Brambilla,
Larry Clark,
Gaspar Noé,
Richard Prince,
Sam Taylor-Wood

Prod/Prod Neville Wakefield,
Mel Agace,
Andrew Hale

Kopi fra/Print Source: Katapult Film Sales
Mel Agace
228 Main Street, Suite C
90291 Venice, California
USA
T: +1 310 399 2080

Destricted er en kortfilmsamling som fører sammen sex og kunst i en serie kortfilmer skapt av noen av verdens mest visuelle og provokative kunstnere og regissører.

Filmene er eksplisitte i sitt innhold og avslører en rekke holdninger når det gjelder hvordan vi framstiller sex overfor oss selv. *Destricted* ble dannet i 2004 og er en plattform for alle former for usensurerte kunstneriske uttrykk: manipulering og omfavnelser av sex-uttrykk gjennom kunsten.

Destricted-navnet er det første i en kontinuerlig serie. De syv filmene utforsker den fine linjen der kunst og pornografi krysser hverandre. Filmene setter søkelyset på kontroversielle spørsmål om representasjonen av seksualitet i kunsten og åpner opp for en debatt om kunst kan være forkledd som pornografi eller om pornografi kan forkles som kunst, eller noe helt annet. Resultatet er en samling sexy, stimulerende, utfordrende, provokative, merkelige og stundom humoristiske historier som overlater bedømmelsen til tilskueren/kikkeren.

Destricted ble først vist ved Tate Modern i London i september 2006 før den ble sluppet på DVD og gjort tilgjengelig på digitale plattformer. Serien har blitt overveldende godt mottatt ved kinovisninger, som har blitt happeninger og opplevelser i seg selv og som har provosert til mye debatt innen det felles publikumsmiljøet.

Destricted is bringing together sex and art in a series of short films created by some of the world's most visual and provocative artists and directors.

Explicit in content they reveal the diverse attitudes by which we represent ourselves sexually. Formed in 2004, *Destricted* is a platform for all forms of uncensored artistic expression; manipulating and embracing the expression of sex through art. The *Destricted* brand is the first in a continuing series. The seven films presented explore the fine line where art and pornography intersect. The films highlight controversial issues about the representation of sexuality in art: opening up for debate the question of whether art can be disguised as pornography or whether pornography can be disguised as art or something else altogether. The result is a collection of sexy, stimulating, challenging, provocative, strange and sometimes humorous scenarios that leave it up to the viewer/voyeur to decide.

Destricted premiered at the Tate Modern, London in September 2006 before being released on DVD and digital platform viewing. The series has been overwhelmingly well received at select theatrical screenings, which have become events and experiences in themselves, provoking much debate within the shared audience environment.

HENNING CARLSEN PROGRAM

Vi har vært så heldige å få den danske filmregissøren Henning Carlsen hit til Grimstad for å sitte i juryen for norsk kortfilm. For bare noen dager siden, den 4. juni, fylte vår gjest 80 år. Det er derfor en ekstra glede for oss å vise kortfilmen *De gamle* som var hans gjennombrudd som regissør for 46 år siden. Siden den gang har han laget en rekke kort- og spillefilmer. Og allerede med den første, *Dilemma* (1962), vant han internasjonal anerkjennelse. I 1966 regisserte Henning Carlsen den norske filmen *Sult*, som ble en stor internasjonal suksess.

This year we are privileged to welcome to Grimstad the Danish director, Henning Carlsen who will sit on the jury for Norwegian Short Films. Our honoured guest celebrated his 80th birthday just a few days ago on the 4th June, making it especially pleasurable that we are screening his short *Old People* – the film that marked his breakthrough as a director 46 years ago. Since then Henning Carlsen has made many short and feature-length films. *A World of Strangers* (1962) was his very first feature film and attracted much international acclaim. Carlsen also directed the Norwegian film *Hunger* in 1966, a film that became a major international success.

DE GAMLE Old People

Danmark/Denmark | 35mm
32 min | 1931

Regi/Direction Henning Carlsen
Manus/Screenplay Henning Carlsen
Foto/Camera Henning Kristiansen
Klipp/Edit Henning Carlsen
Prod/Produced by Flamingo Studio
Kopi fra/ Print Source Norsk filminstitutt

De gamle var et slags gjennombrudd for en ny måte å lage dokumentarfilm på – sterkt i familie med den franske cinéma vérité-skolen, dog uten direkte påvirkning herfra, ettersom instruktøren ennå ikke hadde sett en eneste cinéma vérité-film. Ved hjelp av intervjuer belyses alle de problemer som vi tror melder seg når alderdommen statistisk sett kommer, og de vanskeligheter som følger med alderen. Hvordan oppleves savnet av arbeidsplassen? Sitter man med tomme hender, er livet over når alderdommen begynner? Til tross for at det snakkes dansk fra første til siste bilde, fikk filmen mange internasjonale priser, deriblant FIPRESCI-prisen (De internasjonale filmkritikernes pris) i Oberhausen 1961. *De gamle* utgjorde sammen med *Familiebilleder* (1964) og *Ung* (1965) en trilogi som på sekstitallet gikk under fellesbetegnelsen «Hvordan har vi det?». Det var vel nærmest et forsøk på å ta temperaturen på danskene i en tid da velferden for alvor slo gjennom i samfunnet. Henning Carlsen vil selv være til stede og presentere filmen sin, som han anser for å være en av sine beste filmer.

Old People marked the breakthrough of a new kind of documentary film making – a style that can be considered strongly related to the French school of cinéma vérité, though the director can not have been directly influenced by this since he had not at the time seen a single cinéma vérité film. Despite the fact that Danish is spoken from beginning to end, the film won many international awards, including a FIPRESCI prize (The International Federation of Film Critics prize) at the Oberhausen festival in 1961. The film is one of a trilogy, together with *Family Portraits* and *Young*. In the '60s the three films were presented together under the title *How Are We Doing?* The films can be viewed as an attempt to find out what Danish opinion really was at a time when the impact of the welfare system was being felt by society in general for the first time. The director himself considers *Old People* as one of his best films, including feature films.

NORSK DOKUMENTAR

NORWEGIAN DOCUMENTARIES

Av årets 69 påmeldte dokumentarfilmer over 25 min ble bare tolv plukket ut til konkurransen. Det er en relativt liten prosent. De refuserte kortfilmene har en mulighet til å bli vist i programmet «Lang natt med kort film», men for de lange dokumentarene finnes det ingen slike åpne visninger. Derfor har vi i år valgt å sette opp et sideprogram med norske dokumentarfilmer. Dette er fem filmer som utmerker seg enten på grunn av sin form eller sitt innhold, men som juryen av ulike årsaker ikke har ønsket å ta med i konkurranseprogrammet. Noen av dem har en form og en stil som gjør at de faller utenfor både kino- og tv-formatet. Andre er mer konvensjonelle i formen, men utpeker seg på grunn av sitt kontroversielle innhold. Vi mener at alle disse filmene fortjener å møte et stort publikum, og håper at de vil danne utgangspunkt for diskusjoner om dokumentarfilmens form og ikke minst dokumentarfilmregissørens rolle.

*Dag Johan Haugerud
Yngvild Sve Flikke
Stig Andersen*

Of the year's 69 submitted documentary films that are at more than over 25 minutes in length, only twelve have been chosen for competition. This is a relatively small percentage. Rejected short films have the opportunity to be shown in the programme «A Long Night of Short Film», but for the longer documentaries there is no such open screening. Therefore, we have decided to set up an additional programme for Norwegian documentary film. These five films have distinguished themselves because of their form or content, but for different reasons the pre-selection jury decided not to include them in the competition programme. Some of them have a form or style that precludes them from both cinema and TV format. Others are more conventional in form, but draw attention due to their controversial content. We believe that all of these films deserve a large audience, and hope that from the outset they will generate discussion about documentary film's form and, not least, the role of the documentary film director.

KANINKONGEN

Rabbit King

DigiBeta | 71 min | 2006/07

Regi/Direction Gunhild Westhagen Magnor
 Manus/Screenplay Gunhild Westhagen Magnor
 Foto/Camera Marianne
 Nils Petter Lotherington
 Gunhild W. Magnor
 Klipp/Editing Tor Erik Olsen
 Lyd/Sound Rune Pedersen
 Fin/Fin Norsk Filmfond og Film3
 Prod/Prod Arild Halvorsen for
 Fabelaktiv as
 Stangevn. 15
 N-2305 Hamar
 arild.halvorsen@fabelaktiv.no
 T: +47 62 53 58 00

På øya Gressholmen utenfor Oslo finner vi et særegent, lite univers. Her samles nudistene, og her bor kaniner som ikke hører hjemme i den norske faunaen. Og i en liten brakke sitter Jan som frivillig passer kaninene hver eneste dag, hele året, uansett vær, 17. mai eller jul. Jan er en av Norges største idealister og har valgt dyr fremfor mennesker.

On the island of Gressholmen outside Oslo we find a peculiar little universe. Nudists gather here – and rabbits that don't belong to the Norwegian fauna live here. In a small hut sits Jan, who voluntarily takes care of the rabbits each and every day, all year, including holidays, regardless of the weather. Jan is one of Norway's greatest idealists and prefers these animals to humans.

GUNHILD WESTHAGEN MAGNOR er frilansregissør med utdanning fra dokumentarlinjene i Volda, og har, etter at hun gikk ut, markert seg som en dokumentarfilmskaper med en egen stemme. Hennes *Rabbit King* er valgt ut til *Twelve for the future 2005/06*, og hun har tidligere regissert *Vinger under vann* (2005) og *Juletrebonden* (2004), begge for TV 2.

GUNHILD WESTHAGEN MAGNOR is a freelance director. She studied documentary film making at Volda University College. Her film *Rabbit King* has been selected for inclusion in *Twelve for the future 2005/06*. She has previously directed the Norwegian television documentaries *Vinger under vann TV 2* (2005) and *Juletrebonden TV 2* (2004).

SPRINTER

DV/DVCam | 29 min | 2007

Regi/Direction Piotr Ryczko
 Manus/Screenplay Piotr Ryczko
 Foto/Camera Piotr Ryczko
 Klipp/Editing Barbara Snarska
 Piotr Ryczko
 Malgorzata Bednarek
 Musikk/Music Ulver
 Lyd/Sound Piotr Ryczko
 Fin/Fin Den polske Nasjonale
 Filmskolen
 Prod/Prod Beata Gzik for
 Den Polske Nasjonale
 Filmskolen
 Targowa 61/63
 PL-90-324 LODZ
 zpf@filmschool.lodz.pl
 T: +48 6 96 75 06 99

En eks-gangster som er konkurs nå, er nødt til å dra gjennom halve Europa for å selge det siste han eier i London. Uten kart eller engelskunnskaper begir han seg på reise.

A bankrupt ex-gangster must travel through half of Europe to sell the last of his possessions back in London. Without map or English skills he sets out on his journey.

PIOTR RYCZKO startet med animasjon og laget designen for tv-serien *To trøtte typer* (2000). Senere kom han inn på den nasjonale polske filmskolen i Lodz hvor han hittil har laget fem filmer. En av dem, *Below the Silence* (2006), har vunnet flere priser internasjonalt og deltatt i over 15 festivaler.

PIOTR RYCZKO started his animation career with the design for the television series *Two Wasted Wankers* (2000). He was then granted a place at the national Polish Film School in Lodz and has subsequently made five films. One of these, *Below The Silence* (2006), has won several international awards and been screened at more than 15 festivals.

MIN STOLTE FAR

Daddy's Love

DigiBeta | 48 min | 2007

Regi/Direction Mette Aakerholm
 Manus/Screenplay Mette Aakerholm
 Foto/Camera Tonje Louise Finne
 Klipp/Editing Christoffer Heie
 Musikk/Music Jørgen Malo
 Lyd/Sound Bent Erik Holm
 Fin/Fin You Are Here
 TV 2
 Norsk Filmfond
 Fritt Ord
 Prod/Prod Brede Hovland
 You Are Here
 Hegdehaugsveien 27
 N-0352 Oslo
 brede@youarehere.no
 T: +47 22 95 55 80

Kenneth, 26 år fra Askim, skal bli pappa. Alenepappa. Han er homofil og har etter en lang prosess om forholdet til både seg selv, sitt kjærlighetsliv og sin familie bestemt seg for å få et barn alene. Han har funnet en surrogatmor i Kansas og skal til USA og motta sin lille sønn Isaiah.

Kenneth is 26, from Askim, and will soon be a father. A single father. He is gay and after a long process with relationships – with himself, his love life, and his family – he has decided to have a child alone. He has found a surrogate mother in Kansas and will travel to the USA to meet his little son Isaiah.

METTE AAKERHOLM er utdannet ved dokumentarfilmlinjen i Volda og *Min stolte far* er hennes dokumentarfilmdebut. Hun har i flere år jobbet som featurejournalist, vært programleder på tv og deltatt i ulike film/kunst-prosjekter.

METTE AAKERHOLM studied documentary film at Volda University College and *Min stolte far* is her documentary debut. She has previously worked as a feature journalist, as a television programme presenter and has been involved in various film and art projects.

DØD MADONNA

Dead Madonna

DV/DVCam | 51 min | 2006

Regi/Direction Ingeranna Krohn-Nydal
 Manus/Screenplay Ingeranna Krohn-Nydal
 Evald Otterstad
 Foto/Camera Evald Otterstad
 Klipp/Editing Evald Otterstad
 Musikk/Music Ingeranna Krohn-Nydal
 Lyd/Sound Ingeranna Krohn-Nydal
 Med/With Anne Lise Berntsen
 Ågot Sendstad
 Fridtjof Såheim
 Fin/Fin Fond for lyd og bilde
 Norsk kulturråd
 Norsk filmutvikling
 Prod/Prod Evald Otterstad for
 Aminda Produksjoner as
 box 87
 N-1321 Stabekk
 evaldo@online.no
 T: +47 67 59 04 69

Filmen *Død madonna* går til realitetene bak det romantiserte overflatebildet av Dagny Juel – forfatteren, bohemedronningen og modellen til Edvard Munchs *Madonna*. Hun fikk et kort og dramatisk livsløp, og har alltid vært en kontroversiell kvinne i norsk kulturhistorie. Dette er en poetisk og vakker dokumentarfilm som levendegjør 1890-tallets symbolspråk.

The film *Dead Madonna* gets at the reality behind the romanticised and superficial picture of Dagny Juel – author, bohemian queen and model for Edvard Munch's *Madonna*. She had a short and dramatic career, and has always been a controversial woman in Norwegian cultural history. This is a poetic and beautiful documentary film which evokes the symbolic language of the 1890s.

INGERANNA KROHN-NYDAL har musikk- og filmbakgrunn, har laget eksperimentfilmer, kort- og dokumentarfilmer. Hun legger vekt på å skape et plastisk bildespråk og et intimt samspill mellom lyd og bilde. Hun har vært representert med sine filmer på norske og internasjonale festivaler. Filmen *Aminndas verden* fikk FIPRESCI-prisen i Leipzig i 1993.

INGERANNA KROHN-NYDAL has a background in film and music. She has made experimental films, shorts and documentaries. She aims to create a plastic visual language and an intimate interplay between sound and picture. Her work has been represented at both Norwegian and international festivals. Her film *Aminndas verden* won the FIPRESCI award in Leipzig in 1993.

IT'S HARD TO BE A ROCK 'N' ROLLER

It's Hard To Be a Rock 'n' Roller

35mm | 80 min | 2006

Regi/Direction Gunhild Asting
Manus/Screenplay Gunhild Asting
Foto/Camera Knut Aas
Marianne Bakke
Gunhild Asting
Klipp/Editing Robert V. Stengård
Lyd/Sound Patrick Young og Lydhodene
Prod/Prod Margreth Olin og Thomas
Robsahm for
Speranza Film as
Øvrefoss 14c
N-0555 Oslo
thomas.robsahm@speranza.no
T: +47 95 240 418

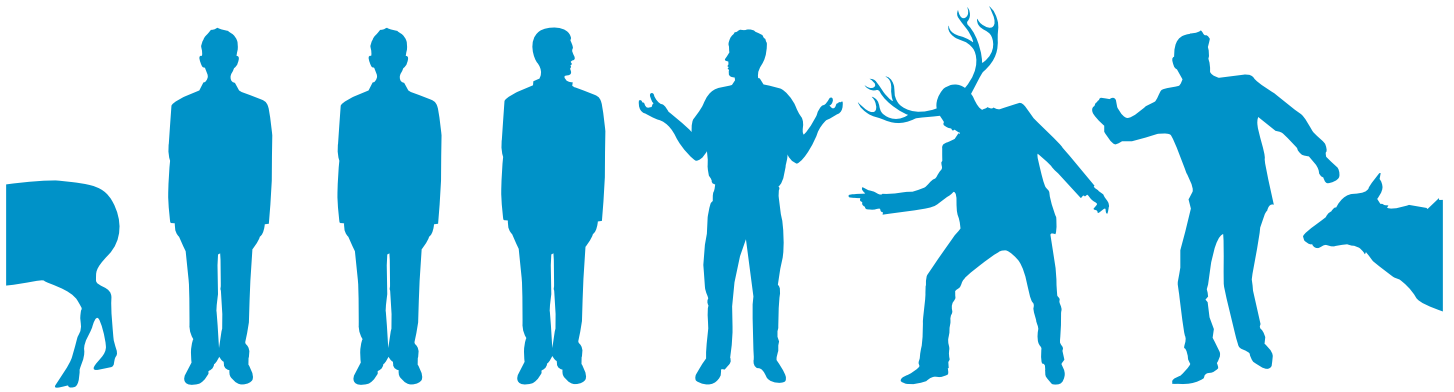
Tor Heine spiller gitar og synger i bandet Merkesteinane, som holder til i Volda og består av ti musikere. De har holdt det gående i fjorten år, til stor glede for lokalmiljøet. Men Tor Heine har større planer – han vil gå solo! Drømmen er å lage egen cd og dra på turné med tungt utstyr og pyroeffekter. Tor Heine møter motstand fra de mer jordnære medlemmene i bandet.

Tor Heine plays the guitar and sings in the ten-member band from Volda, Merkesteinane. They have kept it going for fourteen years, to the great pleasure of the local crowd. But Tor Heine has bigger plans – he wants to go solo! His dream is to record his own CD and go on tour – complete with lots of equipment and pyro effects. Tor Heine meets resistance from the more down-to-earth members of the band.

GUNHILD ASTING er utdannet på Film og TV-akademiet, Surrey Inst. of Art & Design og Høgskolen i Volda. Hun har laget dokumentarene *Gunhild & Gunhild i India* (2002), *Blodsbånd* (2003) og kinodokumentaren *It's Hard To Be A Rock'n Roller* (2006) om gruppa Merkesteinane fra Volda. Asting har også laget oppdragsfilmer.

GUNHILD ASTING studied film & tv at Nordic Institute of Stage and Studio in Oslo, Surrey Institute of Art and Design, and at Volda University College. She has made the documentary films *Gunhild & Gunhild in India* (2002), *Blodsbånd* (2003) and the feature-length documentary *It's Hard To Be A Rock'n Roller* (2006) about the group Merkesteinane who come from Volda. Asting has also made films on commission.

Where Northern Silence ends and Arctic Madness begins

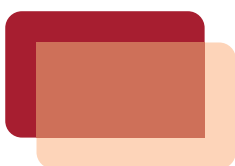
NORDISK PANORAMA 5 CITIES FILM FESTIVAL
18TH NORDIC SHORT & DOCUMENTARY FILM FESTIVAL
21.-26.9.2007 Oulu, Finland

Arranged by Filmkontakt Nord, Poem-foundation and City of Oulu

"Bransjeorganisasjonene ønsker å påpeke det offentlige ansvaret for den uavhengige og kritiske dokumentarfilmen, naturfilmer, den kunstneriske kortfilmen, novellefilmen og animasjonsfilmen. Det kreves en vesentlig økning av midlene til disse filmuttrykkene. En slik økning vil også bety en styrkning av de regionale filmmiljøene, der mange av dokumentaristene, kortfilmskaperne og naturfilmskaperne bor og virker."

(Felles høringsvar til Stortingets kulturkomite 14.05.07)

NORSKE FILM + TV
PRODUSENTERS FORENING

– vi hjelper bransjen!

MELLOM TÅRER OG SMIL

30 ÅRS VANDRING GJENNOM NORSK BARNEKORTFILM

BETWEEN TEARS AND LAUGHTER 30 YEARS OF NORWEGIAN CHILDREN'S FILMS

INGRID KRISTIN DOKKA
 Filmkonsulent og rådgiver ved Norsk film-institutt.

Film consultant and adviser at the Norwegian Film Institute.

Kortfilmfestivalen har 30-årsjubileum. I den anledning har undertegnede gått igjennom alle festivalens tilgjengelige kataloger og lett etter den norske barne kortfilmen. Årets skolefilmprogram, bestående av elleve norske kortfilmer, er ment som et retrospektiv av kortfilmer for barn, vist på festivalen fra 1984. Her har jeg plukket ut det jeg mener er et representativt utvalg, i forhold til både tendenser og prisvinnere gjennom de siste to og et halvt tiårene.

Tilbake til festivalkatalogene. Når dukket de første kortfilmene for barn opp i hovedprogrammet? Kan man peke på noen gjennomgangstemaer? Er det regissører eller spesielle filmuttrykk som har utmerket seg? Det har vært interessant lesning.

Kortfilmfestivalen har helt fra starten vært stedet hvor den frie kortfilmen fant sitt vindu mot verden. Det gikk noen år før barnefilmene dukket opp og markerte seg. I 1982 ble barnefilmen *Før dagen er helt våken* av Inge Tenvik vist, en nydelig liten hverdagshistorie med et barn i sentrum, og i 1983 den lille filmen *Vårens prinsesse* av Kjell Billing – en fri og ubunden betraktning omkring et svangerskap.

I 1984 skjedde det noe underlig – plutselig var det flere kortfilmer for barn som vakte begeistring og ble betraktet som de beste filmene som ble vist dette året. Det var *Pappabussen* av Jan Lindvik og Inge Tenvik, *En mørkredd historie* av Kine Aune, *Jakten på Juni* av Jan Robert Jore, *STAR* av Knut Eide og *77 cm. Over havet* av Kjersti Paulsen. Alle disse regissørene kom til bli gjengangere på Kortfilmfestivalen, og samtlige av dem er i dag betydningsfulle filmfaglige personer i den norske filmbransjen. 1984-festivalen viste at noe var på gang. Blant andre talentene Knut Eide og Kine Aune skulle komme til å bli sentrale i etableringen og oppbyggingen av den norske animasjonsfilmen for barn.

1985 – POESI OG MAGI

Den nydelige, poetiske *Herfra til Tøyen* av Kjersti Paulsen ble vist på 1985-festivalen. Filmen fikk stor oppmerksomhet for hvordan regissøren lekte med bilde og lyd og regissørens evne til å gå inn i barnets fantasiunivers. Hun klarte å gjøre en T-bane tur til Tøyen til en makeløs spennende opplevelse. Samme år ble den lille appelsinfilm *Naturisten* vist – til stor og hysterisk entusiasme fra festivalpublikummet – en pixillasjon laget av Arnt Brandseth. Dette året viste Kortfilmfestivalen også *Tryllekassen*, en animasjonsfilm av kunstneren Inni Karine Melbye. Hun skulle komme til å lage mange av NRK BarneTVs mange vignetter – som gjerne hadde sin premiere på Kortfilmfestivalen.

1986 – HYL OG HUMOR

I 1986 kom Martin Asphaug inn som et friskt pust med filmen *HYL*. Philip Øgaard hadde «fett» foto og Asphaug viste tidlig evne til å sammenstille gode bilder til en sprek historie. Asphaug gikk siden raskt over til å regissere spillefilm og fant fotfeste i svensk film og tv som regissør. Asphaug laget også kortfilmen *STIL* dette året – så han gjorde seg godt bemerket. *STIL* ble vist i utallige filmklubber og er i dag regnet som norsk kortfilmklassiker for barn. En annen liten perle som gledet publikum, var animasjonsfilmen om coctailbæret *Eldar*, laget av Kari Dæhlin – en ett minutt humorbombe med voldsom nedslagskraft i en rekke av mange tunge, lange og alvorlige kortfilmer.

I 1987 markerte Kortfilmfestivalen for første gang barnefilmen med et eget sideprogram. Her ble det vist både Disney og annen sentral animasjonsfilm for barn – men ellers var det lite ny, norsk barnefilm i festivalens hovedprogram. Året etter etablerte Knut Eide, Eva Færevaa, Inni Karine Melbye og Michael Badiea det første animasjonsverkstedet for barn, hvor barn selv fikk lage film med kyndig

veiledning av filmkunstnere. Filmene ble laget i 16mm-formatet, meget profesjonelt, og ble vist på festivalens siste dag til stor begeistring. Tradisjonen med animasjonsverksted på festivalen eksisterer fremdeles.

1990-TALLET - ANIMASJONSFILMENS TIÅR

Kortfilmfestivalene på begynnelsen av nittitallet var fremdeles preget av få barnekortfilmer i hovedprogrammet. Men noen regissører befestet seg med solide og gjennomførte filmer, særlig innen animasjon. Det var Kine Aune (*Kyss katta, For et svin, Lille Klivol*), Linda Madsen (*Heads* – senere også den populære *Filmen om Bodil*), Pjotr Sapegin (*Edvard, Fiskeboller, Ippolita – den lille amasonen*), Ragnar Askeland (*Huset som Jack bygget*), Thor Syvertsen (*Fuglene*), Øyvind Jorfald (*Flyndra*) Terje Bomann-Larsen (*Turen til Nordpolen*), og i 1994 kom Mikrofilmjentene på plass med pixillasjonen *Pussig*, laget av Lise Fearnley og Kajsa Næss. Alle regissører nevnt over og filmene deres vitnet om at noe var i ferd med å skje innen norsk animasjon, og særlig russisk-norske Pjotr Sapegin sjarmerte festivalpublikummet med sine søte og originale plastelina-animasjoner.

I 1995 overrasket Pjotr Sapegin gledelig med en enda mer detaljert og kunstnerisk utformet film, *Katten Mons*, hvor historien var basert på folkeeventyret om katten som var så grådig at han åt opp hele verden. Filmen var intrikat laget med plastelina på glassplate – noe som skapte en ny og overraskende effekt vi i Norge ikke kjente så godt til fra før. Kajsa Næss og Lise Fearnley kom med nok en film på denne festivalen – en liten grøsser fra oppvaskbenken som het *Skummelt*. Dette var også en pixillasjon, som dvelte ved det «skrekkelige» ved en gammel oppvaskklut. En herlig, frisk film som betraktet hjemmets nærmiljø på en helt ny måte.

SLYNGELFILMER - ET DRAMATISK HØYDEPUNKT

I 1995 kom et nytt sett barnefilmer til syne på festivalen – nemlig «slyngelfilmene». Norsk filminstitutt daværende barnefilmkonsulent, Eva Færevaaag, satte i gang et spennende prosjekt med å stimulere til produksjon av filmer for barn mellom 8 og 12 år – den såkalte «slyngelalderen»: aldersgruppa som verken er barn eller ungdom og som faller mellom alle stoler. Filmtilbudet til gruppa var sørgelig lite. Færevaaag inviterte regissørtalenter og manustalenter til å få frem rampete historier som kunne tilfredsstille aldersgruppas behov for spenning og fart på en uforutsigbar måte. Resultatet ble en rekke flotte filmer skrevet og regissert av Marius Holst, Nils Gaup, Bent Hamer, Eva Dahr, Mona Hoel og Torunn Lian. Bak hver regissør sto det spennende manusforfattere «in spe» – blant andre Per Schreiner – i dag en av norsk films mest spennende og prisbelønte manusforfattere.

Mot slutten av 1990-tallet og frem mot 2000-tallet kunne Norge skilte med en solid stamme etablerte kortfilmregissører som laget gode barnekortfilmer. Navn som gikk igjen på de årlige festivalene var Kine Aune (og Bob Godfrey med animasjonsserien *KEVIN*), Julie Engaas med kortanimasjonene for de aller minste barna (*Hjertesukk, Moonie Tunes, Paradis*), Kikki Englebretson med en av de få barnedokumentarene på mange år (*Operabarnet*, 1997), Morten Tyldum (*Telefonterror*), Lars Rasmussen (*Pissemaur*), Nour-Eddine Lakhmari (*Postbudet*), Terje Bomann-Larsen (*Lille Sonjas store Pappa, Lille Olav på skitur*), Erik Poppe (*Drittunger*, en forstudie til spillefilmen *Schpaa*), Torunn Lian (*Damer*), Eva Dahr (*Hammerhaien*), Tove Cecilie Sverdrup (*Eremittkrepsen, Kineseren, Æddabædda*).

TUSENÅRSSKIFTET - UT I VERDEN OG PRISDRYSS

I 1998 laget Pjotr Sapegin sin store gjennombruddsfilm *Huset på Kampen*. Filmen fikk enorm oppmerksomhet for sin nydelige kombinasjon av ulike animasjonseffekter, en original historie og ikke minst for stemmen til Odd Børresen som fortelleren i filmen. *Huset på Kampen* er gått inn i kortfilmhistorien som en av de virkelig store, nyere klassikerne.

Dette året ble også Torill Koves *Min bestemor strøk kongens skjorter* vist – som til alles glede ble Oscar-nominert for beste korte animasjonsfilm i 1999. Filmen var samprodusert med National Film Board of Canada, noe som garantert hjalp denne perlen ut i verden og frem til en Oscar-nominasjon. Selve prisen høstet hun i år, i 2007, da hun mottok Oscar for beste korte animasjonsfilm for *Den danske dikteren*.

Kortfilmfestivalene 2000–2001 markerte en liten nedgang for barnekortfilmen – få filmer kom med i hovedprogrammet. Unge Mathias Armband Jordal gjorde seg bemerket med *Fly*, en sår barndomsbetraktning fortalt i et kraftfullt bildespråk fra bakgatene i Bergen. Unni Straumes poetiske og melankolske *Pappasøndag* samt Klara Sundt og Jon Alvheims *Kalven i sjøen* viste at barnekortfilmen også kunne handle om alvorlige og problematiske tema, som barns sorg og ensomhet og tanker om døden.

I 2001 var det to filmer som utmerket seg i hovedprogrammet. Den ene var *Tornehekken* av Anita Kolli – en av de få filmene som behandler temaet krig rettet mot barn som seere. Filmen ble nektet vist i NRK fordi de mente den var for skremmende for barn. Balkan-landene, det tidligere Jugoslavia, fanget opp filmen etter borgerkrigen og brukte den aktivt i forsoningsprosessen mellom landene – og da særlig rettet mot barna som hadde opplevd krigen.

Den andre filmen som vakte gledelig begeistring var talentet Christian Los debutfilm *Punktert*. Filmen var en nydelig, helstøpt fortelling om en pur ung gutts forelskelse, kvaler og håp. Lo kom senere sterkt tilbake med kortfilmene *Iver og Ramp* og i år med *Baluba Runa* som vises utenfor Kortfilmfestivalens konkurranseprogram. Christian Lo og hans kone Trine Aadalen Lo eier produksjonsselskapet Filmbin, som faktisk er det eneste filmproduksjonsselskapet som ønsker primært å lage barnefilm.

KRONER OG JUVELER

2002 var nok et kronår for barnekortfilmen på Kortfilmfestivalen. Til sammen 11 barnekortfilmer ble funnet verdige i hovedprogrammet – nærmere 20 prosent av filmene totalt i hovedprogrammet. Årets «vinner» i så måte var nok en gang Pjotr Sapegin, med den hjerteskjærende dukkeanimasjonsfilmen *Aria* (som ble tildelt Kritikerprisen for beste kortfilm). Man kan spørre seg om dette egentlig var en barnekortfilm, men det viste seg at barn ble svært grepet av historien, som er inspirert av Verdis opera *Madam Butterfly*. Blant de 11 filmene finner vi også Nina Grünfelds temperamentsfulle *Mens du står utenfor* – et sjalusidrama i miniatyrformat mellom to små venninner – en slags «Tuppen og Lillemor»-historie. Sirin Eides *Dykk* vakte også oppsikt som en av de beste kortfilmene dette året – en film om nye familiekonstellasjoner og intern mobbing mellom de «nye» barna.

Fra 2003 til 2006 ser vi at Pjotr Sapegin, regissørene fra Mikrofilm (*Heartbeat*), Øyvind Sandberg (*Bare en kvist*) og Sirin Eide (*Bulle bare bor her*) markerer seg solid med gode filmer. I 2003 kommer Sara Johnsen – udannet fra det første kullet på Den norske film-

skolen, med kortnovellefilmen *Houdinis Hund*. *Houdinis Hund* er en løssluppen, sommerglad og varm film om to barn som utfordrer hverandre hele tiden. Filmen ble siden vist på en rekke internasjonale filmfestivaler, og er en av de norske kortfilmene som har vunnet flest festivalpriser, uavhengig av sjanger.

Pjotr Sapegin fornektet seg heller ikke i 2004, og suste inn på festivalens favorittliste med den storslagne glassplate-plastelina-animasjonen *Gjennom mine tykke briller* – en forrykende og personlig historie fra andre verdenskrig. Barnekortfilmene fra 2004 var virkelig en vandring mellom tårer og smil. Mathias Armand Jordals *Pappa* satt som en knyttneve i magen – i grunnen var ikke dette en barnekortfilm, men en kortfilm om et barn som lever med en voldelig far.

Christian Lo var også med i 2004, med sjarmtrollfilmen *Iver*, der «storstjerna» fra lavbudsjettfilmen *Buddy* (2003), Andreas Baasmo Christiansen, spiller en maktsjuk badevakt som liker å tyne små svømme glade gutter. På festivalene fra 2005 og 2006 var det Hisham Zamans *Bawke* (2005), Jannicke Systad Jacobsens lille barnedokumentar *Klovnebarna* (2005) og Torill Koves *Den danske dikteren* som vakte størst oppmerksomhet. *Bawke* har vunnet utallige priser, og Koves film om den kjærlighetssyke, danske dikteren høstet jo en av årets Oscar-priser i USA.

This is the 30th anniversary of the Norwegian Short Film Festival. For this reason I have examined every available festival catalogue to search for Norwegian short film for children. This year's school film programme comprises eleven Norwegian shorts, and is meant as a retrospective of short films for children that have been screened at the festival since 1984. I have chosen what I think to be a representative selection, as regards both trends and award winners in the course of the last two and a half decades.

The catalogues made for interesting reading. When did the first short films for children turn up in the main programme? Is there any recurrent theme to be found? Are there any directors or special filmic expressions that have stood out?

A few years passed before children's films started to make their mark. Nineteen eighty-two saw *Before the Day Is Fully Awake* by Inge Tenvik, a lovely little everyday tale with a child at its centre and in 1983 the small film *The Princess of Spring* by Kjell Billing was screened, a free and unrestricted reflection on a pregnancy.

If one considers the last twenty-five years' worth of Norwegian shorts for, about and targeted to children that have been shown at the Norwegian Short Film Festival, a few main features become apparent. Firstly, the percentage of the very best Norwegian shorts that are children's films is actually high – if award winners and screenings at other festivals are used as criterions. The first

TENDENSER OG SÆRTREKK

Ser man på de siste 25 år med norske kortfilmer for, om og rettet mot barn – vist på Kortfilmfestivalen – er det noen trekk som meislert seg ut: For det første er andelen av de aller beste norske kortfilmene faktisk barnekortfilmer – prisvinnere og andre festivalvinnere som kriteriemål. Første Kortfilmfestival-pris ble delt i 1983 – og selve Gullstolen og Terje Vigen-prisen kom ikke på plass før 1990. Siden 1990 har minst én barnerelatert kortfilm vunnet minst én av prisene på Kortfilmfestivalen, med unntak av årene 1994 og 1997. To barne(ungdoms)-kortfilmer har mottatt Gullstolen siden 1990, og det er *Let's Dance* av Paul Anders Simma (1992) og *Fly* av Mathias Armand Jordal (2000). Barnekortfilmene har jevnt over vunnet priser hvert år innen disse kategoriene: Dolby-prisen, prisen for beste manus og Filmkritikerprisen.

Andre trekk ved barnekortfilmene er at hovedvekten av disse nok er animasjon. Men når det gjelder korte fiksjonsfilmer, preges disse ofte av seriøst og gripende innhold. Filmene har behandlet samtidspromatikk som død, ensomhet, mobbing og barn som løser problemer og tar ansvar. De veldig humoristiske barnekortfilmene har nok vært i mindretall. Dette er ganske spesielt, særlig med tanke på at den lange kinofilmen for barn ofte har en helt annen tematikk – action, detektivhistorier, humor og spenning er det som «selges» til barnekino-publikummet. (Med noen få hederlige unntak.)

Da gjenstår det bare å gratulere med Kortfilmfestivalen, med 30-årsjubileet, og for synliggjøringen av alle de gode kortfilmene for barn gjennom alle år. Vi håper dette er en god tradisjon som festivalen vil fortsette å prioritere!

award was presented at the festival in 1983 – and the Golden Chair Award itself and the Terje Vigen Award were not established until 1990. Since that year, at least one children-related short has won one of the awards, except in 1994 and 1997. Two children's (or youth) shorts have received the Golden Chair Award: *Let's Dance* by Paul Anders Simma (1992) and *Fly* by Mathias Armand Jordal (2000). The children's shorts have regularly won awards every year in the following categories: the Dolby Award, Best Screenplay Award and the Film Critics' Award.

Other characteristics of the children's short films are that most of them are animation films – whereas short fiction films are often marked by serious and gripping subjects. The films have treated contemporary issues like «death», «loneliness», «bullying» and children that solve problems and take responsibility. There have been fewer of the very humorous children's shorts. This is a rather unique situation, especially when one considers the fact that children's feature films often contain very different subjects: Humour, action, suspense and detective stories (with a few honourable exceptions) and are usually the type of film «sold» to children.

I will end by congratulating the Norwegian Short Film Festival on its 30th anniversary and for making all of the good shorts for children visible all these years. We hope that the festival will continue to prioritise this excellent tradition!

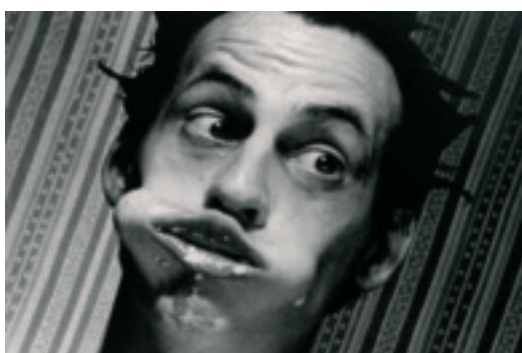
VROOM - En dum film

Animasjon | 2005
35mm | 1 min

Regi/Direction Kine Aune
Knut Siverson

Holde fast på rattet. Fyke langs veiene!
Biler, folk og fe flakser i vei. På vei mot The End.

Hang on to the steering wheel. Flying down the roadways! Cars, people and livestock up ahead. On the way to The End.

PUSSIG Toothsome

Animasjon | 1994
35mm | 1 min

Regi/Direction Kajsa Næss
Lise Fearnley

Tannpuss kan være en artig ting. Særlig når
tannbørstene lever sitt eget liv.

Brushing your teeth can be a funny thing. Especially when toothbrushes have a life of their own ...

JUST DO IT

Fiksjon | 1995
35mm | 5 min

Regi/Direction Nils Gaup

En butikk, et par dyre joggesko, en gutt med for lite penger og en morsk butikkvakt – en skikkelig slyngelfilm!

A shop, a pair of expensive running shoes, a boy who doesn't have enough money and a fierce security guard – a really rascally film!

HUSET PÅ KAMPEN One Day a Man Bought a House

Animasjon | 1989
35mm | 7 min

Regi/Direction Pjotr Sapegin

Mann møter hunnrutte. Den største kjærlighets-historien etter Romeo og Julie! Søt musikk oppstår i et gammelt hus på Kampen. Imellom lurer en spesialtrenet rottefangerkatt.

Boy meets girl-rat. The greatest story of love since Romeo and Juliet! Sweet music floats out of an old house at Kampen. Sneaking in between is a specially-trained rat-catching cat.

FLY

Fiksjon | 2000
35mm | 1 min

Regi/Direction Mathias Jordal

En gutt og hans mor. Mor er lei seg og vil være i fred. Barnevernet banker på døren. Gode råd er dyre. En film om barns grenseløse lojalitet.

A boy and his mother. Mother is sad and wants to be left alone. The child welfare authorities are knocking on the door. Good advice is expensive. A film about children's limitless loyalty.

PUNKERT Punctured

Fiksjon | 2001
35mm | 14 min

Regi/Direction Christian Lo

Altfor ung og altfor forelsket. Han skal møte henne på kjøpesenteret på sin første date. Alt blir bare tull – nesten. En film om utalt sårbarhet, sykling, ung uskyld og dumme venner.

Far too young and too much in love. He is to meet her at the shopping mall on their first date. Everything goes wrong – almost. A film about unspoken vulnerability, bicycling, young innocence and stupid friends.

HEARTBEAT

Animasjon | 2001
Digibeta | 2 min

Regi/Direction Julie Engaas

Hjertebank. En superenkel animasjon for de aller minste. Lyd og bilde i artig harmoni.

Heartbeat. Super simple animation for the youngest among us. Sound and images in amusing harmony.

STRONG HOLD

Fiksjon | 2004
35mm | 9 min

Regi/Direction Morten H Evelid

Med stivt oppoverhår og sukker i mengder skal jentene sjarmes. En søt historie om det å markere seg og gjøre det beste ut av det.

Hair styled with sugar-gel is one way to woo the girls. A cute story of how to stand apart from the crowd and make the most of it.

KLOVNEBARNA

The Clown Children

Dokumentar | 2005
35mm | 6 min

Regi/Direction Jannice Systad Jacobsen

Et lite tidsbilde fra Guatemala. Der må barna jobbe for maten. Uansett vær og omgivelser.

A moment in time from Guatemala. There, children must work for food. Regardless of the weather and environment.

DEN DANSKE DIKTEREN

The Danish Poet

Animasjon | 1994
35mm | 1 min

Regi/Direction Torill Kove

Det var en gang en dansk dikter. Han reiste til Norge og ble forelsket. En film om tilfeldighetenes merkelige spill. Oscarvinner for beste animerte kortfilm, 2007.

Once upon a time there was a Danish poet. He travelled to Norway and fell in love. A film about the curious nature of coincidence. Oscar winner for best animated short film, 2007.

BALUBA RUNA

Fiksjon | 2007
35mm | 17 min

Regi/Direction Christian Lo

Runa er sju år og bestemmer seg for å bli statsminister i Norge. Det er bare å gjøre det, mener Runa. En svært alvorlig morsom film om hvordan barns tro kan flytte – ja fjell.

Seven-year-old Rune decides to become Norway's Prime Minister. It's just a question of doing it, believes Runa. A seriously funny film about how children's faith can move – yes, a mountain.

GRØSS FRA VEST

Med en region fylt av tungt regn, kristen pietisme og lidenskap i mange variasjoner ligger grøsset nær opptil vestlandskulturen. Alligator har i samarbeid med Vestnorsk filmsenter, Filmfondet FUZZ og Filmkraft Rogaland produsert fem korte grøss fra Vestlandet. Alligator har valgt ut fem regissører som de mener er de mest talentfulle og spennende regissørene fra regionen, og presenterer disse i en samling korte grøss. Grøssene er fullfinansiert med vestnorske penger og kommer på kino over hele landet til høsten. Kinodistributør er Coriander Film ved Eli Stangeland, og festival- og utenlandsdistribusjon er NFI ved Toril Simonsen.

In a region laden with heavy rain, Christian pietism, and passion in its many variations, the thriller is close to the culture of western Norway. In cooperation with Vestnorsk Film Center, Film Fund FUZZ and Filmkraft Rogaland, Alligator has produced five short thrillers from the Norwegian West. Alligator has selected five directors who they believe are the most talented and exciting in the region, and are presenting them with a collection of short thrillers. The thrillers are fully financed with money from the west and will appear in theatres throughout the country in the autumn. Coriander film, with Eli Strangeland, is the distributor, and NFI, with Toril Simonsen, will handle the festival and foreign distribution.

OPPVÅKNINGEN Awakening

35mm | 6 min

Regi/Direction Susanne Falkum Løvik
Foto/Camera Jakob Ingimundarson
Klipp/Edit Pål Gengenbach
Dekor/Design Fredrik Sivertsen
Lyd/Sound Thomas Angel Endresen
Musikk/Music Andreas Bidmead
Med/With Arnhild Litlere,
Jan Gunnar Røise,
Anders Hove

Produsent/
Produced by Maria Ekerhovd

Marius gruer seg til operasjonen. Anna har jobbet dobbelt skift og burde egentlig gå hjem. Operasjonen blir et mareritt for dem begge.

Marius is dreading an operation. Anna has worked a double shift and really should be getting home. The operation becomes a nightmare for both of them.

DU SKAL FÅ EN DAG I MORGEN Lament

35mm | 7 min

Regi/Direction Pål Jackman
Foto/Camera Jakob Ingimundarson
Klipp/Edit Vidar Flataukan,
Simen Gengenbach
Dekor/Design Pia Noreger
Lyd/Sound Thomas Angel Endresen
Musikk/Music Pål Jackman og
Espen Noreger
Med/With Nina Ellen Ødegård,
Anne-Rut Joner

Produsent/
Produced by Maria Ekerhovd

Et barn og en mor er alene i en liten leilighet. Barnet gråter uavbrutt, mens moren desperat prøver å trøste det. Så blir det stille. Angsten kryper frem hos moren, det flommer vann ut under døren fra badet.

A child and a mother are alone in a small flat. The child is crying unceasingly, while the mother desperately tries to comfort it. Then it grows silent. The mother's dread creeps forth, water gushes from under the bathroom door.

AUCTION

35mm | 5 min

Regi/Direction Marius Soma
Foto/Camera Ingimundarson
Klipp/Edit Zaklina Stojcevska
Dekor/Design Kristine Wilhelmsen
Lyd/Sound Thomas Angel Endresen
Musikk/Music Julian Berntzen
Med/With Malin Soli,
Trond Høvik

Produsent/
Produced by Maria Ekerhovd

En ung jente forbereder seg til audition for en filmrolle. I stedet får hun en rolle i et iscenesatt spill. En rolle som blir hennes siste.

A young girl is preparing a role for a film audition. Instead, she gets a role in a stage play. A role which will be her last.

NAÏN

35mm | 10 min

Regi/Direction Therese Jacobsen
Foto/Camera Harald Paalgaard
Klipp/Edit Veslemøy B. Langvik
Dekor/Design Trygve Hov
Lyd/Sound Thomas Angel Endresen
Musikk/Music Julian Berntzen
Med/With Julianna Nyguen,
Vivi Sunde

Produsent/
Produced by Maria Ekerhovd

Emelin blir forsøkt frelst av en kristen menighet, men hun vil ikke. Skremt rømmer hun fra fosterforeldrene og gjemmer seg i skogen.

A Christian group attempts to save Emelin's soul, but she's having none of it. Frightened, she runs away from her foster parents and hides in the forest.

DOWN UNDER

35mm | 5 min

Regi/Direction Bobbie Peers
Foto/Foto Jakob Ingimundarson
Klipp/Edit Siv Eberholst
Dekor/Design Fredrik Sivertsen
Lyd/Sound Thomas Angel Endresen
Musikk/Music Julian Berntzen
Med/With Frode Bjørøy,
Simon Andersen

Produsent/
Produced by Maria Ekerhovd

En vekter leter etter sin kollega på Patologisk institutt. Det sitter en mann avkledd og forskremt i likkjelleren – han venter ...

A watchman looks for his colleague at the Pathological Institute. A man is sitting naked and frightened in the cellar at the morgue – he is waiting...

LANG NATT MED KORT FILM

APPLAUS ELLER REFS TIL FORHÅNDSJURYEN?

Det er alltid knyttet stor spenning til de filmene som har blitt refusert. Lørdag kveld kan du se dem!

I løpet av festivalens historie har det vært flere eksempler på refuserte filmer som har blitt antatt og hyllet ved andre festivaler, vist på kino og tv, og gått inn i kortfilmhistorien som klassiske perler. Forhåndsjuryeringen er og blir basert på skjønn. En film kan oppfattes som både forutsigbar og uinteressant av én jury, for så å hylles som stor kunst av en annen.

I flere år har Kortfilmfestivalen ønsket å vise også de refuserte filmene, om enn i en litt annen form enn en konkurranse. Lang natt med kort film er derfor et åpent program, som gir refuserte regissører mulighet til å få vist filmene sine – og som gir publikum mulighet til å enten applaudere eller refse forhåndsjuryen.

Betingelsene for å få filmen vist er at regissøren, eller produsenten, møter opp i egen person på festivalkontoret i Grimstads Kulturhus, andre etasje, med sin refuserte kortfilm under armen. Det er også en forutsetning at regissøren eller produsenten selv er til stede og kan presentere filmen sin før visningen.

Filmottaket er kun åpent i to timer, mellom kl. 10 og kl. 12 lørdag den 16. juni.

Visningen er samme kveld, lørdag 16. juni, i Pan, kl. 23.00

Vi kjører film så lenge det er minst ti personer i salen som er våkne, men forbeholder oss retten til en skikkelig pause foran søndagens program, som begynner kl 10.00.

NB! Tilbudet gjelder bare kortfilmer og dokumentarfilmer under 35 min som har blitt refusert i år.

A LONG NIGHT OF SHORT FILMS

APPLAUSE OR CRITICISM FOR THE SELECTION JURIES?

There is always a sense of excitement when it comes to the films that were rejected during the selection process- Saturday night is your chance to see them.

There are several examples over the years of films that this festival has rejected but that were accepted and rapturously received by other festivals, films that have been shown on television and in cinemas and which have gone down in history as classic gems. The selection jury is and will continue to be able to judge based on their own discretion. One film can be considered as both predictable and lacking in interest by one jury, only to be praised as high art by another.

The Norwegian Short Film Festival has wanted to be able to show the rejected films for many years now, albeit in a slightly alternative context than the main festival. A Long Night of Short Films is therefore an open programme which gives the unsuccessful directors the opportunity to screen their films – and which gives the audience the opportunity to either applaud or criticise the selection jury.

SEMINARER OG ARRANGEMENTER

LYST TIL Å PRØVE ET ORGEL SOM SPILLER PÅ FØLELSENE? CARE FOR A SYNAESTHETIC EXPERIENCE?

Nå har du sjansen til å prøve et unikt instrument, et ombygget salon-orgel fra 1985 der du selv kan frambringe lys, farge, bevegelse, lyd og dufter i en sensorisk krysskobling. Dette krysskoblede sanseinntrykket kalles på fagspråket «synestesi», et nuerologisk fenomen hvor man opplever at en sans også framkaller opplevelser som svarer til en annen sans, som smaken av former og fargen av lyd.

I over tre århundrer har kunstnere latt seg inspirere av og forsøkt å simulere dette fenomenet. Som kunststipendiat ved Akademi for scenekunst i Fredrikstad har Amanda Steggell gjennomført en treårig praktisk-teoretisk utforskning av begrepet «synestesi» i kunsten – fra 1900-tallets fargeorgler til bruk av lukt, lyd og psykodeliske droger i live-sammenheng. Det kunstneriske resultatet av hennes arbeid – The Emotion Organ – kan oppleves i den tradisjonsrike Stallen i Reimanngården, Grimstad Kunstforening, nederst i Storgata, fredag til søndag mellom kl. 13 og 17. Amanda Steggell vil være til stede og veilede ved bruk av det forunderlige instrumentet.

«Synaesthesia» is the name given to a rare clinical anomaly where people experience unusual and very vivid sensations, such as the taste of shapes, or the colour of sound. For a period spanning more than three centuries this phenomenon has inspired artists, who have in turn tried to simulate it.

For the past three years Amanda Steggell has been employed as a research fellow at the Norwegian Theatre Academy in Fredrikstad where she conducted a practical/theoretical exploration of the term «synaesthesia» in art, from the colour-organs of the 1900s to the use of scent, sound and psychedelia in a live context. The artistic outcome of this investigation is a modified parlor organ from 1895 where players can experience the sensory interplay of light, colour, sound, scent and movement. The Emotion Organ can be experienced in the legendary Stallen in Reimanngården, at the end of Storgata, Friday to Sunday between 1:00 – 5:00 p.m. Amanda Steggell will be present to assist those who wish to play this remarkable instrument.

THE EMOTION ORGAN

BY AMANDA STEGGELL

The Emotion Organ (2007) er en synestesisk simulakrum-maskin hvor utøveren kan utforske det sensoriske samspillet av følelse, syn, hørsel, lukt og bevegelse. Det er også en tidsmaskin – et ombygget pumpeorgel fra 1895 som kombinerer både gammel og ny teknologi og bygger på flere århundrers utvikling av ideer om synestesiske fenomener. Uten elektrisitet kan orgelet spilles på som et konvensjonelt musikkinstrument, men når det plugges inn produserer orgelet lyd, lys, farger, duft og vibrasjon. Når det spilles på stimulerer det til en høyst subjektiv sensorisk opplevelse.

Effektene av å spille på orgelet er uforutsigbare, og bringer spillerens indre emosjonelle reise til overflaten på en særegen måte. Dets effekter og affekter er lunefulle, og kan variere fra følelsen av å krasje et fly inn i solnedgangen til å spasere gjennom en hage med vakre blomster.

Du trenger ikke være musiker eller kunstner for å spille på orgelet. Det som gjelder er sansningene til utøveren – det å oppdage samspillet mellom sansene gjennom berøring, og å avgjøre selv om og hvordan opplevelsen er meningsfylt.

Synestesi er et fascinerende fenomen. De få som er født med denne tilstanden, «synnerne» (*synestet* er det egentlige ordet) opplever svært livaktige og underlige sansinger – som fargen av lyd og smaken av former. De fleste av dem ser på den som en

The Emotion Organ (2007) is a synaesthetic simulacrum machine where players can explore the sensational interplay of feeling, seeing, hearing, smelling and motion. It is also a time machine – a re-engineered pump organ from 1895 that combines both old and emerging technology and builds upon a trajectory of several centuries-worth of ideas about synaesthetic phenomena.

«Synaesthesia» is the name of a rare clinical anomaly where people experience unusual and very real sensations, such as the taste of shapes, or the colour of sound.

Without electricity it can be played as a conventional musical instrument, but when plugged in the organ produces varying combinations and intensities of sound, light, colour, scent, vibration and movement. When played it stimulates a highly subjective, cause-and-effect sensory immersion. When experienced as a spectator, the subjective affect of the player is modulated through the hypnotic visual effects of a propeller-screen, processed organ sounds and emitted scents.

The Emotion Organ brings the emotional journey of the player into the material world in its own special way. Its effects and affects are emergent and moody, and can range from crashing a plane into the sunset, to strolling through a garden of vibrant flowers. In order to explore the Emotion Organ's potentials a player must

gave, selv om den til tider kan virke forstyrrende på livene deres. Det synestesiske fenomen har også forårsaket forstyrrelser innen vitenskap, filosofi og kunst, og har satt i gang opphetede debatter om hvorvidt det virkelig eksisterer som en klinisk tilstand eller kun opptrer på et metaforisk nivå.

Selv om moderne metoder for å avbilde hjernevirksomhet har blitt anvendt for å vise at syn-hjerner fungerer annerledes enn andre, og nye undersøkelser har blitt funnet opp for å forsøke å diagnostisere det, framstår det ennå som et mystisk og ikke målbart fenomen uten noen allment akseptert diagnose.

Gjennom tre århundrer har mange kunstnere blitt inspirert av dette fenomenet og har funnet måter å simulere det på ved å (gjen)skape et medium ut fra et annet, og å forsøke å kommunisere sine arbeider til publikum som sammenføyde sanseintrykk. Historisk sett har synestesiske kunst omfattet et vidt spekter av kunstneriske eksperimenter som syntetiserer forskjellige kunstdisipliner. Åpenbare sjangere er visuell musikk, abstrakt kunstmaleri og film, eksperimentelt teater, symbolistisk poesi, science fiction og intermedial, elektronisk og generativ kunst. Helt siden før det første kjente forsøket på å bygge en okular cembalo (laget for å skape et visuelt motstykke til musikk) i det 18. århundret har synestesi reist spørsmål om hvorvidt kunsten kan splittes opp i disipliner som arbeider med stimuli som fornemmes separat, eller hvorvidt disse disiplinene er en del av et større system som forener de forskjellige disiplinene.

Man tror at kunstnere som Arthur Rimbaud, Vasilij Kandinskij, Alexander Skrjabin og Vladimir Nabokov faktisk hadde denne tilstanden selv. Dette er imidlertid omstridt og umulig å bevise, spesielt når man tenker på at Rimbaud (bare for å ta ett eksempel) utforsket «hvordan forvirre sansene» ved å ta psykoaktive stoffer. Når Rimbaud skrev «I rouge, U vert, O bleu» i *Les Voyelles* (1897) er det vanskelig å vite om det var hans syn-tilstand som talte eller om det var narkotika, metaforiske virkemidler eller en kombinasjon av alle tre. Mens Kandinskij ofte blir sett på som en forkjemper for den modernistiske kunstbevegelsen, syslet også Marcel Duchamp, som blir omtalt som opphavsmannen til postmoderne

experiment with the way in which the combined activity of the hands and feet on its 61 keys, 8 stops and 2 foot pumps can produce different results.

You do not have to be a musician or an artist to play the organ. It can be played by people of all ages and walks of life. It is the perceptions of the player that are at stake – to discover through touch the sensational interplay of the senses, and to decide for themselves if, and how the experience is meaningful.

BACKGROUND

Synaesthesia is a fascinating phenomenon. The few who are born with it, the 'Syns' (synesthete is the proper word), experience very real and strange sensations - such as the colour of sound or the taste of shapes, without any help other than their own sensory perceptions and the stimulus of the world around and within them. Most of them consider it to be as a gift, though at times it can disrupt their lives. The synaesthetic phenomenon has also caused disruptions in the fields of science, philosophy and the arts, igniting heated debates about whether it really exists as a clinical condition, or just functions on a metaphorical level.

Though modern brain imaging devices have been used to show that Syn-brains work differently than others do, and new tests have been devised to attempt to diagnose it, it remains to be a somewhat mysterious and unmeasurable phenomenon with no universally accepted diagnosis.

For a period spanning over three centuries many artists have been inspired by the notion, devising ways of simulating it by (re)creating one media out of another, and attempting to communicate their work to the public as joined sensations. Historically synaesthetic art has referred to a wide range of artistic experiments that synthesize different art disciplines evident in genres such as visual music, abstract painting and film, experimental theatre, symbolist poetry, science fiction and intermedial, electronic and generative art. Since even before the first recorded attempt to build an ocular harpsichord (devised to create a visual equivalent to music) in the 18th Century, synaesthesia has raised questions about whether the arts can be divided into disciplines that work with separately

kunst, med synestesi (om enn mer konseptuelt) i sine Rotoreliefs på 1930-tallet. Kunne ideen om synestesi simpelthen være den revolusjonære ingrediensen som har forandret og smeltet sammen kunstens former ved å prøve ut grensene for normal sansning? I det minste er det en interessant tanke.

I Vesten har interessen for synestesi økt i perioder med hurtig teknologisk utvikling samt sosiale og kulturelle endringer. I andre tider har den blitt glemt. Sent i det 19. århundret og tidlig i det 20. århundret brakte reisende med seg hjem sine erfaringer fra Orienten – religioner og filosofi, vitenskap, narkotika, krydder, medisin, urter, parfymen, stoffer, musikk, dans, teater og maleri. På samme tid syslet kunstnere fra Russland til Amerika med pseudoreligiøse og vitenskapelige drømmerier, begeistret over mulighetene for en ny, syntetisk og fusjonær opplevelse av kunst, hvor skillelinjene mellom den fysiske verden, bilde, ord og lyd, ville oppløses i en sanselig og åndelig ekstase. De utnyttet teknologiske framskritt til å oppfinne nye innretninger for å eksperimentere med ideene sine. Liknende ting er påtakelige på det intermediale og psykedeliske sekstitallet, undergrunns-acid/techno/house-klubb miljøet sent på 1980-tallet og tidlig på 1990-tallet, og på cyberscenen midt på 1990-tallet – skjønt i det siste tilfellet snakket man sjelden om synestesi. Rundt starten på det 21. århundret har det vært arrangert flere retrospektive utstillinger rundt temaet synestesi i både Europa og USA. Flere av dem har inneholdt verker av nåtidige kunstnere som hovedsakelig bruker «syn»-ordet som en teoretisk referanse.

I dag ser vi en svært utbredt interesse for sensorisk kunst, men den er mer jordnær og integrert i samtidens kunstpraksis. Kunne grunnen til dette være at vår verden er i ferd med å bli mer sammenknyttet og at vi, og våre digitale medier og innretninger, blir mer synestesiske? Dette er naturligvis kun spekulasjoner fra min side, og det er akkurat det arbeidene mine handler om – å spekulere over måter å anvende synestesiske ideer på, og å sette disse ideene ut i livet. Men i hjertet av mitt prosjekt finnes det et paradoks. Mens en «sender» kan fylle sitt verk med virkelige

perceived stimuli, or whether these disciplines are a part of a larger system that unites the different disciplines.

Artists such as Arthur Rimbaud, Wassily Kandinsky, Alexander Scriabin and Vladimir Nabokov are thought to have actually had the condition themselves. This is a debatable issue and one that is impossible to prove, especially when considering that Rimbaud (just one example) explored the 'derangement of the senses' by taking psychoactive substances to achieve a heightened awareness of his world. When Rimbaud wrote «I rouge, U vert, O bleu» in *Les Voyelles* (1897) it is difficult to know if it was his syn-side speaking, or whether it was drugs, metaphor or a combination of all three. While Kandinsky is often cited as the champion of the modernist art movement, Marcel Duchamp, referred to as the originator of postmodern art, also dabbled with synaesthetics (though more conceptually) in his *Rotoreliefs* of the 1930s. Could just the very idea of synaesthesia be the revolutionary ingredient that has changed and fused the shape of arts by testing the limits of normal perceptions? It is at least an interesting thought.

Interest in synaesthesia has risen to the surface of western consciousness during periods of rapid technological development and social and cultural change. At other times it has been forgotten. During the late 19th, early 20th century travelers brought home with them their experiences of The Orient – religions and philosophies, science, drugs, spices, perfumes, fabrics, music, dance, theatre and painting. At the same time artists from Russia to America were dabbling in pseudo-religious and -scientific dreams enthused with the prospects of a new synthetic, fusionary experience of art where the divide between material world, image, word and sound would dissolve into a sensuous, spiritual ecstasy. They exploited technological developments to invent new devices for experimenting with their ideas. Similar practices are evident in the intermedial and psychedelic '60s, the underground acid/techno/house club scene of the late '80s early '90s, and on the cyberstage of the mid '90s - though in the latter cases synaesthesia was rarely mentioned. Around the turn of the 21 Century a number of retrospective exhibitions thematically curated around synaesthesia

AMANDA STEGGELL er kunstner/koreograf og utdannet danser ved London College of Dance and Drama og koreograf ved Statens Balletthøyskole i Oslo. I 1996 startet hun den Oslo-baserte kunstkollektivet Motherboard (www.liveart.org) sammen med Per Platou. De fleste av deres arbeider har vært i form av installasjoner og performative kunsthappenings som utforsker materialitet og motstand i nettet som en medieringsinstans. I 2004–06 var Amanda Steggell ansatt i en stipendiatstilling ved Akademi for scenekunst under det nasjonale programmet for kunstnerisk utviklingsarbeid. Hun ferdigstilte sitt prosjekt «Mind, the Gap. Synaesthesia and contemporary live art practice» i januar 2007.

AMANDA STEGGELL is artist/choreographer. She graduated from London College of Dance and Drama with a Diploma in dance and later graduating with a Diploma in choreography at the National College of Ballet and Dance in Oslo. In 1996 she founded the Oslo-based live art group Motherboard (www.liveart.org) with Per Platou. The majority of their work has taken the form of installations and performative live art happenings that explore the materiality and resistance of the net as a mediating instance. From 2004-06 Amanda Steggell was employed as a researcher at the Norwegian Theatre Academy where she participated in the National Programme for Research Fellowships in the Arts. She completed her project «Mind, the Gap. Synaesthesia and contemporary live art practice» in January 2007.

eller simulerte synestesiske opplevelser er det ingen garanti for, heller ikke noen håndgripelig måte å bevise det på, at det vil bli oppfattet som en synestesiske opplevelse.

Det er dette paradokset som har ført meg til spørsmålet: Er det mulig å framkalle, selv kun for et øyeblikk, en opplevelse som er sammenliknbar med «ekte» synestesi i kunsten – uten å ty til psykedeliske stoffer?

Inspirert av et nedkjørt pumpeorgel i studioet mitt og et fiktivt «stemningsorgel» i Philip K. Dicks roman *We Can Build You* (1972) har jeg oppfunnet The Emotion Organ for å utprøve dette spørsmålet, ikke gjennom vitenskap, men konteksten av samtidig kunstpraksis.

have occurred both in Europe and the United States. Several of them have also included the work of current day artists who mainly use the 'syn' word as a theoretic reference – as being detached, yet connected to it, rather than as an origin or inspiration.

Today the interest in sensorial art is rife, but it is more down to earth and integrated into contemporary art practices - more accepting of interrelated experiences than concerned with heightened awareness. Could this be because our world is becoming more connected and we, and our digital media and devices more synaesthetic? Of course, this is all speculation on my part, which is just what my work is about. Speculating over ways to apply synaesthetic ideas to my work, and putting these ideas into practice. But at the heart of my project lies a paradox. While a 'sender' may infuse their work with real or simulated synaesthetic experiences, there is no guarantee, nor any substantial way of proving that it will be received as being synaesthetic.

It is this paradox that has led me to the question: Is it possible to evoke, even for a moment, an experience comparable to 'true' synaesthesia through art - without resorting to psychedelic drugs?

Inspired by a clapped-out pump organ in my studio and a fictive invention called the Mood Organ that features in Philip K. Dick's novel *We Can Build You* (1972), I invented the Emotion Organ to put this question to the test, not through science, but through the guise of contemporary art practice.

Utviklingen av Emotion Organ er støttet av Norsk kulturråd, Akademi for Scenekunst og Atelier Nord.

The development of the Emotion Organ was funded by Arts Council Norway, the Norwegian Theatre Academy and Atelier Nord.

www.notam02.no/motherboard/synaesthesia/EMO/index.html

Film og TV-utdanningen

80 prosent av studentene som har fullført to år hos oss er i jobb i film- eller tv-bransjen*.

*I anledning Film og TV-utdanningens 10-årsjubileum gjennomførte vi høsten 2006 en spørreundersøkelse blant våre tidligere studenter. Vi er ganske stolte av resultatet!

NISS – NORDISK INSTITUTT FOR SCENE OG STUDIO
Chr. Krohgs gt. 2, 0186 OSLO • Tlf.: 22 05 75 50 • E-post: post@niss.no
www.niss.no

DRAMATIKERFORBUNDET

TIMEGLASSET

Norske Dramatikeres Forbunds pris på kr. 10.000,- for beste kortfilmmanus i fiksjonsgenren deles ut for 11. gang i år.

NORSKE DRAMATIKERES FORBUND
Rådhusgaten 7
pb 579 sentrum, 0105 Oslo
t: 22 47 89 50 f: 22 42 03 56
post@dramatiker.no
www.dramatiker.no

NASJONALT ARKIV FOR VIDEOKUNST – DET HASTER!

Videokunsten fyller i disse dager førti år. Legenden skal ha det til at det hele startet midt på sekstitallet da den unge Nam June Paik etter sigende plukket opp det aller første *Sony Portapak*-kameraet fra en frakteskuff på havna i New York, startet opptakeren og satte seg inn i en taxi, og videofilmet hele turen til en klubb der han viste videoen for et forbløffet publikum. På denne tiden var det en voldsom energi i New York der en lang rekke kunstnere, musikere, tech-heads og beatniks brukte alle tilgjengelige teknikker og midler for å lage kunst, blant dem John Cage, Robert Rauschenberg, Billy Kluiver og ikke minst Woody & Steina Vasulka (som senere stiftet *The Kitchen* og som gjestet Kortfilmfestivalen i 2001).

I våre dager er video blitt et stadig vanligere uttrykksmiddel fordi det er både enkelt, billig og lett tilgjengelig – samtidig som video er lett å distribuere og vise i en utpreget digital hverdag. Flere og flere kunstnere de siste 20 årene har befunnet seg med video som kunstnerisk uttryksform, også her i Norge. Mange verk har blitt vist på Kortfilmfestivalen opp igjennom årene og blitt gjenstand for både forakt, fascinasjon, forundring og ofte sterkt engasjement. Fordi video per definisjon er et flyktig medium, har det av mange grunner vært vanskelig å plassere innenfor både billedkunst- og filmverdenen og dermed falt i et «sort hull» hva gjelder både finansiering, formidling, distribusjon og systematisk forskning. Det finnes i dag ingen konsistent oversikt og forvaltning av norske arbeider, annet enn tilfældige samlinger i enkelte museer og små digitale arkiver.

Norsk kulturråd ga høsten 2006 sosiolog Mie Berg Simonsen i oppdrag å utrede et nasjonalt arkiv for videokunst, i samarbeid med billedkunstner Åslaug Krokann Berg og kunsthistoriker Marit Paasche. I mars ble den ferdige rapporten – *Å bevare det flyktige* – sendt ut på bred høring til mer enn 70 institusjoner, gallerier, museer og alternative visningssteder, samt et tjuetalls kunstnere.

MARIANNE HESKE: *Frenologisk selvportrett / Phrenological Self-portrait* (1977). Stillbilde fra videobånd. Kamera: Christian Goyvaert. *Phrenological Self-portrait* ble vist under Mariannes separatutstilling på Nasjonalmuseet i 2002, hvor den faktisk ble innkjøpt av museet 25 år etter at den var laget.

AV PER PLATOU

DET HASTER!

Rapporten konkluderer med at det haster å sikre norsk videokunst og gjøre den tilgjengelig for publikum, fagmiljøer og ettertiden. Forfatterne har kikket spesielt på tre forskjellige drifts- og forvaltningsmodeller fra andre land: *AV-arkki* (Finland), *Filmform* (Sverige) og *Montevideo* (Nederland). Som

- Norsk videokunst blir i liten grad innkjøpt av norske institusjoner og samlere.
- Det er i hovedsak alternative visningssteder og gallerier som fungerer som visningsarenaer.
- Et nasjonalt arkiv for videokunst skal bygge opp et bredt referansearkiv over den videokunst som hvert år vises, basert på nøytrale kriterier.
- Det skal også etableres et distribusjonsarkiv for et utvalg verk, ut fra kunstfaglige kvalitetskriterier.
- Begge arkivene skal bli tilgjengelige gjennom en felles nettportal, og det utvikles lisensieringsmodeller som tar hensyn til både opphavsrett og brukervennlighet.
- Det nasjonale arkivet skal koordinere arbeidet med å restaurere den tidlige norske videokunsten.
- Det etableres en stiftelse for å ivareta disse oppgavene. Stiftelsen skal ha formaliserte bånd til relevante miljøer, først og fremst billedkunst- og filmfeltet, blant annet gjennom styresammensetningen.
- Det bør opprettes en innkjøpsordning for norsk videokunst i tilknytning til stiftelsen.
- Av praktiske grunner og av hensyn til utviklingen av det faglige samarbeidet bør stiftelsen ha lokaler i Oslo, og i alle fall i første omgang i tilknytning til Norsk filminstitutt og Filmens Hus.
- Det nasjonale arkivet bør i all hovedsak finansieres over statsbudsjettet. et første innspill til en norsk modell konkluderer de foreløpig slik:

Film, video og performancekunstner **KJARTAN SLETTE** laget videoen *Video or nor to be* i 1985. Dette er et bilde fra hans 16mm film fra 1971 *Nixon Visions*, som han laget sammen med Hans Esselius.

Kulturrådet er særlig interessert i å få innspill på de oppgaver og den organiseringen som utredningen skisserer for et nasjonalt arkiv for videokunst. Høringsfristen var opprinnelig satt til 11. mai 2007, men det vil i prinsippet være mulig å komme med innspill helt fram til sommerferien. Høringsuttalelsene vil bli tatt med i en offisiell rapport som skal publiseres av Norsk kulturråd til høsten.

KULTURPOLITISK DEBATT

Rapporten tegner opp et landskap som involverer mange statlige aktører med tunge forvaltningsoppgaver og muligens lite sammenfallende interesser, der videokunsten per i dag har en ytterst minimal posisjon. Utfordringene er mange og viser med all mulig tydelighet at kunsten er og blir sektorovergripende, og at kartet må tegnes på nytt.

A NATIONAL ARCHIVE FOR VIDEO ART

In our time, video has become an increasingly popular means of expression because it is simple, inexpensive, and easily accessible – and is at the same time easy to distribute and screen in a decidedly digital everyday. Over the last twenty years, here in Norway as well, a growing number of artists have occupied themselves with video as an artistic form of expression. Many works have been shown at the Norwegian Short Film Festival down through the years and have been the object of contempt, fascination, wonder and often vehement debate. Because video is by definition a passing medium, it has been difficult, for many reasons, to place it within either the pictorial arts or the film world. That said, it has fallen into a «black hole» in terms of funding, promotion, distribution and systematic research. Today there is no consistent inventory management of Norwegian works other than a random collection in a few museums and small digital archives.

In autumn of 2006, the Norwegian Arts Council gave sociologist Mie Berg Simonsen the job of studying the prospect for a national archive for video art. The painter, Åslaug Krokann Berg and art historian Marit Paasche helped out, and in March the completed report – *Preserving the Transitory* – was widely distributed for

KJELL BJØRGEENGEN viste sine videoer på Kortfilmfestivalen da den ble arrangert i Trondheim på 1980-tallet. Her er bildet *New York 10010* fra 1984.

Kortfilmfestivalen har derfor invitert Mie Berg Simonsen til å innlede kort om innholdet i *Å bevare det flyktige*, og åpner deretter for en kort debatt der hovedpunktene i utredningen luftes for dermed å kunne danne grunnlaget for en god og konstruktiv diskusjon.

Blant de inviterte deltakerne er Norsk filminstitutt, Nasjonalmuseet, Norsk kulturråd, Kulturdepartementet og en rekke relevante mindre aktører på feltet (f.eks. Kortfilmfestivalen, Atopia og PNEK). Vi håper på en engasjert debatt og åpner i tillegg for korte spørsmål og innspill fra salen.

Kortfilmfestivalen har tatt initiativ til denne debatten, som ledes av Per Platou.

feedback to more than seventy institutions, galleries, museums and alternative screening venues, as well as to more than twenty

artists. The report concludes by emphasising the urgency of safeguarding Norwegian video art and making it accessible to the public, the research community, and for the future. The authors have looked at three different approaches and administrative models from other countries: *AV-arkki* (Finland), *Filmform* (Sweden) and *Montevideo* (The Netherlands). The report sketches a landscape that involves many public players with important administrative functions with possibly few related interests and it could not be clearer that art reaches all sectors of society, and that the map must be redrawn.

The Norwegian Short Film Festival has invited Mie Berg Simonsen to briefly introduce the subject matter in *Preserving the Transitory*, and then open a short debate on the main points of the study and thus lay the groundwork for a good and constructive debate. The Norwegian Short Film Festival has taken the initiative for this debate, to be led by Per Platou. Please note that the debate will be held in Norwegian only.

Den foreløpige rapporten kan lastes ned i pdf-format her/The preliminary report can be downloaded as a pdf-file here:

http://www.kulturrad.no/forskning_og_publicasjoner/utredning_om_videoarkiv/

PENGA ELLER LIVET!

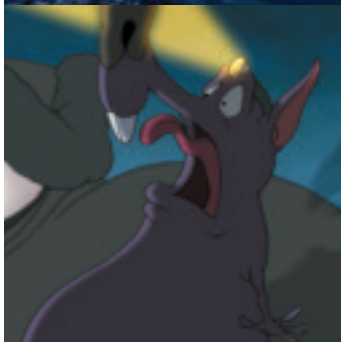
– NORSK ANIMASJONFILM TIL HVILKEN PRIS?

På ett år har norske kort- og animasjonsfilmer vunnet verdens gjeveste filmpriser. Samtidig er klimaet for finansiering av korte filmer i Norge tøffere enn noensinne.

Hovedfunn fra «Spørreundersøkelse for den norske animasjonsbransjen» om animatørens levekår vil bli presentert, og sentrale aktører stiller til paneldebatt for en diskusjon rundt disse spørsmålene:

- Hvordan ser det norske animasjonsmiljøet ut i 2007? Hva slags filmer lages?
- Er det vanskeligere å være animatør i dag enn for 5–10 år siden?
- Hvordan blir den korte animasjonsfilmen ivaretatt i dagens tilskuddsordninger?
- Hvordan bør dette håndteres i det nye film-instituttet?
- Hvor mange animasjonsfilmer skal vi ha ambisjon om å produsere per år?
- Bør det være en øremerket tilskuddspott til animasjonsfilm?
- Hvilke krav er hensiktsmessig å stille for å kvalifisere til produksjonsstøtte?
- Er det i det hele tatt mulig å overleve som animatør? Hva skal til?

Debatt i regi av Norsk Filmforbund (NFF) og Foreningen For Animert Film (FFAF).

MONEY OR YOUR LIFE!

– NORWEGIAN ANIMATED FILMS AT WHAT COST?

During this past year Norwegian short and animated films have won the most important global film awards. At the same time the climate for attracting funding for making short films in Norway is tougher than ever.

During this event we will be presented with the main conclusions from the results of a «Questionnaire for the Norwegian Animation Industry» about the state of affairs. Key players will participate in a panel debate to discuss the some questions. The debate will be held in Norwegian only, and is organised by the The Norwegian Film Workers' Association and the Association for Animated Film (FFAF).

Debatt på Kortfilmfestivalen på Røros i 1980.
Fra venstre Johan Haarberg, Malte Wadman,
Peter Bøe, Sigve Endresen og Odd Rudjord.

KORTFILMFESTIVALEN 30 ÅR – VEIEN VIDERE?

– NORSK FILMFORBUND INVITERER TIL DEBATTMØTE

Kortfilmfestivalen er årets vakreste eventyr for veldig mange av oss i bransjen. Likevel er det sterke meninger om festivalen og hvor den bør bevege seg når den nå går inn i sine neste 30 år. Kanskje er det på tide at vi slutter å snakke i krokene og tar debatten inn i en strukturert og konstruktiv prosess?

Gjennom debattmøtet som Filmforbundet initierer har vi ambisjon om å starte denne viktige debatten. Kortfilmfestivalen har potensial til å bli en spyspiss for kortfilm, animasjonsfilm og dokumentarfilm i kampen for å fri disse fra rollen som «de fattige fetterne» i bransjen.

Norsk kortfilm, animasjonsfilm og dokumentarfilm vekker oppmerksomhet både nasjonalt og internasjonalt. Og de vinner høythengende priser. Disse filnuttrykkene kan vel i betydelig større grad enn spillefilmen ta til seg Filmmeldingens honnørord om at filmene skal være anerkjent for høy kvalitet, være kunstnerisk dristige og nyskapende og ikke minst at de skal utfordre publikum.

Kortfilmfestivalen trenger revitalisering for at den fortsatt skal ha posisjonen som fyrtårn for kortfilm, animasjonsfilm og dokumentarfilm.

THE NORWEGIAN SHORT FILM FESTIVAL AT 30 YEARS – WHAT'S NEXT?

The Norwegian Short Film Festival is the highlight of the year for many in the business. Still, there are strong opinions about the festival and which direction it should take in its next 30 years. Perhaps it's time that we stop talking behind closed doors and begin to debate more structured and constructive? By means of a debate initiated by Filmforbundet, plan to do just that. Please note that the debate will be in Norwegian only.

FREDAG 15. JUNI

LØRDAG 16. JUNI

SØNDAG 17. JUNI

08.30-09.45

PAN

APPLE FROKOSTSEMINAR
PAN – KULTURHUSET

APPLE VISER COLOR

Color er Apples nye program for profesjonell «color grading» og lyssetting. Nå kan du raskt og enkelt eksperimentere med primær- og sekundærjusteringer for SD-, HD- og til og med 2K-prosjekter. Med Color kan du forhåndsviser resultatet i sanntid – uansett oppløsning. Med Color er det enkelt for redigerere å gi alt fra korte videoer til helaftens spillefilmer et unikt utseende.

APPLE PRESENTS COLOR

Color is Apple's new professional color grading application. It lets you experiment rapidly with primary and secondary color grade adjustments for SD, HD, and even 2K projects. Color lets you preview the results – at any resolution – in real time. Color makes it easy for editors to create signature looks for projects ranging from short video pieces to full-length theatrical films.

APPLE FROKOSTSEMINAR
PAN – KULTURHUSET

APPLE VISER SOUNDTRACK PRO 2/

Med Soundtrack Pro 2 tilbyr Apple et miljø for komplett lydletterarbeid, fullstendig integrert med Final Cut Pro. Vi viser ny funksjonalitet som støtte for surround-lyd, samt avanserte funksjoner for dubbing og den fantastiske «conform»-funksjonaliteten som sparer masser av tid i avslutningsfasen av et filmprosjekt. Soundtrack Pro 2 er en del av Final Cut Studio 2.

APPLE PRESENTS SOUNDTRACK PRO 2

Soundtrack Pro 2 offers unprecedented convenience and power to editors. Experience audio editing and mixing with a new, streamlined interface that combines the multitrack Timeline and Waveform Editor in a single view. Easily create immersive soundtracks with innovative surround sound tools. Automatically conform your audio edit to changes made in your video edit. With its familiar interface and intuitive tools, Soundtrack Pro is the Final Cut Pro of audio post-production.

APPLE FROKOSTSEMINAR
PAN – KULTURHUSET

APPLE VISER COLOR

Color er Apples nye program for profesjonell «color grading» og lyssetting. Nå kan du raskt og enkelt eksperimentere med primær- og sekundærjusteringer for SD-, HD- og til og med 2K-prosjekter. Med Color kan du forhåndsviser resultatet i sanntid – uansett oppløsning. Med Color er det enkelt for redigerere å gi alt fra korte videoer til helaftens spillefilmer et unikt utseende.

APPLE PRESENTS COLOR

Color is Apple's new professional color grading application. It lets you experiment rapidly with primary and secondary color grade adjustments for SD, HD, and even 2K projects. Color lets you

12.00-14.00

GRIMSTAD HOTEL

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HANDS-ON WORKSHOP MED COLOR|

Få en innføring i Color, Apples nye program for profesjonell «color grading» og lyssetting. Vi arbeider med materiale fra bl.a. filmen Zodiac. Color er en del av Final Cut Studio 2, og vi ser også på hvordan disse to programmene kommuniserer sømløst med hverandre.

HANDS-ON WORKSHOP WITH COLOR

Get an introduction to working with Color, Apple's new application for professional color grading. We will work on actual footage from films like Zodiac. Color is part of the new Final Cut Studio 2 suite from Apple, and we will spend time investigating how Color integrates tightly with Final Cut Pro.

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HANDS-ON WORKSHOP MED SOUNDTRACK PRO 2

Apple gir en gratis innføring i hvordan du bruker Soundtrack Pro til å gjøre lydletterarbeidet i et filmprosjekt. Vi legger spesielt vekt på dubbing, synkronisering av effekter til visuelle hint, samt hvordan du kan kompensere for endringer i klippingen selv i sene faser av lydletterarbeidet. Vi har selvfølgelig tid til å utforske surround-lyd også.

HANDS-ON WORKSHOP WITH SOUNDTRACK PRO 2

This free hands-on seminar lets you try out Soundtrack Pro's new revolutionary functionality. Try for yourself how to do overdubs and line up sound effects exactly to the related visual events. We also work with the new conform feature – a huge time saver towards the end of every project when changes to the video edit are made and the sound track must be adjusted accordingly.

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HANDS-ON WORKSHOP MED COLOR

Få en innføring i Color, Apples nye program for profesjonell «color grading» og lyssetting. Vi arbeider med materiale fra bl.a. filmen Zodiac. Color er en del av Final Cut Studio 2, og vi ser også på hvordan disse to programmene kommuniserer sømløst med hverandre.

HANDS-ON WORKSHOP WITH COLOR

Get an introduction to working with Color, Apple's new application for professional color grading. We will work on actual footage from films like Zodiac. Color is part of the new Final Cut Studio 2 suite from Apple, and we will spend time investigating how Color integrates tightly with Final Cut Pro.

15.00-17.00

GRIMSTAD HOTEL

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HANDS-ON WORKSHOP OM PRORES 4:2:2 – APPLES
NYE 10-BIT KODEK FOR DIGITALT ETTERARBEID

Digitalt etterarbeid blir stadig vanligere, og med ProRes 4:2:2 tilbyr Apple en fleksibel plattform for å håndtere avansert bildemanipulering av materiale fra dagens og fremtidens kameraer, som f.eks. RED og de nyeste kameraene fra Sony og Panasonic. Bli med og opplev hvordan det nyeste i komprimeringsteknologi sparer deg mengder med diskplass samtidig som kvaliteten bibeholdes helt til prosjektet er ferdig.

HANDS-ON WORKSHOP ON PRORES 4:2:2 – APPLES
NEW 10-BIT CODEK FOR DIGITAL EDITING

New advances in camera technology and post production techniques require new solutions in video encoding. This workshop investigates the new ProRes 4:2:2 codec from Apple, and gives you a better understanding how the quality of your production can be kept at an excellent level while you avoid having to invest heavily in advanced disk and hardware technology.

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HANDS-ON WORKSHOP MED COLOR/

Få en innføring i Color, Apples nye program for profesjonell «color grading» og lyssetting. Vi arbeider med materiale fra bl.a. Zodiac. Color er en del av Final Cut Studio 2, og vi ser også på hvordan disse to programmene kommuniserer sømløst med hverandre.

HANDS-ON WORKSHOP WITH COLOR

Get an introduction to working with Color, Apple's new application for professional color grading. We will work on actual footage from films like Zodiac. Color is part of the new Final Cut Studio 2 suite from Apple, and we will spend time investigating how Color integrates tightly with Final Cut Pro.

WORKSHOP GRIMSTAD HOTEL

HAND-ON WORKSHOP MED SOUNDTRACK PRO 2

Apple gir en gratis innføring i hvordan du bruker Soundtrack Pro til å gjøre lydletterarbeidet i et filmprosjekt. Vi legger spesielt vekt på dubbing, synkronisering av effekter til visuelle hint, samt hvordan du kan kompensere for endringer i klippingen selv i sene faser av lydletterarbeidet. Vi har selvfølgelig tid til å utforske surround-lyd også.

HANDS-ON WORKSHOP WITH SOUNDTRACK PRO 2

This free hands-on seminar lets you try out Soundtrack Pro's new revolutionary functionality. Try for yourself how to do overdubs and line up sound effects exactly to the related visual events. We also work with the new conform feature – a huge time saver towards the end of every project when changes to the video edit are made and the sound track must be adjusted accordingly.

MEN HVA MED LYDEN?

SO WHAT ABOUT THE SOUND?

I dette seminaret retter Svenn Jakobsen seg mot produsenter, regissører, klippere, linjeprodusenter, fotografer og dokumentarfilmskaperne som er aktive innen kortfilmskaping. Hva skal til for å produsere god lyd med begrensede budsjetter?

Norsk filmutvikling arrangerer et løsningsorientert foredrag om problematikken rundt en kostnadseffektiv og samtidig kreativ lydside. Produksjonsplanlegging, arbeidsmetodikk og kvalitetskrav vil bli berørt. Foredraget vil inneholde rikelig med filmklipp, tips, «pakkeløsninger» – og en konstruktiv pekefinger.

Svenn Jakobsen er utdannet tonemester ved den Danske Filmskole. Han har lang erfaring som både opptakstekniker og lyddesigner for tv og film. Jakobsen har sitt eget selskap – Dårlig Selskap AS – og har forelest for bl.a Westerdals School of Communication, Høyskolen i Oslo og Universitetet i Stavanger. Blant hans siste produksjoner er *Vinterkyss* (film), *Skattejakten* (tv), *Slangebæreren* (tv) og *Drømmefangeren* (tv) samt de to siste filmene om Olsenbanden Jr.

Sjekk med festivalkontoret om eventuelle ledige plasser, eller kontakt Angela Amoroso ved Norsk filmutvikling (NFU), som har regien på seminaret.

How can you assure good sound quality within a limited production budget? Svenn Jakobsen addresses producers, directors editors, line producers, photographers and documentary filmmakers (who usually do all of the above) in a lecture on this sorely neglected topic.

Norwegian Film Development arranges this solution oriented lecture on the problems of producing creative as well as cost effective sound. Production planning, work methods and a demand for quality are among the topics discussed. The lecture includes film clips, sound tips, «package solutions» as well as a good dose of constructive criticism.

ANIMASJONSVERKSTED MED VISNING PAN MANDAG KL. 16.30

Grimstad kunstforening, Grimstad kommunale kulturskole, og Kortfilmfestivalen arrangerer animasjonsverksted for barn fra 15. til 18. juni. I fire dager får barna lage spennende korte animasjonsfilmer. Festivalens gjester må gjerne stikke innom Grimstad Barneskole for å ta en titt på barnas animasjonsverksted.

Ansvarlige for animasjonsverkstedet er Ragnhild Näumann, Grimstad kommunale kulturskole, Jan Ballavoine, Grimstad Kunstforening, og Bente Åsheim.

Grimstad Art Association, Grimstad Community School of Culture and the Short Film Festival, arranges a four-day animation workshop for children from 15th to 18th June. During the four days the children will create exciting small animation films. Festival guests are welcome to visit the Workshop at Grimstad Barneskole. The finished films will be screened in Pan on Monday, 18th June at 4.30 p.m.

Kortfilmfestivalen har en lang tradisjon med å arrangere animasjonsverksted for barn i Grimstad.

Foto: Nina Strand

CHRIS COOPER

RYAN PHILLIPPE

LAURA LINNEY

DEN STØRSTE SPIONSKANDALEN
I AMERIKANSK HISTORIE

AVSLØRINGEN

BASERT PÅ EN SANN HISTORIE

SIDNEY KIMMEL ENTERTAINMENT/KIMMEL INTERNATIONAL AND UNIVERSAL PICTURES PRESENT AN OUTLAW/INTERMEDIA PRODUCTION
CHRIS COOPER RYAN PHILLIPPE LAURA LINNEY "BREACH" DENNIS HAYSBERT CAROLINE DHAVERNAS GARY COLE
KATHLEEN QUINLAN MUSIC BY MICHAEL DANNA EDITOR JEFFREY FORD AGE DESIGNER WYNN THOMAS DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY TAK FUJIMOTO ASC
EXECUTIVE PRODUCERS ADAM MERIMS SIDNEY KIMMEL WILLIAM HORBERG PRODUCED BY BOBBY NEWMYER SCOTT STRAUSS SCOTT KROOPF
STORY BY ADAM MAZER & WILLIAM ROTKO SCREENPLAY BY ADAM MAZER & WILLIAM ROTKO AND BILLY RAY DIRECTED BY BILLY RAY

www.breachmovie.net

PÅ KINO FRA 1. JUNI

OPPRØRET STARTER

Harry Potter OG FØNIXSORDENEN

WARNER BROS. PICTURES PRESENTS
A HEYDAY FILMS PRODUCTION "HARRY POTTER AND THE ORDER OF THE PHOENIX" DANIEL RADCLIFFE RUPERT GRINT EMMA WATSON
STARRING HELENA BONHAM CARTER ROBBIE COLTRANE WARWICK DAVIS RALPH FIENNES MICHAEL GAMBON BRENDAN GLEESON RICHARD GRIFFITHS
JASON ISAACS GARY OLDMAN ALAN RICKMAN FIONA SHAW MAGGIE SMITH IMELDA STAUNTON DAVID THEWLIS EMMA THOMPSON JULIE WALTERS
SCORE COMPOSED BY NICHOLAS HOOPER EXECUTIVE PRODUCERS LIONEL WIGRAM SCREENPLAY BY MICHAEL GOLDENBERG BASED ON THE BOOKS BY J.K. ROWLING
PRODUCED BY DAVID HEYMAN DAVID BARRON DIRECTED BY DAVID YATES

PÅ KINO FRA 13. JULI

WWW.HARRYPOTTER.NO

SE TRAILER PÅ DIN MOBIL: wap.sandrewmetronome.no

UTEKINO

OUTDOOR CINEMA

TORSKEHOLMEN SØNDAG KL. 00.00
TORSKEHOLMEN, SUNDAY AT MIDNIGHT

Etter to år i Fjæreheia med spennende opplevelser inne i myggskogen er det på tide med vanlig utekino på Torskeholmen igjen. Vi har savnet sjøen!

Kortfilmfestivalen fortsetter den årlige tradisjonen med utekino. En tradisjon som ble startet da Kortfilmfestivalen flyttet til Grimstad. Utgangspunktet var å oppleve film ute under åpen himmel, sommerkvelden. Ikke alltid med sol og varme, men alltid overraskende, morsomt og hyggelig når det også er muligheter for uteservering.

Programmet er fortsatt hemmelig. Selv ikke maskinisten vet hva han utsetter et intetanende publikum for før filmen dras gjennom filmporten og levende bilder flimrer over den hvite veggen. Her kan man risikere å finne gamle favoritter, festivalvinnere, absurditeter, arkivperler og utdaterte informasjonsfilmer i den skjønneste forening.

Husk varm genser og god køkultur. Vi lover uteservering, kjærkomne gjensyn og sterke filmopplevelser! Følg køen fra Kulturhuset søndag og vær klar for filmstart ved midnatt. Alt kan skje, bortsett fra dårlig vær!

After two years in Fjæreheia with thrilling experiences deep in the mosquito forest, it's time to get back to the traditional outdoor cinema at Torskeholmen. We miss the sea!

The Norwegian Short Film Festival continues the annual tradition of outdoor cinema. A tradition that began when the festival moved to Grimstad. The original idea was to experience film on a summer evening, outside, under the open sky. Not always with sunshine and heat, but always surprising, pleasant and fun – when there is also the possibility of drinks being served...

The programme is still a secret. Even our projectionist will be kept in the dark about what he will expose his unsuspecting audience to, right until the celluloid begins to roll and pictures flicker across the white wall. Beware, one runs the risk of seeing old favourites, festival winners, absurdities, classic gems and informational films that haven't exactly stood the test of time, all in glorious union.

Remember warm clothing and perfect queuing etiquette. We promise a warm welcome, alcohol served and an amazing cinematic experience you won't forget. Join the queue from the Culture House on Sunday and be ready to watch a movie at midnight. Anything can happen, except bad weather!

NORSK FILMUTVIKLING I GRIMSTAD I ÅR MEN HVA MED LYDEN?

Et løsningsorientert foredrag om hva som skal til for å produsere god lyd med begrensede budsjetter. Ved tonemester Svenn Jakobsen.

NÅR?

SØNDAG kl 10.30- 13.00
VESLE HALLVARD

Sjekk med festivalkontoret om ledige plasser.

VI ØNSKER ALLE ET INNHOLDSRIKT
FESTIVALOPPHOLD!

For mer om foredraget og siste nytt om kurs, seminarer, manusutvikling og stipender
www.nfu.no

Det er dumt å stå alene

Som medlem i Filmforbundet får du

- et forbund som jobber for deg og dine interesser
- et forbund som framforhandler overenskomst, faglige rettigheter og honorarsatser
- et forbund som bistår deg dersom du kommer opp i konflikter
- et fagmiljø der det settes fokus på det du jobber med
- medlemsmøter og faglige møter
- abonnement på Rush Print, bransjebladet for film- og TV-sektor
- et forbund som fremforhandler gode forsikringsavtaler for deg som frilanser
- fri inngang på Cinematekets filmvisninger

Søk medlemskap i dag!

Du finner oss i foajeen i Kulturhuset under hele festivalen

www.filmforbundet.no

ANIMASJONSFEST/ ANIMATION PARTY

APOTEKERGÅRDEN, FREDAG KL. 22.00

I anledning av at Kortfilmfestivalen fyller 30 år, har vi gleden av å invitere til en jubileumsfest der vi feirer norsk animasjon. Det skjer samme kveld som vi viser det første av to program med tittelen «30 år med norsk animasjon».

As part of the Norwegian Short Film Festival's 30th anniversary, we have the pleasure of inviting you to a party to celebrate Norwegian animation. It will happen the same evening that we show the first of two programmes entitled «Thirty Years with Norwegian Animation».

AVSLUTNINGSFEST/ CLOSING PARTY

STRAND HOTELL FEVIK, MANDAG KL. 20.30

Kortfilmfestivalen avsluttes tradisjonen tro med fest på Strand Hotell etter prisutdelingene i Grimstad Kulturhus mandag 18. juni. Festen koster kr. 250 og inkluderer buss t/r Strand, velkomstdrink, grillbuffet med grillet kylling, kjøtt og fisk, et utvalg salater og dressinger, urtebakte poteter og friske grønnsaker. Billetter selges i billettluke på Kulturhuset til og med søndag 18. juni klokka 16.00. Først til mølla.

The Norwegian Short Film Festival will close true to tradition with a party at the Strand Hotel after the awards ceremony at Grimstad Kulturhus on Monday 18 June. The party costs NOK 250 and includes a return bus ticket to the Strand, a welcome drink, a grill buffet with grilled chicken, meat and fish, a selection of salads and dressings, herb-baked potatoes and fresh vegetables. Tickets may be purchased at the ticket counter at Kulturhuset until 4 p.m. on Sunday 8 June. First come first served!

CHAMPAGNEGRØSS MED JORDBÆR/ CHAMPAGNE SHUDDERS WITH STRAWBERRIES

HESTETORVET, FREDAG KL. 23.00

Fredag kveld inviterer Alligator, Vestnorsk filmsenter, Filmfondet FUZZ og Filmkraft Rogaland til en forsmak på programmet «Fem grøss» som begynner ved midnatt. Champagne og jordbær.

On Friday night, Alligator, Vestnorsk Film Center, Film Fund FUZZ and Filmkraft Rogaland invite you to sample the programme «Five Thrillers» which begins at midnight. Champagne and strawberries.

DAGEN-DERPÅ-FROKOST/ MORNING-AFTER BREAKFAST

APOTEKERGÅRDEN, TIRSDAG KL. 11.00

Grimstad Min By og Kjetil på Apotekergården ønsker festivaldelegerne velkommen til frokost på Apotekergårdens terrasse.

Grimstad Min By and Kjetil at Apotekergården welcome festivalgoers to breakfast on Apotekergården's terrace.

Vi vil filmens beste!

FILM&KINO ivaretar norske kommuners interesser innen film, kinodrift og videovirksomhet og fungerer som bransjeorganisasjon for kino- og videobransjen.

Hva gjør FILM&KINO?

- FILM&KINO støtter distribusjon, import og lansering av film. Kvalitetsfilmer og barnefilmer får distribusjonsstøtte som åpner for at filmene kommer ut til kinoene i flere kopier.
- FILM&KINO sørger for norske versjoner av barnefilmer og gir kopistøtte til spesielt populære filmer slik at også små, lokale kinoer kan få premiere mens filmen fortsatt er aktuell.
- FILM&KINO bidrar til finansiering av filmfestivalene i Norge.
- FILM&KINO administrerer bransjetiltak som Den store kinosdagen, Kinosommerkampanjen og Videofestivalen.
- FILM&KINO gir ut tidsskriftet Film & Kino.
- FILM&KINO tilbyr filmvisninger over hele landet gjennom S-Kino og Bygdekinoen.

FILM KINO

FILM&KINO, Filmens Hus, Dronningensgate 16, Oslo,
Postboks 446 Sentrum, 0104 Oslo
Tlf: 22 47 45 00, Faks: 22 47 46 99,
E-mail: post@kino.no, Web: www.kino.no

Grimstad Hotell

Midt på torvet, blant Grimstads gamle trehusbebyggelse ligger et sjarmerende hotell. Her får du ta del i mange små historier fra området og føle småbyens atmosfære. Velkommen til et døgn eller flere - vi gir pusterom i hverdagen.

★★★★ Grimstad Hotell
Kirkegata 3 - 4878 Grimstad
Telefon 37 25 25 25 Telefax 37 25 25 35
post@grimstadhotell.no www.grimstadhotell.no

pusterom i hverdagen

Vi garanterer deg et velsmakende måltid!

STOR VARIERT MENY

☆☆☆

GOD ATMOSFÆRE

☆☆☆

Hver dag fra kl. 18.00
Søndag fra kl. 16.00

VELKOMMEN

Kjeller'n

RESTAURANT

KIRKEGATA 3 4878 GRIMSTAD

TEL 37 04 40 95

Norlandia Sørlandet Hotell

- sommeropplevelser

Vårt populære hotell ligger i naturskjønne omgivelser med gangeavstand til sentrum og korte avstander til strand, svaberg, severdigheter og aktiviteter i området.

Etter en lang dag på Kortfilmfestivalen kan dere benytte dere av vår hyggelige bar og hagen på utsiden.
Stor gratis parkeringsplass for våre gjester.

Vi sees etter filmen!

Televeien 21
4879 Grimstad
Tlf: 37 09 05 00
Fax: 37 04 97 70
service@sorlandet.norlandia.no
www.norlandia.no/sorlandet

Norlandia Sørlandet Hotell

2bak		38	Hojelij,	Mahmoud	90	Paleologos,	Andreas	36
Aakerholm,	Mette	159	Holmqvist,	PeÅ	98	Park,	Jae-Yuong	87
Aakra,	Astrid	120	Hopland,	Geir Henning	25	Park,	Soo-Young	87
Abramovic,	Marina	155	Hovland,	Morten	58	Pavlou,	Michel	27
Aihara	Nobuhiro	150	Hultgreen,	Anders	50	Peers,	Bobbie	55, 169
Al Faqih,	Rowan	89, 139	Höhne,	Kathrin	28	Perron,	Geneviève	76
Anastas,	Ayreen	139	Håan,	Rolv	21	Persett,	Inger-Lill	47
And,	Mirabelle	104	Jacir,	Annamarie	139	Petersen,	Beate	70
Apecosmonautene		122	Jackman,	Pål	23, 168	Pirolt,	Erik	49
Arnestad,	Beate	69	Jacobsen,	Jannice Systad	167	Polmar,	Kaja Wright	123
Asting,	Gunhild	160	Jacobsen,	Katja	28	Prince,	Richard	155
Aune,	Kine	120, 165	Jacobsen,	Therese	54, 169	Provorov,	Sergej	88
Barbosa,	Fellipe	91	Jahre,	Petter	42	Provost,	Nicolas	85
Barney,	Matthew	155	Jakobsen,	Petter	30	Quinn,	Joanna	93
Beirut Development and Cinema & Samidoun		133	Jamal,	Amir	90	Raabe,	Christian	60
Bekkavik,	Thor	51	Jansson,	Rolf	124	Ramsdal,	Hanne	26
Benestad,	Even G.	68	Jashi,	Salome	101	Rees,	Lowri	59
Bjørlo,	Birk	50	Jensen,	Kent	22	Reinlund,	Robert	71
Bogojevic-Narath,	Simon	86	Jensen,	Marius	124	Reiss-Andersen,	David	52
Brakhage,	Stan	145, 146	Jordal,	Mathias	166	Rendahl,	Beate	56
Brambilla,	Marco	155	Jordfald,	Øivind	127	Rit,	Martin	80
Burgess,	Kasimir	86	Jude,	Radu	84	Roestad,	Paul René	21
Carlsen,	Henning	156	Kanon,	Jan	23	Ryczko,	Piotr	45, 158
Charraf,	Wissam	134	Karim		42	Rønning,	Andreas	37
Chase,	Daryl	44	Kavousi,	Shahrokh	33	Rønning,	Joachim	20
Christensen,	Flemming	126	Kayiambakis,	Alexander	47	Salles,	João Moreira	110
Christiansen,	Zoe	46	Killi,	Anita	128	Salomonowitz,	Anja	107
Clark,	Larry	155	Kiziligök,	H. Fatih	82	Samsami,	Farzad	42
Colburn,	Martha	91	Kjøsterud,	Fredrik	120	Sand,	Nils-Peder	35
Coombes,	Henry	78	Knutzen,	Jan	69	Sanner,	Lindsay	31
Daae,	Morten	69	Kodeih,	Rami	133	Sansour,	Larissa	80, 138
Daly,	Rebecca	87	Koh,	Sun	93	Sapegin,	Pjotr	122, 127, 165
Davenport,	Nina	109	Konings,	Jan	121	Sato	Masahiko	148
De Geer,	Carl Johan	92	Kove,	Torill	123, 167	Seike	Mika	149
Dusa,	David	81	Krohn-Nydal,	Ingeranna	159	Semec,	Cecilie	26
Dutta,	Amit	154	Kuri	Yoji	151	Serrano,	Paulo Chavarria	57
Eggereide,	Håvar	50	Lamm,	Staffan	103	Sewitsky,	Anne	37
Ehrlich,	David	123	Larsen,	Hanne	60	Shimao	Maho	150
Eide,	Knut	122	Larsen,	Per Sveinung	120	Shiriagari	Kotobuki	149
Eliassen,	Sara	39	Larsen,	Terje Bomann	122	Sigmundstad,	Birgitte	24
Emdal,	Margaret	126	Larsen,	Eivind	59	Sivertsen,	Knut	165
Engaas,	Julie	124, 166	Laurence,	Christian	76	Sivertsen,	Thor	123
Entel,	Nicolas	77	Lo,	Christian	166, 167	Skallerud,	Morten	125
Eriksson,	Rune	48	Longley,	James	106	Sletten,	Kari Tørklepp	123
Ertesvåg,	Jan Otto	121	Lund,	Martin	32	Slåen,	Eirik Smidesang	29
Evelid,	Morten Hølbakk	166	Lurie,	Dimitry	70	Solarz,	Pablo	85
Fearnley,	Lise	125, 165	Lykke,	Pia	32	Soma,	Marius	40, 169
Fel	Roch	30, 38, 124	Løvik,	Susanne Falkum	168	Stefani,	Eva	108
Finne,	Tonje Louise	46	MacKinnon,	Ian	82	Stephan,	Rania	134
Fjulsrud,	Bård	32	Madsen,	Linda	126	Storaker,	Lars Petter	41
Fossen,	Harald	126	Magnor,	Gunhild Westhagen	158	Sullivan,	John	67
Francis,	Marc	99	Magnus,	Per Christian	71	Sund,	Svein	34
Francis,	Nick	99	Marczewski,	Filip	92	Svensson,	Eirik	30
Franzoso,	Michela	89	Martens,	Magnus	43	Svinis MC		34
Furukawa	Taku	151	Mattila,	Tarja	105	Syversen,	Patrik	45
Gabri,	Rene	139	McGill,	Edwin	86	Sæthren,	Linda Fagerli	29
Gamlem,	Lisa Marie	57	Melby,	Inni Karine	119	Sørle,	Carsten	55
Garfield,	Peter	78	Mork,	Magnus	50	Taanila,	Mika	76
Gaup,	Nils	165	Mortveit,	Thomas	26	Tabaimo		149
Gilberg,	Liv Berit Helland	70	Mosvold,	Frank	125	Takashi,	Ito	150
Giæver,	Ole	49	Murata	Tomoyasu	151	Tan,	Royston	83
Gretland,	Lasse	36	Muthaffar,	Enas	138	Tanaami	Keiichi	149
Haavind,	Ubbe	22	Myren,	Hanne	65	Thorstenenson,	Espen	66
Habash,	Ahmad	84	Myznikova,	Galina	88	Toshio,	Iwai	151
Hagen,	Ingerid	71	Nagy,	Attila V.	79	Travis,	Jamie	154
Hagen,	Trygve	66	Najjar,	Najwa	137	Trista	Namo	30, 31, 38, 124
Halvorsen,	Line	64	Napstad,	Petter	20	Uda	Atsuko	150
Hansen,	Inger Lise	24, 125	Nelson,	Gunvor	102	Ueta	Mio	148
Hansen,	Tom Petter	125	Nielsen,	Christopher	121	Ugelstad,	Ellen	127
Hartleb,	Rainer	100	Nielsen,	Trygve	53	Veldhoen,	Martijn	77
Hattler,	Max	88	Nikitina,	Natasha	127	Väisänen,	Jyrki	30
Haukeland,	Jon	48	Nilsson,	Mårten	53	Vågå,	Steinar	121
Haupt,	Ann-Cristine	81	Noé,	Gaspar	155	Wada	Atsushi	150
Heen,	Janic	39	Norberg,	Tora M.	27	Wegge,	Inge	52
Heiborg,	Ove	120	Nord ø,	Guttorm	126	Wood,	Sam Taylor	155
Heilborn,	Gunilla	53	Nyutstumoen,	Morten	127	Yamamura	Koji	151
Helgeland,	Johanne	35	Næss,	Kajsa	124, 125, 165	Yassir,	Raed	133
Helland,	Annette S.	27	Olin,	Margreth	40	Zimmermann,	Daniel	79
Hellevig,	Sten	41	Olsson,	Erika Viktoria	21	Østbye,	Thomas A.	56
Hesthagen,	Gaute	46	Orvung,	Benedicte Maria	125, 165	Åndheim,	Lars	54
Hiorthøy,	Kim	53	Oyama	Kei	149			

ORIGINAL TITTEL	SIDE		
12 O'Clock	151	Galiba	79
15-August 2006/Southern Suburb Bridge/Beirut	134	Garden of Earthly Delights, The	146
6 forestillinger om frihet	56	God Dag Herr Hulemann (En Hjulehistorie)	27
Adjustment	82	Grenseland	59
Alla mår bra	100	Habibi	42
Amin	81	Hangman	26
... And They Came From the East	137	Hashimoto	151
Anes Metode	60	Heads	126
Archive of Delusions, An	124	Heartbeat	166
Aria	122	Hell og lykke, herr Gorsky!	120
Asylsøkere	123	Hello World II - Bogus Blimp	30
Audition	169	Herfra til månen	28
B A Part – Thomas Dybdahl	35	Hero Never Dies, A	134
Bahamas – Low Frequency in Stereo	41	Hjerteviskelær	33
Baluba Runa	167	Horseman, the Woman and the Moth, The	145
Beijo de sal	91	Hur man gör	53
Beirut	133	Hus	125
Benny og tannfeen	127	Huset på Kampen	165
Bennys gym	57	Hva skal vi gjøre med lille Jill?	120
Black Fish	150	Hvorfor har det ikke vært noen store ...?	24
Black Gold	99	Idealisten	25
<blink>Tokyo</blink>	150	Induction	85
Booth Story	86	Ingen skal få ta fra meg fotballen	66
Brakkvann	52	iNSIDEOUT	122
Byhövdingen och jag	98	Iraq in Fragments	106
C Music – 120 Days	36	It's Alright – Jim Stärk	37
Charlie	28	It's Hard to be an Rock'n Roller	160
Cheater's Armoury, A – Hanne Hukkelberg	36	Jag minns Håkan Alexandersson	92
Christopher & Gordy	125	Janus	29
Chun Guang Dang Yang	93	Jazz & Kajakk	22
Citizen X	29	Jenter	65
Climbing Sidewalks – Rebozyme	40	Joyriders	87
Collision	88	Just Do It	165
Dance of Nature	123	Kaninkongen	158
Dawn & John	56	Kilolirakis	22
Day	124	Klovnebarna	167
De gamle	156	Kniven i huset i byen	66
Deep Space One	78	Kompisar	50
Den danske dikteren	167	Kosmonaut - Ugress	34
Destricted	155	Krigshelt i utakt	71
Det opprørske alfabetet	127	Kshya, Tra, Ghya	154
Det visner	20	Kubisten	20
Dice - Thomas Dybdahl	40	Kurz davor ist es passiert	107
Dog & Bone	149	Køddemann – Bandover	34
Down Under	169	La leçon de guitare	80
Dreams and Desires – Family Ties	93	Laddy and the Lady	78
Du skal få en dag imorgen	23, 168	Lampa cu caciuła	84
Død Madonna	159	Lauberhornrennen im Sommer	79
East to West	138	L'Éducation Nautique	76
Eden Resonating	139	Leonidestorm	124
Edvard	127	Levijatan	86
El Loro	85	Like 20 Impossibles	139
Elva bak huset	48	Lille TRILLE Store	52
En liten historie om foto	69	Manipulated Man	150
Enhjørning – Dum Dum Boys	42	Marit	55
Epletreet	122	Marita – en sommerfuggel i vinterland	30
Eit vanleg liv	70	Match Made	104
Exit	27	Mati vertmpreni	101
Løvet's fabel	57	Melodramat	92
Farvel til hår og skjegg	26	Min	60
Fasten Seat Belt	126	Min bestemor strøk kongens skjorter	123
Favourite Time of the Year - Cacadou	37	Min datter terroristen	69
Fig	151	Min mormor	21
Fishing Vine	149	Min mormor och jag	81
Flee	84	Min stolte far	159
Flip-Film	127	Mloukchieh	80, 138
Flukten	121	Monkeylove	83
Fly	166	Morgenstund	31
Fotspor av en kjærlighetshistorie	125	Mothlight	146
Freaking Family, The	87	Nai'n	54, 169
Frihetens pris	122	Narverfredag	121
From Beirut ... To Those Who Love Us	133	Natural Born Star	68
Fuck Off and Die – Fitts for Fights	41	Nemo	126
Funkorogashi	151	Neste Såmr – Ravi	35
		Not African	31
		Nuance	151
		Oberättat	103
		Observation Tape ...	59
		Oktober	50
		On the Air – Draumir	43
		One Day	47
		Operation Filmmaker	109
		Oppvåkningen	168
		Orquesta típica	77
		Patterns Trilogy, The	154
		Pianisten, kobbåyen og den syngande husmora	53
		Pieniä Iloja	30
		Pornostjerne?	67
		Poza Cisca	45
		Pre-selection Jury	48
		Prossessor	121
		Proximity	24
		Public Convenience	149
		Public Spaces	77
		Punkttert	166
		Pussig	125, 165
		Q-TV	120
		Rendezvous	120
		Revolver	51
		Romslighet	32
		Sakte vals	46
		Sammenbrudd	23
		Santiago	110
		Shaharazad Tale, A	133
		Singer/Songwriter – Egil Olsen	39
		Skal vi danse?	32
		Skolzkaja Gora	88
		Snop	121
		Somnio	46
		Spandemann	55
		Sprinter	158
		Star Garden	145
		Stellar	146
		Strong Hold	166
		Summer of '85	89, 139
		Sundie	54
		Supernova	58
		Swans Are Leaking Oil, The	49
		Synchronize Yer Watches – Jaga Jazzist	38
		Talk to Me – Melophonia	38
		Tango Caramba	126
		Theatre of Tears	70
		Ti ora einai?	108
		To Mot En	47
		Tokyo Girl	150
		Tokyo Strut	148
		Tokyo Trip	149
		Tommy	49
		Tornehekken	128
		Toz	82
		True to Life	102
		Truet til taushet	71
		Tryllekassen	119
		Tupakkatytöt	105
		Täydellisen pimennyksen vyöhyke	76
		Un matin de fin mars	89
		Unbalance	150
		USA mot Al-Arian	64
		Utfrielsen	124
		Utkant	45
		Vaults – Washington	39
		Ved veis ende	21
		Vrooom!	165
		Waschdrang Mama	91
		We Will Win	90
		Weddings and Beheadings	90
		World Apart Within 15 Minutes, A	138
		You Know – SuperJupiter	44
		Yuki-chan	149
		Zwisch	123

INDEKS FILMER | INDEX FILMS

ENGLISH TITLE	PAGE		
12 O'Clock	151	Frihetens pris	122
15-August 2006/Southern Suburb Bridge/Beirut	134	From Beirut ... To Those Who Love Us	133
6 Conceptions of Freedom	56	Fuck Off and Die – Fitts for Fights	41
Adjustment	82	Funkorogashi	151
Amin	81	Garden of Earthly Delights, The	146
Ane's Method	60	Girls	65
... And They Came From the East	137	Good Day Mr. Caveman	27
Apple Tree, The	122	Good Luck, Mr. Gorsky!	120
Archive of Delusions, An	124	Goodbye to My Rock'n Roll Haircut	26
Aria	122	Guitar Lesson, The	80
Audition	169	Habibi	42
Awakening	168	Hangman	26
B A Part – Thomas Dybdahl	35	Hashimoto	151
Backyard Stories	123	Headman and I, The	98
Bahamas – Low Frequency in Stereo	41	Heads	126
Baluba Runa	167	Heart Eraser	33
Bedroom Dancing	93	Heartbeat	166
Behind the House	48	Hedge of Thorns, The	128
Beirut	133	Hero Never Dies, A	134
Below the Silence	45	Horseman, the Woman and the Moth, The	145
Benny and the Toothfairy	127	House	125
Benny's Gym	57	I Remember Håkan Alexandersson	92
Black Fish	150	Idealist, The	25
Black Gold	99	Induction	85
<blink>Tokyo</blink>	150	iNSIDEoUT	122
Bogus Blimp – Hello World II	30	Iraq in Fragments	106
Booth Story	86	It Happened Just Before	107
Brakkvann	52	It's Alright – Jim Stårk	37
Breakdown	23	It's Fading	20
C Music – 120 Days	36	It's Hard to be an Rock'n Roller	160
Candy	121	Janus	29
Cartoon Scapegoat, The	71	Jazz & Kajakk	22
Charlie	28	Joyriders	87
Cheater's Armoury, A – Hanne Hukkelberg	36	Just Do It	165
Christopher & Gordy	125	Kilolirakis	22
Citizen X	29	Knife in the House in the City, The	66
Climbing Sidewalks – Rebozyme	40	Kosmonaut – Ugress	34
Clown Children, The	167	Køddemann – Bandover	34
Collision	88	Laddy and the Lady	78
Cubist, The	20	Lament	23, 168
Dance of Nature	123	Leonid Shower	124
Danish Poet, The	167	Leviathan	86
Dawn & John	56	Life Worth Living	30
Day	124	Like 20 Impossibles	139
Dead Madonna	159	Manipulated Man	150
Deep Space One	78	Marit	55
Destricted	155	Marita – a Butterfly in Winter Land	30
Dice – Thomas Dybdahl	40	Match Made	104
Dog & Bone	149	Melodrama	92
Down Under	169	Mine	60
Downhill Skiing in Summer	79	Monkeylove	83
Dreams and Desires – Family Ties	93	Morgenstund	31
Dust	82	Morning at the End of March, A	89
East to West	138	Mothlight	146
Eden Resonating	139	My Daughter the Terrorist	69
Edvard	127	My Grandmother and I	81
Elsewhere	45	My Grandmother Ironed the King's Shirts	123
End of the Road, The	21	My Granny	21
Enhjørning – DumDum Boys	42	My Proud Father	159
Everyone's Fine	100	Nai'n	54, 169
Exit	27	Natural Born Star	68
Fable of the Leaf, The	57	Nautical Education	76
Fasten Seat Belt	126	Nemo	126
Favourite Time of the Year – Cacadou	37	Neste Såmr – Ravi	35
Fig	151	No Man's Land	59
Fishing Vine	149	Nobody Is Ever Going to Stop Me ...	66
Flatmates	50	Not African	31
Flee	84	Notes on Photography	69
Flip-Film	127	November	50
Flukten	121	Nuance	151
Fly	166	Observation Tape ...	59
Fotspor av en kjærlighetshistorie	125	Old People	156
Freaking Family, The	87	On the Air – Draumir	43
Friday Night Fever	121	One Day	47
		One Day a Man Bought a House	165
		Operation Filmmaker	109
		Ordinary Life, An	70
		Orquesta tipica: The Tango Fight	77
		Parrot, The	85
		Patterns Trilogy, The	154
		Pianoplayer, the Cowboy and...,The	53
		Porn Star?	67
		Pre-selection Jury	48
		Professor	121
		Proximity	24
		Public Convenience	149
		Public Spaces	77
		Punctured	166
		Push Big	52
		Q-TV	120
		Rabbit King	158
		Rebellious Alphabet, The	127
		Rendezvous	120
		Revolver	51
		Salt Kiss	91
		Santiago	110
		Shaharazad Tale, A	133
		Shall We Dance?	32
		Singer/Songwriter – Egil Olsen	39
		Slippery Mountain, The	88
		Small Film About Big People, A	32
		Somnio	46
		Soup Over Bethlehem	80, 138
		Spandex Man	55
		Sprinter	158
		Star Garden	145
		Stellar	146
		Strip-Tease	79
		Strong Hold	166
		Summer of '85	89, 139
		Sundie	54
		Supernova	58
		Swans Are Leaking Oil, The	49
		Synchronize Yer Watches – Jaga Jazzist	38
		Talk to Me – Melophonia	38
		Tango Caramba	126
		Theatre of Tears	70
		Their Helicopter	101
		To Mot En	47
		To the Moon	28
		Tobacco Girls	105
		Tokyo Girl	150
		Tokyo Strut	148
		Tokyo Trip	149
		Tommy	49
		Toothsome	125, 165
		True to Life	102
		Tryllekassen	119
		Tube with a Hat, The	84
		Unbalance	150
		Untold	103
		USA vs Al-Arian	64
		Utfrielsen	124
		Vaults – Washington	39
		Walz	46
		War Hero Out of Step	71
		Waschdrang Mama	91
		We Will Win	90
		Weddings and Beheadings	90
		What Shall We Do About Little Jill	120
		What Time Is It?	108
		What You Do	53
		Why Have There Been No Great Women Artists?	24
		World Apart Within 15 Minutes, A	138
		Wroom!	165
		X, Y, Z	154
		You Know – SuperJupiter	44
		Yuki-chan	149
		Zone of Total Eclipse, The	76
		Zwisch	123

ORG. TITTEL	ENG. TITTEL	MIN. REGI / DIR.
NK1 Kubisten Det visner Ved veis ende Min mormor Jazz & Kajakk Kilolirakis Sammenbrudd Du skal få en dag i morgen Hvorfor har det ikke vært noen ... Proximity Idealisten	Tor/Thur 14.06 19:00 Søn/Sun 17.06 10:00 The Cubist It's fading The End of the Road My Granny Jazz & Kajakk Kilolirakis Breakdown Lament Why Have There Been No ... Proximity The Idealist	8 Joachim Rønning 10 Petter Napstad 8 Rolv Håan, Paul René Roestad 1 Erika Viktoria Olsson 19 Ubbe Haavind 6 Kent Jensen 4 Jan Kanon 7 Pål Jackmann 3 Birgitte Sigmundstad 4 Inger Lise Hansen 1 Geir Henning Hopland
NK2 Farvel til hår og skjegg Hangman exit God Dag Herr Hulemann Herfra til månen Charlie Janus Citizen X	Fre/Fri 15.06 11:00 Søn/Sun 17.06 22:30 Goodbye to My Rock'n Roll Haircut Hangman exit Good Day Mr. Caveman To the Moon Charlie Janus Citizen X	2 Thomas Mortveit 8 Hanne Ramsdal, Cecilie Semec 2 Michel Pavlou 9 Annette S. Helland, Tora M. Norberg 25 Katja Jacobsen 10 Kathrin Höhne 8 Linda Fagerli Sæthren 6 Eirik Smidesang Slåen
NK3 Marita -en sommerfuggel i vinterland Pieniä Iloja Morgenstund Not African Skal vi danse? Romslighet Hjertevisklær	Fre/Fri 15.06 15:30 Marita -a Butterfly in Winterland Life Worth Living Morgenstund Not African Shall We Dance? Romslighet - Heart Eraser	Søn/Sun 17.06 16:00 3 Petter Jakobsen 11 Eirik Svensson, Jyrki Väisänen 20 Lindsay Sanner 12 Trista Namø 9 Martin Lund 3 Pia Lykke, Bård Fjulsrud 13 Shahrokh Kavousi
NK4 Køddemann (Bandover) Kosmonaut (Ugress) Neste Såmr (Ravi) B A Part (Thomas Dybdahl) C music (120 Days) A Cheater's Armoury (H. Hukkelberg) It's Alright (Jim Stärk) Favourite time of the year (Cacadou) Talk to me (Melophonia) Synchronize Yer Watches (Jaga Jazzist) Washington - Vaults (too beaucoup) Singer/Songwriter (Egil Olsen) Climbing Sidewalks (Rebozyme) Dice (Thomas Dybdahl) Fuck Off and Die (Fitts for Fights) Bahamas (the Low Frequency...) Enhjørning (DumDum Boys) Habibi (Karim) Hello World II (Bogus Blimp) On the Air (Draumir) You Know (SuperJupiter)	Fre/Fri 15.06 22:00 Kosmonaut Next Summer B A Part C music A Cheater's Armoury It's Alright Favourite time of the year Talk to me Synchronize Yer Watches Washington - Vaults Singer/Songwriter Climbing Sidewalks Dice Fuck Off and Die Bahamas Enhjørning Habibi Hello World II On the Air You Know	Søn/Sun 17.06 18:00 2 Svinis MC 4 Yesbox Productions, Svein Sund 4 Nils-Peder Sand 4 Johanne Helgeland 4 Lasse Gretland 4 A. Paleologos 3 Andreas Rønning 4 Anne Sewitsky 3 2bak 5 Trista Namø & Fel Roch 4 Sara Eliassen 3 Janic Heen 3 Marius Soma 2 Margreth Olin 3 Sten Hellevig 4 Lars Petter Storaker 3 Petter Jahre 4 Farzad Samsami 10 Trista Namø & Fel Roch 3 Magnus Martens 3 Daryl Chase
NK5 Poza Ciszka Utkant Somnio Sakte vals One Day To Mot En	Lør/Sat 16.07 12:30 Below The Silence Elsewhere Somnio Walz One Day To Mot En	Fre/Fri 17.00 15 Piotr Ryczko 20 Patrik Syversen 5 Tonje Louise Finne, Gaute Hesthagen 9 Zoe Christiansen 17 Inger-Lill Persett 10 Alexander Kayiambakis
NK6 Elva bak huset Pre-selection Jury Tommy The Swans Are Leaking Oil Kompisar Oktober Revolver	Lør/Sat 17.06 17:00 Behind the house Pre-selection Jury Tommy The Swans Are Leaking Oil Flatmates Oktober Revolver	Fre/Fri 15.06 19:30 11 Jon Haukeland 6 Rune Eriksson 12 Ole Gjevær 1 Erik Pirolt 21 Magnus Mork 2 B. Bjørlo, H. Eggereide, A. Hultgreen 17 Thor Bekkavik
NK7 Brakkvann Lille TRILLE Store Hur man gjør The Pianoplayer... Sundie Nain	Søn/Sun 17.06 12:00 Lør/Sat 16.06 10:00 Brakkvann Push Big What You Do The Pianoplayer... Sundie Nain	20 David Reiss-Andersen 1 Inge Wegge 30 K. Hiorthoy, M. Nilsson, G. Heilborn 9 Trygve Nielsen 2 Lars Åndheim 10 Therese Jacobsen
NK8 Spandexmann Marit 6 forestillinger om frihet Dawn & John Bennys Gym Løvet's fabel Supernova	Søn/Sun 17.06 19:30 Lør/Sat 21:30 Spandex Man Marit 6 Conceptions of Freedom Dawn & John Benny's Gym The Fable of the Leaf Supernova	15 Bobbie Peers 2 Carsten Sørli 20 Thomas A Østbye 2 Beate Rendahl 24 Lisa Marie Gamlem 2 P C a Serrano 5 Morten Hovland

ORG. TITTEL	ENG. TITLE	MIN. REGI / DIR.	
NK9 Observation Tape - ... Grenseland Anes Metode Min	Man/Mon 18.06 10:00 Lør/Sat 16.06 19:00 Observation Tape - ... And It Found No Mans Land Ane's Method Mine	3 Eivind Larssen 24 Lowri Rees 15 Carl Christian Raabe 28 Hanne Larsen	
ND1 USA mot Al-Arian	Tor/Thur 14.06 21:30 Lør/Sat 16.06 14:30 USA vs Al-Arian	98 Line Halvorsen	
ND2 Jenter	Fre/Fri 15.06 13:00 Søn/Sun 17.06 12:00 Girls	79 Hanne Myren	
ND3 Kniven i huset i byen Ingen skal få ta fra meg fotballen	Fre/Fri 15.06 17:30 Lør/Sat 16.06 17:00 The Knife in the House in the City Nobody Is Ever Going to Stop Me From Playing Football	66 Espen Thorstenson 27 Trygve Hagen	
ND4 Pornostjerne?	Lør/Sat 16.06 10:00 Søn/Sun 17.06 20:30 Porn Star?	85 John Sullivan	
ND5 Natural Born Star	Lør/Sat 16.06 19:00 Fre/Fri 15.06 22:00 Natural Born Star	74 Even G. Benestad	
ND6 En liten historie om foto Min datter terroristen	Søn/Sun 17.06 14:00 Fre/Fri 15.06 14:30 Notes on Photography My Daughter the Terrorist	35 Jan Knutzen 60 Beate Arnestad, Morten Daae	
ND7 Theater of Tears Eit vanlig liv	Søn/Sun 17.06 21:30 Fre/Fri 15.06 10:30 Theater of Tears An Ordinary Life	58 Dimitry Lurie, Beate Petersen 53 Liv Berit Helland Gilberg	
ND8 Truet til taushet Krigshelt i utakt	Man/Mon 18.06 12:00 Lør/Sat 16.06 12:00 The Cartoon Scapegoat War Hero Out of Step	48 Per Christian Magnus, Robert Reinlund 60 Ingerid Hagen	
IK1 Täydellinen pimennyksen vyöhyke L'Éducation Nautique Public Spaces Orquesta típica Deep Space One Laddy and the Lady Galiba Lauberhornrennen im Sommer	Lør/Sat 16.06 15:00 Fre/Fri 15.06 10:30 The Zone of Total Eclipse Nautical Education Public Spaces Orquesta típica: The Tango Fight Deep Space One Laddy and the Lady Strip-Tease Downhill Skiing in Summer	10 Mika Taanila 5 C. Laurence, G. Perron 11 Martijn Veldhoen 5 Nicolas Entel 17 Peter Garfield 12 Henry Coombes 6 V. Nagy Attila 5 Daniel Zimmermann	Finland Canada Nederland Argentina USA Skotland Ungarn Sveits/Tyskl
IK2 La leçon de guitare Mloukhieh Amin Min mormor och jag Adjustment Toz Monkeylove	Lør/Sat 16.06 21:00 Fre/Fri 15.06 16:00 The Guitar Lesson Soup Over Bethlehem Amin My Grandmother and I Adjustment Dust Monkeylove	18 Martin Rit 9 Larissa Sansour 8 David Dusa 13 Ann-Cristine Haupt 7 Ian MacKinnon 14 H. Fatih Kizilgök 9 Royston Tan	Frankrike Palestina Fr/Ty/Ned Sverige Storbritannia Tyrkia Singapore/Jap
IK3 Lampa cu caciula Flee El Loro Induction Levijatan Booth Story	Søn/Sun 17.06 10:00 Søn/Sun 17.06 22:00 The Tube with a Hat Flee The Parrot Induction Leviathan Booth Story	23 Radu Jude 3 Ahmad Habash 25 Pablo Solarz 8 Nicolas Provost 15 Simon Bogojevic-Narath 11 Kasimir Burgess, Edwin McGill	Romania Palestina Argentina Belgia Kroatia Australia
IK4 The Freaking Family Joyriders Skolzkaja Gora Collision Summer of '85 Un matin de fin mars Weddings and Beheadings We Will Win	Søn/Sun 17.06 17:00 Man/Mon 18.06 11:00 The Freaking Family Joyriders The Slippery Mountain Collision Summer of '85 A Morning at the End of March Weddings and Beheadings We Will Win	21 J-Young og S-Young Park 15 Rebecca Daly 6 G. Myznikova, S. Provorov 3 Max Hattler 11 Rowan Al Faqih 12 Michela Franzoso 9 Amir Jamal 8 Mahmoud Hojeij	Sør-Korea Irland Russland Storbritannia Palestina Italia/Fr Storbritannia Libanon
IK5 Waschdrang Mama Beijo de sal Melodramat Jag minns Håkan Alexandersson Dreams and Desires - Family Ties Chun Guang Dang Yang	Man/Mon 18.06 14:30 Lør/Sat 16.06 10:30 Waschdrang Mama Salt Kiss Melodrama I Remember Håkan Alexandersson Dreams and Desires - Family Ties Bedroom Dancing	2 Martha Colburn 18 Felipe Barbosa 19 Filip Marczewski 14 Carl Johan De Geer 10 Joanna Quinn 20 Sun Koh	USA Brasil Polen Sverige Storbritannia Singapore

Filmer i NK og ND som ikke er undertekstet på engelsk, vil bli tolket til engelsk ved hovedvisningen i Catilina.

Films in NK and ND which are not subtitled in English, will be translated simultaneously at the main screenings in Catilina.

Alle filmer i IK er undertekstet på engelsk, med mindre de har engelsk tale eller er uten dialog.

All films in IK have English subtitles, unless the dialogue is in English or the film is without dialogue.

NORSK KORTFILM	NK
NORSK DOKUMENTAR	ND
INTERNASJONAL KORTFILM	IK
INTERNASJONAL DOKUMENTAR	ID
SIDEPROGRAM	SP
SEMINAR OG ARRANGEMENT	SA

TORS DAG 14. JUNI

Catilina	Pan	Vesle Hallvard	Gymsalen	Annet
14 00				
15				
30				
45				
15 00				
15				
30				
45				
16 00				
15				
30				
45				
17 00				
15				
30				
45				
18 00				
15				
30				
45				
19 00	Åpning			
15				
30	NK1			
45				
20 00				
15				
30				
45				
21 00				
15				
30				
45				
22 00	ND1 USA mot Al-Arian s. 64 98 min	ID1 • Byhövdingen og jag • Black Gold s. 98 14+78 min	SP • Kshy, Tra, Ghiya • The Patterns Trilogy s. 154 22+40 min	
15				
30				
45				
23 00				
15				
30				
45				
00 00				
15				
30				
45				

FREDAG 15. JUNI

Catilina	Pan	Vesle Hallvard	Gymsalen	Annet
10 00	Kortfilm for barn kl. 8.45-10.30	Apple-seminar kl. 8.30-9.45 s. 182		
15				
30		SP	IK1	ND7
45		Tokyo Loop	REPRISE	REPRISE • Eit vanleg liv • Theatre of Tears
11 00	NK2			
15				
30		s. 148 84 min	s. 76	
45				
12 00				
15	s. 26			s. 70 53+58 min
30				
45				
13 00	ND2	SA	ID2	SA SA
15		Debatt: Nasjonalt arkiv for videokunst	Alla mår bra	APOTEKERGÅRDEN: Deltakertreff NK1 NK2
30	Jenter			STALLEN: Emotion Organ
45		s. 178		
14 00				
15				
30				
45				
15 00				
15				
30				
45				
16 00				
15				
30				
45				
17 00				
15				
30				
45				
18 00				
15				
30				
45				
19 00				
15				
30				
45				
20 00				
15				
30				
45				
21 00				
15				
30				
45				
22 00				
15				
30				
45				
23 00				
15				
30				
45				
00 00				
15				
30				
45				